

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24.10.2008 v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Götha a přísedících Jarmily Pudichové a Mgr. Pavla Klementa, **t a k t o :**

1. Klára MXXXXX,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
bez pracovního poměru,
t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

2. Kateřina MXXXXX,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
naposledy zaměstnaná jako pedagog XXXXX,
odloučené pracoviště XXXXX,
t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

3. Hana BXXXXX,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
zahradnice,

4. Jan TXXXXX,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
nehlášeně XXXXX,
soukromý podnikatel,

5. Jan ŠXXXXX,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
bez zaměstnání,

6. Barbora ŠXXXXX,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
bez pracovního poměru,
t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

j s o u v i n n í , ž e

I.

společně v přesně nezjištěné době od počátku letních prázdnin roku 2006 do 7.5.2007 na různých místech v Brně, dále v Kuřimi a Veverské Bítýšce po předchozí domluvě v úmyslu působit na zdraví a psychiku nezletilého Ondřeje CXXXXX, nar. XXXXX, a nezletilého Jakuba MXXXXX, nar. XXXXX, s cílem přetrhnout základní vztahy v rámci rodiny a vytvořit člověka se zlomenou vůlí, necitlivého k bolesti a násilí, který by se podřídil jakýmkoliv příkazům autority, byvše si vědomi následků, které svým jednáním vyvolají, opakovaně ve více případech tyto chlapce, kteří žili ve společné domácnosti se svou matkou obžalovanou Klárou MXXXXX na jejichž výchově se další obžalovaní podíleli z pověření obžalované Kláry MXXXXX buď z titulu příbuzenského vztahu anebo jako pedagogové jimi navštěvovaných zájmových kroužků, tedy znali výchovné prostředí nezletilých, nepřiměřeně fyzicky a psychicky týrali, a to tím, že je surově bili, zraňovali, mučili, ponižovali a omezovali, a dále je po delší dobu drželi zavřené v uzamčených místnostech a klecích v různých objektech, často svázané nebo připoutané k pevné překážce, bez možnosti základní hygieny a sociálního kontaktu s okolím, a to následujícím níže popsáním způsobem,

a obžalovaná Barbora ŠXXXXX byla ještě před uvedeným obdobím obžalovanou Kateřinou MXXXXX přivedena do rodiny obžalované Kláry MXXXXX pod identitou 13-leté dívky původem z Norska jménem Anna JXXXXX, tzv. „Aničky“, která je těžce nemocná a v minulosti byla brutálně psychicky a fyzicky týrána a pohlavně zneužívána, byla na území ČR ilegálně dopravena a nachází se v péči lékaře a diplomata vystupujícího pod jménem Alexandr GXXXXX či Andrey ZXXXXX, ačkoli se tyto skutečnosti vůbec nezakládaly na pravdě, společně vzbudily v obžalované Kláře MXXXXX pocit nutnosti náhradní rodinné péče a permanentní lékařské péče o Aničku, takže obžalovaná Klára MXXXXX podlehla dojmu, že je namístě plnit pokyny dané prostřednictvím sms a e-mailů od údajného lékaře

ohledně péče o Aničku, přičemž tyto pokyny doručovala obžalované Kláře MXXXXX nejméně obžalovaná Kateřina MXXXXX, pokyny se nadále týkaly i vykonstruovaných výchovných problémů s poškozenými nezletilými syny Kláry MXXXXX tato byla instrukcemi vedena k údajně nutným razantním výchovným opatřením vůči synům v podobě níže popsaného jednání spočívajícího v nepřiměřených fyzických trestech, ponižování a omezování, přičemž obžalované Barbora ŠXXXXX a Kateřina MXXXXX poukazovaly cíleně na závady v chování poškozených a byly si tak vědomy, že obžalovaná Klára MXXXXX bude postupovat níže uvedeným způsobem a na tomto postupu se samy podílely, obžalovaná Barbora ŠXXXXX pak před obžalovanou Klárou MXXXXX lživě obviňovala nezletilého Ondřeje z toho, že jí fyzicky ubližuje, přestože věděla, že po každém takovém obvinění bude nezletilý Ondřej tvrdě fyzicky potrestán :

A. obžalovaná Klára MXXXXX

v měsících červenec a srpen 2006 v Brně na ulici XXXXX opakovaně bezdůvodně každý den bila své nezletilé děti Ondřeje CXXXXX, nar. XXXXX, a Jakuba MXXXXX, nar. XXXXX, rukou, vařečkou, řemenem s kovovou přezkou a hůlkou po zadku a zádech, nechávala je po delší dobu klečet a zavírala je do šatníku a na záchod, kde je rovněž nechávala spát na zemi na karimatce, a takto jim zabraňovala ve styku s ostatními členy rodiny a kamarády,

B. obžalovaní Klára MXXXXX, Kateřina MXXXXX, Jan ŠXXXXX, Jan TXXXXX, Barbora ŠXXXXX a Hana BXXXXX

ve druhé polovině měsíce srpna 2006 po dobu nejméně 4-5 dnů v obci Veverská Bítýška, na ulici XXXXX, v objektu chaty majitelky Milady KXXXXX, kterou měli v užívání manželé TXXXXX, držely obžalované Klára MXXXXX a Kateřina MXXXXX nezletilé děti Ondřeje CXXXXX a Jakuba MXXXXX celodenně zavřené v psích klecích, které vypůjčil obžalovaný Jan TXXXXX a na chatu přivezla obžalovaná Kateřina MXXXXX spolu s lavory a rákoskami, v těchto mohli oba nezletilí ležet pouze skrčení vkleče s ohnutými lokty opřenými o zem, nosily jim do klecí jídlo, přičemž chlapci v klecích museli vykonávat i potřebu do mís, zakazovaly jim pod hrozbou fyzických trestů komunikovat, večer a v noci je opakovaně po dobu i několika hodin obžalovaná Klára MXXXXX bila páskem a rákoskou po zádech, škrabala je vidličkou, pálila cigaretou, strkala chlapcům hlavy do lavoru s vodou, zatímco jim obžalovaná Kateřina MXXXXX držela ruce, aby se nebránili, a při tomto jednání je obžalované Klára a Kateřiny MXXXXX svazovaly provazy a švihadly, zavazovaly oči páskami z prostěradel, nutily je v krátkém časovém limitu učit se nazpaměť vulgární texty, a když nezletilí úkol nezvládli, byly je páskem nebo rákoskou do různých míst na těle, dále obžalovaná Klára MXXXXX nutila nezletilého Ondřeje, aby se sám pálil cigaretou a bil bambusovou tyčí a aby bil řemenem po zádech svého bratra Jakuba, a dále se musel nezletilý Ondřej sám řezat nožem, který mu dala, nechala nezletilého Jakuba předstírat před bratrem, že je mrtvý poté, co mu měl nezletilý Ondřej dát údajně otrávenou vodu, a za tímto účelem vyhrabala obžalovaná Kateřina MXXXXX mělkou jámu, kde Jakubovi přikázaly ležet a předstírat, že je mrtvý, a obžalovaná Kateřina MXXXXX posypala podlahu moukou a nutila nezletilého Ondřeje stát po delší dobu bez pohnutí na místě tak, aby nebyly na zemi šlápoty;

obžalovaná Barbora ŠXXXXX, která byla po celou dobu přítomna jednání obžalovaných Kateřiny a Kláry MXXXXX, v jednom případě sama týrala nezletilého Ondřeje tím způsobem, že poté, co ho vytáhla z úkrytu za truhlou, kam se schoval, povalila ho na zem, opakovaně mu ponořovala hlavu do lavoru naplněného vodou, až se nezletilý Ondřej topil, protože nemohl dýchat, a napil se vody, a v tomto jednání přes jeho odpor pokračovala až do chvíle, než z lavoru vylil vodu, dále učila obžalovanou Kláru MXXXXX uvázat uzly k poutání rukou nezletilých dětí,

násilí vůči chlapcům bylo vystupňováno ve druhé části pobytu na chatě, kdy obžalovaná Klára MXXXXX měla dle instrukcí psaných obžalovanou Kateřinou MXXXXX chlapce pálit, řezat a nezletilému Ondřeji vyříznout ze zadečku kus masa, který měl sníst, což obžalovaná nezvládla, proto na pokyn obžalované Kateřiny MXXXXX přijeli na předmětnou chatu obžalovaní Jan TXXXXX a Jan ŠXXXXX s tím, že již byli obžalovanou Kateřinou MXXXXX instruováni, jakým způsobem mají završit týrání a mučení dětí, a tito poté, co obžalovaná Klára MXXXXX odvedla chlapce do komory nacházející se za kuchyní chaty, kde jim zavázala oči pásky natrhanými z prostěradla a předala je obžalovaným Janu ŠXXXXX a Janu TXXXXX s tím, že je požádala o pomoc při převýchově chlapců a dopředu jim za ni poděkovala, tito nasadili chlapcům na hlavy plastové pytle, které poškozeným přilepili ke krku izolepou, svázali je a nahé je bili do různých částí těla, řezali blíže nespecifikovaným řezným nástrojem po zádech, pálili je v tříslech a na jiných částech těla, hrubě jim nadávali, ponižovali, a poté blíže nezjištěným způsobem a předmětem způsobili na pravé hýždě nezletilého Ondřeje poranění spočívající nejméně v rozsáhlé spálenině, kdy při tomto jednání drželi chlapce za přirození, tomuto trýznění v komoře byla přítomna i obžalovaná Hana BXXXXX, která na chatu přijela společně s Janem TXXXXX a Janem ŠXXXXX, a její úloha při týrání poškozených spočívala v tom, že tvořila tzv. publikum a vyluzovala různé zvuky a hlasy s cílem vyvolat u chlapců dojem přítomnosti více lidí u jejich týrání a tím zvýšit jejich strach a hrůzu z toho, co se děje; po ukončení trýznění předali zraněné chlapce ležící na zemi obžalovaným Kláře a Kateřině MXXXXX, kdy obžalovaná Klára MXXXXX poté vyhrožovala chlapcům, že nesmějí nikomu říci o dění na chatě, jinak že se tam vrátí a v jejich týrání bude pokračováno,

C. obžalovaní Hana BXXXXX, Kateřina MXXXXX a Jan ŠXXXXX

nejméně od měsíce srpna 2006 do 7.5.2007 v případě nezletilého Jakuba MXXXXX a do měsíce listopadu 2006 v případě nezletilého Ondřeje CXXXXX v Brně v DDM Junior, XXXXX, odloučené pracoviště XXXXX, kde pracovali jako vedoucí kroužků, dlouhodobě zavírali odděleně do různých místností předmětného objektu nezletilé Ondřeje CXXXXX a Jakuba MXXXXX, na jejichž péči a výchově se v té době podíleli, kde je proti jejich vůli drželi zamčené bez možnosti volně z místnosti odejít, přestože věděli, že děti mají být v té době u jejich matky Kláry MXXXXX, která v uvedeném období se syny neměla prakticky žádný kontakt, a to jak přes den, v případě nezletilého Jakuba i v době, kdy měl být ve škole, a pokud šel Jakub do školy, až ke třídě ho přiváděla obžalovaná Hana BXXXXX a po vyučování ho zase odváděla, přičemž mu obžalovaní vyhrožovali, že nesmí ve škole nic říci o zavírání a potom se mu nic nestane, tak i v noci, kdy nezletilí museli spát na zemi, potřebu vykonávali do kbelíku, do místnosti jim střídavě nosili jídlo, umývat se mohli pouze v lavoru, v místnosti byly děti ponechány samy bez dozoru, neměly žádné hračky ani kontakty s rodinou či okolím, pouze učení, obžalovaná Hana BXXXXX je v několika případech opakovaně bila do obličeje,

svazovala jim ruce tak, že je lepila přes hřbet ruky izolepou ke stolu, kdy je tímto způsobem nutila přes den sedět u stolku,

D. obžalované Klára MXXXXX a Kateřina MXXXXX

nejméně od poloviny měsíce prosince 2006 do dne 7.5.2007 v Kuřimi v domě XXXXX na ulici XXXXX držely celodenně zavřeného nezletilého Ondřeje CXXXXX v uzavřené nevětrané místnosti pod schody domu bez oken o půdorysu 1 x 2 metry vybavené pouze regálovou policí bez možnosti pohybu, izolovaného od rodiny a kamarádů, spal na kartonu z krabice nebo jen na holé betonové podlaze, kde se musel i učit, potřebu vykonával do kbelíku bez možnosti pravidelné hygieny, kdy mu dávaly nepravdělně jíst a pít, nutily ho jíst jídlo z podlahy, obžalovaná Klára MXXXXX ho opakovaně trestala tím, že ho nahého svazovala lepící páskou či provázkem na rukou a nohou k regálu, přičemž v místnosti zůstával bez dozoru, načež zde byl dne 7.5.2007 ve 21.30 hodin nalezen policií za asistence hasičů, kteří museli přes odpor obou obžalovaných dveře komory násilím otevřít, jak leží na břiše ve výkalech a zvracích ve tmě, bez příkrývky, nahý, svázaný do kozelce, kdy měl ruce spoutané za zády, přelepené lepící páskou, spoutané skrčené nohy a ruce spoutané k sobě, kdy byl následně převezen sanitkou do nemocnice,

kdy v důsledku shora popsaných jednání

nezletilý **Ondřej CXXXXX** utrpěl zranění, a to jizvy různě dlouhé na zádech, bocích, končetinách, okrouhlé větší plošné jizvy v oblasti levé hýždě a vnitřní plochy pravého stehna do 1,5 cm a rozsáhlou plošnou jizvu se zvrásněným povrchem v oblasti pravé hýždě o ploše 7 x 4,5 cm,

a nezletilý **Jakub MXXXXX** tenké jizvy na různých částech těla, okrouhlé větší plošné jizvy v oblasti břicha a na přední ploše levého stehna do 1,5 cm a v oblasti zad i čerstvé škrábance, kdy ze soudně lékařského hlediska se jednalo o popáleniny 2. stupně s dobou hojení minimálně 2 týdny a v případě rozsáhlé jizvy u Ondřeje CXXXXX v oblasti pravé hýždě o popáleninu 3. stupně s dobou hojení několik měsíců, jednalo se o zranění bolestivá, která v případě menších poranění způsobených cigaretou omezovala poškozené v obvyklém způsobu života po dobu cca 14 dní a v případě zranění na pravé hýždi nezletilého Ondřeje po dobu 4 týdnů, se známkami hnisavého zánětu a s vystupňováním bolesti až k hranici snesitelnosti.

V důsledku psychického strádání, jež mělo charakter mučivých útrap, došlo u poškozených k disharmonickému vývoji osobnosti, ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která se u nich projevila poruchami nálady, navazování sociálních vztahů, emoční labilitou, anxiétou, fobiemi, poruchami spánku a koncentrace, vývojovým regresem, pocity viny, samoty, izolace a opuštění, kdy se jedná o celoživotní omezení v obvyklém způsobu života, došlo u nich k závažnému narušení psychického vývoje a k rozvoji psychosociální deprivace s trvalými následky a nezletilí budou vyžadovat dlouhodobou nebo dokonce celoživotní psychoterapeutickou a pedopsychiatrickou péči.

II.

obžalovaná Kateřina MXXXXX

dne 26.3.2007 u Městského soudu v Brně, Moravské nám. 2, Brno, jako svědkyně po řádném poučení o svých právech a povinnostech ve věci vedené pod č.j. 82 Nc 98/2006 při jednání o návrhu Kláry MXXXXX, nar. XXXXX, aby nezletilému dítěti ženského pohlaví bylo určeno datum narození, jméno, příjmení, a aby byla ustanovena poručníkem dítěte Klára MXXXXX, uvedla, že dítě ženského pohlaví vídala u své babičky Antonie DXXXXX ve Vsetíně od roku 1997 nebo 1998, babička o dítě pečovala a říkala mu Anička, o totožnosti, původu dítěte a jeho rodičích se babička blíže nevyjadřovala, a od roku 2003, když prodělala mozkovou příhodu, začala o dítě pečovat Klára MXXXXX, přestože si byla vědoma skutečnosti, že nic z toho se nezakládá na pravdě, na základě její svědecké výpovědi poté Městský soud v Brně rozsudkem ze dne 26.3.2007 rozhodl o tom, že: 1. nezletilému dítěti ženského pohlaví se určuje soudem datum narození XXXXX; 2. nezletilé dítě, narozené XXXXX, ponese křestní jméno „Anna“, příjmení „MXXXXX“; 3. Klára MXXXXX, nar. XXXXX, se ustanovuje poručníkem nezletilé Anny MXXXXX, nar. XXXXX; 4. poručník je povinen podávat soudu zprávy o výkonu poručnické péče vždy k 31.12. každého roku; přičemž toto její tvrzení bylo vyvráceno jako lživé, a to důkazy zajištěnými v trestní věci vedené na Policii ČR, Správě Jihomoravského kraje, SKPV Brno, pod ČTS: PJM-406/TČ-03-2007 a PJM-407/TČ-03-2007,

t e d y**obžalovaná Klára MXXXXX**

- týrala osobu, která byla v její péči, a spáchala uvedený čin zvlášť surovým způsobem a pokračovala v páčání takového činu po delší dobu (I./A., B., D.),
- jiného zbavila osobní svobody a způsobila uvedeným činem těžkou újmu na zdraví (I./B., D.),

obžalovaná Kateřina MXXXXX

- týrala osobu, která byla v její péči, a spáchala uvedený čin zvlášť surovým způsobem a pokračovala v páčání takového činu po delší dobu (I./B., C., D.),
- jiného zbavila osobní svobody a způsobila uvedeným činem těžkou újmu na zdraví (I./B., C., D.),
- jako svědek před soudem uvedla nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí (II.),

obžalovaná Hana BXXXXX

- týrala osobu, která byla v její péči, a spáchala uvedený čin zvlášť surovým způsobem a pokračovala v páčání takového činu po delší dobu (I./B., C.),

- jiného zbavila osobní svobody a způsobila uvedeným činem těžkou újmu na zdraví (I./C.),

obžalovaný Jan TXXXXX

- týral osobu, která byla v jeho péči, a spáchal uvedený čin zvlášť surovým způsobem (I./B.),
- jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví (I./B.),

obžalovaný Jan ŠXXXXX

- týral osobu, která byla v jeho péči, a spáchal uvedený čin zvlášť surovým způsobem a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu (I./B., C.),
- jiného zbavil osobní svobody a způsobil uvedeným činem těžkou újmu na zdraví (I./C.),

obžalovaná Barbora ŠXXXXX

- týrala osobu, která byla v její péči, a spáchala uvedený čin zvlášť surovým způsobem (I./B.),

tím spáchali

obžalovaná Klára MXXXXX

- **ad I./A., B., D.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. b) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad I./B., D.** trestný čin zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, odst. 2 trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,

obžalovaná Kateřina MXXXXX

- **ad I./B., C., D.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. b) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad I./B., C., D.** trestný čin zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, odst. 2 trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad II.** trestný čin křivé svědecké výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 2 písm. a) trestního zákona,

obžalovaná Hana BXXXXX

- **ad I./B., C.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad I./C.** trestný čin zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, odst. 2 trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,

obžalovaný Jan TXXXXX

- **ad I./B.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad I./B.** trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona,

obžalovaný Jan ŠXXXXX

- **ad I./B., C.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad I./C.** trestný čin zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, odst. 2 trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,

obžalovaná Barbora ŠXXXXX

- **ad I./B.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona.

a o d s u z u j í s e z a t o**Obžalovaná Klára MXXXXX**

podle § 232 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

9 (devíti) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Obžalovaná Kateřina MXXXXX

podle § 232 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

10 (deseti) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**.

Obžalovaní Hana BXXXXX a Jan ŠXXXXX- oba obžalovaní, každý jednotlivě

podle § 232 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7 (sedmi) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se pro výkon uloženého trestu zařazují do věznice **s ostrahou**.

Obžalovaný Jan TXXXXX

podle § 222 odst. 1 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Obžalovaná Barbora ŠXXXXX

podle § 215 odst. 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) roků

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona se obžalovaným **Kateřině MXXXXX, Haně BXXXXX, Janu ŠXXXXX a Janu TXXXXX** ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu povolání, zaměstnání i jiných funkcí, jejichž náplní je práce s dětmi a péče o děti, na dobu **10 (deseti) roků**.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona se obžalované **Kateřině MXXXXX** ukládá **trest propadnutí věci** – baby setu GigaAir 50R (monitor TTA-50R sériové číslo 03072202534, kamera TTA-30T sériové číslo 030772202534, AC adaptér 13,5V, AC adaptér 9V), zajištěného na místě činu dne 7.5. 2007 v Kuřimi, v domě č. XXXXXna ulici XXXXX, t.č. uloženo v depozitu Policie ČR, SJmK, Brno.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou všichni obžalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozeným

Jakubu MXXXXXX, nar. XXXXX, bytem Brno, XXXXX, t.č. Fond ohrožených dětí
Klokánek, Michalova 4, Brno, škodu ve výši 240.000,- Kč a

Ondřeji CXXXXXX, nar. XXXXX, bytem Brno, XXXXX, t.č. Fond ohrožených dětí
Klokánek, Michalova 4, Brno, škodu ve výši 320.400,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování soud zjistil skutkový děj uvedený ve výrokové části – skutkové větě tohoto rozsudku. Soud tedy považuje za prokázané, že všichni obžalovaní se podíleli na trestné činnosti ve vztahu k poškozeným nezletilým Ondřeji CXXXXXX a Jakubu MXXXXXX (dále event. jen Ondřej a Jakub) v období od počátku letních prázdnin r. 2006 až do 7.5.2007, kdy tito chlapci žili nejprve ve společné domácnosti se svojí matkou obžalovanou Klárou MXXXXXX a ostatní spoluobžalovaní se na jejich výchově podíleli, buď na základě pověření jejich matky nebo z titulu příbuzenského vztahu, event. jako pedagogové jimi navštěvovaných zájmových kroužků DDM Paprsek. V předmětném období způsobem popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku pak oba poškozené fyzicky i psychicky týrali, surově je bili, zraňovali, mučili, ponižovali a omezovali, nechávali je po delší dobu zavřené v uzamčených místnostech a klecích, často svázané a připoutané, bez možnosti základní hygieny a sociálního kontaktu s okolím. Jednání obžalovaných pak předcházela anabáze týkající se obžalované Barbory ŠXXXXXX. Tato byla ještě v období před spácháním trestné činnosti obžalovanou Kateřinou MXXXXXX – sestrou obžalované Kláry MXXXXXX – přivedena do rodiny právě Kláry MXXXXXX pod identitou 13leté dívky původem z Norska, jménem Anna JXXXXXX (dále tzv. Anička), která byla prezentována jako těžce nemocná a v minulosti brutálně týraná a pohlavně zneužívaná, která se pohybuje na území České republiky nelegálně a je v péči lékaře a diplomata, který vystupoval pod jmény Alexandr GXXXXXX a Andrey ZXXXXXX. Tyto skutečnosti se ovšem vůbec nezakládaly na pravdě, nicméně obžalovaná Klára MXXXXXX byla společným postupem obžalovaných Kateřiny MXXXXXX a Barbory ŠXXXXXX v průběhu mnoha měsíců přivedena k přesvědčení, že „pan doktor“ je autoritou hodnou poslušnosti a je třeba o Aničku pečovat, že je třeba poskytovat jí permanentní lékařskou péči, ačkoliv se ve skutečnosti jednalo o 33letou obžalovanou Barboru ŠXXXXXX a obžalovaná Klára MXXXXXX podlehlá i dojmům, že je namístě přesně plnit pokyny a instrukce dané prostřednictvím SMS a e-mailů od údajného lékaře, přičemž tyto pokyny jí dodávala nejméně obžalovaná Kateřina MXXXXXX. Tyto pokyny byly Kláře MXXXXXX dodávány nejprve ohledně Aničky, zdravotní péče o ni a ohledně stabilizace jejího duševního stavu, dále byla Klára MXXXXXX instruována, jakým způsobem má uspořádat své rodinné a výchovné prostředí, aby bylo možno rozhodnutím českých soudů jí Aničku svěřit do výchovy. V důsledku toho se pak ony instrukce začaly týkat též obou nezletilých chlapců obžalované Kláry MXXXXXX – Ondřeje a Jakuba. Tyto instrukce se pak zabývaly vykonstruovanými výchovnými problémy s oběma poškozenými. Bylo poukazováno na jejich údajné patologické tendence a obžalovaná Klára MXXXXXX byla vedena k tomu, že je třeba vůči synům přijmout razantní a zcela neadekvátní výchovná opatření. Tato se pak projevovala právě zejména v nepřiměřených fyzických trestech, ponižování, omezování a uzavírání do uzavřených prostor. Obžalovaná Kateřina MXXXXXX a Barbora ŠXXXXXX pak poukazovaly cíleně na

závady v chování obou chlapců a byly si tak plně vědomy toho, že obžalovaná Klára MXXXXX na nich bude praktikovat ve výroku tohoto rozsudku popsané tzv. výchovné postupy. Tímto způsobem se pak obžalovaná Klára MXXXXX v období měsíce července až srpna 2006 dopouštěla vůči svým synům jednání spočívajícího v tom, že je denně bila, a to rukou i jinými předměty, po různých částech těla, nechávala je po delší dobu klečet, zavírala je do uzavřených místností jako je šatník nebo záchod, kde je nechávala spát na zemi i na karimatce a tímto způsobem jim tedy bránila ve styku s ostatními členy rodiny i s kamarády apod. (bod I./A. výrokové části rozsudku).

Výchovná opatření Kláry MXXXXX pak byla údajným doktorem vyhodnocena jako nedostatečná s tím, že zejména nezletilý Ondřej CXXXXX vykazuje natolik závažné patologie v jeho chování a zejména v přístupu k Aničce, že bylo třeba oba chlapce podrobit převýchovnému procesu na tzv. chatě ve Veverské Bítýšce, kde měli po dobu několika dnů absolvovat režim zcela odlišný od jejich domácího výchovného prostředí. Prostřednictvím zmíněných instrukcí pak zejména obžalované Klára MXXXXX a Kateřina MXXXXX zorganizovaly několikadenní pobyt obou nezletilých chlapců na chatě ve Veverské Bítýšce majitelky Milady KXXXXX, kterou fakticky spravovali manželé Ivan TXXXXX a Eva TXXXXX. O zapůjčení chaty požádala Kateřina MXXXXX, která také do tohoto objektu přivezla nejrůznější předměty potřebné k následnému týrání obou chlapců. Šlo zejména o lavory, rákosky a klece a boxy na převážení psů. Tyto pak zapůjčil Kateřině MXXXXX obžalovaný Jan TXXXXX, který tyto psí klece získal od svých známých Věry Pisárové, Jany Zavadilové a Milana Olivy. Chlapci byli po příjezdu na chatu ve Veverské Bítýšce bezprostředně umístěni do psích klecí, kde mohli ležet pouze skrčení v kleče, s ohnutými lokty opřenými o zem. V těchto klecích jedli, museli vykonávat potřebu, a to do mís, nesměli mezi sebou komunikovat a pokud tyto klece opustili, byli neprodleně nejprve ze strany obžalované Kláry MXXXXX jako jejich matky opakovaně a systematicky bití, škrábání na různých místech těla vidličkou a dalšími předměty, bili pálení cigaretami zejména v citlivých místech třísel a na nohou, obžalovaná Klára MXXXXX je potápěla hlavou do lavoru s vodou, přičemž tuto činnost měla nejprve vykonávat pouze sama. Jelikož však přes odpor nezletilých nebyla schopna veškeré instrukce a trýznění chlapců sama realizovat, začala jí v tomto pomáhat i její sestra Kateřina MXXXXX, která eliminovala odpor nezletilých. Při těchto praktikách pak byli chlapci i svazováni, byly jim zavazovány oči, byli nuceni se též učit nejrůznější texty v krátkých časových intervalech, nezletilý Ondřej byl nucen, aby se sám pálil cigaretou a dále, aby tloukl i svého bratra Jakuba, musel se i sám řezat nožem a byl dále podroben testu, podle kterého nechal svého bratra vypít otrávenou vodu, tento jakoby zemřel a byl uložen do mělkého hrobu a předstíral, že je mrtvý, zatímco nezl. Ondřej měl rozhodovat o tom, zda svého bratra nechá zemřít, či souhlasí s tím, aby byl oživen. Obžalovaná Kateřina MXXXXX pak nezl. Ondřeje nechávala stát i na podlaze posypané moukou tak, aby se v mouce neobjevily šlápoty. V uvedených praktikách pak v jednom případě osobně vypomáhala sama obžalovaná Barbora ŠXXXXX, která byla po celou dobu jednání obžalovaných Kateřiny MXXXXX a Kláry MXXXXX přítomna na chatě, přičemž v situaci, kdy nezletilý Ondřej se schoval a chtěl z chaty utéci, jej z úkrytu vytáhla, povalila jej na zem a opakovaně mu ponořila hlavu do lavoru naplněného vodou, až se Ondřej topil, protože nemohl dýchat a napil se vody a ve svém jednání ustala teprve v okamžiku, kdy nezletilý vodu z lavoru vylil. Stejně tak obžalovaná Barbora ŠXXXXX velmi nenápadným způsobem vedla obžalovanou Kláru MXXXXX k umění vázat uzly, které byly bezprostředně používány ke svazování obou chlapců na chatě. Toto jednání obžalovaných Kláry a Kateřiny MXXXXX a Barbory ŠXXXXX pak mělo vést po výchovné stránce oba chlapce k tomu, aby si uvědomili, že musejí být potrestáni za své špatné chování, měli „ztratit“ svůj domov, svoji matku, přičemž toto všechno bylo nahrazeno jakoby výchovným ústavem – chatou, v němž

matku nahrazuje vychovatelka (obžalovaná Klára MXXXXX v jiném převlečení a se zcela jiným chováním), přičemž o osudu chlapců rozhoduje jakýsi ředitel ústavu. Násilí vůči chlapcům na chatě se postupně zvyšovalo, nicméně obžalovaná Klára MXXXXX nebyla schopna plnit veškeré instrukce přicházející od tzv. doktora, zejména pak pokud jejich součástí, kromě zmíněného řezání a pálení, bylo též vyříznout nezl. Ondřejovi ze zadečku kus masa, který měl on sám sníst. Dle písemných instrukcí a na základě žádosti obžalované Kateřiny MXXXXX se pak na chatu dostavili obžalovaní Jan TXXXXX, Jan ŠXXXXX a Hana BXXXXX, které Klára MXXXXX byla povinna požádat o výpomoc se završením převýchovného procesu obou chlapců a za tuto výpomoc měla poděkovat. Chlapcům byly zavázány oči a byli zmíněným třem obžalovaným předáni k dalšímu působení. Chlapcům byly nasazeny na hlavy plastové pytle, byli svázáni a bití do různých částí těla, byli řezáni po zádech, pálení v tříselech a okolních partiích, bylo jim nadáváno, byli nejružnějším způsobem ponižováni a zejména nezletilému Ondřejovi bylo na pravé hýždí způsobeno poranění spočívající nejméně v rozsáhlé spálenině. Dále byl tento poškozený při uvedených postupech držen též za přirození. Obžalovaná Hana BXXXXX pak v tomto případě vyvíjela činnost spočívající v tom, že vyluzovala různé zvuky a hlasy a tvořila tzv. publikum, což mělo vyvolat efekt, že v místnosti je přítomno více lidí, což u týrání chlapců logicky mělo, a také zvyšovalo, jejich strach a hrůzu z toho, co se děje. (skutek popsán pod bodem I./B. výrokové části rozsudku)

Jak už bylo výše uvedeno, tento převýchovný proces obou poškozených se měl dít vzhledem k tomu, že údajně bylo třeba stabilizovat rodinné a výchovné prostředí u obžalované Kláry MXXXXX ve vztahu k Aničce tak, aby rodinné prostředí bylo harmonické, aby Anička měla pozitivní náhled na oba chlapce a aby tyto skutečnosti mohly být zutilkovány při údajném opatrovnickém rozhodnutí o umístění Aničky do péče Kláry MXXXXX. Tato se pak měla po událostech na chatě ve Veverské Bítýšce podle instrukcí Kateřiny a tzv. doktora plně koncentrovat na Aničku samotnou, přičemž obžalovaná Kateřina MXXXXX odvezla oba chlapce a fakticky je odňala z péče obžalované Kláry MXXXXX, přičemž od měsíce srpna 2006 pak pobýval nezl. Jakub MXXXXX do 7.5.2007 v budově DDM Junior, XXXXX, odloučené pracoviště XXXXX a nezl. Ondřej CXXXXX tamtéž do měsíce listopadu 2006 (bod I./C.). Zde byli oba poškození dlouhodobě zavírání odděleně do různých místností předmětného objektu, přičemž na jejich péči a výchově se v tomto období podíleli obžalovaní Hana BXXXXX, Kateřina MXXXXX a Jan ŠXXXXX, kteří si byli plně vědomi toho, že chlapci se sice mají nacházet v domácnosti a v péči jejich matky, nicméně jsou dlouhodobě drženi zamčení bez možnosti volně z místnosti odejít právě v budově DDM Paprsek a právě tito tři obžalovaní po uvedené období zajišťovali zejména návštěvu chlapců ve škole, jejich stravování, zajišťování jejich potřeb, spánku apod. Přitom však oba poškození museli spát na zemi, potřebu vykonávali do kbelíku, umývat se mohli pouze v laboru, neměli možnost jakýchkoliv kontaktů s rodinou či okolím, mohli se pouze učit, a to pod dozorem obžalované Kateřiny MXXXXX, obžalovaná Hana BXXXXX pak zajišťovala docházku nezletilého Jakuba do školy, přičemž ho přiváděla ráno a posléze po vyučování ho zase odváděla. Oba chlapci neměli možnost hraček a jakýchkoliv sociálních kontaktů. Praktiky obžalované Hany BXXXXX se u obou projevovaly i tím, že chlapce opakovaně bila do obličeje, svazovala jim ruce tak, že je přilepovala přes hřbet ruky izolepou ke stolu a tímto způsobem je nutila přes den sedět u stolku.

Nezletilý Ondřej CXXXXX byl pak nejméně od poloviny prosince 2006 do dne 7.5.2007 obdobným způsobem internován též v domě v Kuřimi na adrese XXXXX, přičemž tento dům si pronajala obžalovaná Klára MXXXXX z popudu údajného doktora a Kateřiny MXXXXX. Zde byl pak nezletilý Ondřej celodenně držen zavřený v uzamčené, nevětrané

místnosti pod schody, bez oken, o půdorysu 1x2 metry, kde neměl možnost pohybu, byl izolován od rodiny i kamarádů, spal na holé betonové podlaze, maximálně na kartonu, zde se musel učit, potřebu vykonával do kbelíku, neměl možnost pravidelné hygieny, dostával nepravdělně jíst a pít, musel jíst z podlahy a byl ze strany svojí matky Kláry MXXXXX opakovaně trestán tím, že byl nahý svazován lepicí páskou či provázkem a přivazován nohou k regálu a v tomto stavu zde byl dne 7. 5.2007 nalezen policií za asistence hasičů, přičemž ležel na břiše ve výkalech a zvracích ve tmě, bez pokrývky, nahý, svázaný do kozelce. V uvedeném období na kuřimské adrese byla pak „péče“ o nezletilého Ondřeje realizována obžalovanými Klárou a Kateřinou MXXXXX (bod I./D.).

Je možno dále doplnit, že po policejním zásahu dne 7.5. 2007 v Kuřimi byl právě z DDM Paprsek vyzvednut i nezl. Jakub, nezl. Ondřej a tzv. Anička již předtím byli pod dozorem sociálních orgánů a všichni tři pak na základě předběžného opatření soudu byli umístěni do FOD Klokánek. Odtud dne 12.5. 2007 Anička uprchla, skrývala se několik dnů na území ČR, poté kontaktovala Martina FXXXXXa Helenu FXXXXX a s jejich pomocí odcestovala přes Polsko do Švédska a dále se zdržovala v Norsku, kde se kontaktovala se svým otcem Josefem ŠXXXXX a dalšími osobami. Mezitím bylo možno mj. na základě testů DNA stanovit, že onou Aničkou byla právě obžalovaná Barbora ŠXXXXX. Ta se pak v Norsku vydávala za syna svědků FXXXXX Adama FXXXXX a dokonce nařkla svědka FXXXXX z pohlavního zneužívání. Na základě šetření norských orgánů pak bylo zjištěno, že se za nezl. Adama FXXXXX vydává osoba ženského pohlaví – obž. Barbora ŠXXXXX a tato byla dne 9.1. 2008 vrácena do ČR, kde byla zatčena v jiné trestní věci.

Výroková část tohoto rozsudku pak obsahuje též výčet následků na zdraví obou poškozených, které utrpěli v důsledku shora popsaného jednání obžalovaných. Jedná se pak o zranění, a to jizvy na zádech, bocích, končetinách, v oblasti hýždí, stehen. U nezletilého Ondřeje CXXXXX je to pak rozsáhlá plošná jizva v oblasti pravé hýždě o ploše 7x4,5 cm. Chlapci utrpěli popáleniny 2. stupně s dobou hojení minimálně dvou týdnů, v případě rozsáhlé jizvy u Ondřeje CXXXXX na pravé hýždě pak popáleninu 3. stupně s dobou hojení několik měsíců. Šlo o zranění bolestivá, která omezovala poškozené v obvyklém způsobu života po dobu cca 14 dnů a v případě zranění na hýždě Ondřeje po dobu 4 týdnů se známkami hnisavého zánětu a s vystupňováním bolesti až k hranici snesitelnosti. V důsledku psychického strádání pak došlo u poškozených k disharmonickému vývoji osobnosti a ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která představuje celoživotní omezení v obvyklém způsobu života.

V případě bodu II. výrokové části rozsudku se obžalovaná Kateřina MXXXXX dopustila jednání spočívajícího v tom, že dne 26.3.2007 u Městského soudu v Brně jako svědkyně po řádném poučení o svých právech a povinnostech v opatrovnické věci vedené pod sp.zn. 82 Nc 98/2006 uvedla, že tzv. Anička je nalezencem, o kterého pečovala babička obžalované Antonie DXXXXX ve Vsetíně. Dále obžalovaná vypověděla, že babička o původu tohoto dítěte nic bližšího nesdělila, následně zemřela a o dítě pečovala Klára MXXXXX, přičemž si obžalovaná Kateřina MXXXXX byla vědoma, že nic z toho se nezakládá na pravdě a ve skutečnosti jde o obžalovanou Barboru ŠXXXXX, přičemž mj. i na základě její svědecké výpovědi soud rozhodl o tom, že dítěti se určuje jméno a příjmení Anna MXXXXX, určuje se datum narození a Klára MXXXXX byla ustanovena poručníkem.

Uvedený skutkový děj byl zjištěn především z výpovědi Kláry MXXXXX, z výpovědi poškozených Ondřeje CXXXXX, Jakuba MXXXXX, částečně pak též z výpovědi Kateřiny

MXXXXX, Jana TXXXXX a Barbory ŠXXXXX, z listinných důkazů a ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví - psychiatrie, psychologie a sexuologie, zdravotnictví – soudní lékařství, kultura a školství – psychologie, zdravotnictví – dětská psychiatrie a zdravotnictví – psychiatrie a sexuologie.

Obžalovaná Klára MXXXXX potvrdila, že podaná obžaloba je v podstatné části v pořádku a koresponduje se skutečností. Je si vědoma a doznává, že ubližovala svým dětem, ačkoliv jim ublížit nechtěla. Snažila se při svém počínání pomoci děvčátku, potom přišly problémy s chlapci, o nichž se domnívala, že jsou velmi vážné, a byla vděčná onomu panu doktorovi, když jí nabídl pomoc i s chlapci. Chtěla strašně moc pomoci té holčičce, chtěla zachránit život Aničky a působením a staráním se o Aničku se hodně změnila. Bezvýhradně věřila též svojí sestře Kateřině, kterou měla jako vzor dobrého člověka. S tou měla téměř denní kontakt. Kateřina jí vozila Aničku, rady pana doktora obdržela Klára MXXXXX buď formou tištěnou nebo e-mailem či sms. Pakliže svoje chlapce bila, vždy to bylo dle instrukcí, nikoliv z popudu jí samotné. Chlapci měli být vedení k tomu, že si všechno musí zasloužit a že nejprve musí ztratit všechno, co mají, včetně domova a maminky. Obžalovaná Klára MXXXXX tak měla v podstatě vystupovat v roli vychovatelky. Aničku u sebe měla již rok a půl. V té době fungovala ještě jako normální matka. Vše začalo tím, že u svojí sestry Kateřiny zjistila, že má dětské hračky a bylo jí řečeno, že se stará o holčičku velmi těžce nemocnou. Jelikož dříve u Kateřiny MXXXXX bydlela její kamarádka Barbora ŠXXXXX, ptala se obžalovaná Klára MXXXXX i na ni a Kateřina jí sdělila, že Bára umřela. Na malé holčičce měl být spáchán zločin, měla být v České republice ilegálně. První osobní kontakt s Aničkou zaznamenala Klára MXXXXX asi v lednu 2005, když byla Kateřinou pozvaná na hru organizovanou DDM Paprsek, kdy byla kontaktována holčičkou s copánky, která se představila pod přezdívkou Watashe. Vyjadřovala se velmi zvláště, naznačovala, že je dvojí identity, pletla norská slova s českými a Klára MXXXXX k ní získala velký soucit. Následně jí sestra Kateřina říkala, že Anička o ní pořád mluví, jestli by se s ní nemohla vidět apod., což ve svém důsledku potom vedlo k tomu, že Klára MXXXXX akceptovala i nabídku umístění této holčičky do svojí rodiny. Nejprve sem chodila Anička jenom na návštěvy a malovala hrozné obrázky s náznaky násilí a znásilňování, dokonce jí Anička sdělila i své jméno Anna JXXXXX a pokud Klára MXXXXX tyto své poznatky ventilovala svojí sestře Kateřině, tato se tvářila, že je to velmi úžasné, že se Anička začíná otevírat a začíná sdělovat skutečnosti ze své strašné minulosti. Jinak se Anička chovala jako mimino a ohledně ní zhruba od září 2005 byla pak Klára v kontaktu s jistým, blíže nezjištěným, panem doktorem. V této době měla být Anička na nějakém velkém léčení mimo republiku, odkud se vrátila bez vlasů, špatně mluvila česky, špatně viděla, slyšela, nemohla chodit a téměř rok ji Klára MXXXXX nosila na zádech. Neustále ji pan doktor i Kateřina upozorňovali, že je třeba o Aničku po zdravotní stránce pečovat a že je třeba vyřídit její identitu v České republice, aby zde mohla pobývat legálně. Osobu tohoto doktora jí v podstatě zprostředkovala Kateřina a Anička. Klára tak získala pocit, že stojí za dobrou věcí, že tyto záležitosti vezme na sebe a že celá akce je podpořena dobrým člověkem, osobou lékaře a diplomata z Azerbajdžánu. Důležité bylo chránit zdravotní stav Aničky a její identitu, aby nemohla být odvezena zpět do Norska. Z tohoto důvodu i v původních výpovědích v přípravném řízení obžalovaná Klára MXXXXX uvedla, že si osobu onoho doktora vyhledala sama, navíc měla i podepsanou mlčenlivost, že nebude vypovídat nic o věcech, které se děly a kdo je Anička. Doktor se měl starat o zdravotní stránku Aničky a obžalovaná Klára MXXXXX o tu psychickou. Mělo se konat nějaké jednání u soudu v Praze, v souvislosti s kterým si už Klára MXXXXX chtěla vše ověřit (falzifikované usnesení Městského soudu v Praze je součástí listinného materiálu – pozn. soudu) a požádala tedy doktora o předložení nějaké zdravotní dokumentace. Ten měl pak jednat s právníkem Anatolii PXXXXX z Prahy, přičemž toto jméno už slyšela Klára

MXXXXX od Aničky (toto jméno figuruje i na písemném slibu mlčenlivosti, který obžalovaná podepsala – pozn. soudu). Od Kateřiny pak věděla, že Alexandr GXXXXX je falešné jméno pana doktora (takový lékař skutečně existuje, s případem však nemá cokoliv společného – pozn. soudu). Tento pak nakonec podle diplomatických dokladů i podle e-mailové adresy apod. vystupoval pod jménem Andrey ZXXXXX. Klára se chtěla s doktorem sejít i osobně, což jí bylo v jednom případě umožněno, ovšem už za tmy a ve vozidle, kde se nacházel vysoký muž, ten se jí představil jako Gaja a zaručil se za Aničku. Asi za dva týdny pak obdržela Klára MXXXXX složku se zdravotní dokumentací, což bylo ovšem podmíněno podpisem o mlčenlivosti. Ve složce se dále nacházel rodný list Anny JXXXXX, diplomatická karta na jméno Andrey ZXXXXX, mnoho cizojazyčných textů, fotky z nějakého výcvikového tábora, fotky různých zohavených ručiček, nožiček bez obličejů, doklady o pobaltské organizaci, výstřižky z novin z Norska o nějakém útěku dětí (vše je součástí listinného materiálu). Anička měla podle těchto dokumentů trpět leukémií, hydrocefalem, což všechno se shodovalo se zdravotními problémy Aničky, které vykazovala. Pan doktor poukazoval na blížící se soudní řízení a bylo údajně třeba v rámci zachování pobytu Aničky v České republice zjistit co nejvíce detailů z jejího předchozího života. Anička pak podle jejího vlastního vyprávění měla žít v dětském domově v Norsku, kde byla v kategorii zcela bezprizorních dětí. Ředitel ústavu Hansen měl vést obchod s dětmi zákazníkům sadomasochisticky orientovaným. Anička tak měla být všemožným způsobem zneužívána brutálními praktikami análně, vaginálně i orálně. Ličení jejích zážitků se neustále stupňovalo a bylo čím dál brutálnější. Vypráví např. o jistém panu Marianovi, který praktikoval i pití krve, řezání motorovou pilou apod. Při těchto příbězích pak Anička upadala do různých kómat a Klára ji podle instrukcí měla zalehnout a hladit po celém těle. Teprve potom se stav Aničky zlepšil. Vše, co Klára MXXXXX dělala, bylo plněním instrukcí od doktora. Tento měl být v kontaktu i s jistým profesorem GXXXXX z Mnichova, SRN, který se staral o Aničku po příjezdu z Norska. V rámci péče o Aničku pak obžalovaná Klára MXXXXX opustila veškerý svůj dosavadní způsob života a aktivity, vše pouze podřídila péči o toto nemocné a těžce týrané dítě. Klára MXXXXX se setkala často s tím, že čím víc o Aničku pečovala a čím víc ji hladila, tím byl její zdravotní stav lepší. Naznačovala, že i tzv. může vidět pravdu a měla údajně i vidění, při kterém viděla nějakou ženu, která říká „dcerko, drž se svojej cesty“, což byl často používaný citát babičky obžalované Kláry MXXXXX. Intenzivně se tedy pracovalo na psychickém i zdravotním stavu Aničku, což měly absolutně v režii pan doktor a Katka. Obžalované Kláře MXXXXX bylo naznačováno, že dokud Anička nepocítí, že je u ní doma a bude na stejné úrovni jako chlapci, že se nikdy nebude cítit v bezpečí, nebude moci ji zachránit, je tam vysoká pravděpodobnost sebeztráty a pokusy o sebevraždu, které jakoby Klára MXXXXX vždy těsně před spácháním odhalila. Péče o Aničku Klárou MXXXXX čím dál více pohlcovala a bylo zcela zjevné, že Anička jakoby trpí v případech, kdy projevuje mateřskou péči Klára o své chlapce. Např. její zdravotní stav se zhoršil v souvislosti s tím, když Klára MXXXXX spávala v posteli a byla čelem otočena ke svému synovi, toto mělo zejména činit Aničce trauma. Následně Anička Ondru osočila, že jí např. v posteli schválně šlápl na kotník, podle pozdějších informací měla mít tento kotník zlomený apod. Klára tak byla vedena k tomu, že chlapci se k Aničce špatně chovají, že tato se nemůže v rodině Kláry cítit v bezpečí a rovnocenně s chlapci, tudíž je výrazně snížena i proces jejího umístění do péče Kláry a velmi reálně připadá v úvahu, že by Anička mohla být vydána zpět do Norska. Instrukce od pana doktora chodily na e-mailovou adresu a na mobilní telefon Kláry, přičemž chodily z e-mailové adresy azeynaloff@centrum.cz. V těchto souvislostech pak obžalovaná Klára MXXXXX popsala veškeré své telefonní kontakty, číslo pana doktora i jeho e-mailovou adresu. Anička měla mít hydrocefalus, měla chodit na různé operace, měla problémy se srdcem, se žaludkem, měla leukémii, chodila na chemoterapie, měla problémy s dýcháním a plícemi. Lékařské zprávy byly velmi často vystaveny na nějakou Lucii,

figurovala tam i jiná jména. Obžalovaná Klára MXXXXX se vyjadřuje i k tzv. dotykové terapii, kdy byla instrukcemi vedena k tomu, aby v podstatě Aničku osahávala na různých místech těla, zejména na těch, ke kterým cítí v důsledku svého předchozího zneužívání největší odpor. Její zdravotní stav se poté jakoby zázračně zlepšoval, pro obžalovanou Kláru MXXXXX to však žádný intimní přínos nemělo. Osobu Barbory ŠXXXXX obžalovaná znala, zhruba dva roky ji však neviděla a teprve poté se od sestry dozvěděla, že měla zemřít. To, že Aničkou měla být právě Barbora ŠXXXXX, se postupně Klára MXXXXX dozvídala až v průběhu vazby.

K bodu I./A. výrokové části rozsudku obžalovaná Klára MXXXXX uvedla, že podle instrukcí bylo třeba do září 2006 vyřešit opatrovnícký soud kvůli Aničce. Tato měla mít problémy při soužití s chlapci. Pan doktor údajně obdržel obrázek, na kterém Anička namalovala svoji rodinu u Kláry MXXXXX. Byl tímto obrázkem zdesen a naváděl Kláru k tomu, aby situaci v rodině co nejdříve upravila. Chlapci byli neustále upozorňováni a osočováni z toho, že se špatně chovají k Aničce, ke zvířatům apod., přičemž Klára MXXXXX podlehlá dojmům, že jsou na špatné cestě, že mají výchovné problémy a že je třeba vůči nim výchovně zasáhnout, neboť absolutně věřila odbornosti pana doktora, který byl i diplomatem a který měl eminentní zájem na tom vyřešit záležitost Aničky na území České republiky. Bylo tedy třeba vést chlapce k tomu, aby byli absolutně poslušní, přičemž v současné době si Klára MXXXXX již uvědomuje, že je trestala za hlouposti, které ovšem tehdy brala jako velká pochybení. Zejména situace s Ondrou byla velice špatná a podle názoru pana doktora harmonizaci rodinných poměrů téměř není možné stihnout do podzimu bez nějakého radikálnějšího řešení. Toto spočívalo v navození modelu, kdy chlapci mají všechno ztratit. Proto měl být panem profesorem vypracován plán na prázdniny s tím, že je třeba přerušit kontakty s rodinou, neboť zbrzdí onu nápravu a oba chlapci měli být podrobeni postupům, které vymysleli údajný pan doktor a pan profesor GXXXXX z Mnichova. Bylo to velmi problematické, neboť oba poškození měli vypěstovaný velmi silný citový vztah ke svým prarodičům Ladislavu a Elišce MXXXXX. Jednání pod bodem I./A. výrokové části rozsudku se pak podle vyjádření obžalované Kláry MXXXXX plně zakládá na pravdě. Chlapci měli ztratit domov, ztratit matku, měl na ně být aplikován šok a prožitek něčeho, na co nezapomenou. Měli patřit řediteli ústavu. Obžalovaná Klára MXXXXX uvěřila, že chlapci mají vážné výchovné problémy, ačkoliv nikdy předtím se nic podobného nevyskytovalo. Svým rodičům pouze řekla, že mají vážné problémy s Ondráškem, podrobnosti však nikdy nesdělovala, neboť šlo o to co nejdříve a co nejlépe harmonizovat vztahy v rodině, do níž měla být natrvalo umístěna Anička.

K bodu I./B. obžaloby Klára MXXXXX uvedla, že převýchovný proces dle bodu I./A. obžaloby na adrese Brno, XXXXX, měl trvat několik dní, avšak údajně se podle vyjádření pana doktora nevydařil a bylo třeba zrealizovat ústavní převýchovu chlapců, aby padli na dno, všechno ztratili a uspořádali si hodnoty. Měli zakázáno oslovovat obžalovanou maminko a jakékoliv důvěrnosti. Veškeré informace a instrukce pan doktor posílal po Katce, které měla zcela důvěřovat. Ondra a Jakub měli vzít na vědomí, že se nenapravili a že už nyní patří panu řediteli ústavu a Klára MXXXXX s tím nemůže nic dělat. Proto ona, oba chlapci, Anička i Kateřina MXXXXX odjeli na chatu. Klára MXXXXX měla být převlečena za vychovatelku, měla se chovat, vypadat a mluvit jiným způsobem než jako matka. Jakub a Ondřej byli každý jinde, byli umístěni v klecích, měla tam být i Anička kvůli nim, že neposlouchali. Zcela zakázáno bylo projevovat chlapcům jakoukoli mateřskou náklonnost. Klece dovezla Kateřina, dovezla i další věci jako byly lavory, rákosky, lepicí pásy apod. Klec Aničky byla přikryta dekou a fakticky tam Anička nepřespávala. Do klecí chlapci dostávali i jídlo a vykonávali zde potřebu. To, co je uvedeno v obžalobě a koresponduje i s výrokovou částí tohoto rozsudku,

podle vyjádření obžalované Kláry MXXXXX souhlasí. Pouze se obžalovaná nehlásí k tomu, že by v její režii bylo vykopání hrobečku pro Jakuba. Sama obžalovaná není schopna zcela přesně popsat, co všechno tam oběma chlapcům dělala. Pořád to však bylo vyhodnocováno, že je to špatně, že se to musí udělat znovu a líp a stav Aničky se zhoršoval. Je však pravdou, že obžalovaná oba chlapce bila, topila ponořením do lavoru, toto všechno se týkalo spíše Ondřeje. Protože tuto činnost však Klára sama nezvládala, později jí začala systematicky pomáhat i Kateřina. Klára MXXXXX se přiznává k tomu, že chlapce pálila cigaretou, popírá, že by nutila Ondru, aby se cigaretou pálil sám. Ondřej v jednom okamžiku křičel něco o tom, aby byl Jakub mrtev a na základě instrukcí od doktora tedy byla předestřena situace, že má podat svému bratru otrávenou vodu, což k úžasu obžalované Kláry MXXXXX skutečně udělal a Jakub pak dělal mrtvého a byl uložen do mělkého hrobu vyhrabaného u chaty. Posléze měl být Ondřej zkoušen, zda si bude přát, aby jeho bratr obživil. To, že měl stát Ondřej na podlaze posypané moukou, aby se nehýbal, něco takového tam bylo, ovšem u toho obžalovaná Klára MXXXXX nebyla. Došlo také k tomu, že se v jeden okamžik Ondřej ztratil, hledali ho tedy po chatě, byl v jednom z pokojů nalezen, na zavolání Kláry pak přiběhla i Kateřina a Anička Ondru okamžitě potrestala způsobem, který je uveden ve výrokové části rozsudku. Neví, jak se tam vzala, protože v té době nechodila po svých, ale lezla po čtyřech a byla o patro výš. Anička reagovala zcela spontánně, o Ondrovi nikdy nemluvila hezky a s topením přestala v okamžiku, kdy se voda z lavoru vylila. Byla u všeho, co se na chatě dělo, nebyla však fakticky trestaná, na zadek dostávala jenom „jako“, což chlapci neměli poznat. Vše probíhalo v rámci instrukcí pana profesora a pana doktora. Je pravdou, že Anička učila Kláru i vázat uzly k poutání chlapců. Toto však činila naprosto nenápadnou formou, když si před Klárou svazovala medvídky a panenky. Kláru to naučila a ihned v následujících několika dnech toto umění Klára využila. Je pravdou, že Anička velmi často žalovala, zejména na Ondru, že jí ubližuje. Jejím slovu pak Klára věřila mnohem více a na Aničku velmi dala. Veškeré instrukce, které ve vztahu ke svým chlapcům Klára dostávala, nebyla schopna vyplnit, nicméně pan doktor byl názoru, že to není dobré a bylo by vhodné to zakončit nějakým razantnějším zásahem i za pomoci někoho, kdo to dodělá mimo Kláru MXXXXX. Doktor tedy sdělil, že někoho našel a Kateřina, že taky někoho hledá. Chlapci měli projít šokem, který ovšem Klára nezvládala a spočívalo to v tom, že přijdou děti z ústavu a přijde ten pravý ústav, do kterého přijdou, protože si neváží maminky. Instrukce výslovně uváděla, že to musí být bolestivější než předtím. Bylo tam o pálení cigaretami, o řezání, že Ondrovi je třeba vyříznout kus masa ze zadečku apod. Toto už rozhodně Klára MXXXXX nezvládala a z iniciativy Kateřiny se pak na chatu dostavili domluvení lidé. Tito podle sdělení Katky už předem věděli, o co jde, ale Klára byla nucena požádat je, že potřebuje pomoc. K chatě se pak dostavili Jan ŠXXXXX (Geronymo), Jan TXXXXX a Hana BXXXXX (Nancy). Tito se domlouvali hlavně, aby kluci nepoznali hlasy, že musí hlasy měnit apod., čím víc jich tam bude, tím lépe, aby zejména Jakub nikoho nepoznal, protože se se všemi třemi znal. Klára MXXXXX chlapcům zavázala oči a nechala je v místnosti právě obžalovaným Janu TXXXXX, Janu ŠXXXXX a Haně BXXXXX. Dále se z místnosti ozýval pouze křik, ruch a různě měněné hlasy, Klára MXXXXX se dění v místnosti neúčastnila. Zmínění tři obžalovaní posléze místnost opustili a chlapce tam zanechali. Byli poškrábání na zádech, břichu, bocích i stehnech, krvavých zranění si nevšimla. Bylo tam nakouřeno od cigaret, kterými byli poranění. Od začátku zde kouřil Jan TXXXXX, Hanu BXXXXX nebo Jana ŠXXXXX kouřit neviděla. Všimla si u Ondry jeho zranění na zadečku, ale jeho charakter nedokáže popsat. Toto zranění vnímala jako silnější poškrábání, tekoucí krve si nevšimla. Co konkrétně se tedy Ondrovi na zadečku stalo, neví, slyšela z místnosti i sprosté nadávky a vulgarismy na adresu chlapců. Po této zkušenosti pak chlapcům byla prezentována šance, že to ještě mohou s maminkou zkusit, jinak v ústavu zůstanou a byli instruováni o tom, že mají zakázáno mluvit o tom, co bylo na chatě.

Hana BXXXXX byla podřízená sestry Kateřiny v Paprsku, osobní vazby mezi Hanou BXXXXX a Klárou MXXXXX nebyly. Jana TXXXXX zná, neboť Jakub chodil do kroužku Cvičení s Honzou, který vedl právě tento obžalovaný. S ním se znala ještě méně než s Hanou BXXXXX, po určité období si striktně vykali. Jana ŠXXXXX zná obžalovaná Klára MXXXXX pouze pod přezdívkou Geronymo, stejně tak Hanu BXXXXX pod přezdívkou Nancy.

K bodu I./C. výrokové části rozsudku obžalovaná Klára MXXXXX vypověděla pouze tolik, že po odjezdu z chaty ve Veverské Bítýšce se musela léčit a bylo jí řečeno, že se o kluky zatím postará Kateřina. Kláře bylo řečeno, že teď toho na ni bude moc, že se má starat o Aničku. Ohledně její identity také měla různé úkoly a pouze na ni se měla soustředit. Při odjezdu z chaty pak Kateřina oznámila, že oba chlapci se vysadí z auta a předala je Haně BXXXXX – Nancy, která se o ně měla postarat. Klára, jakožto matka, pak udržovala kontakt pouze s třídním učitelem – svědkem MXXXXX. Obžalovaná si byla stoprocentně jistá, že v té chvíli je o chlapce dobře postaráno a nevěděla dopředu, na jakou dlouhou dobu chlapce ztrácí z dohledu. Garantem v péči o chlapce v tomto období byla Kateřina. Obžalované Kláře MXXXXX pak bylo známo, že jí pomáhá i Hana BXXXXX.

K bodu I./D. výrokové části rozsudku obžalovaná Klára MXXXXX uvedla, že nadále trval stav, kdy se chlapci nesměli stýkat se svými prarodiči a z iniciativy pana doktora a Kateřiny byl zajištěn pronájem domu v Kuřimi. Vypadalo to, že jí chtějí pomoci, bylo třeba zajistit co nejpěknější prostředí pro Aničku. Zhruba v listopadu nebo prosinci 2006 se pak nastěhovali. V této době se mohl do domácnosti navrátit už i Jakub, který měl být výchovně lepší, Ondřej měl být stále problematický. Chlapci nebyli ani společně na Vánoce 2006. Bylo třeba také separovat Aničku od chlapců. Situace se vyvinula tak, že Kateřina MXXXXX měla pečovat o Jakuba, Ondřej pak zůstal v předmětném období u Kláry MXXXXX v Kuřimi. Obžalovaná připouští, že konkrétně Jakuba neměla ve své péči zhruba od srpna 2006 do května 2007. Ondřej v Kuřimi se pak nesměl stýkat s Aničkou a dle vyjádření pana doktora a Kateřiny mu byla vyhrazena místnost pod schody, která se měla zařídit stolečkem. Zde byl umístován nejprve zejména když neposlouchal, později bylo Kláře MXXXXX řečeno, že je to s ním špatné, že musí ztratit úplně všechno, proto i místnost pod schodištěm byla vyklizena a nezl. Ondřejovi tam zůstala pouze karimatka a deka, později pouze kartón. Je pravdou, že v době zásahu policie tam nebyl ani kartón. Obžalovaná Klára MXXXXX dále připouští, že záznamy z baby-setu obsahují právě její jednání, kdy svého syna překotně krmí. Do pozice, ve které byl posléze policií a hasiči nalezen dne 7.5.2007, tedy svázaný v kozelci a nahý na podlaze, jej přivedla právě obžalovaná Klára MXXXXX. S tímto jí nikdo nepomáhal. Takto svazován byl pouze v případě závažných přestupků zhruba jednou týdně. Obžalovaná nedokáže odhadnout, kolik dnů strávil Ondra za žalované období mimo komůrku, byl např. na návštěvě u TXXXXX. Nejhorší to však bylo, když si našla novou práci. V tomto případě zůstával v komůrce po celou dobu, co obžalovaná nebyla doma. Klíče od domu měla dále pouze Kateřina a pan doktor. Kateřina MXXXXX věděla, že Ondřej obývá tu komůrku pod schody, také od ní vzešlo toto doporučení, aby tam byl. Nosila mu jídlo, probíhala tam i jeho výuka ze strany Kateřiny, jejímž byla garantem. Mělo se dodržovat i to, aby Ondru zavřeného pod schody neviděla ani Anička. Je pravdou, že dne 7.5.2007 do domu vtrhla policie a chtěla vidět dítě obžalované Kláry MXXXXX. Tato ukázala Aničku, ovšem oni chtěli vidět dítě jiné, obžalovaná jim logicky nechtěla Ondřeje ukázat. Telefonovala proto panu doktorovi i Kateřině, která se dostavila a začala bojovat za to, že policie dům prohlédnout nesmí. Anička v té době se projevovala jako autistické dítě.

K bodu II. výrokové části rozsudku potvrdila obžalovaná Klára MXXXXX, že i tohoto jednání se účastnila společně se svojí matkou a sestrou Kateřinou MXXXXX. Bylo vše zorganizováno dopředu, co se bude říkat. Příběh - tzv. vsetínskou verzi původu Aničky vymysleli společně obžalovaná Kateřina a Klára MXXXXX a pan doktor. Nejdůležitější bylo, že se nesmí poznat, že je z Norska a že má leukémii. Všechny tři tedy u soudu prezentovaly verzi o tom, že onu Aničku vychovávala babička paní Antonie DXXXXX, které dítě přivedli nějací lidé, její matka měla mít problémy s drogami a s prostitucí. Anička v rámci tohoto projevu pak spolupracovala přímo u soudu v roli nalezeného dítěte. Týž den 26.3.2007 pak Městský soud v Brně rozhodl, že dítě se bude jmenovat Anička MXXXXX a Klára MXXXXX bude jeho opatrovníci. Všechny tři si byly vědomy toho, že u soudu vypovídají nepravdu. V rámci tohoto trestního řízení byla ve věci aktivní sociální pracovnice svědkyně DXXXXX, která navrhovala DNA testy Aničky, což pan doktor považoval za nebezpečné, neboť by mohlo být zjištěno, že má leukémii a že se jedná o Annu JXXXXX z Norska. Hrozilo tedy, že se Anička bude muset vrátit do Norska, nebo se musel vymyslet jiný postup. Za tím účelem se pak na adresu XXXXX, dostavila prostřední dcera Viktora SXXXXX Marie SXXXXX, kdy pan doktor vymyslel, že tato zahraje Aničku. Inscenaci měla v režii Katka, která si to celé vzala na povel. Klára MXXXXX pak Marii SXXXXX upravila vizáž, byly jí obarveny vlasy, aplikovány hnědé oční čočky apod. Tato pak absolvovala odběr vzorků DNA, ačkoliv na samotném jednání u Městského soudu v Brně byla na 100 % skutečná Anička, tedy Barbora ŠXXXXX. Obžalovaná Klára MXXXXX dále potvrzuje, že její lékařské zprávy ohledně Aničky vypracovávala její známá, lékařka MUDr. Andrea MXXXXXá, psychiatricka z Nitry na Slovensku. Aničku přitom vídala při svých návštěvách v České republice zhruba jednou za čtvrt roku, celkově pak asi 7x. Její lékařské zprávy pak po konzultacích obžalovaná Klára MXXXXX přeložila do češtiny a předkládala soudu.

Se sestrou se o nějaké duchovním hnutí, konkrétně např. o Hnutí Grálu, nebavily, s tímto fenoménem se setkala až z tisku během vazby. Obžalovaná Klára MXXXXX projevila zájem toliko o víru jako takovou. Děla si pořádek sama v sobě a chtěla pochopit smysl života. Se spoluobžalovanými BXXXXX, ŠXXXXX a TXXXXX neměla žádné konflikty, naopak Jana TXXXXX si vážila jako člověka, kterého mají chlapi rádi. Podobné poznatky měla i o Janu ŠXXXXX a Haně BXXXXX, čili jednalo se o vedoucí kroužků, kteří dělají maximum pro děti. Obžalovaná Klára MXXXXX dále popsala, že k osobě tzv. pana doktora měla bezmeznou důvěru, neboť se vyjadřoval odborně, velmi starostlivě o Aničku, navíc měl být činný v diplomatických kruzích, nicméně není jí známa jeho pravá identita. Osobně se s ním setkala pouze jednou a jeho instrukce respektovala pod vidinou, že tyto nebudou trvalé a že se situace jednoho dne musí zlepšit. Byla zcela pohlcena péčí o Aničku a byla zcela přesvědčena, že výchovná situace s Ondřejem je skutečně vážná. Dále se obžalovaná Klára MXXXXX vyjádřila k osobě Barbory ŠXXXXX, resp. Aničky, která jí byla prezentována skutečně jako nemocná mladá dívka, která sama čas od času na sobě ukázala nějaké poranění, čerstvé škrábance nebo pyžamo propálené cigaretami, měla mít údajně po operaci srdce, kdy si vytahovala krvavou vatu, měla brát nějaké injekce, měla mít předepsané morfium, v jejích zdravotních materiálech se nacházela spousta lékařských zpráv se jménem Lucie MXXXXX a se jmény dalšími. Pakliže byl pan doktor zaštitěn ještě nějakou pobaltskou organizací, znamenalo to pro obžalovanou Kláru MXXXXX skutečnou záruku toho, že pracuje na dobrém projektu a že Anička je v dobré péči. Valná většina instrukcí od pana doktora byla Klárou zničena, zachovalo se jich opravdu jenom několik málo. Instrukce, pakliže přišly e-mailem, byly z adresy Andrey ZXXXXX. Dále obžalovaná popsala, jakým způsobem měla např. u třídního učitele Jakuba svědka MXXXXX vzbudit závěr o tom, že je Jakub ulhaný a nevěrohodný. Tomuto učiteli tedy měla dle instrukcí pana doktora vštípit představu, že Jakub lže. Za tím účelem bylo třeba učiteli sdělit něco, co říkal Jakub a co by mělo podpořit teorii,

že Jakub je ulhaný. Proto Klára svědku sdělila, že podle Jakuba jej měl svědek jako jeho učitel osahávat. Pakliže byl v domku v Kuřimi zajištěn baby-set, prostřednictvím kterého byly pořízeny i videozáznamy, tento dovezla Kateřina MXXXXX. Přístup do domu měla pouze obžalovaná Klára MXXXXX, Kateřina MXXXXX a pan doktor. Ani rodiče obžalované nevěděli, kde bydlí. Do léta 2006 se obžalovaná Klára MXXXXX starala o své syny naprosto standardním způsobem, jak nejlépe dokázala, fyzické tresty nikdy nepodporovala a snažila se plnit funkci matky. Na zadek synové dostávali pouze v extrémních případech. Jednala vždy na základě instrukcí a v předmětné období nepochybovala o jejich správnosti nebo účelnosti. Byla absolutně přesvědčena o tom, že osoba doktora je reálná a kvalifikovaná postava. Nikdy si nepřipouštěla, že by Anička měla být zdravá a dospělá žena, která její péči nepotřebuje. S tímto poznatkem se dlouho a problematicky vyrovnávala až v průběhu vazby. Snažila se vždy dětem spíše pomáhat. Studovala speciální pedagogiku a odsuzovala násilí v jakékoliv podobě. Pakliže obžalovaná Klára MXXXXX byla konfrontována s průběhem jejich výpovědí v přípravném řízení, v nichž zejména zpočátku neuváděla jména spoluobžalovaných Jana TXXXXX, Jana ŠXXXXX a Hany BXXXXX při dění na chatě ve Veverské Bítýšce (bod I./B.), přičemž v následujících výpovědích a ve výpovědi u hlavního líčení výslovně o těchto obžalovaných vypovídá, je to dáno tím, že si plno věcí začala uvědomovat až postupně, a to že např. hned od počátku neuvedla účast např. Hany BXXXXX, bylo proto, že nikomu nechtěla zbytečně ublížit a setrvává na tom, že správná je výpověď u hlavního líčení, kdy podrobně vše popsala, k trestné činnosti se dozнала, a to včetně údajů o spolupachatelství Jana TXXXXX, Hany BXXXXX a Jana ŠXXXXX.

Podle obhajoby obžalované Kláry MXXXXX byla tato dlouhodobě manipulována ze strany obžalované Kateřiny MXXXXX a Barbory ŠXXXXX. Její osoba pak ztělesňuje jak pachatele, tak i oběť, je si vědoma své trestné činnosti i toho, že selhala jako matka. Je poukazováno na skutečnost, že byly zajištěny písemné instrukce i telekomunikační provoz mezi Klárou MXXXXX a oním tzv. doktorem, přičemž jde o telefonní kontakty mezi jejím číslem a číslem obžalované Kateřiny MXXXXX a Barbory ŠXXXXX. U Barbory ŠXXXXX pak byla zajištěna celá řada písemností, z nichž vyplývají různé instrukce a byla to právě tato obžalovaná, která účelově střídala různé role, zejména roli 13leté nemocné Aničky, čímž sledovala svůj vlastní prospěch a manipulovala s Klárou MXXXXX. Tím pak deformovala mateřský pud Kláry MXXXXX až do patologické roviny. Sestra Kateřina MXXXXX se pak vůči obžalované Kláře MXXXXX dopouští manipulativního jednání a vede ji k izolaci, aktivně se na týrání chlapců sama podílela. Celkově se obžalovaná Klára MXXXXX v zásadě k trestné činnosti doznává, její obhajoba pouze nesouhlasí s vymezením její aktivní účasti na vykopání hrobečku v případě jednání na chatě dle bodu I./B. výrokové části rozsudku. Je zřejmé, že obžalovaná Klára MXXXXX byla jistou skupinou osob využita a zneužita. Byla ze strany Kateřiny MXXXXX a Barbory ŠXXXXX manipulována, a to i během vazby, a ačkoliv nelze objasnit bezprostřední motivy jednání obžalovaných, je zde zřejmý personální a ideový základ trestné činnosti. Obhajoba poukazuje na nutnost přezkumu materiální stránky žalované trestné činnosti, poukazuje na dosavadní bezúhonnost obžalované, její doznání, upřímnou a autentickou lítost, na současné reference k obžalované, která je již doživotně potrestána ztrátou vlastních dětí a stejně tak se poukazuje na snížené rozpoznávací a ovládací schopnosti Kláry MXXXXX.

Obžalovaná Kateřina MXXXXX učinila u hlavního líčení konaného dne 18.6.2008 toliko stručné prohlášení o tom, že výpověď spoluobžalované Kláry MXXXXX ohledně Hany BXXXXX, Jana TXXXXX, Jana ŠXXXXX a Barbory ŠXXXXX se nezakládá na pravdě. SMS zprávy, které Kláře MXXXXX chodily, velmi přispěly k psychickému

stresu, do kterého se obě dostaly. Skutek, který měla spáchat Barbora ŠXXXXX, že potopila Ondrovi hlavu do lavoru, učinila pod psychickým nátlakem ze strany Kateřiny a Kláry MXXXXX. Barbora ŠXXXXX tedy jednala ve strachu, musela obě sestry MXXXXX poslouchat. Obě dvě ve výchově chlapců spoléhaly na odborníka, avšak situace se jim vymkla z rukou, přestaly to zvládat a nedokázaly celý proces zastavit. Dále se Kateřina MXXXXX vyjádřila u hlavního líčení dne 16.10.2008. Poukazuje na to, že mezi obžalovanými je její sestra Klára i Barbora ŠXXXXX, se kterou deset let společně bydlely. Kateřina MXXXXX přiznává, že byla tvůrcem nové identity Anny a působila tak, aby si k ní Klára vytvořila mateřské pouto. Nehodlá však připustit, aby Barbora ŠXXXXX byla obviňována z manipulace s Klárou. Je pravdou, že obě sestry MXXXXX dělaly věci, které jsou uvedeny v obžalobě, nicméně Barbora se nepodílela na negativním chování Kláry. Obžalovaná pak ve svém vyjádření činí rozsáhlou analýzu osobnosti Barbory ŠXXXXX a důvodů, proč se tato obžalovaná jejího jednání dopustila, výlučně pod nátlakem. K trestné činnosti začalo skutečně docházet v létě 2006 na základě rozhodnutí Kláry a Kateřiny MXXXXX díky instrukcím pana doktora. Sice existovaly negativní poznatky ohledně chlapců, avšak tyto byly zveličovány. Jednání sester MXXXXX pak ovlivňoval stres z falešné identity Aničky. Příčinou trestné činnosti byl pouze stres z této falešné identity, nikoliv její samotná tvorba. Obžalovaná Kateřina MXXXXX striktně odmítá spojování trestné činnosti s Hnutím Grálu. Obsáhle se pak vyjadřuje k osobě Barbory ŠXXXXX, která byla zcela bez zázemí, měla problémy v sociálních kontaktech, byla nepraktická, hledala osobu, u které by mohla zakotvit, bála se cizích lidí a chovala se skutečně jako dítě. Od r. 2002 začala chodit do Klubu lesní moudrosti při DDM Paprsek. Prožívání reality ze strany Barbory ŠXXXXX bylo zcela odlišné od normálních jedinců, ač sama nechce některé události dramatizovat, je mnohem citlivější na vnímání, neustále prožívá strach, snadno se dá přesvědčit o různých věcech, např. i o tom, že má zdravotní problémy. Je pravdou, že v r. 2005 o Barboře pod identitou Aničky řekla svojí sestře Kláře, ale nebyl to žádný dlouhodobý plán, o dvojí identitě Barbory ŠXXXXX věděla pouze Kateřina. Ta se dozývá i k tomu, že se aktivně podílela na norské anabázi Barbory ŠXXXXX a na příběhu Anny JXXXXX. Svoji roli Barbora ŠXXXXX údajně nehrála, byla dítětem stále. Od podzimu 2005 obžalovaná Kateřina MXXXXX začala koketovat s myšlenkou umístění Anny v rodině MXXXXX. V r. 2006 zde již přespávala a došlo i k tomu, že sestry MXXXXX v souvislosti s nezletilými chlapci začaly věřit potřebě radikálního zásahu o prázdninách 2006. Na chatě byly obě sestry MXXXXX, oba chlapci a Barbora ŠXXXXX, jiné osoby zde přítomné Kateřina MXXXXX jmenovat odmítá. Události probíhaly v místnosti za kuchyní, která byla určena a vybavena pro danou trestnou činnost, vše na základě instrukcí. Barbora zde však byla ve stejném postavení jako nezletilí chlapci. Tito zde pak museli plnit úkoly pod hrozbou okamžitého trestu. Když se Ondřej jednou schoval, bylo úkolem pro Aničku jej vyhledat, a to pod trestem a obžalovaná Kateřina MXXXXX se plně hlásí k tomu, že měla nejméně verbálně Barboru v pozici Aničky donutit k tomu, aby Ondru do lavoru potopila. Ten se však vylil a vody v něm bylo pouze málo. Sama Barbora ŠXXXXX by toto nikdy neudělala.

Obhajoba obžalované Kateřiny MXXXXX rovněž poukazuje na vztah k sestře Kláře a na vztah k Barboře ŠXXXXX. Ačkoliv se jedná o obhajobu Kateřiny MXXXXX, tato velmi intenzivně poukazuje na skutečnost, že i Barbora ŠXXXXX prodělávala tzv. terapie, Klára MXXXXX nebyla Barborou manipulována. Byla tedy v obdobném postavení jako poškozená. Je pravdou, že Klára MXXXXX dostávala instrukce, nicméně vykonávala si je sama. Poukazuje se též na skutečnost, že Klára MXXXXX u hlavního líčení učinila výpověď v rozsahu dle vlastního uvážení a neumožnila obhájčům klást jí další dotazy. Nepodařilo se pak prokázat jakoukoli souvislost s Hnutím Grálu. Pakliže byla Barbora ŠXXXXX obviněna z topení Ondry v lavoru, není zřejmé, jak se svého jednání měla dopustit, když se měla

pohybovat po čtyřech. Je zároveň zřejmé, že obžalovaná Barbora ŠXXXXX byla na chatě pod takovým tlakem, že vyhověla výzvám Kateřiny MXXXXX, aby se k Ondrovi takto zachovala. Kateřina MXXXXX pak měla být ovlivňována a manipulována stejným způsobem jako její sestra Klára. Obhajoba Kateřiny MXXXXX též poukazuje na výhrady, které měla tato obžalovaná vůči postupu znalkyň s tím, že znalkyně z oboru zdravotnictví – psychiatrie, psychologie a sexuologie kladly pro obžalovanou nepřijatelné otázky. V případě skutku uvedeného pod bodem I./C. výrokové části poškození dostávali najíst, měli se dle tvrzení obhajoby volně pohybovat, nešlo tedy o nějaké věznění ve smyslu omezení osobní svobody. Barbora ŠXXXXX pak není osobností agresivní, dominantní, chtěla pouze mateřskou lásku od Kláry MXXXXX. Celý případ je o týrání a Kateřina MXXXXX se skutků vymezených obžalobou dopustila. Svým jednáním však chtěla vytvořit identitu člověka, který by odpovídala duševnímu nitru Barbory ŠXXXXX.

Obžalovaná Hana BXXXXX pouze obecně uvedla, že se žádné trestné činnosti nedopustila. V roce 2006 – 2007 pracovala v DDM Paprsek, syny Kláry MXXXXX zná, oba k ní chodili do výtvarných kroužků. V tomto školním roce si též v Paprsku hráli, nebo dělali školní úkoly, ale nikdy nenesli známky špatného zacházení. Obžalovaná si není vědoma, že by bývali v prostorách Paprsku přes noc. Rozhodně pak odmítá výpověď Kláry MXXXXX o tom, že by se měla na trestné činnosti podílet, nesouhlasí ani s tvrzením obžalované Barbory ŠXXXXX o tom, že by měla právě Barboru ŠXXXXX nějak fyzicky týrat. Ve zbytku pak obžalovaná Hana BXXXXX využila svého práva a k věci nevypovídala.

Obhajoba této obžalované poukazuje na to, že její postavení v rámci žalované trestné činnosti má být silně okrajové. Nelze proto souhlasit se skutkovou větou, ani s právní kvalifikací a nelze jí klást k tíži celkový zdravotní stav poškozených. Obžalovaná tedy např. nemohla vědět, jak bude s chlapci nakládat obžalovaná Klára MXXXXX v květnu 2007 v Kuřimi. Výpověď obžalované Kláry MXXXXX je nevěrohodná, neboť tato ze sebe dělá oběť a zmínila obžalovanou BXXXXX teprve po pěti měsících. Svůj postup odůvodňuje tím, že obžalované BXXXXX nechtěla ublížit, což je nelogické. Obžalovaná Klára MXXXXX pak svými výpověďmi obviňuje nové a nové osoby. Nezletilý Jakub měl pak slyšet při jednání na chatě tři mužské hlasy, což nekoresponduje s účastí obžalované Hany BXXXXX. Obhajoba nesouhlasí s celou šíří skutku tak, jak byla vymezena ohledně obžalované Hany BXXXXX pod bodem I./C. DDM Paprsek nebylo žádné vězení a svědkyně Fiedlerová, která se vyjadřuje jako jedna z mála k obžalované BXXXXX, je svědkem pouze náhodným. Obžalovaná Hana BXXXXX byla hodnocena vždy velmi kladně pro práci s dětmi a nelze souhlasit s vymezením její osobnosti jako agresivní na základě testových výsledků pouze jednoho z testů použitého znalkyněmi. V případě skutku pod bodem I./C. pak není namístě právní kvalifikace zbavení osobní svobody, maximálně by se mohlo jednat o omezování osobní svobody dle § 231 trestního zákona.

Obžalovaný Jan TUREK se dle jeho vyjádření na žádné trestné činnosti nepodílel. Je pravdou, že klece na psy skutečně zapůjčil Kateřině MXXXXX, ovšem nikoli za účelem týrání dětí. I tento obžalovaný se vyhrazuje proti postupům znalkyně, která je údajně vůči němu zaujatá a byl při znaleckém vyšetření veden tak, aby buď nemohl odpovědět nebo mu odpovědi byly víceméně vnuceny. S Klárou MXXXXX se zná pouze na základě vedení kroužku Cvičení s Honzou, kde působil jako vedoucí. Kateřina MXXXXX s ním má vztah pracovní-prátelský. Byla ředitelkou DDM. S Janem ŠXXXXX má přátelský vztah. V minulosti byl dlouhá léta vedoucím skautského oddílu. S Barborou ŠXXXXX má vztah

kamarádský, přátelský, ona byla v oddíle dívčím. Dále se obžalovaný Jan TXXXXX vyjádřit k fenoménu tzv. oddílu Mravenci. Jednalo se o roverský oddíl starších odchovaných skautů, který fungoval od r. 1968, jehož členem byl i obžalovaný Jan TXXXXX. Tato formace pak, dle názoru obžalovaného, se rozpadla a s případem podle jeho názoru nijak nesouvisí. Okruh osob, které byly členy tohoto oddílu, sám obžalovaný vymezuje jmény Vladimír TXXXXX, Radek ChXXXXX, Richard PXXXXX, Ivan TXXXXX, Radim MXXXXX, Michal ŘXXXXX, Karel KXXXXX, Libor ZXXXXX, Pavel ZXXXXX, Pavel MXXXXX, Jan BXXXXX, Viktor SXXXXX, Pavel PXXXXX, Jiří NXXXXX, Lukáš KXXXXX. Je pravdou, že jedním z členů byl i pan Josef ŠXXXXX, nicméně obžalovaný nemá za to, že by byl přímo vedoucím. Ke svým osobním poměrům pak připustil, že jeho bývalá manželka je v současné době ve vztahu s Radkem CXXXXX – otcem obou nezletilých poškozených. Obžalovanou Hanu BXXXXX zaznamenal pouze ve 13. středisku Junáka a to pouze vzdáleně. Obžalovanou Barboru ŠXXXXX pak viděl před předmětnými událostmi zhruba 5-6 roků, kde žije a pracuje, vůbec nevěděl. Nedokáže ani přesně specifikovat období, ve kterém jeho kroužek Cvičení s Honzou navštěvovali nezletilí Jakub a Ondřej. Viděl se s nimi pouze hodinu týdně, s Klárou MXXXXX nebyl v žádném užším kontaktu. S žádnými výchovnými problémy ani rodinnými záležitostmi se mu nesvěřovala. Že Barbora ŠXXXXX má mít něco společného s tzv. Aničkou, se dozvěděl až z médií. Obžalovaný se dále vyjádřil ke své profesi a ke svým aktivitám s převýchovou psů, což byl jeho velký koníček, a to i pod patronací Městské policie Brno. Klece na psy zapůjčil od svědka OXXXXX a svědkyně PXXXXX. Na přesné období si nepamatuje. Půjčoval celkem tři klece, které z hlediska vizáže popsal, a to pro Kateřinu MXXXXX. Neptal se jí, na co klece potřebuje, nemá ve zvyku se ptát a když jej někdo o něco požádá, tak pokud může, tak mu pomůže. Toto jednání považuje za normál. Ohledně jeho účasti na jednání na chatě ve Veverské Bítýšce (I./B.) se více vyjadřovat nechtěl. Popírá, že by na chatě byl a že by se tam dopustil jednání uvedeného v obžalobě. Nedokáže si pak vysvětlit, proč je z tohoto jednání usvědčován výpovědí Kláry MXXXXX. Ke svým osobním poměrům dále uvedl, že rozhodně důvodem jeho rozvodu s bývalou manželkou nebylo fyzické násilí. Jejich vztah je velice dobrý a aktivně se podílí na výchově syna Jonatána. Pakliže mají existovat dva přestupkové spisy ohledně fyzického násilí, kterého se měl dopouštět vůči bývalé manželce, nikdy před přestupkovou komisí předvolán nebyl. Není mu známo nic o tom, že by v rozvodovém řízení byly probírány lékařské zprávy o zranění bývalé manželky, která měl způsobit. S Josefem ŠXXXXX má přátelský vztah a obžalovaný Jan TXXXXX odmítá podat bližší informace k jeho osobě. Odmítá pak spojování případu s oddílem tzv. Mravenců. Dr. Gaju nebo dr. GXXXXX nezná. Je mu známo, že obžalovaná Kateřina MXXXXX byla vedoucí DDM Paprsek, funkci Hany BXXXXX nezná. Sám působil v Paprsku zhruba 3-4 roky, a to jednu hodinu týdně. K osobám Kateřiny MXXXXX a Hany BXXXXX nemá žádných negativní poznatků, pokud jde o práci s dětmi. Ačkoliv se spoluobžalovaným Janem ŠXXXXX má přátelský vztah, dlouho se neviděli a ani v srpnu 2006 se nesetkali. Kdy to bylo naposled, nedokáže říci.

Obhajoba tohoto obžalovaného pak poukazuje na skutečnost, že neexistuje žádný důkaz o vině obžalovaného na předmětné trestné činnosti. Pakliže jej má usvědčovat obžalovaná Klára MXXXXX, tato osobně u týrání, kterého se měl obžalovaný TXXXXX dopustit, nebyla, byla v jiné místnosti, tudíž se nemůže k jednání jednotlivých obžalovaných vyjádřit, nehledě k tomu, že obžalovaný, dle jeho tvrzení, na chatě vůbec nebyl. Její výpověď je považována za nevěrohodnou a účelovou. Pomáhá si ve své pozici verzí o svém zmanipulovaném osudu. Její výpověď nelze považovat za doznání a poukazuje se na to, že ve svých výpovědích v přípravném řízení nejprve hovořila o muži pouze z hlediska jeho popisu, teprve později výslovně uvedla, že se mělo jednat právě o obžalovaného Jana TXXXXX. Obdobně odlišně se vyjádřila např. o zraněních nezletilého Ondry na jeho zadečku a celkově

výpověď Kláry MXXXXXX není v korespondenci s výpovědi poškozených. Nezletilý Jakub, když měl být poraněn na chatě, hovoří pouze o tom, že byli přítomni jeho matka, Kateřina MXXXXXX, Barbora ŠXXXXXX a jeho bratr Ondřej. Později vypovídá o dvou různých chatách, uvádí různé osoby, a to, co mu kdo dal na hlavu, měl zde vystupovat nějaký muž s vousy. Při fotorekognici se pak vyjádřil, že tento muž vypadal jak obžalovaný TXXXXXX, neuvedl však, že je to on. Oproti tomu nezletilý Ondřej hovoří pouze o jedné chatě a ve fotoalbu poznal pouze svého dědečka. Z tohoto pohledu pak ani výpověď poškozených nelze považovat za důkaz proti obžalovanému a neexistuje nic, co by svědčilo o jeho přítomnosti na chatě. Obhajoba dále poukazuje na skutečnost, že nebyly žádným způsobem zajištěny a zpracovány stopy z chaty samotné. Nelze akceptovat též svědeckou výpověď svědka dr. KXXXXXX, která byla vyvrácena výpovědi svědka Pavla PXXXXXX (viz níže). Pakliže měly být provedeny důkazy o údajné agresivitě obžalovaného Jana TXXXXXX, byly vyvráceny výpovědi svědkyně Lucie TXXXXXX, která svého bývalého manžela z násilí křivě nařkla, ani dle znaleckých posudků agresivní není, není příslušníkem Hnutí Grálu a vztahy k dětem má vysoce pozitivní, což je rovněž prokázáno svědeckými výpověďmi. V žalovaném období měl mít obžalovaný zcela jinou vizáž (pouze tzv. mušku na bradě, ne rozsáhlejší vous).

Obžalovaný J a n ŠXXXXXX učinil u hlavního líčení dne 18.6.2008 rovněž toliko stručné prohlášení. Podle tohoto měl údajně Báru vidět ten den dopoledne, kdy byla odvezena z Veverské Bítýšky v létě 2006 a byl tehdy přesvědčen, že se jedná o Aničku. Pomáhal jí převléci se z modrého pyžama a všiml si, že je po celém těle poseta stopami po týrání, nicméně Kateřina MXXXXXX mu sdělila, že Anička měla záchvat. Byl si jistý, že jí někdo musel ublížit, ale neudělal nic, protože jej Kateřina uklidnila tím, že jí to bylo způsobeno záchvatem. Obžalovaný je přesvědčen, že jeho rodina je ohrožena na životech, jeho otci bylo vyhrožováno tajnými službami. Tato skutečnost se obžalovanému potvrdila, ale kým a jak nebude z obavy o život své rodiny uvádět. Nic dalšího k věci není ochoten sdělit. V přípravném řízení pak tento obžalovaný buď využil svého práva a ve věci nevypovídal, nebo vyslovil zásadní nesouhlas s obviněním, které je vykonstruované. S obžalovaným Janem TXXXXXX se zná ze skautské družiny Mravenci, avšak poslední čtyři roky se skoro vůbec nevidali. Rovněž Kateřinu MXXXXXX zná ze skautského prostředí a zhruba v r. 2000 mu nabídl vést v Paprsku kroužek hry na kytaru. Na chatě ve Veverské Bítýšce se spoluobžalovanými vůbec nebyl a tudíž se žádného trestného činu nedopustil. Jediné, co připouští, že ho ve třech až pěti případech Kateřina nebo Klára zavolala, že Jakub na ně v Paprsku čeká, aby mu dal něco k jídlu, protože nestíhají. Sestru Barboru ŠXXXXXX neviděl už dva roky, má za to, že byla unesena. Poté se objevila dívka jménem Anna a začala se za jeho sestru vydávat. Byla na Barboru podobná, avšak měla znalosti o různých zbraních. I v přípravném řízení svoji výpověď zakončil prohlášením, že už k věci nic vypovídat nebude, protože se velmi bojí o bezpečnost svoji a své rodiny. V přípravném řízení i v hlavním líčení před soudem pak obžalovaný Jan ŠXXXXXX svá prohlášení činí na základě písemné předlohy.

I obhajoba tohoto obžalovaného se pak ztotožňuje s hodnocením obžalované Kláry MXXXXXXtak, jak zaznělo v rámci obhajoby obžalovaného Jana TXXXXXX. Nebylo tedy prokázáno, že by se měl obžalovaný Jan ŠXXXXXX podílet na trestné činnosti v rozsahu bodu I./B. výrokové části tohoto rozsudku. Ani v případě bodu I./C. výrokové části rozsudku pak není důkaz o vině obžalovaného. Podle výpovědi pouze nezletilého Jakuba mu měl několikrát obžalovaný Jan ŠXXXXXX přinést jídlo, tudíž nelze souhlasit, že by obžalovaný Jan ŠXXXXXX výrazně přispěl k trestné činnosti kvalifikované dle § 232 trestního zákona.

Obžalovaná Barbora ŠXXXXX popřela, že by v souvislosti s žalovanou trestnou činností nezletilého Ondřeje kamkoliv zavírala. Obdobné postupy jako zavírání do různých místností byly součástí terapií, které s ní byly dlouhodobě prováděny. Nacházela se v tak špatném psychickém a fyzickém stavu, že skutečně věřila a byla přesvědčena o tom, že je Aničkou. Vše, co se odehrávalo v rámci těch terapií, jí pak bylo prezentováno tak, že jsou to jenom její vzpomínky z Norska a všem lidem okolo sebe bezmezně věřila. Terapií na ní se později začala účastnit i Klára MXXXXX. Rozhodně není pravdou, že by na chatě ve Veverské Bítýšce byla Barbora ŠXXXXX bita „jen na oko“ a že by nebyla umístěna v klecích jako chlapci. Je pravdou, že na chatě Ondru pouze v jednom případě ponořila hlavou do laboru, ovšem bylo to po velkém psychickém nátlaku a obrovském strachu, protože když to neudělá, bude potrestána a této události předcházelo několikadenní týrání. Odmítá, že by měla lživě Ondru obviňovat a spolupracovat na týrání ze strany jeho matky Kláry MXXXXX. Její proměna nastala jakoby ze dne na den a byla to naopak Klára MXXXXX, která ji a Jakuba podněcovala proti Ondrovi a tohoto nutila, aby je bil. I ona se pak připojuje k obecnému prohlášení obžalovaného Jana TXXXXX, že má námitky proti postupům znalkyň vůči její osobě. Ve zbytku využila svého práva a ve věci nevypovídala.

Byla pak čtena výpověď této obžalované z přípravného řízení, kterou učinila dne 18.2.2008 (č.l. 1905-1918) a dne 26.2.2008 (č.l. 1922-1939). Jedná se o poměrně rozvláčná a obsahově rozsáhlá vyjádření o tom, jakým způsobem které osoby měly s obžalovanou Barborou ŠXXXXX zle zacházet, jakým způsobem ona sama byla týrána a nejrůznějším způsobem zneužívána. Doma zpočátku nebydlela, měla zdravotní problémy s epilepsií. Neví o tom, kdo rozhodl, že bude bydlet právě s Kateřinou MXXXXX. Zřejmě to byl buď její otec nebo Viktor SXXXXX. Znali se mezi sebou všichni jako Mravenci. V Paprsku se seznámila i s Nancy – Hanou BXXXXX. V Paprsku byla zavírána v rámci terapií do hodně malých místností. Hana BXXXXX jí opakovala, že je v ní „nějaký hajzl a ten že musí ven“. Byla bita hůlkou do různých částí těla, musela rychle odpovídat na položené dotazy, které měla Hana BXXXXX připraveny a domlouvala se na tom s Kateřinou MXXXXX. Později se na terapiích podílelo i více lidí. Telefonovat mohla pouze pod dohledem Kateřiny na předem stanovená čísla. Kateřina také ovlivňovala to, s kým se obžalovaná Barbora ŠXXXXX vůbec bude stýkat. Omezila jí i přísun jídla, takže ze 70 kg zhubla na 40 kg. V Paprsku byla nucena jíst z podlahy se zavázanýma rukama, jíst počůrané jídlo nebo zvratky, nedostávala žádné peníze a nebrala v Paprsku žádnou výplatu. Kateřina a Klára MXXXXX jí také aplikovaly nejrůznější léky a injekce. Terapie, na kterých pracovaly Nancy, Kateřina i Klára MXXXXX, bývaly v Paprsku i mimo něj, i přes noc. Obžalovaná Barbora ŠXXXXX byla přivazována např. na stůl. Byla týrána za pomoci provazů, švihadel, žiletek, nožů a dalších předmětů. Dále podrobně obžalovaná popisuje, že osoby, které ji týraly, vystupovaly pod různými jmény Marian, Hansen, teta Emilka, což byly jedny z nejhorších osob, které má spojeny s fyzickým týráním a zejména s pohlavním zneužíváním a s tím, že měla být poskytována tzv. zákazníkům. Byla bita, ponižována, řezána, pálena, ztrácela vědomí, ať už v důsledku svého zdravotního stavu nebo aplikace medikamentů, probouzela se, byla nahá. Popisuje nejrůznější praktiky, jakými měla být zneužívána, a to výslovně pohlavně, u čehož měla být i bita pěstí, měla být dušena, vulgárně urážena a oslovována, pálena voskem, „do břicha jí strkali nějaké věci“, přitom krvácela, krev měla všude, měla rány na břiše, pod pažemi, měla mít pytel přes hlavu apod. Byla nucena i opisovat nejrůznější texty z listů papíru, pohybovat venku se mohla pouze v doprovodu Kateřiny MXXXXX a Hany BXXXXX. Měla problémy se srdcem, špatně se jí dýchalo, téměř denně epileptické záchvaty. Byla vožena po Brně i mimo Brno za tzv. zákazníky. Toto pak zajišťovala teta Emilka, která měla obličej jako Nancy. Zákazníci pak do ní pronikali, různě ji bili a ponižovali. Při těchto příležitostech byla různými osobami vožena na různá místa, byly jí svazovány ruce ostatními dráty, pod pyžamem jí měly být nechány

vnitřnosti z nějakého zvířete a na těchto činnostech se měla podílet i obžalovaná Klára MXXXXX. V rámci terapií jí zároveň byly pouštěny filmy, které byly strašidelné, s nahými lidmi, přičemž Klára MXXXXX ji násilím nutila, aby se na tyto filmy dívala a přitom ji také bila. Kateřina MXXXXX jí pak v Paprsku píchala nějaké injekce, po kterých viděla rozmazaně. Byla např. i naložena do osobního vozidla, které ji odvezlo někam do hor a byla pohozena do sněhu. Kateřina MXXXXX ji také nutila přepisovat zprávy z nějakých telefonů nebo i její zážitky, a to do hnědého deníku s nějakým obrázkem. V létě 2007 se pak s Ondrou a Jakubem nesměli oslovovat jménem, ale pouze čísly a Klára MXXXXXové je všechny zavřela do komory v bytě v Brně, na ulici XXXXX. Dostávala injekce v Paprsku od Kateřiny. Klára je sprchovala střídavě teplou a studenou vodou. Nakonec však řekli, že se nenapravili a že musí do ústavu a odvezli je na chatu. Zde byli všichni tři, tedy i s nezletilými chlapci v klecích ve sklepě. Pak byli Klárou biti všichni tři po různých částech těla, dále je topila v lavoru s vodou, byli nuceni vykřikovat vulgární slova a byli nuceni, aby se bili navzájem. Rovněž byli pálení cigaretou, konkrétně Barbora ŠXXXXX do třísel, a to vůči ní asi 10x. Museli též snášet píchání jehlou a špendlíky, ježdění nožem po těle, museli plnit různé tělocvičné úkony, plazit se po zemi, lízat podlahu, strpět mlácení tyčí. Nezletilý Ondřej měl dokonce přikázáno, aby se vykálel na podlahu, a to pak Barboře ŠXXXXX rozmazal po obličejí a cpal do pusy. Dále byl Ondřej instruován Klárou MXXXXX, aby ji a Jakuba bil páskem a holí a aby je topil v lavoru s vodou, stejně jako to dělala Klára MXXXXX. Rovněž byli nuceni k tomu, aby na Ondru sahalí, olizovali jej po celém těle a aby se jej dotýkali rukama a pusou po břichu, po zadku a mezi nohama. Z toho se Barbora ŠXXXXX zhroutila posléze k ní přišla Miluška, která tvrdila, že je teď její maminkou. Bila ji, strkala jí nějakou věc do břicha a do pusy, chodily za ní různé osoby, které s Barborou ŠXXXXX dělaly to, co v těch škaredých filmech. Pronikali jí do břicha, krvácela, bylo to celé od krve. Miluška pak za dveřmi hovořila něco o nějakém placení. Také byla postavena a kolem ní byla rozsypána mouka s tím, že se nesmí hýbat. Na chatě se rovněž stalo, že je měl Ondra bít až do okamžiku, kdy se s Jakubem přestanou hýbat. Poté je Klára i Kateřina dala do pytle a odtáhly je do vykopané díry. U té stál Ondra, který je měl zaházet hlínou. Pak dostal Ondra od maminky do ruky tyč a příkaz, aby začal Barboru ŠXXXXX bít. Potom mu říkala, že má na ni sahat, a to i pod pyžamo. Posléze Klára začala bít Ondru, přikázala mu, aby si klekl a dávala mu do zadku tyč. Poté se opakovala záležitost s tím, že Miluška přivedla nějaké zákazníky a všechno se to opakovalo. Obžalovaná Barbora ŠXXXXX upadla do takových polosnů, přičemž zákazníci jí strkali do různých tělesných otvorů nějaké ostré předměty.

Záležitost s topením Ondry v lavoru proběhla tak, že ji Katka vynesla z pokoje, vyzvala ji, aby Ondru našla a aby mu udělala to, co on den předtím udělal jí a Jakubovi s tím, že jestli to neudělá, tak že ji maminka Klára utopí a dají jí do toho hrobu pod hlínu. Barbora ŠXXXXX pak byla natolik vyděšená, že se rozběhla hledat Ondru, tohoto našla. Kateřina nebo Klára stála ve dveřích a řekla: „Tak dělej, já čekám“. Proto měla veliký strach, že bude potrestána a Ondru ponořila hlavou do lavoru. Došlo i k tomu, že je všechny Klára svázala, daly jim na hlavu pytel. Do místnosti pak vběhlo více lidí, byl tam hrozný řev a zmatek, ti lidé je mlátili, někdo ji zalehl, až se vůbec nemohla nedechnout, vysvlékli ji z pyžama, pak nemůže říct, co se dělo, ale páliho to, řezalo to, nejvíce ve spodní části břicha a slabínách. Byly tam mužské i ženské hlasy, které zněly přídušeně a působilo to, že chtěl někdo mluvit schválně jinak než normálně.

V rámci své druhé výpovědi dne 26.2.2008 obžalovaná Barbora ŠXXXXX doplnila, že s rodiči dlouhodobě nežila. Pokud na ní byly praktikovány terapie, pokusila se sice několikrát utéci, ale vždy ji našli a ty tresty potom byly o hodně horší. I ona byla na chatě ve Veverské Bítýšce v psích klecích, v nichž měla omezenou možnost pohybu. Trávili v nich

zhruba 5-6 hodin denně, někdy víc, někdy méně. Nechodila na záchod, někdy se musela i počůrat, mýt se mohla pouze v lavoru s vodou. K žádné náboženské skupině se nehlásí, pouze v Norsku, kde byla, jí vodili do nějaké kopule, kde byla knížka v arabštině, chodila tam asi 5x za den. Od tatínka má nějakou hvězdičku, kterou mají všichni Mravenci, i teta Katka, neví přesně, co znamená. Tatínek jednou obžalovanou Barboru ŠXXXXX vzal i s těmi všemi ostatními, co nosí ty hvězdičky, do Rakouska do nějaké vesnice. O těchto věcech se s ní hodně bavila Katka, která měla spoustu knížek. Také ti kluci, co chodili hodně za tatínkem, o těchto věcech hodně mluvili. Viktor SXXXXX pak nosíval napsané různé texty. Kateřina MXXXXX obžalovanou Barboru ŠXXXXX vozila k lékaři do nemocnice u sv. Anny. Měla problémy se srdcem. Neví o tom, že by kdy podstoupila nějakou plastickou operaci. Pohlavní styk s mužem měla. Že vystupovala v rodině Kláry MXXXXX jako 13letá dívka, byl dlouhodobý proces, kdy v důsledku terapií podstupovaných s Kateřinou, Klárou a Hanou BXXXXX se tak skutečně cítila. Byla zvyklá všechno poslouchat a snažila se být co nejvíc hodná. Na chatě ve Veverské Bítýšce byli Ondra, Jakub, Kateřina a Klára MXXXXX a Barbora ŠXXXXX. Další lidi nemůže přesně jmenovat. Nejvíce lidí tam bylo poslední dne. Slyšela hluboké mužský hlas a jako by změněný hlas holčičí a smrděly tam divné cigarety. Popírá pak, že by udržovala Kláru MXXXXX v přesvědčení, že je nemocnou nezletilou dívkou, která potřebuje její každodenní péči. Nedokáže údajně sama odhadnout, do jaké míry na tom byla zdravotně špatně. Osoba tzv. doktora podle názoru obžalované Barbory ŠXXXXX existovala. Někdy vypadala jako teta Kateřina, někdy jako muž s brýlemi. Nevidí pak žádnou souvislost mezi tímto doktorem a svým otcem Josefem ŠXXXXX. Pakliže se mezi věcnými důkazy nachází hnědý deník, identifikovala jej jako obsahující texty, které měla z pokynu Kateřiny MXXXXX přepisovat z telefonů. Stejně tak byla nucena popisovat své nejruznější zážitky. Po chatě ve Veverské Bítýšce se některé věci změnily, např. terapie i podávané léky, trpěla výpadky paměti, přibýly ještě další injekce, začala se motat a ztrácet základní dovednosti. Byla v Německu na nějakém ošetření, dostávala hrozně moc léků, byla v telefonickém kontaktu s maminkou Klárou. Během pobytu v rodinném domě v Kuřimi pak neměla údajně Barbora ŠXXXXX ponětí o tom, že Ondra je v domě, neboť přes den v domě nebyla a byla vožena Kateřinou buď do Paprsku nebo na různé výlety. Po zimě pak začaly i lepší terapie, kdy ji Klára vodila na koně apod. To bylo několik měsíců předtím než do Kuřimi přišli policisté. V tomto případě se tam objevila i teta Katka, ti lidé bili maminku a tetu takovými hůlkama. Proto je bránila. Teta Katka jí pak sdělila, že musí jít do nějakého ústavu, který se jmenuje Klokánek a že už je tam Jakub. Od Kateřiny pak dostala povel, že nikdo nesmí zjistit, co má na těle za zranění. Než ji teta Kateřina zanechala v Klokánku, upozornila ji, že přijde vzkaz a pokud bude ve vzkazu něco o noci, že má stát nachystaná ten večer u okna. Poté obdržela dopis, ve kterém slovo „noc“ bylo obsaženo a proto u okna čekala. Neutekla, ale byla odvezena autem. Odvezli ji a pomohli jí vylézt z okna dva muži, k jejichž osobám se zatím nechce vyjadřovat. Ti ji potom odvezli do Jeseníků, kde byla několik dní na nějaké chatě. Pakliže se měli nezletilí poškození vyjádřit o tom, že měli zakázáno hovořit o jejich poraněních dle zákazu právě Aničky, tedy Barbory ŠXXXXX, nezakládá se to na pravdě a ona je instruovala o tom, že nesmí hovořit o poraněních, která na sobě měla ona sama.

Obhajoba obžalované Barbory ŠXXXXX poukazuje na skutečnosti návratu této obžalované v lednu 2008 z Norska a vznáší výhrady k průběhu její vazby, jakož i k průběhu přípravného řízení, kdy zejména byla obviněna z předmětné trestné činnosti na základě písemného sdělení a výpovědi obžalované Kláry MXXXXX. Obhajoba odmítá verzi o tom že by Barbora ŠXXXXX měla být pachatelem a původcem veškeré trestné činnosti. Má za to, že dokazování ohledně její osoby mělo nadále pokračovat. Není přitom trestné, cítit se jako jiná osoba, což dlouhodobě trvá v případě obžalované Barbory ŠXXXXX. Poukazuje se na

výhrady vůči postupům znalkyň MUDr. Hamplové, PhDr. Zapletalové a MUDr. Hajnové. Obhajoba nadále setrvává na stanovisku, že obžalovaná Barbora ŠXXXXX trpí a trpěla epilepsií. Své záchvaty, o nichž se zmiňují svědecké výpovědi, nehraje. Obžalovaná Kateřina MXXXXX se pak doznamenala i k týrání a k nucení k trestné činnosti Barbory ŠXXXXX na chatě ve Veverské Bítýšce, tudíž obžalovaná ŠXXXXX jednala pod strachem a pod tlakem. I podle výpovědí poškozených chlapců měla být bita a topena. Svědci FXXXXX jsou nevěrohodní, pokud uvádějí, že měli dobrovolně financovat pobyt obžalované v Norsku, svědkyně FXXXXX, ačkoliv se údajně cítila ohrožena, odepisuje Barboře ŠXXXXX na její zoufalý dopis. Obžalovaná Barbora ŠXXXXX pak ke spáchání své trestné činnosti neměla žádný motiv.

Poškozený nezletilý Ondřej CXXXXX vypověděl k bodu I./A. výrokové části rozsudku, že v Brně na adrese XXXXX býval zavřený v komoře, a to od svoji matky, neví proč. Jednalo se o místnost, ještě menší než ta, ve které byl nalezen v Kuřimi. Býval tam přes noc, zamčený, čůral do kýblu. Byl tam zamčený často, i jeho bratr Jakub byl zřejmě zavíraný v pokojíčku. Matka mu dávala na zadek, když zlobil (poškozený tento argument, že byl bit za zlobení používá často), stejně byl trestán i bratr Jakub. V komoře tedy i spával, na zemi měl karimatku a deku, spával tam sám. Do pokojíčku nebo obývacího vůbec nechodil, proč, to neví.

V případě bodu I./B. pak nezletilý Ondřej potvrzuje, že má na nohou stopy po spáleninách od cigaret, které mu způsobila jeho matka. Stalo se to na chatě, kde byl on, jeho máma, Anička, Jakub. Dále z této chaty mají na těle on i jeho bratr na zádech škrábance. Neví, jak se mu tam vzaly, ta chata se stala o prázdninách. Svá zranění z chaty nikomu neukazoval, až lékařům poté, co byl zajištěn policií. Větší zranění na zadečku se mu právě stalo na té chatě. Neví, kdo mu je udělal. Hodně jej bila jeho matka, Kateřina mu to ošetřovala. Měl i zranění na kolenou od toho, jak ležel na zemi. Při tom byl matkou bit bambusovou tyčí a páskem. Do zadečku ho bili ještě i jiní lidé. Byli tam tři cizí lidé, slyšel je mluvit. Byly to mužské hlasy, avšak neměl možnost je zahlédnout. Tito tam byli ovšem pouze na konec pobytu na chatě, kdy měl na hlavě uvázaný pytel, který mu dala matka. Měl svázané ruce, zda i nohy, si nepamatuje. Ti lidé mu sundali kalhoty a bili jej do nahého zadku páskem a bambusem. Poškozený brečel a křičel. Ti lidé něco mluvili mezi sebou. Nadávali mu, pálili jej cigaretou mezi nohy do oblasti třísel. Toto mu dělala i jeho matka. Musel se pálit i sám, asi 5x, protože mu to matka nařídila. Byl nucen rovněž k tomu, aby bil Aničku a Jakuba. Sám se musel i řezat nožem na rukou. Pakliže byl umístěn v kleci, měl v její blízkosti i rozsypanou mouku na podlaze, což udělala Kateřina, a musel tam stát a nesměl se pohnout, protože by byly vidět šlápoty. Co to mělo za smysl, neví. Pokud jde o tu klec, musel v ní být skrčený, natáhnout se nemohl. Matka mu na chatě říkala, že je tam nějaký vedoucí, který o tom rozhoduje, kdy bude v kleci a kdy ne. V noci nemohl spát, jak byl v kleci zkroucený. Měl v ní i misku, do které musel čůrat a kakat. Při fotorekognici však z fotoalba identifikoval nezletilý Ondřej pouze svého dědečka svědka MXXXXX. Místnost na chatě, kde se odehrávalo jejich týrání, byla v přízemí, potom se šlo do patra, kde byly umístěni i s bratrem Jakubem. Je pravdou, že jednou se zkoušel na chatě schovat za truhlu, avšak našla ho tam Anička, vrhla se na něj, vytáhla ho a chtěla jej topit na zemi na podlaze v latoru. Měla sílu, že jej tam dotáhla, držela jej zezadu za krkem, nakonec se však podařilo poškozenému vodu z latoru vylít. Nicméně hlavu měl ve vodě skoro celou, zejména obličejovou část a tak, až se vody napil. Poté byl dán opět matkou do klece. Toto Anička udělala v přítomnosti matky Kláry MXXXXX, zřejmě u toho nikdo další nebyl. Když jej Anička vlekla k latoru, šla po čtyřech. Ona po čtyřech v tomto období chodila. Dále se podrobně poškozený vyjádřil ke způsobu, jakým byl Aničkou zpracován a vlečen k latoru a topen, což je i součástí fotodokumentace (č.l. 2027 – 2032). Zároveň poškozený potvrdil, že mu nějaké osoby sahaly na přirození. Bylo

to v období, kdy měl pytel na hlavě a byli tam ti cizí páni. Říkali mu nadávky, stáhli mu tepláky a něco mu dělali s přirozením, pouze chvíličku. Nic zásadního však v tomto ohledu poškozený nesděluje. Na chatě slyšel mužské hlasy. Nevzpomíná si, kolik těch hlasů tam bylo, domnívá se, že tři.

V případě bodu I./C. výrokové části rozsudku byl poškozený nezletilý Ondřej umístěn v budově Paprsku v Komárově. Tam byl asi dva dny v šatně a potom byl dán do jiné, divné místnosti, do které jej umístila Nancy. Tam spal na dece, na záchod chodil na kýbl, jídlo mu dávala Nancy. Maminka za ním nebyla, Katka jej vyučovala. V Paprsku byl sice jednou, ale dlouho, více dnů. Kolik, nedokáže říci. Spával tam v klubovně na zemi na dece. Čůrat chodil na kýbl, ven nemohl jít, neboť byl zamčený od Nancy. To je jedna teta, co tam pracovala. Do Paprsku jej přivedla teta Kateřina, proč neví. V Paprsku si nehrál. Ráno jej vypustila Nancy. Pouze seděl u stolu, jídlo mu rovněž nosila Nancy. Přicházela za ním teta Katka a učila ho tam. Teta Nancy jej i bila, když trochu zlobil. Zaznamenal, že v Paprsku byl zavřený i jeho bratr Jakub. Slyšel ho v jiné místnosti, neboť hodněkrát brečel. Rovněž se mu stalo, že ho Nancy lepila nějakou izolepou za ruku ke stolu přes hřbet ruky. Bylo to hodněkrát, neví, kolikrát. Místnost v Paprsku byla největší, kde byl umístován, menší byla v Kuřimi a na Krásného ulici byla nejmenší. O jeho pobytu v Paprsku tedy věděla jeho matka, teta Kateřina a ještě ona paní z toho Paprsku, která když mu otevřela, tak mohl jít na záchod. Jídlo mu tam ta paní nosila. Měl ještě učení, hračky tam neměl vůbec žádné. Pouze tam seděl a koukal. Nikomu se o tom nesvěřil, že je v Paprsku takto umístěný, jelikož se bál. Matka mu zakázala o tom mluvit. Neumí to odhadnout, ale v Paprsku spal mockrát. Nikdo mu nevysvětlil, proč potom z Paprsku jede do Kuřimi.

K bodu I./D. je možné rekapitulovat, že dle výpovědi nezl. Ondřeje CXXXXX byl tento nejprve umístěn v Brně na ulici XXXXX, potom byl v Komárově u matčiny sestry v práci a poté si jej matka odvezla do Kuřimi. Zde v Kuřimi byl umístěn v komoře, kde také spával, postel tam nebyla. Spával na kartonu, proč tam byl umístěn, neví. Někdy spával i bez kartonu a bez deky. V komoře měl kýbl na vykonávání potřeby. Komoře otvírala Kateřina nebo Klára. V komoře jedl, dostával jídlo na talíř na zem. Někdy tam mívál také stoleček, ale potom mu ho zase sebrali. Po domě v Kuřimi nechodil. Venku z komory byl jenom na Vánoce v obýváku a pak ještě jenom jednou. Byl svazován svojí matkou lepící páskou, ruce měl svázané vždycky. Když měl svázané ruce i nohy, jedl vleže na zemi, pouze pusou. Hlad mívál, ale spíš žízeň. Když šla matka do práce, byl celou dobu sám v komoře. Svázaný nebyl. Někdy byl nahý, někdy oblečený. Bývala mu i zima. V komoře neměl ani žádné hračky. Během pobytu v Kuřimi nebyl vůbec navštíven např. svými prarodiči, chodila za ním pouze matka a teta Kateřina jej učit. Toto bylo hodněkrát. Byla vždy u dveří a říkala, co se má učit. Jídlo mu do komory nosila matka. Neví, zda o jeho pobytu v komůrce věděla Anička.

V případě **poškozeného nezl. Jakuba MXXXXX** je třeba zmínit prvou jeho výpověď ze dne 14.5.2007 na č.l. 1961 – 1963. V tomto případě vypověděl k pobytu jejich rodiny v Brně na ulici XXXXX a v Kuřimi, kde bydlel společně s bratrem. Popsal, kdo obýval jakou místnost, že bydleli společně s Aničkou s tím, že neví nic o tom, že by jejich matka někoho z dětí zavírala do nějaké komory a nebo je nějak nepřiměřeně trestala. Toto by neudělala. Stejně vyjádření učinil i ohledně tety Kateřiny, ke které chodil do kroužku v DDM Paprsek. Oba s bratrem i Aničkou chodili za kamarády ven. Dále pak tento poškozený vypovídal dne 26.6.2007 a 30.11.2007 (viz č.l. 1978-1992, 2003-2011).

K bodu I./A. uvádí, že v Brně na ulici XXXXX „to bylo normální, tam byli v komoře nebo na záchodě, byli tam zavření všichni tři i s Aničkou“. Proč, neví. Zavírala je tam matka. Zde ještě nebyla tolik zlá, trestala je, bila je páskem, bambusovou hůlkou, více však byl trestán Ondřej. Bila i Aničku, údajně kvůli nim, že zlobili. Matka je bila skoro pořád, někdy i

v noci, každý den asi 4x. Bila je na zadek, na stehna, na záda, a to zejména páskem a bambusovými holemi. Ondrovi přikazovala též bít Aničku.

V případě bodu I./B. ukázal i tento poškozený na svém těle poranění, které bylo způsobeno pořezáním nebo spálením cigaretami. Je to na pravé i levé noze. Pálila jej matka, řezán byl zřejmě žiletkou, ale neví, měl zavázané oči. Podobně byl škrábán i na zádech. Bylo to na konci prázdnin 2006 na chatě, kde byla jeho matka, teta Kateřina, Anička, Ondřej a on. Matka jim ponožovala hlavu do vody do lavoru. To dělala i Ondrovi, Aničce jenom jednou. Na chatě byli zavřeni v kleci pro psy. On byl s Aničkou v jednom pokoji. Ondra v druhém. Na té chatě byly tři klece. V klecích byli po celou dobu pobytu na chatě. Anička byla v kleci údajně kvůli nim. Na konci pobytu je matka pálila. Že jsou v klecích věděla i teta Kateřina. Nikomu o tom nic neřekl, protože se bál. Matka mu to zakázala. Spáleniny ošetřovala peroxidem teta. Ta s praktikami matky souhlasila, někdy jí pomáhala, zejména je svazovala kusem látky nebo švihadly. To bylo vícekrát, neví, proč se to celé stalo. Svá poranění nikde neukazoval. Museli je zakrývat podle instrukcí matky. Bylo údajně štěstí, že si toho nevšimla lékařka paní dr. Smejkalová. Že nemá nic říkat o zranění od cigaret, jej instruovala kromě matky i Anička, a to poté, co byli spolu první noc v Klokánku, neví proč. Dále mu to říkala i Kateřina tu noc, co byla v Klokánku spolu s Aničkou. Na chatě chlapcům nikdo nevysvětlil, proč tam vůbec jsou, proč musí být umístěni v klecích. V nich se nemohl ani natáhnout, musel se strašně skrčit, klec byla zamčená a vůbec si netroufl ji zvenku otevřít a opustit. Stalo se i to, že se v kleci počůral, pak měl miskou na vykonávání potřeby. Po celou dobu pobytu na chatě byli jenom v kleci. Na spodku klecí měli deky, on ji měl s Barborou ŠXXXXX v jedné místnosti a Ondra ji měl v jiné místnosti. Na chatě kromě něj, Ondřeje, matky, tety Kateřiny a Barbory nikdo další nebyl, nicméně zaznamenal hluboké hlasy cizích lidí, který tam bylo hodně. On je však neviděl, protože měl pytel na hlavě. Slyšel nějaký mužský hlas jak mluví s jeho matkou, tehdy se to stalo v místnosti za kuchyní, oba s bratrem měli svázané ruce a nohy izolepou nebo švihadlem. Někdy měli zavázané oči, někdy ne, matka je během pobytu na chatě bila, topila je v lavoru s vodou, na té velké chatě se pálilo, bilo a zavíralo. Ve svoji výpovědi, zejména ze dne 30.11.2007, pak poškozený Jakub MXXXXX naznačuje, že kromě chaty ve Veverské Bítýšce byl účasten podobných praktik i na chatě jiné. Na chatě ve Veverské Bítýšce mu pak nějaký pán zavazoval oči, ten pán měl vousy přes celou bradu i pod nosem, avšak nešlo o plnovous, pouze o zarostlou bradu, měl hluboký hlas, bil jej a pálil, nemluvil s ním, bil jej bambusovou hůlkou přes záda a zadek a pálil jej cigaretami mezi nohy do třísel. Ondru bil na zadek do jednoho místa až mu tekla krev. Tento muž rovněž poškozenému dal na hlavu pytel a zavázal jej izolepou. V této místnosti se nacházel on, bratr Ondřej a Barbora, co se dělo jim však poškozený neví. Byli tam tři chlapi, slyšel více hlasů, domnívá se, že byli tři podle toho, že i oni tam byli tři, tedy on, Ondřej a Barbora. Přes pytel na hlavě však viděl pouze obrys toho muže, byl hubený, ale viděl, že má vousy. Celé to trvalo asi půl hodiny. Kdo udělal to větší zranění Ondrovi na zadečku neví, on osobně to zranění viděl, až mu jej ošetřovala matka, byla to taková hvězdička přes pravou pŕlku. Trošku z toho tekla krev a matka mu to zasypávala bílým zásypem. Barbora na sobě žádné zranění neměla. V rámci provedené rekognice, pak ve fotoalbu, konkrétně na č.l. 2021 označil pod číslem 18 obžalovaného Jana TXXXXX ve vizáži fotografie r. 2003. Uvedl, že je to ten pán, že vypadal nějak takhle, zná ho moc dobře, ví to moc dobře, protože dřív chodil do Paprsku, chodil tam do cvičení a tedy ví, že se ten pán jmenuje Honza TXXXXX. Následně ještě poškozený doplnil, že to nemusel být on, protože s ním na chatě vůbec nemluvil, ale vypadá tak. Dále označil ještě obžalovaného Jana ŠXXXXX pod přezdívkou Geronimo. Tohoto zná z táborů, klubu Lesní moudrosti a tento podle něj musel o všem vědět, protože když byl ve výtvarné místnosti v Paprsku (bod I./C.), tak mu tam nosil jídlo, dával jej na záchod a tak. O událostech na chatě nikomu nesměl nic říkat a taky nic neřekl, jelikož po umístění v Klokánku jej

Barbora nabádala, že to nemá nikomu říkat ani za nic. Paní PXXXXX v Klokánku (svědkyně Ditta PXXXXX) mu říkala, že kdyby chtěl něco o tom říci, že může, ale on nechťel.

K bodu I./C. nezletilý Jakub MXXXXX uvádí, že z chaty byl dovezen přímo do Paprsku. Dovezla jej tam teta Katka, byl tam zavřený sám a pobývala tam pouze Nancy, což je vedoucí z Paprsku, ona jej dávala do těch místností, ráno jej vypravovala do školy a zase jej doprovázela ze školy do paprsku. Po škole tam byl celou dobu zavřený, měl tam učení, někdy chodil ven pouze z místnosti, ale zcela z budovy nikoliv. Byl zamčený, chodil na kýbl i v noci a ve dne. Byla s ním pouze Nancy. Matka mu nevysvětlila proč tam má být, žádné děti za ním nechodili, bratr Ondra říkal, že byl v Paprsku taky. Z Paprsku si jej vyzvedla teprve teta Kateřina a s ní policie. Kromě toho, že byl v Paprsku zavřený se s ním nic nedělo, býval tam svázaný a to přilepený ke stolu za levou ruku od Nancy během jídla. Nancy není hodná, je spíše zlejší. Posléze v Klokánku nic neříkal, neboť jak matka tak Anička mu zakazovaly o svých zraněních od cigaret říkat. Roli Katky vnímá negativně, neboť ona zařídila, aby byli zavřeni po chatě v Paprsku. O tom, že sou zde umístěni věděli Geronymo, Nancy a Kateřina. Tito mu také nosili jídlo, nejvíc Nancy, myl se v laboru, labor měl někdy i na čůrání a nebo ho vodili na záchod. Jídlo mu tam vařili. Zranění na jeho těle viděli v Paprsku Kateřina, Nancy, protože mu je ošetřovali. O tom, zda a kdy půjde do školy rozhodovala Kateřina a Nancy, bylo to podle toho jestli poslouchal nebo neposlouchal. Do školy a ze školy jej vodila teta Nancy. V paprsku nedělal nic, neměl tam hračky ani knížku, pouze ležel a hrál si s prsty. Učení měla na starost Kateřina. Nikdo z nich, ani matka mu nevysvětlili proč v Paprsku musí být. Neúčast ve škole pak omlouvala rovněž Kateřina.

K bodu I./D., tedy k pobytu v Kuřimi, pak svědek uvádí pouze tolik, že tam bydlel se svým bratrem, s matkou Kateřinou a Aničkou, nicméně „Ondra tam nebydlel“, protože byl v komoře, takže to vnímá takto. V komoře byl vícekrát, údajně kvůli tomu, že trochu zlobil, ale ne moc. Osobně jej například prarodiče nenavštívili, velice často tam chodila pouze teta Kateřina. Tato měla mít na starosti učení Ondry. K osobě tzv. Aničky se nezletilý Jakub vyjadřuje tak, že ji nejdříve jako dítě měla Katka, dokonce ji registruje pod jménem Barbora, posléze byla přejmenována jako Anička. Byla hrozně chytrá, neví proč ji nakonec Kateřina umístila k nim.

Ohledně osob obou nezletilých poškozených Ondřeje CXXXXX a Jakuba MXXXXX a stejně tak ohledně tzv. Aničky – Barbory ŠXXXXX, umístěné shodně s chlapci v FOD Klokánek po zásahu policie v rodinném domě v Kuřimi dne 7.5.2007 byly vypracovány písemné zprávy a záznamy FOD Klokánek na č.l. 1324-1327, 1993-1996, 3308-3310, 3313-3324, 3325, 3327-3329, 3332-3334, které zpracovala zejména vedoucí brněnské pobočky FOD Klokánek svědkyně Mgr. Ditta PXXXXX, teta FOD Klokánek svědkyně Lenka MXXXXX a psycholog FOD Klokánek Mgr. Alice SXXXXX. Jedná se pak o písemné záznamy ohledně chování a projevů obou poškozených chlapců i Aničky ohledně průběhu návštěv s rodinnými příslušníky, záznamy z různých projevů jejich zdravotního stavu apod. V průběhu měsíce června 2007 nezletilý Jakub, který do té doby velice málo spontánně hovořil, se svěřil o tom, že nesměli dříve nikomu nic říct, měli to zakázané i od Aničky, že o trestné činnosti nesmí hovořit. Svěřil se o tom, že byl svazován Kateřinou MXXXXX a matka ho pak týrala, mívali zavázané oči, bývali v kleci pro psa, byli jim způsobeny jizvy od řezání nožem. Často ani v předmětném období nevěděl, kde se nachází jeho bratr Ondřej. Anička v Klokánku byla taková jiná, uměla chodit, nebyla taková postižená, ale řekli mu, že to nesmí prozradit a musí Aničce pomáhat. Řekli, že z Klokánku musí utéct Anička, že jí musí pomoci a potom zase oni. I nezletilý Jakub tedy byl vyrozuměn o tom, že by mohl z Klokánku utéci, čekal dokonce na symboliku s indiánem, který vždycky znamenal útěk a symboliku úplňku. Čekal na dopis nebo jakýkoliv jiný impuls, ale marně. Po návštěvě rodinných příslušníků dne

17.6.2007 pak ve vzájemném rozhovoru mezi oběma bratry nezletilý Jakub víceméně potvrdil, že má obavy z toho, že pokud bude vrácen své rodině, že by zase byli bití. Dne 20.10.2007 proběhl veliký konflikt mezi oběma bratry, kdy Jakub na Ondřeje zaútočil fyzicky a silně ho kousnul. Dožadoval se také u svědkyně PXXXXX, aby mu vysvětlila proč například člověk týrá svoje děti. Svěřil se s tím, že na týrání musí často myslet, ačkoli nechce a že i když měl na chatě přikrytou hlavu a snažil se zahlednou ty lidi, viděl, že je tam máma a Kateřina, viděl však i dvě jiné postavy. Jedna z nich vypadala jako Jan TXXXXX, zná ho, poznal ho, taky ho poznal podle vousů, chodil k němu na cvičení, jmenovalo se to Cvičení s Honzou. Bylo to tam moc fajn. Ta druhá postava byla malá, o hlavu menší než Jakub samotný, možná to bylo dítě. Oni také měnily hlasy. Pamatuje si i na Geronyma, on mu nosil lavor, když byl zavřený v Paprsku, tam býval moc dlouho, nemohl si hrát, neměl žádné hračky ani knížky, pouze učebnice. Chodila tam za ním hlavně Kateřina, Geronymo a Nancy a poroučela všechno Kateřina. Anička byla hodná, žila s nimi ve společné domácnosti, dříve jí říkali Barboro, údajně byla z dětského domova z Norska a nikoho nemá. Pak jednou jejich matka přišla s tím, že mají Barboře říkat Aničko. Něco však Jakub stejně nikdy nechce říci, slíbili si to s mámou. Dne 10.5. 2007 proběhl v FOD Klokánek příjem nezletilého Ondřeje a Jakuba, v odpoledních hodinách se pak dostavil též svědek Jakub PXXXXX, který uvedl historii tzv. Anny, která měla být do Klokánku umístěna též. Dostavila se i v doprovodu Kateřiny MXXXXX, shrbená ve volném oblečení v kloboučku a brýlích s plyšovou hračkou, mluví velmi tiše na náhodný dotyk reaguje prudce obraně. Nicméně například skládání puzzle řeší velmi systematicky, údajně ji to naučila babička. V rámci lékařské prohlídky bylo možné Aničku pouze změřit a zvážit, na doteky reaguje obranou reakcí, byla odhadnuta na afektivní regres na nižší věkovou úroveň, byly v jejím chování manifestování autistické projevy, aniž by tuto diagnostiku bylo možno spolehlivě stanovit a dítě nebylo možno za daných okolností možné precizně vyšetřit. Anička již v nočních hodinách se dožaduje odchodu domů, odmítá příjem tekutin i potravy a po konziliu lékařů bylo rozhodnuto o jejím převezení na oddělení dětské psychiatrie Fakultní nemocnice Bohunice. Na to se její chování prudce změnilo, naznačuje že nechce být odvezena pryč. Podstupuje telefonický hovor s Kateřinou MXXXXX, který se odehrával za dozoru pracovníc FOD Klokánek, nicméně, když Anička viděla, že sociální pracovnice bere paralelní linku, vykřikla, že jsou odposlouchávány a že z ní dělají blbce. Po rozhovoru s Kateřinou MXXXXX začíná Anna spolupracovat, nicméně se odmítá vysvléci a během následujících hodin mezi 24:00 a 02:00 hodin dne 12.5.2007 zmizela ze zařízení FOD Klokánek. Jakub se v FOD Klokánek svěřil rovněž s tím, že mu zejména Nancy často podávala nějaké léky, zřejmě vitamíny. Sám vyprávěl, že je matka moc ztrestala, když nesplnili zadané úkoly, které byly velmi těžké. Často ho to bolelo, křičel, ale nikdo ho neslyšel. V době nemoci, když měl v FOD Klokánek angínu, došlo i k situaci, kdy se naprosto nepřírozeně a strojně lékařce „zahlašoval“, tedy po probuzení přednášel, že je nemocný, co se s ním odehrává, kdo ho ošetřuje apod. To vše přesto, že byl výrazně zesláblý v důsledku nemoci, u Jakuba se od počátku pobytu projevuje nepřiměřená euforie přidaná afektem vzteku, sociální hyperaktivita, při fyzickém kontaktu testuje sílu a snaží se dosáhnout bolesti. Byly zaznamenány i obtíže s únikem stolice. Během asistovaných návštěv s prarodiči a otcem komunikoval minimálně po návštěvách příbuzných byla u něj patrna stísněnost, disforie, depresivní ladění, záchvaty vzteku a neklidu. I nezletilý Ondřej je v osobním kontaktu nezdrženlivý, nepřiměřeně testuje fyzickou sílu, vykazuje regres na nižší věkovou úroveň v před spánkové fázi vidí v pokoji „chlapa“, se strachem se opakovaně budí. Po návštěvě příbuzných je velmi nesoustředěný s rozvinutou posttraumatickou reakcí. Během převozu do FN Bohunice se podle sociální pracovnice vyděsil, že je vezen zpátky do bytu na ul. XXXXX. O příbuzných nehovoří, pouze opatrovatelky se dotazoval, zda je normální, že rodiče bijí děti. Dokonce vyzdobil kámen květinami a opatrovatelkám sdělil, že je to hrob

matky, kterou zabil, protože na něj byla zlá. U obou chlapců tedy bylo vysloveno podezření na známky posttraumatické stresové poruchy, projevy sociální izolace a emoční deprivace.

Již v tomto okamžiku je třeba ohledně obou poškozením zmínit závěry znaleckých posudků, které ohledně nich byly učiněny znalci z oboru zdravotnictví – soudní lékařství, kultura a školství – psychologie, zdravotnictví, dětská psychiatrie a zdravotnictví – psychiatrie a sexuologie.

Znalec z oboru zdravotnictví – soudní lékařství MUDr. Michal Zelený zpracoval poprvé dne 2.7.2007 ohledně obou poškozených první znalecký posudek. V tomto případě na tělech obou poškozených za použití fotodokumentace a grafické orientace charakterizoval jizvy na různých částech těla, plošné jizvy v oblasti trupu, v případě Ondřeje CXXXXX zejména rozsáhlou plošnou jizvou v oblasti pravé hýždě o celkové ploše 7x4,5 cm apod. V případě poškozeného Ondřeje CXXXXX mohla část jizev vzniknout tahem a tlakem jakéhokoliv hrotnatého předmětu po kožním povrchu, nebo tahem a tlakem předmětu s ostrou hranou či čepelí, nebyla hluboká, nemusela příliš krváčet. Část jizev okrouhlých plošných nemusejí představovat zranění a mohou být jizvami po neštovicích. Okrouhlé, méně pravidelné a jinak pigMXXXXXané větší plošné jizvy v oblasti levé hýždě a vnitřní plochy pravého stehna odpovídají lokálnímu působení vysoké teploty a mohly být způsobeny popálením např. i cigaretou. Rozsáhlá plošná jizva v oblasti pravé hýždě je jizvou po lokálním působením vysoké teploty, kdy na pravou hýždi byl přiložen žhavý předmět. K mechanismu poranění na kolenou se nelze jednoznačně vyjádřit. I poškozený Jakub MXXXXX nese na svém těle jizvy vzniklé tahem a tlakem jakéhokoliv hrotnatého předmětu a plošné jizvy v oblasti levé hýždě a vnitřní plochy pravého stehna odpovídající lokálnímu působení vysoké teploty a tudíž mohly být způsobeny popálením. Stáří těchto poranění vyplývá z toho, že jsou již zcela zhojená, nelze se tedy vyjádřit přesně. Povrchní zranění v podobě jizev mohou být stará řádově měsíce, nikoliv však roky. Totéž se týká poranění, která zanechala různé pigMXXXXXané zřetelné okrouhlé jizvy. Nejdéle se mohlo hojit poranění v oblasti pravé hýždě Ondřeje, které může být starší 6 měsíců. Nelze absolutně očekávat, že by si tato poranění způsobili jmenovaní sami. Lze vyloučit i sebepoškozování, co se týče jizev typických pro působení vysoké teploty i zde lze vyloučit náhodný vznik především z důvodu lokality poranění (třísla). V případě popálení na pravé hýždi nezletilého Ondřeje k tomuto nemohlo dojít náhodným posazením se na rozžhavený předmět eventuálně opřením se o takový předmět, neboť by nastala rychlá obranná reakce a nemohlo by vzniknout hluboké poranění. Popálení jako takové působí velmi bolestivě. Tato bolestivost přetrvává dlouhou dobu v průběhu hojení poranění. Uvedená poranění jsou sama o sobě výrazně bolestivá a lze předpokládat, že mohla vést u poškozené osoby k vystupňování bolesti až na hranici snesitelnosti. Dále znalec podává obecnou kategorizaci popálenin a dospívá k závěru, že na tělech Jakuba MXXXXX a Ondřeje CXXXXX se jednalo o popáleniny minimálně druhého stupně, v případě rozsáhlé jizvy v oblasti pravé hýždě Ondřeje o popáleninu třetího stupně. Byli vystaveni bezohlednosti a bolestivosti, kdy toto mohli pociťovat jako těžké příkoří. Ze soudně lékařského hlediska byla potvrzena i forma aktivního ubližování dítěti, jednalo se o surové bití, zraňování, mučení, ponižování, trápení a omezování.

Dne 23.10.2007 znalec doplňuje, že u Ondřeje CXXXXX na jeho pravé hýždi mohlo podle závěrů přípravného řízení dojít k odstranění měkkých tkání, nachází se zde rozsáhlá keloidní jizva, ovšem přesný mechanismus úrazu dle jizvy hodnotit nelze. Eventuální ztrátové poranění (odstranění kousku měkkých tkání) je v úrovni kožní, nejednalo se tedy o excise do svalů. Exaktně stanovit podíl excise či spáleniny třetího stupně podle jizvy určit nelze. Výsledný efekt při obou mechanismech je stejný. Znalec vylučuje, že by uvedené poranění

nezletilého Ondřeje vzniklo opakovaným dřením povrchu těla po drsném předmětu. Naopak mechanismus popálení koresponduje se vzniklou jizvou, přičemž popálenina nemusí ani výrazně krvácet. Znalec vylučuje též, že by k uvedenému poranění mohlo dojít k tlučení předmětem neustále do stejného místa v oblasti hýždí. Lze uzavřít, že dané poranění mohlo vzniknout i plošným seříznutím kůže a mohlo být následně překryto popáleninou. V tomto případě by ovšem seříznutí bylo zcela jistě provázáno poměrně intenzivním krvácením. K přesnému mechanismu vzniku zjištěného poranění ze soudně lékařského hlediska se tudíž nelze vyjádřit. U hlavního líčení, konaného dne 28.7.2008 pak znalec zrekapituloval a zopakoval, že poranění na hýždí nezletilého Ondry bylo způsobeno minimálně samotnou popáleninou, lze připustit i seříznutí tkáně a poté její překrytí popáleninou, stanovit ovšem přesný mechanismus by bylo pouze spekulací. Popáleniny druhého a třetího stupně v případě poškozených způsobují dle znaleckého závěru omezení v obvyklém způsobu života po dobu 14 dní u drobnějších poranění a u většího poranění v oblasti hýždě nezletilého Ondry 4 týdny.

Znalkyně z oboru kultura a školství – psychologie PhDr. Marta Skulová v případě nezletilého O n d ř e j e C X X X X X konstatovala, že byl při znaleckém vyšetření neklidný, jeho stav se sice zlepšil, ale vykazoval poruchy pozornosti s hyperaktivitou v době před létem 2006 se tyto potíže vyskytovaly, ale měly lehčí charakter. K jejich přechodnému zesílení došlo až následkem týrání. Vykazuje přichylnost až lepivost vůči jiným osobám, která je typická pro citovou deprivaci. V průběhu rozhovoru byl nedůvěřivý, opatrný, nesdělil žádné pocity, vykazuje sociokulturní deprivaci, která vzniká izolací od intelektuálních i sociálních podnětů. Celková úroveň kontaktů odpovídala z počátku třem letům, později pěti letům. Zanedbávající deprivující výchova je pasivní forma týrání. Deprivující činitelé nastoupily od léta 2006 a byly náhlé a značné intenzity. Následky aktivního týrání se projevíly dočasnou agresivitou a destruktivním chováním nezletilého, zhoršeným neklidem, sníženým sebevědomím s pocitem vlastní viny, že jednání matky zavinil vlastním zlobením. Týrající výchova podnítila i neschopnost navázat hlubší citovou vazbu i ztrátu bazálního vztahu k matce a tím ztrátu důvěry. Nezletilý má předpoklady být obecně věrohodný, netrpí psychotickým onemocněním, není schopen si vymýšlet nepravdivé události a informace, nemá sklon k bájevé lhavosti, nesměšuje realitu se skutečností. Jeho výpověď měla zachované náležitosti specifické věrohodnosti. Neměl tendenci upoutávat svými informacemi pozornost, naopak se bál poskytnout informace, protože svým bratrem Jakubem byl informován o zákazu informace poskytovat. V minulosti chlapec nebyl problémový, péče matky o jeho stav byla dostatečná, měl vytvořené základní vztahy v rámci rodiny. Adaptoval se na příchod Aničky i odchod otce. Rodiče užívaly tělesné tresty, ale do léta 2006 se nejednalo o týrání. Rychlé obnovení slovních dovedností i sociálních návyků ukazuje, že musel mít základní návyky vytvořeny. K zásadnímu zlomu ve vývoji dochází v létě r. 2006, kdy byl zcela izolován od rodiny a světa a prožívá týrání až mučivé intenzity. Tyto způsoby výchovy rozvrátily základní vazby nezletilého k matce a vedly k ztrátě nutného pocitu bezpečí a důvěry k lidem obecně. Dochází k dočasnému zastavení rozvoje intelektu a ztrátě socializace. Jako většina týraných dětí přijímá vinu za týrání. Vzhledem k intenzitě i trvání týrání budou zážitky pro nezletilého vždy šokující a nikdy na ně nezapomene. Syndrom týraného dítěte má trvalé následky. U nezletilého spočívají ve ztrátě základních jistot k matce, citový vývoj je narušený. Nezletilý je obecně věrohodný, specifická věrohodnost je zachována, nebyl motivován pomstít se matce. Informace uváděl věcně, stručně a byl si neustále vědom, že existuje zákaz poskytovat informace o týrání matkou. Je možné dovodit, že náhlé týrání neodpovídalo osobnosti matky po smyslu a účelu týrající výchovy je možné zatím se pouze domýšlet. Cílem pravděpodobně bylo přetrhnout základní vztahy nezletilého v rámci rodiny a citově ho vykořenit a ponížit. Týrání pravděpodobně směřovalo i k vytvoření necitlivosti k bolesti i násilí a i k neschopnosti

vytvořit si běžné citové vazby. Jedinou důvěru a vazbu si zachoval k Aničce, jako člověk se zlomenou vůlí by se podřídil i jakýmkoliv příkazům autority. Nezletilý Ondřej má normální schopnosti paměti, je schopný si zapamatovat a následně reprodukovat, nemá zážitky uspořádané přesně v čase. Jeho výpovědi mají znaky věrohodnosti. Obsahují informace, které souhlasí s realitou, nemá rozvinutou fantazii, nebyl prokázán sklon k fabulaci, netrpí bájevitou lhavostí, jeho výpověď je věcná a stručná. Měl spíše tendenci matku chránit. Chování nezletilého nadále přetrvávaly následky týrání (syndrom CAN), zvýšená potřeba přichylnosti. Syndrom týraného dítěte sebou přináší i nevratné změny v psychice dítěte. U nezletilého bude trvale snížena schopnost vytváření citových vztahů, vždy bude schopen navázat pouze povrchní vztah. Tyto následky byly způsobeny psychickým a fyzickým týráním silné intenzity. Dočasné i trvalé následky jsou ve znaleckém posudku přesně definovány. Znalkyně pak navrhla v otázce následků syndromu týraného dítěte kontrolní psychologické posouzení. Za zcela nevhodné pak označuje jeho další podrobné psychologické vyšetření, neboť jakékoliv další hlubší odkrytí traumatizujících zážitků by vedlo k výraznému zhoršení psychického stavu nezletilého.

Ke dni 3.2.2008 byl pak znalecký posudek aktualizován s ohledem na výpověď poškozeného nezletilého Ondřeje CXXXXX. Postupně se vyrovnávají mírná opoždění intelektu, upravuje se i jeho sociální chování, ustoupily projevy nezvládaného tělesného kontaktu s kteroukoliv osobou. Deprivační projevy v jeho chování však stále přetrvávají. V souvislosti s kontaktem s otcem a se zprávou o návratu Aničky se znovu objevilo noční pomočování. Nadále přetrvávají projevy emoční plachosti, labilita nálad a snížená nálada. Přetrvává ostražitost, snížená důvěřivost k lidem, přetrvávají zcela narušené citové vazby vůči matce, tetě Kateřině a Nancy. Tyto osoby vyvolávají úzkost a strach. Nezletilý nikdy nezapomene na traumatizující zážitky. Dodnes chování matky plně nechápe a jeho příčinu hledá ve vlastní osobě. Inkriminované jednání má takové následky, kterou budou přetrvávat u nezletilého po celý život. Vývoj nezletilého je disharmonický a neodpovídá běžné normě. Zvláštnosti vývoje a potíže nezletilého byly vyvolány závažným až mučivým týráním. Psychologické vyšetření potvrdilo, že nápadné abnormní projevy v chování a prožívání nezletilého přetrvávají, nezletilý Ondřej CXXXXX pak trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Věrohodnost výpovědi nezletilého je zachována. Že nezletilí stále hodnotí Aničku pozitivně, ukazuje, že se pravděpodobně nejednalo o častější týrání z její strany. Zaujímá k ní postoje takové, k jakým byl veden. Postoje jsou také ovlivněny přesvědčením, že si trest sám zavinil. Na trestu byl navyklý nepřemýšlí o její oprávněnosti.

I v případě nezletilého J a k u b a MXXXXX byly při znaleckém vyšetření patrné poruchy pozornosti, přičemž těmito potížemi trpěl nezletilý i před létem 2006. I u něj se v době prázdnin 2006 až do května 2007 chování matky, tety Kateřiny, tety Nancy a Geronyma omezilo na chladný kontakt s represemi, výchova byla zanedbávající a citově deprimující, to se pak i u Jakuba projevuje zvýšenou potřebou mazlení, lepivosti, povrchovostí kontaktu. O pasivním i aktivním fyzickým týráním až mučení svědčí kromě výpovědi nezletilého také skutečnost, že příčinu i zavinění za chování matky a tety spatřuje nezletilý ve vlastní osobě. Typickými důsledky je potom uzavřenost, silná nedůvěra a ostražitost v sociálním kontaktu, úzkost a emoční labilita. Na dlouhodobé týrání reagoval postupným nástupem posttraumatické stresové poruchy. Následky týrání lze považovat za trvalé. Postupně se upraví infantilní chování a zvýšená potřeba fyzického kontaktu, upraví se i projevy emoční lability, nedůvěřivost a ostražitost však budou přetrvávat. Nezletilý Jakub nemá tendenci k fabulacím a netrpí bájevitou lhavostí, má dobrý intelekt a netrpí psychotickým onemocněním, má dostatečné schopnosti pro obecnou věrohodnost. Specifická věrohodnost má rozdílnou úroveň. Ve své výpovědi 14.5.2007 popřel jakékoliv týrání vlastní osoby i bratra. Tato výpověď je v rozporu s jeho následujícími výpověďmi. Výpověď ze 14.5. 2007 je

nevěrohodná. Byla vynucena přísahou, kterou musel složit před nástupem do Klokánku a která mu zakazovala hovořit o týrání. Prožíval neustále ambivalentní postoje mezi přísahou a potřebou svěřit se. Postupně spontánně vypověděl o skutečných událostech, jak sám ale uvedl, nikdy nesdělil úplně vše, co zažil. Jeho ostatní výpovědi měly zachovanou věrohodnost, byly realistické, byly stále v čase a byly doprovázeny projevy emoční lability. Nezletilý neměl motiv poškodit svojí výpovědí jinou osobu, stále se cítil vázán slibem. Péče o chlapce neměla do léta r. 2006 vážné závady. Přijal bez problému i přítomnost Aničky v rodině, vytvořil si vůči ní ochranný postoj, popisuje ji jako „Bohem vyvolenou“ a připisuje jí pouze pozitivní vlastnosti. Po příchodu do Klokánku působil zcela nedětským, zdvořilým a neosobním slušným chováním, které je evidentně naučené. Toto později opadlo a bylo vystřídáno uvolněnou kázní, zlomyslností vůči bratrovi a někdy až hrubými projevy vůči jiným osobám. Nastal postupně regres do mladších forem chování. Nepochopitelná změna výchovného klimatu rodiny s psychickým i fyzickým týráním přivedla závažné a někdy nevratné změny na psychickém vývoji nezletilého. Od léta r. 2006 byl zavírán až do května 2007 téměř izolován od matky, žil v Paprsku, vypověděl o fyzickém trestání až mučení. Typickým způsobem pro týrané dítě spatřoval důvody ve vlastní osobě. Po umístění do Klokánku reagoval silnými projevy citově deprivovaného dítěte. Vyžadoval kontakt mazlením, objímáním, byl silně stenický, snažil se dodržet konformní chování k rodině a splnit přísahu mlčenlivosti. Na druhé straně měl silnou potřebu svěřit se, vyplakat se a na tyto psychické potíže reagoval regresem na nižší věkovou úroveň. Jeho potíže postoupily až do posttraumatické stresové poruchy. Některé důsledky syndromu CAN jsou dočasné. Odezní psychické problémy jako výkyvy nálad, sny, agresivní chování k bratrovi, na druhou stranu byl ale stabilizován psychický vývoj osobnosti a některé následky týrání jsou trvalé. Jde o ztrátu základních jistot, bezpečí a citu ze strany matky i rodiny, neustálý pocit ohrožení, ostražitosti a podezřavosti k okolí. Existuje u něj reálné riziko pozdějších depresivních poruch. Nebýt předmětných událostí mohl se vyvíjet jako šikovné inteligentní dítě bez větších problémů. Je schopný být obecně věrohodný, nemá sklon k fabulacím, ani k bájevitě lhavosti. Lhal pouze tam, kde byl nucen přísahou rodině. I v jeho případě znalkyně dospívá k závěru o promyšleném a plánovaném postupu při jeho týrání, včetně vymezení cílů takového postupu. Nezletilý Jakub má normální schopnosti paměti, umí si správně zapamatovat a reprodukovat. Nevěrohodnou byla shledána pouze výpověď dne 14.5.2007 v důsledku slibu mlčenlivosti rodině. Je schopný rozlišit realitu a nemá tendenci ji směřovat s fantazií. Vypovídal opatrně až ostražitě, měl tendenci záměrně blokovat informace, aby nepoškodil jiné osoby. Je rozhodnutý ponechat si některé informace pouze pro sebe. Nemá sklon k dramatizaci a netrpí bájevitě lhavostí. Ve vřelé atmosféře FOD Klokánek se postupně uvolňoval a zbavoval se strachu. V jeho chování byly patrné značné projevy citové deprivace, objevoval se vývojový regres. Psychické problémy nezletilého Jakuba byly vyvolány psychickým a fyzickým týráním včetně zanedbávání s citovou deprivací. Psychické potíže nezletilého mají dvojí charakter přechodného i trvalého rázu. Trvalé psychické změny, které syndrom CAN zahrnuje, narušily psychický vývoj nezletilého a budou mít trvalé následky. I zde znalkyně vymezuje tyto přechodné a trvalé následky syndromu CAN. I v případě tohoto poškozeného se uzavírá, že je zcela nevhodné jeho další podrobné psychologické vyšetření a jakékoliv další odkrývání traumatizujících zážitků, doporučuje se pouze kontrolní psychologické posouzení.

Ke dni 3.2.2008 pak znalkyně doplnila předchozí posudek, neboť i tento poškozený se svěřil s dalšími skutečnostmi z jeho týrání. Nezletilý je schopen věrohodné výpovědi, je pravdomluvný, psychický stav se postupně zhoršuje. Zlepšily se pouze projevy netlumené přichylnosti k cizím osobám. Následky citové deprivace přetrvávají, výrazně se zvětšila intenzita agresivních projevů, týrá a mučí plyšové postavičky, reaguje explozivně, hůře se chová i ke svému bratrovi. Naráží na řadu nepochopitelných věcí, zvažuje své postoje

k matce, příčinám svých zážitků nerozumí, stále tvrdí, že vše bylo proto, že zlobil. S tímto pocitem bude mít vždycky pocit viny a problémy v sebehodnocení. Přetrvávají problémy ve vztahu k lidem, emoční zploštělost, citově je nezakotvený, ztratil jedinou dřívější jistotu - vztah k matce. Je tedy potvrzeno, že psychický vývoj nezletilého Jakuba je disharmonický a v jeho prožívání a chování jsou nadále abnormní projevy, které vznikly následkem trýznivých a mučivých zážitků a ztrátou důvěry k matce. Lze potvrdit, že trpí posttraumatickou stresovou poruchou, tělesné a fyzické týrání nezletilého má závažné následky pro další vývoj jeho osobnosti.

V hlavním líčení před soudem dne 26.6.2008 pak znalkyně potvrdila, že provedla kontrolní vyšetření obou poškozených dne 15.6.2008 FOD Klokánek. V případě nezletilého Ondřeje potvrdila, že posttraumatická stresová porucha stále přetrvává, uvádí, že ty zážitky má pořád v hlavě a projevuje typické flashbacky. Dle testových vyšetření přetrvává agresivita, projevy nedůvěřivosti, ostražitosti a problému ve vztahu k lidem. U nezletilého Jakuba se psychický stav bohužel horší, je negativistický, skleslý, depresivního ladění, agresivita v testech přetrvává, jeho stav a projevy, které byly zjištěny, budou zřejmě trvalé a jedná se o následky týrání. Alarmující byl vztah obou dětí k Aniče, který byl doslovně adorující, Anička byla nejlepší, bezchybná, hodná, dle slov Jakuba „Bohem vyvolená“, což je výsledkem toho, že všechny vztahy poškozených i vztahy mezi sebou jim byly zpřetrhány a zůstal jim vztah pouze k Aniče. Tato situace měla vést až do jakési otrocké závislosti, služby Aniče, nicméně zde absentuje zásadní moment agrese ze strany Aničky a projevu, že umí vládnout. Znalkyně se vyjadřuje k poměrně problematickému získávání informací o obou poškozených, kteří z počátku nebyly ochotni vypovědět vůbec nic, pouze naznačovat, důvodem byl striktní zákaz jejich rodiny, výhrůžky. Před odjezdem do Klokánku byl takto zpracován nezletilý Jakub s jeho naučenou výpovědí a naposledy je varovala před svým útekem z Klokánku Anička. Jakub v průběhu vyšetření neustále naznačuje, že nikdy neřekne úplně všechno, velmi těžce se svěřoval například s osaháváním. Lze však dovodit, že podstatné skutečnosti byly poškozenými sděleny. Oproti tomu následky u nezletilého Ondřeje nejsou tak výrazné. Jakub byl labilnější již dříve, nelepší se jeho agresivita, navždy bude nedůvěřivý vůči okolí, podezíravý a velmi psychicky labilní. Tyto trvalé následky jsou důsledkem masivního zásahu do vývoje dítěte a přesto, že jsou správně vedeny v FOD Klokánek a mají ideální podmínky, situace se nelepší a posttraumatická stresová porucha se vrací nebo přetrvává. Znalkyně rozhodně vylučuje, že by příčinou mohl být sám FOD Klokánek a prostředí, ve kterém se chlapci pohybují v období od policejního zásahu v květnu 2007 v Kuřimi. Vztah k Aniče byl dlouhodobě dobrý, žádný s chlapců se nezmiňuje o tom, že by je týrala, nebo jim něco zlého dělala. Posledním vyšetřením pak bylo zjištěno, že je vztah poškozených k Aniče vůbec není dobrý a byla zařazena do stejného okruhu osob jako je matka, teta Kateřina, Nancy a ostatní obžalovaní. Ani tento vývoj nemohl být ovlivněn vnějšími činiteli, zejména prostředím Klokánku. Rozhodně pak znalkyně odmítá vyjadřovat se k míře podílu jednotlivých obžalovaných na zdravotních následcích poškozených. Jednalo se o ucelený promyšlený systém působení na poškozené, plánované promyšlené a ucelené jednání, nelze proto stanovovat vinu jednotlivce. Znalkyně objasňuje i skutečnost, že nezletilý Ondřej si vzpomněl teprve v průběhu února 2008 na jednání na chatě ve Veverské Bítýšce, kde měl být topen Aničkou, přičemž každá informace od poškozených byla získávána velmi těžce, když odmítali sdělovat bližší podrobnosti trestné činnosti a teprve spontánně po určitém časovém odstupu se rozhodli k některým událostem informace poskytnout. Nemají tendence fabulovat, rozlišují realitu, nezaměňují osoby a to co, se opravdu dělo, nezaměnili s jiným dějem, výpovědi poškozených jsou věrohodné.

V případě závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – dětská psychiatrie znalce MUDr. Viktora Hartoše je poškozený O n d ř e j CXXXXX přiměřeně věku orientován, myšlení má souvislé, intelektová úroveň odpovídá normě, pozorovány byly pouze poruchy paměti ve smyslu chronologie zážitků, pozorovány jsou flashbacky, noční můry, má psychomotorické tempo zrychlené, poruchy aktivity a pozornosti. Chování v sociálním kontaktu s nápadnými projevy dezinhibované přichylnosti bez projevu agresivity. Jde o disharmonicky se vyvíjející osobnost dítěte, které bylo týráno vlastní matkou a dalšími blízkými osobami. Došlo k narušení bazálního vztahu matka – dítě. Byly pozorovány projevy chování, které mohou být prvními projevy posttraumatické stresové poruchy. U dítěte došlo ke značné psychické, ale i fyzické újmě a k negativnímu ovlivnění jeho psychosociálního vývoje. Lze předpokládat, že přinejmenším do května 2006 se chlapec vyvíjel normálně. Přibližně od června 2006 do 7.5.2007 došlo ke zvýraznění projevu syndromu poruchy aktivity a pozornosti. Vlivem deprivace navozené týráním dochází k narušení bazální jistoty ve vztahu matka – dítě. Lze z jistotou tvrdit, že zmíněné následky jsou způsobeny několikaměsíčním týráním. Obvyklý způsob života poškozeného byl týráním významně omezen. Z dlouhodobého hlediska je nejzávažnějším omezením obvyklého způsobu života narušení bazální jistoty, protože důvodům, které k týrání vedly, nerozumí a má snahu hledat je v negativním hodnocení vlastní osoby. Tyto skutečnosti mohou mít dlouhodobý až celoživotní vliv na život poškozeného především v oblasti sociálních vztahů. Narušení důvěry k blízkým osobám může vést k narušení důvěry k lidem obecně. Trvalé následky na psychice a zdraví nezletilého lze hodnotit jako vážnou a déle trvající poruchu, protože se jedná o celoživotní postižení. Následky jednání pachatelů měly na poškozeného charakter mučivých útrap, neboť docházelo k fyzické, sociální izolaci, poškozený byl zavírán do různých prostor, nebyl mu poskytován základní hygienický standard, byl zavírán do klecí, byl pálen cigaretami a to osobami, ke kterým měl do té doby důvěru. Znalec doporučuje kontrolní vyšetření a neodkladné zahájení psychoterapeutické péče.

Ke dni 4.2.2008 pak znalec svůj posudek doplnil závěrem o tom, že u Ondřeje CXXXXX došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy v souvislosti se syndromem týraného dítěte. Dané onemocnění se vyvíjí, jeho hloubku nelze přesně stanovit, ale pro jeho charakter je lze považovat za mimořádně velmi závažné, lze především o poruchy nálady, projevy emoční lability, neurotické symptomy jako anxieta a fobie, projevy vývojového regresu, projevy poruchy koncentrace, pocity samoty, izolace a opuštění, poruchu navazování sociálních vztahů a sníženou schopnost stanovit a udržovat ve vztazích hranice. Posttraumatická stresová porucha se rozvíjí s ohledem na fakt, že tyto skutečnosti postihly poškozeného jako dítě ve velmi citlivém období vývoje a proto že aktivním účastníkem násilí byla jeho matka, jedná se pak o celoživotní omezení v obvyklém způsobu života. Hloubka tohoto postižení je značná a znalec předpokládá další rozvoj. Příznaky posttraumatické stresové poruchy budou vyžadovat dlouhodobou nebo dokonce celoživotní psychoterapeutickou a pedopsychiatrickou respektive psychiatrickou péči. Poškozený může opakovat tento model chování ve vztahu k vlastním dětem. Znalec doporučuje neodkladně zahájit především intenzivní individuální, psychoterapeutickou péči, neustálé opakování vyvolávání vzpomínek na hrůzné a šokující zážitky bez jejich náležitého následného terapeutického zpracování vede k sekundární viktimizaci.

Poškozený nezletilý J a k u b MXXXXX je rovněž přiměřeně orientován, intelektová úroveň odpovídá normě, poruchy paměti nejsou pozorovány, psychomotorické tempo má zrychlené, jsou pozorovány poruchy soustředění a pozornosti. Od května 2007 jsou pozorovány projevy enkoprézy, které vyvolávají podezření na sexuální zneužívání. Jedná se o disharmonicky se vyvíjející osobnost dítěte, u nichž došlo k narušení bazálního vztahu matka – dítě. Byly pozorovány flashbacky a noční můry, které mohou být prvotní prvními projevy

posttraumatické stresové poruchy. U dítěte došlo ke značné psychické, ale i fyzické újmě a k negativnímu ovlivnění jeho psychosociálního vývoje. Projevy poruchy pozornosti se vlivem zážitků v inkriminovaném období výrazně prohloubily a musejí být tlumeny i medikací. Byly s velmi vysokou pravděpodobností hraničící s jistotou způsobeny několikaměsíčním týráním. Je zde dáno i významné podezření na sexuální zneužívání dítěte. Obvyklý způsob života poškozeného byl omezen a to pro zhoršení projevu poruchy pozornosti, zastavení a regres psychického vývoje. Z dlouhodobého hlediska nejzávažnějším omezením v obvyklém způsobu života je narušení bazální jistoty v důsledku mučivých a šokujících zážitků, protože důvodům týrání nerozumí. Tyto skutečnosti mohou mít dlouhodobý až celoživotní vliv na život poškozeného především v oblasti sociálních vztahů. Trvalé následky na psychice a zdraví nezletilého lze hodnotit vzhledem k ublížení na zdraví jako vážnou a déletrvající poruchu, protože se jedná o celoživotní postižení. Následky jednání pachatelů měly na poškozeného charakter mučivých útrap, docházelo i k fyzické sociální izolaci, nebyl mu poskytnut základní hygienický standard, byl zavírán do klece, pálen cigaretami a to ze strany blízkých osob, ke kterým měl důvěru.

Dne 4.2.2008 znalec doplnil, že kontrolní vyšetření nezletilého Jakuba MXXXXXX potvrdilo rozvoj posttraumatické stresové poruchy, což svědčí o dalším vývoji tohoto onemocnění, jehož hloubku nelze přesně stanovit, ale lze je považovat za mimořádně velmi závažné, jde i v jeho případě o poruchy nálady, projevy emoční lability, neurotické symptomy jako anxieta a fobie, poruchy spánku, projevy vývojového regresu, poruchy koncentrace, snížení sebehodnoty a pocity viny, pocity samoty izolace a opuštění, poruchy navazování sociálních vztahů a sníženou schopnost stanovit a udržovat ve vztazích hranice. Dítě bylo postiženo v citlivém období jeho vývoje a aktivním účastníkem násilí byla jeho matka, proto se jedná o celoživotní omezení v obvyklém způsobu života a hloubka postižení je značná. I on bude vyžadovat dlouhodobou nebo dokonce celoživotní psychoterapeutickou a pedopsychiatrickou, resp. psychiatrickou péči. Poškozený může opakovat tento model chování ve vztahu k vlastním dětem. Psychický stav Jakuba MXXXXXX se aktuálně jevil ve srovnání s mladším bratrem Ondřejem jako horší. Znalec zde navrhuje neodkladné zahájení intenzivní individuální psychoterapeutické péče. Neustálé opakování vyvolávání vzpomínek na hrůzné a šokující zážitky vede k sekundární viktimizaci.

V hlavním líčení konaném dne 27.6. 2008 pak znalec potvrdil, že chlapce vyšetřil opakovaně dne 13.6. 2008, přičemž další jejich vývoj plně potvrzuje závěry předchozích znaleckých posudků. Znalec objasnil, že posttraumatickou stresovou poruchu lze diagnostikovat pouze tehdy, pokud předcházela traumatizující psychická zkušenost a to i v případě, když se jedná o jednorázovou záležitost. Příklad je o to závažnější, že se vše dělo v průběhu několika měsíců od července až do začátku května 2007. Znalec se obecně vyjádřil k možnostem následné úpravy zdravotního stavu a přetrvávání projevu posttraumatické stresové poruchy u dospělých jedinců a adolescentů, přičemž v případě těchto konkrétních poškozených je situace dramatičtější z důvodu jejich věku. Znalec pak setrvává na závěrech, že jde o celoživotní následky, především pro nutnost psychoterapeutické, psychiatrické, kontinuální péče po celý život. Vyjádřil se zároveň i ke svým závěrům ohledně podezření na sexuální zneužívání, neboť podle vyjádření poškozených měli být osaháváni na genitáliích, za což se velmi styděli, jde o velmi zásadní zákrok do intimního soukromí obou poškozených v jejich věku a všechny tyto okolnosti jsou dostatečným důvodem, aby znalec tyto postupy označil jako sexuální zneužívání.

Této problematice se pak věnuje i **znalecký posudek z oboru zdravotnictví – psychiatrie a sexuologie znalce MUDr. Antonína Brzka**. Ten v případě nezletilého poškozeného Jakuba MXXXXXX dospívá k závěru, že nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro

jeho pohlavní zneužívání obvyklým způsobem. Jeho pohlavní zneužívání je tedy považováno za velmi nepravděpodobné. Bylo zjištěno, že poškozený Jakub je krutě týrané dítě, nastalo u něj poškození jeho citového vývoje a do budoucna je nastoleno značné riziko pro vznik různých psychických poruch. Zejména anxiozita, deprese, omezená schopnost důvěřovat i blízkým osobám. Lze uzavřít, že kvalita života chlapce v dospělosti bude výrazněji zhoršena. Enkoprézu lze pak považovat za projev dočasného vývojového regresu, jakož to jeden z projevů uvedeného psychického poškození.

Ve věci bylo vyslechnu cca 70 svědků, kteří se vyjadřovali k přímo k žalované trestné činnosti, ale i k osobám jednotlivých obžalovaných a k událostem, které se dotýkaly zejména obžalované Barbory ŠXXXXX. Jedná se tedy zejména o osoby z řad příbuzných obžalovaných a z řad osob jim z jakéhokoliv důvodu blízkých a do tohoto okruhu lze pak zahrnout svědky Radka CXXXXX, Ing. Pavla MXXXXX, Lenku MXXXXX, Ladislava MXXXXX, Elišku MXXXXX, Radima MXXXXX, Adu NXXXXX, Jakuba PXXXXX, Gabrielu PXXXXX nyní MXXXXX, Pavla PXXXXX, Viktora SXXXXX, Zuzanu SXXXXX, Markétu SXXXXX, Renátu ŠXXXXX, Ivana TXXXXX, Evu TXXXXX, Lucii TXXXXX, Ivanu VXXXXX, Elišku VXXXXX, Marcelu ZXXXXX a Tomáše HXXXXX.

Svědék **Radek CXXXXX** – bývalý manžel obžalované Kláry MXXXXX a otec poškozených Ondřeje CXXXXX a Jakuba MXXXXX - vypověděl, že s Klárou MXXXXX se rozvedli zhruba v r. 2006, už předtím ale spolu 3 roky nebydleli ve společné domácnosti. Děti byly svěřeny do péče matky. I po odstěhování svědka z rodiny stále jako rodina žili, vozil chlapce do kroužků. S Klárou MXXXXX se běžně stýkal. Chlapce vídával nepravidelně, zhruba 1krát za týden, nestalo se, že by je neviděl po delší období. Pakliže policie zasahovala v Kuřimi v květnu 2007, mohl chlapce vidět cca 14 dní před tímto zásahem. Jeho synové byli normální kluci, výchovné problémy s nimi žádné zásadní nebyly, byli možná živější. Klára MXXXXX byla výborná matka, milující své děti, o děti se vzorně starala a neměla žádný problém. Děti občas dostaly na zadek, ale žádné razantnější fyzické tresty neuplatňovali. Aničku svědek blíže neznal, byla to věc jeho manželky, prakticky nic o ní nemůže říci, jednou ji vezl i s Klárou MXXXXX na hory jeho vozidlem. Žádná změna v rodině v souvislosti s příchodem Aničky dle pozorování svědka nenastala. Obžalovaná Klára MXXXXX si ani nikdy nestěžovala na žádné extrémní výchovné problémy s chlapci. Klára MXXXXX nebyla nikdy nábožensky založená a praktikovala běžnou výchovu. Anička měla mít nějaký původ ze Vsetína, blíže neví. Svědek pak nemá žádné vysvětlení proto, co proběhlo televizí ohledně záběrů z týraní jeho synů. Ti se mu nikdy s ničím podobným nesvěřili. Pravdou je, že od července 2006 s nimi nebyl v takovém kontaktu jako dříve. Své ženě však důvěřoval a neměl signál o tom, že by s chlapci bylo špatně zacházeno. I v průběhu žalované trestné činnosti se s chlapci vídával nepravidelně jednou až dvakrát týdně, nikdy si nevšiml zranění na těle synů, nestěžovali si na nějaké špatné zacházení. Barboru ŠXXXXX svědek vůbec nezná a bylo mu známo, že švagrová Kateřina MXXXXX má syny na starost v Paprsku a bere je i na například víkendové akce. Od synů svědek neměl jakékoliv poznatky o jejich vztahu k Aničce.

Svědci **Ladislav MXXXXX a Eliška MXXXXX** vypověděli, jakožto rodiče obžalované Kláry MXXXXXa prarodiče obou poškozených nezletilých. Popsali své rodinné poměry, zejména své rodičovství ke Kláře MXXXXX, Kateřině MXXXXX a Gabriele MXXXXX. S dcerou Klárou i oběma poškozenými se v postatě před žalovanou trestnou činností běžně stýkali a prarodiče se starali například i o jejich volno časové aktivity. Od

určitého okamžiku pak Klára přišla s názorem, že jejich styky jsou příliš intenzivní a potřebuje z určitých výchovných důvodů se výchově synům věnovat sama. Byly tedy zhruba od léta 2006 přerušeny veškeré předtím intenzivní kontakty mezi poškozenými chlapci a jejich prarodiči. Ačkoliv tito nabízelí Kláře veškerou možnou pomoc a průběžně se dotazovali na chlapce, tato je většinou odmítala, sdělovala, že je vše v pořádku, že řeší závažný výchovný problém zejména s Ondrou, a to i ve spolupráci s nějakým specialistou. O Ondrovi měly být reference, že se špatně chová ke zvířatům, odcizil mobilní telefon ve školce apod. Svědkům ani nebylo například známo, že Klára MXXXXX se přestěhovala do rodinného domu v Kuřimi. Prarodiče se tudíž těšili, že se svými vnuky budou opět vidat, až se výchovná situace urovná. Bylo jim rovněž známo, že s Klárou intenzivně spolupracuje její sestra Kateřina, zejména pokud jde o výuku nezl. Ondřeje. Starala se i o Aničku, nicméně bližší okolnosti ohledně této dívky, svědkům známy nejsou. Pakliže v médiích byly zveřejněny videozáznamy o týrání nezl. synů Kláry MXXXXX, byli zcela šokováni a vůbec si tyto praktiky neumějí vysvětlit. V poslední době před policejním zásahem v květnu 2007 v Kuřimi však Klára žádala o psychologickou pomoc a svěřila se, že něco velmi pokazila. Svědci pak potvrzují, že se svými vnuky nebyli v podstatě od léta 2006 v žádném osobním kontaktu. Chlapci byli pouze trochu živější, nikdo však neeviduje žádné zásadní výchovné problémy. Ani ve vztahu mezi Klárou MXXXXX a jejím bývalým manželem Radkem CXXXXX nebylo nic problematického, i po rozvodu se nadále stýkali a spolupracovali. Bylo rovněž známo, že Klára usiluje o opatrovnictví Aničky, v tom jí velmi intenzivně pomáhala její sestra Kateřina a další lidé, Klára neustále apelovala na jejich trpělivost s tím, že v blízké době již by mělo být všechno v pořádku a situace v rodině by se měla vrátit do normálu. Kde se však chlapci nacházeli od července 2006 do května 2007, svědkům známo není. V tomto období je v podstatě vůbec neviděli. Není jim ani známa žádná souvislost mezi osobou Aničky, která vypadala na 12 až 13 let a obžalovanou Barborou ŠXXXXX. Ani na Vánoce 2006 se s chlapci neviděli. Nebyli svědky ničeho takového, že by jejich dcera Klára své chlapce nějakým nepřiměřeným způsobem trestala. Vždy pozorovali pouze běžná chlapecká poranění ze sportu a hraní. Barboru ŠXXXXX pak svědci znají jako spolubydlící Kateřiny MXXXXX z období let 2001 až 2002, nicméně i mediálně zveřejněné zprávy o tom, že právě ona je onou Aničkou, byly pro ně zcela nepochopitelné. Zhruba od podzimu 2005 bylo svědkům známo, že Klára respektuje pokyny jistého lékaře, toto si s dcerou chtěli ověřit, Klára MXXXXX si vyžádala i lékařskou dokumentaci ohledně Aničky a po totožnosti lékaře pak přestali pátrat. Anička vypadala jako skutečně nemocné dítě, vyprávěla o své minulosti a dětství, kdy měla být zneužívaná a fyzicky trýzněná. Zároveň měli svědci od Kláry reference o tom, že se k Aničce chlapci špatně chovají. V průběhu roku 2006 pak obě dcery svědkyni Elišce MXXXXX potvrdily, že přichází v úvahu, aby Anička byla umístěna do rodiny Kláry, přičemž je třeba soudu předložit příběh o původu Aničky. Jednalo se o tzv. vsetínskou verzi, že si ji dcera přivezla od své babičky paní DXXXXX ze Vsetína. Jednalo se o skutečně smyšlený příběh, který všechny tři, tedy svědkyně Eliška MXXXXX, Kateřina a Klára MXXXXX, jako svědci uvedly u jednání Městského soudu v Brně (ve smyslu bodu II. výrokové části rozsudku). Ohledně nějakého týrání svých vnuků neměli jakékoliv informace, o Hnutí Grálu se dozvěděli teprve v květnu 2007. Nevědí nic o tom, že by se některá z jejich dcer nějak duchovně angažovala. Veškeré informace o Aničce měly pocházet od údajného doktora smskami a emailem, i Anička o panu doktoru hovořila a projevovala veškeré příznaky těžce nemocného dítěte. Klára se měla s doktorem v jednom případě setkat i osobně. Před žalovanou trestnou činností byla pak péče Kláry o syny příkladná a bezproblémová. Rozhodně pak svědkům nebylo známo nic o neexistenci pana doktora a o tom, že by Anička měla být dospělou ženou, Barborou ŠXXXXX, která žádnou pomoc nepotřebuje. I jim pak dcera Kateřina sdělila, ohledně Barbory ŠXXXXX, někdy v průběhu roku 2005, že Barbora zemřela. Poměrně méně informovaný byl v tomto ohledu svědek Ladislav MXXXXX, který

pouze Aničku zhruba třikrát viděl, ale o jejím původu nic nevěděl a nebyl zasvěcen do postaty řízení vedeného u Městského soudu v Brně v její opatrovnické věci.

Svěddecká výpověď Elišky MXXXXX je v obsahovém souladu též s jejím písemným vyjádřením na č.l. 3878-3883. Ohledně svědkyně Elišky MXXXXX byl k důkazu proveden spis Městského státního zastupitelství v Brně 5Zt 35/2008 v souvislosti s její křivou svědeckou výpovědí ze dne 26.3.2007 ve věci MS Brno 82 Nc 98/2006 (bod II. výrokové části rozsudku). Dne 28.1.2008 bylo zahájeno trestní stíhání svědkyně Elišky MXXXXX pro trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 175 odst. 2 písm. a) tr. zákona, přičemž svědkyně se v pozici obviněné k trestné činnosti v plném rozsahu doznala a složila peněžní částku pro obecně prospěšnou činnost a na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti. Na základě toho pak usnesením státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Brně ze dne 25.3.2008 sp.zn. 5Zt 35/2008 bylo schváleno narovnání v trestní věci Elišky MXXXXX a trestní stíhání bylo zastaveno.

Svědkyně **Gabriela PXXXXX, nyní MXXXXX**, vypověděla jako sestra obžalovaných Kláry MXXXXX Kateřiny MXXXXX. Předmětnou trestnou činnost, která měla být odhalena v květnu 2007 konkrétně v Kuřimi vůbec nedokáže pochopit, na svoji rodinu a na péči Kláry o své chlapce byla vždy pyšná, obdivovala ji a obžalovaná Klára MXXXXX měla své syny vždy na prvním místě a pečovala o ně, jak nejlépe mohla. Studovala i sociální pedagogiku a měla tendence pomáhat jakýmkoliv dětem. Již během jejího pobytu na adrese XXXXX v Brně v létě 2006 Klára MXXXXX rozhodla, že omezí styk se zbytkem rodiny, protože měla mít výchovné problémy s Ondrou. Údajně se třísčila její autorita s autoritou prarodičů, kteří je rozmazlovali. Od tohoto období byla Klára MXXXXX pod silným tlakem, protože čekala rozsudek ohledně osvojení Aničky, děsila se celou dobu, že by mohla být umístěna do ústavu. Pravdou je, že od léta 2006 své synovce svědkyně pořádně neviděla a nemůže se ani vyjádřit, jak rodina obžalované Kláry MXXXXX žila v předmětném období. Nicméně šlo vždy o harmonickou rodinu, Klára své syny prožívala a neaplikovala žádné nepřiměřené fyzické tresty. Zprostředkovaně má informace o tom, že Ondra měl mít nějaké vážnější výchovné problémy. Sestra Kateřina se zhruba před deseti lety změnila, uzavřela se do sebe, rozešla se s dlouhodobým přítelem, je jí známo, že žila společně s Barborou ŠXXXXX a snad i Hanou BXXXXX. Obsahově totožně jako např. obžalovaná Klára MXXXXX i její rodiče, se pak i tato svědkyně vyjadřuje o tom, že nezl. Ondřej měl mít výchovné problémy, zejména s odcizením mobilního telefonu ve školce, s odhalováním se před dívkami, z toho, že ublížil želvě a že dal křečka mezi pískomily, kteří jej roztrhali. Ohledně Ondry i Aničky se Klára MXXXXX radila prostřednictvím mobilního telefonu s nějakým lékařem. O koho konkrétně jde, svědkyně nevěděla. Anička měla být holčičkou ve velmi špatném zdravotním stavu, která chvílemi měla i umírat, byla natolik slabá, že ji Klára musela nosit na zádech. Podle vyjádření Aničky měla za panem doktorem docházet do nemocnice v Brně – Bohunicích. Její pobyt na území ČR měl být však neoficiální, měla pocházet z Norska z dětského domova, kde byla od malička brutálně týraná. Měla leukémii, problémy se srdcem, dýcháním, s hlavou, o tom o všem Klára obdržela lékařské zprávy a byla instruována panem doktorem, jak s Aničkou zacházet. Pakliže se později zjistilo, že ona Anička je Barbora ŠXXXXX, je zřejmé, že Klára MXXXXX byla ve všem obelhaná. Anička vyžadovala maximální péči, což Kláru velmi vyčerpávalo, nicméně viděla na Aničce i na své sestře Kateřině, že působení pana doktora je úspěšné a toto jí utvrzovalo ve správnosti jejího postupu. Klára MXXXXX se tak měla stát obětí inscenací ze strany Kateřiny, Barbory, pana doktora, příp. dalších lidí. Svědkyně se vyjádřila k telefonním číslům svých sester, dále k emailovým kontaktům, nebylo jí ovšem vůbec známo, že Kateřina nebo Klára měly sjednat pronájem domu v Kuřimi. Věděla však, že Kateřina je jakýmsi prostředníkem mezi doktorem

a Klárou. Klára měla ke svým synům krásný mateřský vztah a než do toho celého vstoupila Anička, měla celou rodinu pod kontrolou. Identitu onoho lékaře svědkyně pochopitelně neznala, pro Kláru však představoval zcela zásadní autoritu. Svědkyně potvrzuje i to, že prarodiče chlapců těžce nesli odloučení od svých vnuků v důsledku výchovného opatření Kláry. Klára představovala osobu, která jediná mohla Aničce zásadním způsobem pomáhat po psychické stránce, čím větší byla péče o Aničku, tím lépe se cítila. V tomto směru ji ujišťoval i pan doktor. Přímě k projednávání trestné činnosti se však svědkyně vyjádřit nemůže, nikdy nepozorovala žádné týrání chlapců nebo stopy po týrání na jejich těle. Barboru ŠXXXXX viděla zhruba dvakrát až třikrát v životě, zhruba před sedmi roky, byla to tlustá paní a neučinila si jakoukoliv spojitost mezi ní a osobou Aničky, jejíž projev působil upřímně a autenticky. Anička měla podle jejích projevů nejvřelejší vztah ke Kláře, ačkoliv se o ni předtím starala Kateřina. Anička v důsledku svého zdravotního stavu i třeba několikrát denně odjížděla k panu doktorovi, podle jejího vyjádření do nemocnice v Brně – Bohunicích.

Svědkyně **MUDr. Renáta ŠXXXXX** se vyjádřila jako matka obžalovaných Jana ŠXXXXX a Barbory ŠXXXXX. Z ostatních obžalovaných zná pouze Kateřinu MXXXXX, s níž Barbora měla bydlet na adrese Brno, XXXXX, a společně pracovaly v Paprsku. Zdravotní stav Barbory ŠXXXXX není dobrý, chodila na neurologii, léčila se kardiologií. Sama svědkyně je pouze pediatřka, mohla tedy své dceři pomáhat se zdravotním stavem pouze okrajově. Barbora bojovala s nadváhou, pravděpodobně po zánětu štítné žlázy, přičemž svědkyně popisuje při jakých medikacích, za jaké období zhubla až na hranici 60kg. Barboru s Kateřinou MXXXXX seznámila Zuzana SXXXXX, svědkyni není známo, zda Barbora navštěvovala lékaře sama. Vždy se projevovala dětsky a nebylo jí nic známo, že žila jako tzv. Anička u Kláry MXXXXX. V rodinném domě v Kuřimi u Kláry MXXXXX svědkyně nikdy nebyla. Další dcerou svědkyně je nejmladší dcera Kristýnka, která je mimořádně těžce zdravotně postižená, absolvovala 14 operací mozku apod. Svědkyně údajně vůbec neví, že její dcera Barbora byla umístěna v Klokánku, že odsud utekla a pohybuje se po Dánsku a skandinávských zemích. Toto se dozvěděla až z médií. Od 6.6. do 16.6. 2007 byli s manželem Josefem ŠXXXXX na dovolené, z níž však manžel odcestoval již 13.6. 2007 a už se za svědkyni nevrátil, od té doby se neviděli a svědkyni vůbec není známo, kde se zdržuje. Není jí rovněž nic známo o příslušnosti členů jejich rodiny k nějakému náboženskému hnutí či církvi, zejména Hnutí Grálu. Sama se považuje za ateisticky orientovanou. Vůbec nechápe, jak se mohla její dcera Barbora ocitnout v Klokánku, v posledních dvou letech se stýkaly, když její dcera dvakrát až třikrát týdně přišla na chvíli domů. O žádné změně identity nikdy nemluvily a neví, co to je za nesmysl. Domnívá se, že není pravda, že by Barbora žila jako Anička v rodině Kláry MXXXXX. Ke svému manželovi Josefu ŠXXXXX se vyjádřila dále svědkyně tak, že jej naposledy slyšela telefonicky v lednu 2008, netuší však, kde se zdržuje, čím se živí. Je možné, že měl v minulosti něco společného s Ázerbajdžánem, jezdil tam na služební cesty, ale nyní je v invalidním důchodě. O jeho výdělečných aktivitách nemá žádný přehled. Pojem družiny Mravenců zná z novin, pouze ví, že se kolem manžela pohybovaly osoby, které byly členem této družiny, zejména pak MXXXXX, pan TXXXXX a pan PXXXXX. V minulosti se nestalo nic podobného za dobu trvání manželství s Josefem ŠXXXXX od roku 1974, že by takto nenadále a natrvalo opustil společnou domácnost. Neví nic o tom, že by dcera Barbora se chtěla změnit v dítě, že by podstupovala plastickou operaci, že by měla být znásilňována, zneužívána a týrána. Svědkyně popírá, že by měla být kdy i fyzicky napadena ze strany jejího syna obžalovaného Jana ŠXXXXX.

Na č.l. 4621-4628 spisu jsou založeny dokumenty a zvukový záznam Policie ČR o oznámení paní Svobodové, redaktorky Mladé fronty Dnes, která má důvěru svědkyně ŠXXXXX, přičemž tato dle telefonického oznámení ze dne 21.2.2008 v 18.06 hodin měla být

fyzicky napadena svým synem Janem ŠXXXXX a má sama strach tuto skutečnost ohlásit. Součástí telefonátu je popis celé záležitosti a popis bydliště svědkyně ŠXXXXX ze strany oznamovatelky. V 18.34 hodin se hlídka policie na místo dostavila, avšak svědkyně ŠXXXXX údajně o ničem nevěděla a akce byla odvolána a ukončena.

V případě obžalovaného Jana TXXXXX je pak možno zmínit z jeho okolí výpověď jeho bývalé manželky Lucie TXXXXX a výpověď jeho současné přítelkyně Markéty Stejskalové.

Svědkyně **Markéta SXXXXX** se s obžalovaným seznámila v lednu 2005 a od léta téhož roku spolu vedou společnou domácnost. Svědkyně má z minulého manželství dvě děti, které byly původně v její péči, avšak v souvislosti s partnerským vztahem právě s obžalovaným Janem TXXXXX bylo vydáno předběžné opatření a děti jí byly odebrány a svěřeny do péče jejich otce. Důvody rozvodu Jana TXXXXX nezná, o tom spolu nemluvili. Neví nic o tom, že by v jeho předchozím manželství byly problémy s fyzickým násilím. Osobně svědkyně žádnou zkušenost s agresivitou obžalovaného nemá, i vůči jejím dětem se choval vždy výborně. Velmi pozitivně hodnotí i vztah obžalovaného TXXXXX k jeho synu Jonatánovi, z jeho manželství ze svědkyní Lucií TXXXXX. V srpnu 2006 se pak obžalovaný věnoval hlavně své práci v podnikání, hodně dbal na svůj zevnějšek, vlasy měl ostříhané na krátko a na bradě nenosil vousy, pouze takový proužek. Jeho trestní stíhání považuje za absurdní a vždy měla zkušenost s velmi pozitivním ohlasem dětí na jeho činnost v DDM Paprsek.

Svědkyně **Lucie TXXXXX** je bývalou manželkou obžalovaného Jana TXXXXX. Zná Kláru MXXXXX jako přítelkyni své kamarádky Marcely ZXXXXX, Kateřinu MXXXXX viděla asi dvakrát až třikrát v životě jako ředitelku Paprsku, Hanu BXXXXX zná rovněž z Paprsku, Jana ŠXXXXX zná jako kamaráda Jana TXXXXX. Z jeho předchozího působiště ví i o družině Mravenců v rámci skautského oddílu. Z rodiny ŠXXXXX zná Jana ŠXXXXX, dvakrát v životě viděla Barboru ŠXXXXX asi před sedmi nebo osmi lety. Je jí známo, že v současné době má obžalovaný vztah s novou přítelkyní, která má dvě děti, pravidelně si bere i svého syna Jonatána a pomáhá svědkyni se synem. Svědkyni v podstatě není známa žádná negativní vlastnost obžalovaného, stará se vzorně o svého syna, má velice kladný vztah i k psům a jejich převýchově, je zkušený kynolog. Rozvedli se na základě návrhu obžalovaného, důvodem bylo to, že svědkyně byla hysterická, protivná a nekomunikativní. Nemůže se vyjádřit k tomu, co dělal obžalovaný v srpnu 2006. Násilí vůči svědkyni použil obžalovaný Jan TXXXXX toliko v jediném případě, a to když sama svědkyně po něm skočila a napadla jej, pak jí dal jednu facku, jiného násilí nikdy neužil. Svědkyně uvádí, že chtěla ve zlobě obžalovanému uškodit a určité věci si i vymyslela, např. i při rozvodu. Svědkyně byla konfrontována právě se spisovými materiály Městského soudu v Brně a dále s přestupkovými spisy vedenými na obžalovaného Jana TXXXXX u ÚMČ Brno – střed, přičemž pokud se v těchto listinných materiálech nachází jakékoliv zmínky a lékařské zprávy, podle kterých měla být fyzicky napadena, nezakládá se to na pravdě a bylo to účelové obvinění obžalovaného s cílem jej poškodit. S obžalovaným jsou velmi dobří přátelé a rozhodně z něj nemá strach. Pokud v minulosti podle spisových materiálů vyhledala manželskou poradnu nebo nějakého psychologa, bylo to pouze účelově. Bližší podrobnosti odmítá sdělit, protože je to její osobní záležitost. Veškerá eventuelní poranění si způsobila sama.

Součástí spisového materiálu – listin umístěných ve velké papírové krabici - je též spisový materiál Městského soudu v Brně 40P 23/2004, tedy opatrovnícký spis týkající se syna obžalovaného Jana TXXXXX a svědkyně Lucie TXXXXX, Jonatána TXXXXX. Dle čl. 13 tohoto spisového materiálu v jednání konaném u soudu dne 5.8.2004 svědkyně

TXXXXX výslovně uvedla, že ze strany otce, tedy obžalovaného Jana TXXXXX, docházelo opakovaně k fyzickému násilí, pro které musela z domu odejít, ale vždy se vracela, neboť chtěla dítěti zachovat rodinu. Může pak uvést důkazy ze strany lékařů, policie, sousedů, známých a manželské poradny, jak celá situace vypadala. Součástí tohoto listinného materiálu jsou též písemná vyjádření svědkyně TXXXXX o velmi razantním fyzickém napadání ze strany obžalovaného Jana TXXXXX, který ji napadal nikoliv pouze jednorázově, ale dlouhodobě a velmi vytrvale, připsal je ze dne 26.8.2004. Součástí spisového materiálu jsou pak čtyři lékařské zprávy o tom, že měla být svědkyně napadena obžalovaným ve dnech 10.10.2000, 11.11.2002, 9.12.2003 a 28.8.2001, přičemž podle těchto lékařských zpráv měla poranění na hlavě, horních končetinách, vykazuje podkožní hematomy v oblasti ucha i podlitiny na zádech i v oblasti dolních končetin. Měla být mlácena, opakovaně udeřena do hlavy pěstmi. Svědkyně zároveň podala přehled orgánů, které vyhledala s žádostí o pomoc, mezi kterými figuruje mimo jiné i psycholog svědek RXXXXX a Domov Sv. Markéty pro svobodné matky s dětmi. Rozsudkem, který nabyl právní moci dne 8.7.2005, byl pak nezl. Jonatán TXXXXX svěřen do výchovy matce a obžalovanému Janu TXXXXX byla stanovena vyživovací povinnost a byl zároveň upraven styk otce s nezl. synem.

Ve věci Městského soudu v Brně 49C 162/2004 byl pak na základě návrhu obžalovaného ze dne 2.9.2004 řešen rozvod manželství se svědkyní Lucií TXXXXX. I v tomto případě ve svých písemných vyjádřeních svědkyně Lucie TXXXXX popisuje nevybíravé jednání obžalovaného vůči ní i synovi, hrubě ji verbálně i fyzicky napadal a absolvovala od něj několikahodinové bití za doprovodu sadistických výhrůžek i před jejich synem. V důsledku neustálého fyzického napadání a výhrůžek se odstěhovala ke svým prarodičům v prosinci 2003. Mnohokrát musela vyhledat pomoc u policie, lékařů a příbuzenstva. Obžalovaného však svědkyně nechtěla nijak poškozovat v jeho osobním životě, i v jeho práci s dětmi, takže vždy trestní oznámení stáhla. I v tomto spisovém materiálu se nacházejí obsahově totožné lékařské zprávy o poraněních svědkyně. Při jednání o rozvodu dne 13.12.2005 svědkyně TXXXXX uvedla, že důvodem rozpadu manželství bylo domácí násilí, povaha obžalovaného a v důsledku jeho napadání často společnou domácnost opouštěla. Rozsudkem ze dne 13.12.2005 pak bylo rozhodnuto v této občanskoprávní věci o rozvodu manželství obžalovaného Jana TXXXXX a svědkyně Lucie TXXXXX.

Jako listinný důkaz byly provedeny též přestupkové spisy vedené u ÚMČ Brno – střed pod sp.zn. VVP 103/2003 a VVP 239/2004, týkající se právě obžalovaného Jana TXXXXX. V obou případech se mělo jednat o přestupek spáchaný mezi blízkými osobami, jehož pachatelem měl být obžalovaný Jan TXXXXX a poškozenou jeho bývalá manželka Lucie TXXXXX, nicméně v obou případech se zároveň jednalo o přestupek spáchaný mezi blízkými osobami, ke kterému je zapotřebí podání návrhu ze strany poškozené na projednání přestupku, k čemuž nedošlo, tudíž věc byla pokaždé odložena. V prvním případě došlo k oznámení přestupku ze strany policejního orgánu, když dne 18.11.2002 měla být oznamovatelka Lucie TXXXXX napadena svým manželem Janem TXXXXX. Ten jí tloukl sevřenou pěstí po celém těle, čímž jí způsobil drobné pohmožděniny, zejména na ruku, zádech a tváři. Podle podaného vysvětlení svědkyně Lucie TXXXXX, ji obžalovaný napadl celkem ve dvou případech dne 11.11.2002 a 9.11.2002, slovně vulgárně ji osočoval a vytrvale ji tloukl pěstí do různých částí těla. V rámci svého vysvětlení tuto skutečnost obžalovaný Jan TXXXXX popřel. Z lékařské zprávy ovšem vyplývá, že svědkyně vykazuje podkožní hematom v oblasti levého ucha a podlitiny na zádech. Ve druhém případě pak oznámení přestupku učinila samotná svědkyně Lucie TXXXXX, přičemž z podaného vysvětlení vyplývá, že měla být opět fyzicky napadena svým bývalým manželem 9.12.2003, kdy ji fackoval otevřenou dlaní i napadal pěstmi do obličeje a tahal ji po zemi po dvou pokojích

v bytě za vlasy, celý incident trval asi hodinu. Důvodem byly finanční nesrovnalosti. Měla jí být způsobena zranění, podlitiny na obličeji, nohou, bolest hlavy, lékařské vyšetření nevyhledala.

Materiály nacházející se v opatrovnickém a rozvodovém spise obžalovaného Jana TXXXXX jsou pak součástí i listinného materiálu v této trestní věci 52T 2/2008 a nacházejí se zejména na č.l. 3745-3786. Je tedy možno shrnout, že důvodem rozvodu obžalovaného a svědkyně tak, jak vyplývá z odůvodnění rozvodového rozsudku ze dne 13.12.2005, je mimo jiné i domácí násilí obžalovaného a z tohoto důvodu pak tato i se synem opouštěla společnou domácnost. Bylo pak např. dokladováno i rozhodnutí Domova Sv. Markéty (Oblastní charita Brno) ze dne 18.9.2001 vyhovět žádosti Lucie TXXXXX o umístění v tomto zařízení pro matky s dětmi v tísni.

Svědék **Mgr. Jan RXXXXX** vypověděl, že pracuje jako vedoucí psycholog v obecně prospěšné společnosti SPONDEA, provozující krizové centrum pro týrané, zneužívané a jinak ohrožené děti, zejména v souvislosti s domácím násilím. Na podzim roku 2004 se ke svědkovi obrátila o pomoc svědkyně Lucie TXXXXX se svým 4,5letým synem Jonátanem s tím, že chlapec byl v rodině svědkem jejího týrání. V té době už byla matka odstěhovaná od obžalovaného ze společné domácnosti. Svědkyně popsala domácí násilí fyzické i psychického charakteru s tím, že obžalovaný se uchyloval i k praktikám, kdy do týrání zapojoval 3,5leté dítě. Byla např. připoutána k topení a obžalovaný nutil jejich syna s nožem v ruce, aby jí přejížděl po hrdle. Dále popisovala mlácení, kopání, tahání za vlasy, vyhrožování a zastrasování. Svědkyni pak byla doporučena odborná péče mimo pracoviště SPONDEA. Nikdy nedošlo k tomu, že by své předchozí zážitky svědkyně TXXXXX zpochybnila, celkově se odehrálo asi 20 sezení se svědkyní i s malým chlapcem, a to až do jara 2005. Chlapec sám nechtěl o událostech v rodině hovořit, dokonce si musel výslovně vyžádat souhlas matky, aby vůbec mluvil o tom, co se doma dělo. Byly pozorovány i agresivní projevy chlapce vůči matce, zejména ji napadal, snažil se do ní kopnout a uhodit ji, pokud mu nebylo okamžitě vyhověno. Logicky toto chování může mít velkou souvislost s tím, co dítě vidělo v rodině. Se samotným obžalovaným pak svědek RXXXXX do osobního kontaktu nepřišel.

Svědka **Marcela ZXXXXX** se vyjádřila jako známá Kláry MXXXXX Lucie TXXXXX. S Klárou MXXXXX se společně kamarádily a ještě v roce 2005 se běžně stýkaly. O Aničce se dozvěděla od kamarádky Kláry MXXXXX od jejího syna Ondy, domnívala se, že se jedná o malé dítě, které viděla v podstatě jednou na divadelním představení. Klára ji nosila na zádech, do obličeje Aničce nebylo vidět, podle Kláry se mělo jednat o autistické dítě, avšak když byla Klára dotazována, co to je za dítě a odkud se vzalo, reagovala vyhýbavě a byly jí tyto dotazy nepříjemné. Pouze se zmínila, že chce Aničku získat do svojí péče. Od roku 2006 pak kontakt mezi svědkyní a Klárou MXXXXX postupně ustával. Jevila se jako vystrašená, vydeptaná, dávala najevo, že na svědkyni nemá čas jako na kamarádku, mluvila potichu, do telefonu úplně šeptala, byla zvláštní, působila nervózním dojmem. S Aničkou samotnou pak svědkyně nikdy nekomunikovala.

Pokud jde o Lucii TXXXXX, i tato byla její přítelkyní a o průběhu jejího manželství s Janem TXXXXX se hodně bavily. Popisovala, že ji bil i na veřejnosti, tahal za vlasy, kopal, vyhrožoval jí doma nožem, dokonce měl s nimi bydlet doma v bytě nějaký přítel obžalovaného TXXXXX z nějakého skautu. Celkově jí pak obžalovaný fyzicky i psychicky týral, různě vyhrožoval, musela se synem Jonátanem odejít i do azylového domu. Tyto záležitosti probíraly vícekrát, vlastně permanentně. Svědkyně Lucie TXXXXX se svého manžela bála, hovořila o mafii kolem manžela, že má hodně kamarádů, kteří jí mohou kdykoliv ublížit nebo odvést Jonátána. Žádné poranění však na svědkyni nikdy neviděla, ani

nebyla svědkem přímého násilí na svědkyni ze strany obžalovaného Jana TXXXXX. Po té, co vyšla najevo tato trestní věc, se pak Lucie TXXXXX k Marcele ZXXXXX dostavila, byla vystrašená, mluvila o nějakých tajných službách a zejména svědkyni žádala, aby o tom, co se od ní dozvěděla, nemluvila. Posléze Lucie TXXXXX se svědkyní ZXXXXX přerušila veškeré kontakty.

Svědkyně **PhDr. Alena ZXXXXX** byla kontaktována zejména sestrami MXXXXXovými s tím, že hledají věřící psycholožku a hodlají pomoci tzv. Aničce s větší sociální adaptací v rámci rodiny Kláry MXXXXX. Svědkyni pak byla prezentována tzv. vsetínská verze o původu Aničky, o kterou nejprve pečovala babička Kláry MXXXXXve Vsetíně a matka Aničky údajně zmizela. Proto o opatrovnictví Aničky usilovala Klára MXXXXX. Podávala však značně idealizovaný popis rodiny i v popisu přijetí Aničky do rodiny byly časové nesrovnalosti a nepřesnosti. U svědkyně proběhlo sezení i s Aničkou dne 1.2. a 14.3.2007, během těchto se však s Aničkou nepodařilo navázat jakýkoliv kontakt. V březnu pak mělo proběhnout soudní jednání a konkrétně dne 6.3.2007 bylo soudem rozhodnuto o svěření Aničky do péče Kláry MXXXXX. Svědkyně pak spolupracovala též na umísťování Aničky k základní školní docházce. K dalšímu plánovanému sezení dne 9.5.2007 již nedošlo. Anička působila jako hubená, křehká, drobná dívka, infantilní, úzkostná s náznakem regrese k mladšímu věku. Nedělala však dojem, že by byla autistická či mentálně retardovaná. Rozhodně nepůsobila dojmem třicetileté ženy.

Svědkyně **Eliška VXXXXX** byla přítelkyní a spolužačkou obžalované Kláry MXXXXXa společně studovaly sociální pedagogiku na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Při jedné z návštěv zaregistrovala malou Aničku, o kterou se Klára stará, nic víc se však nedozvěděla. Měla být z Ukrajiny a prodělat nějaké traumatické události, chovala se jako nemluvně, měla mít leukémii, nádor na mozk, měla být mentálně retardovaná, vydávala pouze zvuky. Občas přestávala dýchat a svědkyni připadlo divné, že takovéto dítě je vůbec v domácí péči. Anička pořád ležela, měla brýle a údajně měla být ve věku 13 nebo 14 let. Svědkyně ji však viděla pouze dvakrát. Vůbec jí ovšem nenapadlo, že by se mohlo jednat o dospělého ženu. Svědkyně byla rovněž přítomna tomu, když Klára MXXXXX prostřednictvím telefonu komunikovala s nějakým panem doktorem, jednalo se o dlouhé rozhovory a i dle vyjádření Kláry, tato spolupracuje s nějakými odborníky, s nějakým psychologem. Klára MXXXXX se zajímala o problematiku týraných dětí a měla doma i odbornou literaturu na toto téma. Svědkyně kontakty s Klárou MXXXXX udržovala až do února 2007, vídávaly se zhruba jedenkrát za měsíc, občas bývala u Kláry i přes noc. Klářiny syny však v bytě zaregistrovala pouze dvakrát a na noc stejně odjeli a v bytě zůstala pouze Anička. Byli to normální chlapi, nic nápadného na nich nebylo, naposledy se však s nimi setkala na počátku roku 2006. K Aničce se Klára MXXXXX chovala jako její matka, vyvíjela vůči ní zvláštní a intenzivní péči, do sešitu zaznamenávala každých pět minut puls a dech, musela být stále s Aničkou a sledovat její životní funkce, dokonce s ní i spávala. Obecně k osobě Kláry MXXXXXví, že je sympatickým člověkem se správně uspořádanými hodnotami, je laskavá a jednání, které je předmětem této trestní věci, musí být důsledkem nějaké manipulace, neboť její osobnosti neodpovídá. Nikdy se nezmiňovala ani o žádné své duchovní orientaci. O osobě obžalované Barbory ŠXXXXX svědkyni nic známo není.

Svědci **Ivona KXXXXX a Dan KXXXXX** se vyjádřili jako sousedé a známí obžalované Kláry MXXXXX, kteří bydleli ve stejném domě (Brno, XXXXX). Stýkali se hlavně kvůli stejné starým dětem, dokonce měli v úmyslu umístit je na stejnou školu. S Klárou MXXXXXse více navštěvovali do konce roku 2005, v roce 2006 se Klára hodně změnila, neustále telefonovala, syna umístila do jiné školy, byla uzavřená, nejevila moc zájem

o kontakt a pouze se svěřila, že nemůže, že hlídá nemocnou holčičku Annu. Tuto nosila až do pátého patra zabalenou v dece a měla být nemocná snad leukémií, údajně v ohrožení života, původem měla být z Norska. Poslední dobou měla holčičku v péči pořád. Měla být sexuálně týraná, měla zpřerážené nohy, péče o ni měla být psychicky velmi náročná. Svědkyně KXXXXX ji nikdy neviděla chodit samotnou a Ondřej s Jakubem bydleli stále na stejné adrese se svojí matkou. Jejich otec Radek CXXXXX už v té době s nimi nebydlel. Kluci byli normální, zdraví, šikovní, byli vychovaní, svoji matku poslouchali a svědkyni není za celou dobu známo nic, že by měli mít problémy se zdravotním stavem, ani že by měli být nepřiměřeně fyzicky trestáni. Pouze v jednom případě Klára uvedla, že Ondra zlobil a zavřela ho na toaletu nebo komory potmě, což jí svědkyně vytkla. Anička se údajně chlapců bála a o prázdninách 2006 je svědkyně viděla, chtěla je vzít na koupaliště, nicméně Klára toto nedovolila a chlapci museli nosit své hračky z bytu dolů do sklepa nebo do kočárkárny, protože je nesměli doma mít. Vůči osobě Kláry MXXXXX nemá svědkyně z minulosti žádné negativní zkušenosti později, začala být jiná, zamyšlená, neustále telefonovala, byla smutná, uzavřená a vyčerpaná. Svědek Dan KXXXXX, manžel svědkyně, pak potvrdil, že Klára MXXXXX působila emancipovaně, neměla žádné úchylinky, zaznamenal v jejím chování pouze zcela neadekvátní reakci, když se jí náhodou dotknul při její návštěvě u svědka doma. Svědka dost udivilo, že se bývalý manžel Kláry MXXXXX Radek CXXXXX odstěhoval k bývalé manželce obžalovaného Jana TXXXXX, kterého svědek ovšem nezná. Skutečně od roku 2004 začali vidat Kláru, jak nosí nějaké dítě těžce nemocné. Více však o tomto komunikovala svědkyně KXXXXX s Klárou MXXXXX.

Svědkyně **Lenka MXXXXX** zná obžalovanou Kláru MXXXXX pouze od vidění z Paprsku je však spolupracovnicí a podřízenou Kateřiny MXXXXX z DDM Paprsek. Odtud zná také Hanu BXXXXX. V souvislosti s tím, že ve věcech obžalované Kateřiny MXXXXX byly zajištěny četné lékařské zprávy na různě závažná onemocnění, zejména leukémii, které zní na jméno dcery svědkyně Lucie MXXXXX, byla svědkyně Lenka MXXXXX, jakožto její matka, dotazována ke zdravotnímu stavu svojí dcery. Ta je však zcela zdravá a původ lékařské dokumentace si nedovede vysvětlit. Zároveň se svědkyně vyjadřovala k tomu, že policie v bytě svědkyně MXXXXX zajistila věci Kateřiny MXXXXX, přičemž tato v květnu 2007 požádala o uložení nějakých věcí v krabicích a v batohu, jednalo se převážně o písemnosti. Manžel svědka Pavel MXXXXX pak tyto věci přivezl domů a za nějakých pár dnů se o věci začala zajímat policie. Klíče od budovy Paprsku měla Kateřina MXXXXX, Hana BXXXXX a svědkyně MXXXXX, přes noc bývaly jednotlivé místnosti uzamčeny, může se však svědkyně vyjádřit pouze k úterý, kdy odcházela z budovy poslední. V Paprsku se střídalo hodně kroužků, do kanceláří s počítačem měla přístup pouze Kateřina, Hana BXXXXX nebo svědkyně. Že by byl někdo z poškozených chlapců v místnosti Paprsku uzamykán, svědkyně neví, ani si to neumí představit. Ve večerních hodinách fungoval v Paprsku pouze Klub lesní moudrosti, který vedla Kateřina MXXXXX a Nancy. Svědkyně se nehlásí k žádné církvi, ani sektě, o Hnutí Grálu slyšela, podstoupila i obřad zvaný zpečetění, četla i knihu Poselství Grálu. Barboru ŠXXXXX zná asi 20 let, naposledy ji viděla v březnu nebo dubnu 2007, nemůže se však vyjádřit k její vizáži, vždy působila velice dětsky. V Paprsku vedla hudební kroužky. Otce Barbory ŠXXXXX, Josefa ŠXXXXX, zná svědkyně přes svého manžela, který byl členem oddílu Mravenců a tento vedl právě Josef ŠXXXXX. Chlapce Kláry MXXXXX Ondřeje a Jakuba registruje, že DDM Paprsek navštěvovali, častěji vídala Jakuba, většinou se zde učili něco kreslili nebo jedli. Svědkyně se nedomnívá, že by mohl být Jakub v Paprsku zavíraný. O Anně MXXXXXové ví pouze z médií, Kateřina MXXXXX i Hana BXXXXX měly vždy výborný vztah k dětem a nepraktikovaly při své činnosti nějakou duchovní orientaci. Kateřina MXXXXX se nikdy blíže nevyjádřila, proč si u MXXXXX nechává svoje

věci. Svědkyně MXXXXXX dále potvrzuje, že duchovní aktivity související s Hnutím Grálu přišly pouze z počátku prostřednictvím Josefa ŠXXXXXX, nicméně si sami s manželem vyžádali literaturu. O samotném týrání, které je předmětem této trestní věci, nic neví. Josefa ŠXXXXXX zná pod přezdívkou Čan. S chlapci Ondřejem a Jakubem se v Paprsku v inkriminovaném období občas setkávala, když jim otvírala dveře. V Paprsku je zřejmě pouze jeden počítač, přístupové heslo měla Kateřina MXXXXXX a svědkyně MXXXXXX neví, kdo další.

Svědék **ing. Pavel MXXXXXX** potvrdil, že se zná s Hanou BXXXXXX a Kateřinou MXXXXXX z turistického oddílu, s Klárou MXXXXXX se nezná. Pakliže byl při domovní prohlídce v jeho bytě nalezen batoh s písemnostmi a dalšími listinami, které si u nich uložila Kateřina MXXXXXX, o důvodech tohoto uložení ani o obsahu písemností spolu s Kateřinou MXXXXXX nemluvili. Věci přivezl domů v ten den, kdy u nich byla provedena domovní prohlídka. Ani tento svědek neví nic o lékařských zprávách vystavených na jméno jeho dcery Lucie a onemocnění leukémií. Barboru ŠXXXXXX zná jako dceru Josefa ŠXXXXXX, což byl vedoucí turistického oddílu, měl přezdívkou Čan a svědek se hlásí i ke členství v družině Mravenců. Dalšími členy byli např. Vladimír a Ivan TXXXXXX, Radim MXXXXXX, Viktor SXXXXXX a další. O Hnutí Grálu slyšel, četl Poselství Grálu, nicméně necítí se být členem nějaké duchovní orientace, svoji víru prožívá spíše individuálně. Kateřina MXXXXXX a Hana BXXXXXX se vyznačovaly pozitivním vztahem k dětem. Barbora ŠXXXXXX byla menší, silnější, normální žena, vystupovala však způsobem nezcela odpovídajícím věku, mluvila tiše a bojácně. Josef ŠXXXXXX nepraktikoval žádné specifické metody v oddíle, nebyl údajně ani propagátorem nějaké víry nebo náboženství. Svědek však připouští, že Josef ŠXXXXXX byl přítomen cestě svědka do Rakouska, kde byl mimo jiné zpečetěn a této cesty se účastnilo vícero členů družiny Mravenců. Josef ŠXXXXXX je však nikdy k ničemu nenutil, byli dobrá parta, dělali různé věci společně. Samotná myšlenka Hnutí Grálu pak je neslučitelná s vyvíjením násilí. Svědek si nedovede vybavit, že by podíl na těchto agresích vůči poškozeným chlapcům měla i Barbora ŠXXXXXX, rozhodně nikdy nebyla agresivní. O Anně MXXXXXX nebo Anně JXXXXXX svědkovi nic známo není. V průběhu let 2005-2007 svědek neměl jakékoliv povědomí o projednávané trestné činnosti, tedy o nějakém týrání nezletilých chlapců Kláry MXXXXXX. S touto se v podstatě ani nezná.

Svědék **Radim MXXXXXX** potvrzuje, že se s obžalovanou Kateřinou MXXXXXX seznámili přes Viktora SXXXXXX a zhruba šest let spolu udržovali partnerský vztah. Rozešli se před prázdninami v létě 2006. Kateřině MXXXXXX pak zapůjčoval i bílé vozidlo Škoda Octavia, provoz vozidla si však obžalovaná hradila sama. Hanu BXXXXXX zná z turistického oddílu, znají se asi 10 let. S Klárou MXXXXXX se nezná. O dítěti jménem Anička neví. Barboru ŠXXXXXX zná dlouho, od malička, přátelili se spolu, zná i jejího otce Josefa ŠXXXXXX a matku Renátu ŠXXXXXX z turistického oddílu, kde Josef ŠXXXXXX dělal vedoucího a MUDr. Renáta ŠXXXXXX zdravotníka. Stýkají se nepravidelně, poměrně často. Josef ŠXXXXXX údajně nevěděl, že dcera Barbora žije v rodině Kláry MXXXXXX a byl překvapen. Pan Josef ŠXXXXXX se zřejmě zdržuje v Dánsku. Když svědek MXXXXXX naposledy viděl Barboru ŠXXXXXX, měla ostříhané vlasy, velmi krátké, útlejší a křehčí postavu. V případě Kateřiny MXXXXXX a Hany BXXXXXX se jedná o lidi s obětavým vztahem k dětem, u nichž nikdy neviděl projevy násilí nebo agresivity. Svědek se dále vyjádřil ke svému telefonnímu číslu a ví o tom, že v roce 2006 bydlela Kateřina MXXXXXX společně s Barborou ŠXXXXXX v Brně na ulici XXXXXX. Svědek se nehlásí k žádnému náboženskému hnutí. Byl pouze členem družiny Mravenců, kterou vedl Josef ŠXXXXXX, těch členů bylo hodně, přicházeli a odcházeli. Ačkoliv tuto skutečnost původně popřel nakonec připustil, že benzín v několika případech Kateřině MXXXXXX i hradil, ale nedotoval ji nijak

velkými částkami, ročně „pouze“ kolem 10 tis. Kč, což považoval za přátelskou výpomoc. SIM kartu telefonního čísla 608 832 975 asi před čtyřmi lety zapůjčil Barboře ŠXXXXX a zhruba před dvěma lety toto telefonní číslo začala používat jen Kateřina MXXXXX. U svědka není běžné, že SIM karty půjčuje k užívání různým lidem. Provoz, vyúčtování této SIM karty předávala Kateřina a v některých případech svědek zaplatil účet za telefon. Dále se svědek MXXXXX hlásí k autorství dopisu zajištěného jako listinný materiál, který je součástí spisu, přičemž k žádosti Kateřiny MXXXXX napsal dopis a vzkaz jakoby od Aničky adresovaný Kláře MXXXXX v tom smyslu, že Anička na ni myslí, že na ni čeká. Text mu sdělila Kateřina (tato skutečnost byla ověřena i prostřednictvím odborného vyjádření Policie ČR, SJmk, OKTE Brno, z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická expertiza ručního písma, kdy byl zkoumán předmětný dopis, který údajně píše Anička Kláře MXXXXX do Vazební věznice Brno a tento byl porovnán s přípisem, který zaslal Kláře MXXXXX svědek Radim MXXXXX svým vlastním jménem, přičemž bylo zjištěno, že sporné písemnosti napsala jedna a tatáž osoba – viz č.l. 1189-1190). Svědek údajně nemá nic společného se schůzkou, kterou absolvovala Klára a Kateřina MXXXXX s údajným panem doktorem. Dále se svědek vyjádřil, že v průběhu roku 2005-2006 se změnila vizáž Barbory ŠXXXXX, měla ostříhané vlasy. Před 7.5.2007, kdy policie provedla zásah v Kuřimi, viděl Barboru cca před dvěma měsíci. Ačkoliv se svědek ve své výpovědi nejprve distancuje od Hnutí Grálu, připouští, že asi před deseti lety byl přítomen na akci tohoto hnutí v Brně a v roce 1988 byl v Rakousku u Salzburgu společně s přáteli na akci Hnutí Grálu, přičemž tuto akci organizoval Josef ŠXXXXX. Okruh osob, které se tohoto účastnily byl částečně stejný s družinou Mravenců a i svědek osobně byl v Rakousku zpečetěn. Jedná se pak o obřad, který může být přirovnán ke křestu. Pakliže vyhověl žádosti Kateřiny MXXXXX a jménem Aničky, o níž věděl, že v podstatě neexistuje a je jí Barbora ŠXXXXX, napsal dopis Kláře MXXXXX do vazby, nebyly za tímto žádné postranní úmysly. V případě Kateřiny MXXXXX, Hany BXXXXX a Jana ŠXXXXX nezaznamenal svědek nikdy žádné projevy agresivity. Totéž se týká i Barbory ŠXXXXX, která byla spíše dětská a zakřiknutá.

Svědce **Ada NXXXXX** se vyjádřila jako bývalá spolužačka Kateřiny MXXXXX z gymnázia. Potkaly se v polovině léta 2005, bavily se o sobě a řeč byla i o dceři svědkyně (Nela NXXXXX), která trpí leukémií. V lednu 2006 svědkyni kontaktovala telefonicky Kateřina MXXXXX a žádala ji o poskytnutí zdravotnické dokumentace od dcery, jelikož přednáší o postižených dětech i o dětech trpících leukémií. Svědkyně pak této žádosti vyhověla a na období od 16.1. do 19.1.2006 jí lékařskou dokumentaci čítající cca 100 jednotlivých lékařských zpráv zapůjčila. Dokumentaci pak Kateřina MXXXXX v pořádku vrátila. Svědkyně nemá ponětí jakým způsobem s touto dokumentací naložila.

Svědce **Jakub PXXXXX** se vyjádřil především jako známý obžalované Kateřiny MXXXXX, a to v souvislosti s umístěním tzv. Aničky MXXXXX do FOD Klokánek. Z obžalovaných zná právě původně pouze Kateřinu MXXXXX, která jej kontaktovala v srpnu nebo září 2006 a vyprávěla mu příběh nalezeného děvčátka Aničky, o kterou se starala babička a po jejím úmrtí výchovu převzala Klára. Pak nastaly události v květnu 2007, kdy byl nezl. Ondřej nalezen v komoře v Kuřimi. Do té doby svědek osobně neviděl ani Kláru MXXXXX, ani Aničku. Klára po kuřimském policejním zásahu byla zcela zhroucená a Kateřina se na svědka obrátila o pomoc ve věci umístění Ondřeje, Jakuba a Aničky do Klokánku. Kateřina mu pak také potvrdila, že celý příběh z původem Aničky není pravdivý a že se ve skutečnosti jedná o Barboru ŠXXXXX, která touží stát se dítětem. Svědek se zná s rodinou MXXXXX a navštívil rodinu na adrese Brno, Krásného v době po zásahu policie v Kuřimi. Kláru povzbuzoval a setkal se v tomto případě i s Aničkou. Působila rozhodně jako děvče a svědek byl přesvědčen, že celá věc je pouze chvilkovým vyšinutím obžalované Kláry MXXXXX.

Bylo poměrně problematické získat Kateřinu proto, aby Aničku do Klokánku převezla, neboť měla vážné obavy o její zdravotní stav a těchto vyjednávání mezi Kateřinou a Klokánkem se svědek právě účastnil. Aničku viděl celkově asi dvakrát, rozhodně nesla rysy dítěte, které prošlo značnými útrapami. Kateřina ji nosila na zádech, dítě bylo plaché a působilo jako postižené. Žádné agresivní sklony nevykazovalo. Svědek nakonec doprovázel Aničku a Kateřinu při cestě do Klokánku, přičemž se přimlouval za to, že dítě je vyděšené a že je nutné s ním zacházet velmi citlivě. V tomto okamžiku ještě nevěděl, že tzv. vsetínská verze původu Aničky není pravdivá. Rozhodně se on sám nijak neangažoval ve věci změny identity Aničky. Měl za to, že Anička je nalezcem. Svědek vylučuje, že by se u něj Anička schovávala, působila dokonale jako cca patnáctileté dítě a svoji roli hrála mistrovsky.

Svědék **Viktor SXXXXX** se seznámil Kateřinou MXXXXX prostřednictvím jeho manželky na vysoké škole. Kláru MXXXXX a Hanu BXXXXX zná pouze od vidění z Paprsku, kam vodil své děti do kroužků. Kateřině MXXXXX půjčil v určitém období své vozidlo zhruba jednou měsíčně i na několik dnů. Svědek byl vyrozuměn Kateřinou MXXXXX o tom, že byly provedeny odběry DNA u jeho dcery Marie SXXXXX v bytě Kláry MXXXXX. Kateřina se za to velmi omlouvala, avšak nebyla schopna říci, za jakým účelem odběr DNA byl dceři svědka proveden. Posléze se i dozvěděl to, že Anička je vlastně Barbora ŠXXXXX a bylo velmi těžké se v celé situaci orientovat, celé kauze nerozumí. O nějakých násilných praktikách vůči chlapcům Kláry MXXXXX neměl jakoukoliv informaci, Kláru i chlapce viděl zhruba třikrát až čtyřikrát v životě. Že by v roli Aničky MXXXXX měla vystupovat Barbora ŠXXXXX nevěděl a dozvěděl se to až od Kateřiny MXXXXX. Svědek dále potvrzuje, že byl členem oddílu Mravenci od svých 15 let a tento oddíl vedl pan Josef ŠXXXXX. V oddíle se věnovali i duchovní činnosti, zejména józe a Hnutí Grálu, vše na bázi dobrovolnosti. Několikrát byli i na společném setkání příznivců Hnutí Grálu v Rakousku ve Vomperbergu a svědek zde absolvoval i tzv. zpečetění. Cesty do Rakouska byly před i po sametové revoluci, byl tam vícekrát. Dále byl svědek konfrontován s listinnými materiály na č.l. 2286-2287 (duchovní texty), přičemž autorství těchto písemností potvrdil. Nikdy se necítil Josefem ŠXXXXX nijak manipulován a nedokáže si vysvětlit, jak listiny, jejichž je autorem a adresoval je Josefu ŠXXXXX, mohly být nalezeny při domovní prohlídce u MXXXXX. Neznal duchovní orientaci Kateřiny MXXXXX, ví, že četla rovněž Poselství Grálu, ale tyto věci spolu nerozebírali. K bukálním stěrům u dcery Marie SXXXXX mělo dojít zřejmě v březnu 2007, ovšem i dcera odmítla o tom blíže hovořit. K Barboře ŠXXXXX i Kateřině MXXXXX měl svědek v minulosti pozitivní vztah, nicméně je zřejmé, že Kateřina vlastně zneužila jejich důvěry a jedná se o nějakou neuvěřitelnou hru, které nerozumí.

Svědkyně **Zuzana SXXXXX**, manželka svědka Viktora SXXXXX, se s Kateřinou MXXXXX zná z dob studií, je jí známo, že byla vedoucí DDM Paprsek v Brně – Komárově, přičemž v tomto působila i samotná svědkyně jako vedoucí kroužků. Kláru MXXXXX zná pouze zprostředkovaně přes Kateřinu. Rovněž obžalovanou Hanu BXXXXX z paprsku zná. Nezletilé syny Kláry MXXXXX Ondru a Jakuba v Paprsku vídala ve výtvarné dílně, naposledy někdy koncem března 2007. Nic divného však nepozorovala, neví nic o tom, že by se chlapci měli v Paprsku zdržovat i v odpoledních a večerních hodinách. Neví také nic o tom, že by eventuálně obžalovaná Kateřina MXXXXX nebo Hana BXXXXX měly zavírat a zamykat Ondřeje a Jakuba v Paprsku. Obžalovanou Barboru ŠXXXXX rovněž zná svědkyně ze studií, o jejím osobním životě však nic neví, naposledy Barboru viděla v březnu 2007 v Paprsku, kde rovněž pracovala. Že by Barbora ŠXXXXX měla jako Anička bydlet v rodině Kláry MXXXXX, svědkyně neví. Ke své duchovní orientaci se svědkyně odmítá vyjádřit, pakliže její manžel má být autorem zajištěných duchovních textů, neví, k čemu mají sloužit. I ona ve shodě se svým manželem vypovídá o tom, že byli kontaktováni Kateřinou MXXXXX,

kteřá se jim svěřila o zneužití jejich dcery Marie ŠXXXXX k pořízení bukálních stěrů za účelem DNA testování. Knihu Hnutí Grálu doma mají, jedná se však o vnitřní záležitost každého člověka. Barbora ŠXXXXX byla během studií na vysoké škole velmi silná, poslední rok však zhubla, byla hodně zvláštní, vypadala tak na 15 let, to bylo v březnu 2007. Že dcera Marie ŠXXXXX byla zneužita pro odběr DNA vzorků, mělo být právě v zájmu pomoci Barboře ŠXXXXX ze strany Kateřiny MXXXXX. Dcera Marie byla zároveň Kateřinou MXXXXX instruována o tom, aby o věci nemluvila. Otce Barbory ŠXXXXX Josefa ŠXXXXX zná zprostředkovaně přes manžela, slyšela i to, že by Josef ŠXXXXX měl figurovat v Hnutí Grálu. Má přezdívku Čan a zprostředkoval svědkyni i setkání Hnutí Grálu v rámci Brna. Svědkyně byla zpečetěna. Myšlenky Hnutí Grálu rozhodně neobsahují jednání, které je předmětem této trestní věci, jedná se o knihu o míru a přátelství. Ondřej a Jakub v Paprsku vždy působili jako normální děti, k předmětné trestné činnosti se svědkyně vyjádřit nemůže.

Dne 16.10. 2008 byla svědkyně vyslechnuta na návrh obhajoby u hlavního líčení opakovaně, přičemž vyloučila, že by kdy byla přítomna nějakému ošetřování Barbory ŠXXXXX po nějakém týrání, nikdy u ní neviděla žádné krvavé poranění, a to ani v souvislosti s chatou ve Veverské Bítýšce, kde svědkyně vůbec nebyla.

Svědci **Ivan TXXXXX a Eva TXXXXX** se vyjádřili ke svým vazbám na obžalované a zejména pak k objektu chaty, v níž měla být páchána trestná činnost dle bodu I./B. výrokové části rozsudku. Obžalované Kláru a Kateřinu MXXXXX a Hanu BXXXXX znají z jejich činnosti v Paprsku, svědek Ivan TXXXXX zná Kateřinu MXXXXX také ze skautu. Tento svědek byl rovněž členem oddílu Mravenci, nepovažuje se za člena žádné sekty, slyšel o Hnutí Grálu, tímto se zabýval a účastnil se nějakých setkání. Vedoucím skupiny Mravenců byl Josef ŠXXXXX, otec Barbory ŠXXXXX. Ten také založil firmy, u nichž byl svědek Ivan TXXXXX zaměstnán. Se syny Kláry MXXXXX se setkal pouze s Ondřejem, který byl na návštěvě i přes noc u jejich syna Adama. V jednom případě také Kateřině MXXXXX zapůjčoval své osobní vozidlo. Ondřej se mu zdál poměrně nevychovaný, nepozoroval však na něm žádné zranění, ačkoliv se doma s jejich synem Adamem koupali. Barboru ŠXXXXX zná jako obézní, působila velmi mohutně až dojmem, že je nemocná. Před třemi lety se zpravila a byla štíhlejší. Hnutí Grálu pak podle názoru svědka rozhodně není slučitelné názorově s trestnou činností, která je obžalovaným kladena za vinu. Kateřina MXXXXX a Hana BXXXXX měly vždy kladný vztah k dětem, nikdy neviděl žádné fyzické násilí. Josef ŠXXXXX byl rovněž členem Hnutí Grálu a i svědek byl účasten zahraničním cestám do Rakouska, kde se v Tyrolsku odehrávají celosvětová setkání tohoto hnutí. Svědek vypomáhal Kateřině a považuje to za běžné mezi skauty, absolvoval i tzv. zpečetění, které je obdobou křestu u křesťanů. Hnutí Grálu považuje za čistě soukromou záležitost a nepraktikují se v něm žádná pevná členství. K Barboře ŠXXXXX dále uvádí, že působila dětsky, byla umělkyně, nepraktická do života, stranila se lidí. V posledních třech letech ji neviděl téměř vůbec, kontakty s ní žádné neměl. Je mu známo, že Barbora ŠXXXXX měla špatné zázemí v rodině a péči o ni převzala svědkyně Eva TXXXXX v době vysokoškolských studií. Nikdy u této obžalované ani u obžalované Hany BXXXXX nezaznamenal projevy agresivity.

Majitelkou chaty č. 67 v obci Veverská Bítýška je babička svědka, paní KXXXXX, přičemž někdy na konci července až začátkem srpna 2006 si chatu zapůjčila Kateřina MXXXXX, klíče zhruba po týdnu vrátila. Svědek připouští, že o zapůjčení chaty požádala opakovaně, maximálně však dvakrát. Od podzimu 2006 pak svědek s rodinou na chatu jezdili častěji, chatu vylepšovali, spravovali, dávali sem nové tapety, koberce, nové obklady stropů. Od Kateřiny MXXXXX však svědek nevěděl, na co konkrétně Kateřina chatu potřebuje. Vůbec nebyla řeč o tom, že by tam jeli i synové od Kláry MXXXXX. Pakliže na chatě probíhaly nějaké úpravy a renovace, nijak nesouvisely s pobytem Kateřiny MXXXXX.

V podstatě tytéž skutečnosti uvádí ve své výpovědi i svědkyně Eva TXXXXX. S Barborou ŠXXXXX společně bydlely v podnájmu v Komárově, asi dva roky během studií na JAMU. S manželem se seznámila právě přes Barboru, protože Josef ŠXXXXX jej vedl už od dětství ve skautu. Barbora se pak seznámila s Kateřinou MXXXXXa společně bydlely na ulici XXXXX v Brně. Byla vždy dětská, naivní, bezbranná, vypadala velice mladě, dříve byla poměrně silnější postavy. Na popud Kateřiny MXXXXX za Barboru ŠXXXXX absolvovala školní praxi v Kroměříži, kterou po Barboře požadovala pedagogická fakulta. Udělala to proto, že se domnívala, že Barbora je nemocná a chtěla jí pomoci. Nehlásí se k žádné církvi, ani sektě, Hnutí Grálu nicméně zná, četla knihu Poselství Grálu. Před mnoha lety se účastnila jednoho shromáždění v Brně. I ona v jednom případě zaregistrovala Ondřeje, syna Kláry MXXXXX, u nich doma na návštěvě, když navštívil syna Adama, nicméně nezpozorovala nic, co by svědčilo o jeho týrání, a to ani ve vaně, když se synem společně koupali. Svědkyni není nic známo o tom, že by měli být poškození zavírání přes noc v místnostech Paprsku. V měsíci dubnu 2007 naposledy viděla Barboru ŠXXXXX, byla velice hubená, vypadala úplně jako dítě, domnívala se, že je nemocná, mohla působit úzkostným dojmem. Vždy potřebovala nějak zaštitit nebo ochránit a tuto funkci plnila Kateřina MXXXXX. Svědkyně podstoupila obřad zpečetění v Hnutí Grálu. O tom, že Barbora má být současně Aničkou, jí nic známo nebylo. Neví nic ani o změně identity Barbory ŠXXXXX v Adama FXXXXX. Barbora ŠXXXXX podle názoru svědkyně špatně navazovala vztahy s lidmi, nebyla však osobou, se kterou by bylo možno manipulovat. Zároveň svědkyně vypovídá o tom, že v době nemoci jejich syna Adama, Kateřina MXXXXX nabídla, že bude posílat synovi dopisy, obrázky a sladkosti, aby měl fiktivního kamaráda.

Svědkyně Eva TXXXXX byla slyšena opakovaně, podruhé u hlavního líčení dne 16.10. 2008. V tomto případě potvrdila svoji znalost o tom, že Barbora ŠXXXXX zhruba před deseti lety prodělala plastickou operaci prsou, neboť se trápila kvůli svému vzhledu. Tuto operaci sama chtěla podstoupit, zařizovala si vše sama, sama si i opatrovala prostředky a žádala svědkyni, aby o tomto zákroku nikomu neříkala. Svědkyně ji navštívila i v její hospitalizaci po operačním zákroku, Barbora ŠXXXXX se adekvátně zotavovala. V případě Barbory ŠXXXXX pozorovala, že trpí epilepsií, byla přítomna některým jejím záchvatům, měla problémy se sociálními kontakty. Pokud byl při zadržení Barbory ŠXXXXX v Norsku nalezen u této obžalované pas znějící na jméno svědkyně Evy TXXXXX, tento doklad totožnosti poskytla v květnu 2007 do Paprsku pro pedagogické účely, zajišťovala to Kateřina MXXXXX.

Svědkyně **Ivana VXXXXX** vypověděla jako sestra svědkyně Evy TXXXXX. Ví o tom, že Barbora ŠXXXXX je kamarádkou Evy TXXXXX. Poprvé se setkaly někdy na přelomu 80. a 90. let. Ví o tom, že její sestra a Barbora ŠXXXXX společně bydlely. Barboru však znala pouze od vidění, byla zvláštní, měla svůj svět, byla dětská. V případě tzv. Aničky na jaře 2006 byla požádána přes svoji sestru Kateřinou MXXXXX, aby šla na návštěvu ke Kláře MXXXXX sehrát roli člověka, která se bude zajímat o rodinné prostředí Kláry. Tato měla mít v péči týrané dítě z Norska nebo Švédska, které je nebezpečí a svědkyně VXXXXX svým přístupem, kdy se měla chovat jako úředník, měla v Kláře vzbudit dojem, že se o rodinu dobře stará. Veškeré instrukce svědkyně Vařáková dostala od Kateřiny MXXXXX, měla přijít, podívat se po bytě, zda mají uklizeno a měla se Kláry MXXXXX dotazovat, zda se dobře stará o děti. Svědkyně tedy těmito instrukcím vyhověla a za přítomnosti Kateřiny MXXXXX u Kláry MXXXXXdoma pobyla celkem asi 20 minut. V bytě se nacházeli chlapci a tzv. Anička, kterou ovšem svědkyně viděla pár sekund, prý jí bylo špatně, ležela zakrytá v posteli a pouze sténala. Žádné bližší informace neměla, pouze se měla podílet na záchraně života týranému dítěti, které má v péči Klára a aby Klára byla v klidu. Z celé záležitosti jí nebylo dobře. O tutéž službu byla Kateřinou MXXXXX žádána

ještě jedenkrát, a to vůči matce obžalovaných Elišce MXXXXX. Už neví přesně, jak se představovala nebo jak ji představovala Kláře Kateřina, nicméně Klára ji rozhodně musela vnímat jako někoho z nějaké instituce. Kateřina jí za její službu nabídla „revanš“, pod čímž si svědkyně vybavila peněžní odměnu.

Svědék **Martin FXXXXX** se delší dobu zná s Barborou ŠXXXXX i Kateřinou MXXXXX, Kláru MXXXXX nezná, s Janem ŠXXXXX, Josefem ŠXXXXX a Janem TXXXXX se zná z činnosti Paprsku, event. skautského oddílu. Skautům Jana TXXXXX zajišťoval ubytování v Jeseníkách. Zná též rodiny SXXXXX a TXXXXX. K Hnutí Grálu, event. k oddílu Mravenci se necítí kompetentní vyjádřit. V červenci 2007 se u nich doma objevila Barbora ŠXXXXX, která přijela se svým známým Janem TXXXXX, že potřebuje pomoci, byla ve špatném fyzickém i psychickém stavu, neboť byla po útěku z FOD Klokánek hledaná, omdlévala, byla v bezvědomí, předtím zřejmě pobývala několik dnů na chatě v Jeseníkách. Pokud byla u FXXXXX v kontaktu s rodinnými příslušníky, asi měla i mobilní telefon, nepamatuje si, zda měla přístup k jeho počítači. Během jednoho dne Barbora ŠXXXXX a manželka svědka Helena FXXXXX byly sbalené s tím, že se jede do zahraničí. Společně ještě dále se synem Richardem odjeli z republiky pryč přes Polsko do Švédska a svědek posléze za nimi nepravdělně dojížděl. Toto učinili, neboť se Bára velmi bála, celé to financoval de facto on, do zahraničí pak přijel ještě další muž, kterého zná pod přezdívkou Boston, dále se zde nacházel Dr. KXXXXX, přičemž účelem bylo dohodnout věci kolem toho, aby se Barbora mohla vrátit do ČR. Barbora byla velmi málo samostatná a svědek nezachytil nic neobvyklého na jejím vztahu k otci Josefu ŠXXXXX. V Norsku pak Barbora dostala nápad, že se bude vydávat za syna svědka Adama, sama si oholila hlavu, chodila vždy velmi zahalená, důvodem této změny identity bylo, že je hledaná, že může být hledaná i v zahraničí. Bydleli v rekreační chatě, Barbora měla mobilní telefon i přístup k internetu, nicméně FXXXXX s ní nežili nonstop, víceméně si dělala a žila podle vlastní představy. Kdykoliv si mohla zavolat o pomoc nebo že něco potřebuje. Barbora byla v neustálých obavách, kolabovala, žila v ustavičném strachu. V jejím chování byly patrné projevy, které byly velmi dětské. Žili v Oslo, potom chtěla Barbora do hor, proto si pronajali na tři týdny chatu, svědek FXXXXX si v Norsku sháněl i práci a ubytování. Vzhledem ke své změně vizáže a dětskému vystupování se snadno Barbora uchytila ve škole, bydlela de facto odděleně na chatě, v samostatných prostorách. Nepřipouštěli si v tomto období, že by Barbora svoji dětskost hrála. Pakliže kolabovala, bylo to ze strachu, což svědek přičítal té kampani z médií po jejím útěku z Klokánku. Viděl, že brala léky, brala si je a opatřovala si je sama. V podstatě tytéž skutečnosti potvrzuje i svědkyně **Helena FXXXXX**, která se s Barborou ŠXXXXX zná už několik let přes Skálovi, nikdy se však nesblížily a ví, že Barbora žila s Katkou MXXXXX. Jinak zná ostatní spoluobžalované stejně jako její manžel Martin FXXXXX. V létě 2007 Barboru přivezl její známý ve špatném psychickém stavu, měla strach, hroutila se a byla přivezena z chaty Potoční pod Pradědem, kde se několik dní skrývala. Dohodli se, že ji vyvezou za hranice do Polska, pak Barbora chtěla do Švédska, že tam má její otec nějaké známé. Ti tam však nebyli a svědkyně FXXXXX pak musela vše zajišťovat a financovat to z jejich rodinných prostředků. Za 10 až 14 dnů přijeli Josef ŠXXXXX, Dr. KXXXXX a Martin FXXXXX a jednalo se o návratu Barbory na území ČR. Z iniciativy Barbory se tato začala vydávat za jinou osobu, a to za syna svědkyně Adama FXXXXXa. Ačkoliv se jí to příliš nelíbilo, vnímala to jako pomoc, Barbora se potřebovala do někoho ukrýt a žít život někoho jiného. Falzifikaci dokladů na jméno Adam FXXXXX však nezařizovali. Barbora si zkrátila vlasy ještě v ČR, byl to její nápad, chtěla se dostat přes hranice, sama si vyholila žiletkou hlavu. Falešná průkazka norské HMD se zařizovala, až když svědkyně z Norska odjela. Telefon Barboře platili oni, denně telefonovala, což bylo značně ekonomicky náročné. Ve škole měla přístup k internetu, byla zcela soběstačná, volný čas trávila většinou sama a

s FXXXXX nikoliv. Pokud se v zahraničí stěhovali, vždy to iniciovala Barbora. Vyprávěla příběhy ze svého dětství, své špatné zkušenosti, že byla zneužívána, týráná, mluvila i o své matce. Stále více v Norsku FXXXXX využívala, aby mohla realizovat své plány. Dokonce v jednom případě po svědku FXXXXX chěla, aby na ni křičel do telefonu. Toto však odmítl a následně ho Barbora udala, že ji týrá. Svědkyně pak celkově svoje postupy označila jako pomoc bližnímu, ovšem později se dostává do vleku událostí a ve finále za aktivity Barbory ŠXXXXX v zahraničí zaplatili ze svého rodinného rozpočtu a účtu cca 150.000,- Kč. Barbora byla v tomto období schopna samostatně uvažovat a rozhodovat se. Svůj vztah k FXXXXX radikálně změnila, když se na internetu dozvěděla o tom, že Dr. KXXXXX odstoupil od zastupování jejich rodiny. O tomto svědkovi pak uváděla, že jí doporučil, aby zůstala ještě v zahraničí. Svědkyně měla obavy, aby ji nepotkalo to, co Kláru MXXXXX, tedy aby v péči o Barboru nezapomněla na vlastní děti.

V souvislosti se svědeckou výpovědí Martina FXXXXX Heleny FXXXXX je třeba zmínit též listinný materiál nacházející se na č.l. 632-675 spisu, který zahrnuje sdělení Policejního prezidia a materiály k případu Adam FXXXXX v Norsku. V Norsku byl zadržen Martin FXXXXX pro podezření ze sexuálního zneužívání svého syna Adama FXXXXX, po němž bylo vyhlášeno pátrání, jako po pohřešovaném. Pohřešovanou osobu se dne 6.1.2008 podařilo lokalizovat a bylo později norskou stranou sděleno, že došlo k omylu, neboť se za chlapce vydává osoba ženského pohlaví. Byly u ní nalezeny tři doklady: doklad totožnosti na jméno Barbora ŠXXXXX, cestovní pas na jméno Eva TXXXXX a permanentka MHD Oslo na jméno Adam FXXXXX. Barevné fotokopie těchto dokladů jsou součástí spisového materiálu. Tyto doklady předložila žena, která se tedy prokázala jako Barbora ŠXXXXX. Norské policejní orgány pak žádaly o urgentní stanovení místa pobytu skutečného Adama FXXXXX v souvislosti s tím pak bylo provedeno policejní šetření u svědkyně Heleny FXXXXX a bylo potvrzeno, že žije s pravým Adamem FXXXXX jako se svým zdravotně postiženým synem na adrese trvalého pobytu. Zároveň svědkyně FXXXXX potvrdila, že v červenci 2007 vycestovala se svým manželem a synem do Norska, posléze se ale vrátila zpět, a to kolem 15.10.2007 i s dětmi, manžel v Norsku zůstal. Syn Adam navštěvuje speciální školu, je postižený a šetřením ve škole bylo zjištěno, že tam řádně dochází, nemá žádné delší absence, ani nejsou u něj změny v chování. Na č.l. 647 a násl. je pak písemný raport norské policistky českého původu Michaely RXXXXX, která asistovala dne 9.1.2008 při policejní eskortě Barbory ŠXXXXX z Oslo do ČR. Barbora ŠXXXXX hovořila lámanou češtinou se špatnými výrazy a slovosledem, přesto však dokázala vyslovit těžké české výrazy. Naopak hovořila téměř plynou norštinou. Policistku požádala o rozhovor, vyprávěla, že v Norsku byla jako tříletá a že její jméno bylo Anne HXXXXX. Neví, co se stalo potom, ztratila přehled, údajně s ní jiní lidé jezdili sem, tam, změnili jí jméno na Anna, jméno Barbora není její. Má ještě bratra Jana ŠXXXXX a ten jí postupem času začal také bít. V Čechách bydlela s dvěma malými chlapci Ondřejem a Jakubem. Policistka měla pouze zběžné informace o tomto případě z ČR, nicméně v průběhu vyjadřování Barbory ŠXXXXX jí nekladla žádné doplňující dotazy. Chlapci i ona měli být týráni a pálení cigaretami, měly jim být potápěny hlavy pod vodou, měli mít na hlavách pytle. Maminka a teta byly zadrženy, Barbora byla umístěna do Klokánku spolu s Ondřejem a Jakubem, tatínek jí pomohl utéci oknem a odvezl ji autem. Nějaký pán jí pak v Norsku přikázal, že se musí vydávat za Adama, jinak ji zabijí. Zároveň ji bil. Celý život byla izolovaná, nikomu nevěří, měla v úmyslu vypovídat. Policistka se jí přímo zeptala, jestli byla zneužívána sexuálně, na to odpověděla, že pouze malý Ondra byli zneužíváni, že Jakub nebyl a že nějací lidé u toho dělali fotky a filmy. S těmito poznatky se pak norská policistka svěřila i českým policejním orgánům. Vizáž Barbory ŠXXXXX byla zvláštní, byla plochá, měla veliké boty, na očích modré čočky. Z policejního šetření dále vyplývá, že pohyb Barbory ŠXXXXX po Norsku nemůže být zcela

monitorován, v hotelu se např. přihlásila jménem Eva TXXXXX, byly u ní nalezeny už výše zmíněné doklady, kde figuruje např. na průkazce MHD na jméno Adam FXXXXX s vyholenou hlavou. Martin FXXXXX se pak úmyslně pokoušel ukrývat ŠXXXXX pod identitou svého syna. Na jeho jednání měli účast též sourozenci Michal ŘXXXXX a Kateřina ŘXXXXX (Michal ŘXXXXX je rovněž jedním ze členů oddílu Mravenci). Barbora ŠXXXXX pod identitou Adama FXXXXX byla žákem základní školy, byla evidována u úřadu péče o dítě, měla sezení s psychiatrem, psychologem na Psychiatrické ambulantní klinice za účasti svědka FXXXXX, který zároveň odmítl, aby se dítě podrobilo testu pohlaví, takže tento test neproběhl. Zároveň rodina FXXXXX zaregistrovala Barboru ŠXXXXX na přistěhovaleckém úřadu.

Svědék **JUDr. Josef KXXXXX** vypověděl, že v červnu 2007 byl kontaktován panem PXXXXX (svědek Pavel PXXXXX) a Josefem ŠXXXXX, otcem Barbory ŠXXXXX, kteří chtěli radu ohledně Barbory, která byla hledaná policií a zdržuje se mimo území ČR. Svědek se měl dostavit do Švédska do Stockholmu. Zde byla i Barbora ŠXXXXX, která působila věkem 15ti let, ačkoliv znalosti a přehled měla na úrovni středoškoláka. Byla ostříhaná skoro dohola. Bavili se o kauze její identity, měla údajně dětské sklony a identita Aničky jí měla chránit. Barbora ŠXXXXX přiznala, že u Městského soudu v Brně byla osobně přítomna. Svědek poradil, že se musí ukázat na veřejnosti a doporučil, aby byla zastupována JUDr. Hrouzkem a bylo domluveno další setkání v Kodani za účasti novinářů na zastupitelském úřadě ČR. Dne 14.6.2007 se svědek společně s JUDr. Hrouzkem a dvěma novináři z Lidových novin setkal opakovaně s Barborou ŠXXXXX, Josefem ŠXXXXX a panem PXXXXX. Učinilo se prohlášení, že se jedná skutečně o Barboru ŠXXXXX a vrátili se do České republiky. Barbora ŠXXXXX svědkovi výslovně popřela, že by se stala obětí nějakého násilí. O Kláře se vyjadřovala jako o mamince Aničky. Aničkou se údajně stala při aktivitách DDM Paprsek na skautských táborech, když děti měly být při hrách pod kontrolou dospělých, aniž by o tom věděly. Údajně neměla mít přehled o nějakém týrání nezletilých poškozených, popsala však situaci, kdy Ondra dostal na zadek od Kláry MXXXXX za to, že hodil křečka mezi pískomily a ti jej roztrhali. Vyjadřovala se dětsky, nebyla řeč o žádné sektě nebo víře. Josef ŠXXXXX hradil svědkovi veškeré náklady s cestou do zahraničí. V rozhovorech padla i slova o Hnutí Grálu, ale Josef ŠXXXXX s o tom nevyjadřoval, říkal, že byla skupina Mravenci, kde si lidi pomáhali. Nechtěl, aby se Barbora vrátila do České republiky, aby se nevystavovala mediálnímu tlaku. Josef ŠXXXXX měl zájem prezentovat verzi o únosu Barbory, o tom, že je agentka, něco o tajných službách, čímž se o věc začnou zajímat tajné služby, policie přestane být činná, sám Josef ŠXXXXX měl být nějakou dobu činný v Ázerbajdžánu. Svědek mu tuto verzi vyvracel tím, že toto rozhodně policii nepřiměje, aby se o případ přestala zajímat. Poznatky o případu Adama FXXXXX svědek nemá. Ještě než odjel do Švédska, absolvoval dvě až tři schůzky s panem ŠXXXXX. Při těchto pan PXXXXX říkal, že Jakub s Ondřejem působili hyperaktivně, že Ondřej měl dát křečka do klece k pískomilům, kteří ho roztrhali, Ondra měl čůrat na Barboru apod. Jednalo se o stejné formulace, které použila Barbora i v tom Švédsku. Toto svědka zaujalo a měl pocit, že některé věci má Barbora naučené. Pan PXXXXX pak působil jako „náměstek“ Josefa ŠXXXXX. Barbora se s otcem neustále držela za ruce, což bylo nepřírozené. Stejně tak se v některých okamžicích zcela nepřírozeně vyjadřovala vzhledem ke svému předchozímu chování na některé dotazy novinářů. Bylo zřejmé, že má od někoho instrukce, jakým způsobem má odpovídat. Svědek zároveň navrhl znalecký posudek na Barboru ŠXXXXX ohledně jejího zdravotního stavu, předjednal tuto záležitost i u doc. BXXXXX, nakonec však pan PXXXXX sdělil, že pan ŠXXXXX s tím nesouhlasí, že Barbora už v Dánsku není a nic se konat nebude. Toto vše proběhlo někdy v červnu až červenci 2007.

V září přišlo sdělení obvinění obžalovanému TXXXXX a ŠXXXXX. V těchto souvislostech pan PXXXXX zajišťoval i některé písemnosti. Svědek se dozvěděl něco o nějakém doktorovi, kterého měla vidět Klára a tímto se měl údajně dělat obžalovaný Jan ŠXXXXX. Od poloviny září do konce října 2007 pak svědek řešil otázku obžalovaného TXXXXX, který mu odůvodňoval, proč se trestné činnosti dopustil. Říkal, že z týrání neměl radost, dokonce v průběhu šel několikrát zvracet ven. Obžalovaný Jan ŠXXXXX zase svědkovi ukazoval svoji výpověď, kde uváděl, že Barbora není Barbora, že to má být nějaká agentka. Obžalovaný Jan TXXXXX se výslovně přiznal, že byl účasten toho týrání dění, nějakého pálení a řezání a snažil se vysvětlit, proč to měl dělat. Svědek však nebažil po detailech a bližší informace nemá. Obžalovaný Jan TXXXXX uváděl, že když má k někomu kamarádský vztah a když ho někdo o něco požádá, tak to udělá. Obžalovaný Jan ŠXXXXX u toho brečel. Konalo se několik takových setkání s obžalovaným Janem TXXXXX, Janem ŠXXXXX a panem PXXXXX. Se všemi se pak svědek rozešel na základě výpovědi obžalovaného ŠXXXXX, který začal tvrdit, že Barbora není Barbora a svědek všechny osočil, že jsou fanatici. Že u týrání byl obžalovaný TXXXXX, obžalovaný ŠXXXXX, Kateřina a Klára MXXXXX a Nancy, potvrdil jak obžalovaný TXXXXX, tak obžalovaný ŠXXXXX. Vše se mělo odehrát na nějaké chatě. Detaily trestné činnosti však neměl svědek důvod rozebírat. Toto vyplývalo jasně ze sdělení obvinění. Obdobných rozhovorů proběhlo zhruba deset. V březnu 2008 pak svědek volal obžalovanému TXXXXX a nabízel mu možnost chráněného svědka, avšak po týdnu toto obžalovaný odmítl. Z vyjádření Barbory ŠXXXXX vyplývalo, že neví nic o týrání nezletilých chlapců a výslovně popřela i týrání vlastní. Pakliže byl svědek v rámci jeho výpovědi u hlavního líčení konfrontován se skutečností, že v přípravném řízení nevypověděl nic o kontaktech s obžalovaným ŠXXXXX a TXXXXX, je to proto, že byl veden dotazy policisty a navíc je možné, že nejprve vypovídal u policie a teprve poté absolvoval jednání s obžalovaným TXXXXX a obžalovaným ŠXXXXX. Kontaktovala jej osobně i obžalovaná Hana BXXXXX, avšak pouze v záležitosti nahlédnutí do jejího spisu. Podobný rozhovor jako s obžalovaným TXXXXX a ŠXXXXX neabsolvovali. Co je kladeno za vinu Janu TXXXXX a Janu ŠXXXXX a Haně BXXXXX svědek věděl, neboť to viděl na usnesení o zahájení trestního stíhání. Josef ŠXXXXX mu ve Švédsku ukazoval nějaké náboženské písemnosti, ale jejich studiem se svědek odmítl zabývat.

S výpovědi tohoto svědka pak rezolutně nesouhlasí obžalovaný Jan TXXXXX, který připustil toliko poradu se svědkem, který působil velice sebevědomě, nic pro něj nebyl problém, vše měl mít pod palcem, avšak veliká změna v jeho chování nastala v případě, že média uveřejnila něco o tajných službách. Svědek začal být údajně podrážděný až zuřivý a chtěl Josefa ŠXXXXX dostat před soud. Zároveň obžalovaného Jana TXXXXX údajně nabádal ke spolupráci se státní zástupkyní. Tuto skutečnost však svědek odmítl a stejně tak i dozorující státní zástupkyně.

Obhajoba obžalovaného Jana TXXXXX pak v těchto souvislostech poukazuje na výpověď svědka **Pavla PXXXXX**. Ten zná Kateřinu MXXXXX a Hanu BXXXXX z 13. střediska Junáka Brno. Má k nim přátelský vztah a nikdy neviděl žádný exces v jejich chování a vztahu k dětem. Zná i rodinu ŠXXXXX. Od května 2007 se 2x viděl s Barborou ŠXXXXX a zprostředkoval jejímu otci Josefu ŠXXXXX služby JUDr. KXXXXXého. Sjednal schůzku ve Švédsku a posléze se asi v červnu konala schůzka na ambasádě České republiky v Kodani, jíž se kromě JUDr. KXXXXXého účastnil i JUDr. Hrouzek. Osobu jménem Anička svědek neregistroval, o pohybu Josefa ŠXXXXX mu není nic známo, dost cestuje. O předmětné trestné činnosti se nemůže vyjádřit. Je pravdou, že v těchto souvislostech po útěku Barbory ŠXXXXX z Klokánku, pomáhal Josefu ŠXXXXX řešit jeho rodinnou situaci a schůzky se odehrávaly za hranicemi České republiky zřejmě proto, že se tam nacházela i Barbora.

S Josefem ŠXXXXX má svědek přátelských vztah i měli společné podnikatelské aktivity. I po těch dvou jednáních ve Švédsku a Dánsku se s Josefem ŠXXXXX několikrát viděl, naposledy na začátku r. 2008 někde ve Švýcarsku nebo Německu. Co tam dělal Josef ŠXXXXX, neví, ale svědek tam měl cestu a potkal se tam s ním. Je pravdou, že svědek byl pověřen, aby se ujal i záležitosti trestního stíhání Jana ŠXXXXX a Jana TXXXXX. Tito chtěli vypomoci např. s kontaktem s dr. KXXXXXým. K tomuto kontaktu došlo v létě 2007 a schůzek se svědek zúčastnil. Šlo čistě o právní poradenství, avšak spolupráce s dr. KXXXXXým se zlomila ve chvíli, kdy se dozvěděl, že obžalovaný Jan ŠXXXXX vypověděl něco o tajných službách. Působilo to tak, že dr. KXXXXXý má obavy, že se na nějaké věci přijde a tím spolupráce po asi deseti sezeních skončila. Svědek rezolutně popírá, že by se Jan ŠXXXXX nebo Jan TXXXXX před doktorem KXXXXXým výslovně doznali k účasti na nějakém týrání obou nezletilých poškozených. Toto naopak výslovně popřeli. Dr. KXXXXXý vyhrožoval, že udělá vše pro to, aby Josefa ŠXXXXX dostal před soud. Svědek zároveň popírá, že by dr. KXXXXXému někdy referoval o výchovných poměrech Kláry MXXXXX. Rovněž nezprostředkovával žádný policejní spisový materiál. Naopak to byl dr. KXXXXXý, který doporučil Josefu ŠXXXXX i Barboře ŠXXXXX, aby se do České republiky nevraceli. Svědek uvádí, že byl členem oddílu Mravenců, který však již neexistuje a v tomto oddíle byl i obžalovaný TXXXXX. V oddíle se bavili pouze o józe, studium duchovní literatury se neodehrávalo, svědek není členem sekty. Literaturu Hnutí Grálu však veškerou nastudoval, s těmito názory souhlasí, ještě před revolucí v r. 1989 byl v Rakousku na Vomperbergu, kde jich bylo zhruba deset a podstoupil i oficiální obřad – zpečetění. Josef ŠXXXXX tam s nimi byl též. Josef ŠXXXXX byl zástupcem organizační složky hospodářského podniku Správy kanceláře prezidenta Ázerbajdžánské republiky a svědek osobně spolupracoval i na některých obchodních aktivitách v souvislosti s touto složkou. Z jednání a vyjadřování svědka dr. KXXXXXého vyrozuměl, že je schopen sbírat informace a vytvářet jakési falešné a jako věrohodně působící konstrukce. Je to nevěrohodný člověk už z toho důvodu, že na některé své klienty sbírá informace. Ačkoliv není advokátem, nechal si podepsat plnou moc. Jeho činnost hradil Josef ŠXXXXX a celkově mu bylo uhrazeno asi 120.000,- Kč. Na jednáních v Kodani a ve Stockholmu se svědek osobně setkal i s Barborou ŠXXXXX. Působila křehkým dojmem, měla svůj svět, byla snadno ovlivnitelná. Jak se ocitla v roli Adama FXXXXX, svědkovi známo není.

Svědek **Tomáš HXXXXX** potvrdil, že byl členem družiny Mravenců od svých asi 16 let a přivedl ho k nim jeho kamarád Viktor SXXXXX. Oddíl vedl Josef ŠXXXXX. Prodělali parašutistický výcvik, který byl veden metodicky, ale brutálně. Bylo zakázáno stýkat se s děvčaty a svědek se z těchto struktur dostal sám až díky tomu, že se o dívky zajímal více než o nějakou ideologii. V dalším období se postupně k tomu cvičení začala přidávat filozofie východního typu, jóga. Byla jim doporučována literatura, Josef ŠXXXXX byl pro ně něco jako guru. Tato skupina vznikla k nějakému jasnému, ovšem neznámému účelu. Bez problémů ještě za totalitního režimu jezdili i v počtu 15 lidí do Rakouska. Josef ŠXXXXX měl informace o tom, že má být revoluce. Dokonce plánoval ještě před ní budoucí podnikání. Jeho pravou rukou byly DXXXXX, SXXXXX, CXXXXX a kluci TXXXXX. Mravenci byli proto, že byli nenápadní a pracovití. V dalším období se přišlo s filozofií Hnutí Grálu, které přinesl Josef ŠXXXXX a všichni je začali studovat. V souvislosti s tím také ještě před revolucí vycestovali do Rakouska k Innsbrucku, kde byli všichni zpečetěni a dostali kříž. Asi půl roku před revolucí Josef ŠXXXXX přišel s myšlenkou, že se budou zakládat firmy a že se bude podnikat. Svědek jako člen družiny absolvoval obvyklé brigády někde v Jeseníkách, kde pracovali na vysazování stromků v naprosto extrémních podmínkách, existovaly tzv. mrtvé duše, tedy práci vykonávalo mnohem méně lidí, než bylo oficiálně vedeno a z tohoto byl zisk, s nímž hospodařil výlučně Josef ŠXXXXX. Již v tomto období cca 1988-1989 však svědek

preferoval své vztahy k ženám a začal se vylučovat z tohoto okruhu osob, což se bralo jako zrádovství a byl odvržen. Trvalo mu zhruba tři roky než se zcela vymanil a začal žít vlastním životem. Veškerý hodnotový systém si musel budovat znovu. Barbora byla odjakživa dětská, hodná, cokoliv by zlého udělala, nemohlo být z její hlavy. Její spoluobžalované v této trestní věci v podstatě nezná. Když byla Barbora všemi hledána, byla s určitostí na chatě v Jeseníkách, na chťě Potoční, což bývala vždycky základna Mravenců, kam by kdokoli šel, když by měl potíže. Svědek pak popsal i svůj vnitřní vývoj od okamžiku, kdy se rozhodl dané uskupení lidí opustit. Jakýkoliv výstup proti Josefu ŠXXXXX dá punc temnoty a špatnosti. Tento proces je velkým problémem, protože je třeba se překlenout přes situaci, kdy s člověku zbourtí všechny dosavadně vnímané hodnoty. Některé věci musel začít chápat úplně jinak a trvalo mu to skutečně 3-4 roky. V oddíle fungovaly vztahy na principu udržování komplexu méněcennosti, kdy se jednotliví členové snažili být co nejbližší vůdci Josefu ŠXXXXX. Příčinou oddanosti a ochoty být součástí takovéhoho společenství jsou jednak společné prožitky, dále to byla filozofie, ať už východní filozofie nebo jóga, v pozdějším období Poselství Grálu. Toto působilo jako velké semknutí, neboť toto poselství už nikdo zvenčí nechápal. Každou neděli probíhalo nějaké čtení a ti lidé žili neustále pohromadě. Josef ŠXXXXX byl pak tím, který určoval všechno, co se bude dělat. Byl invalidní důchodce, v minulosti měl zastupovat nějaký ázerbajdžánský subjekt. Svědek se domnívá, že musel mít vztah i ke státním organizacím před listopadem 1989, jelikož si mohl dovolit vyvézt 15 lidí do Rakouska za totality. Odchod z oddílu byl velmi obtížný, neboť člověku by se tak zbořil celý svět a hodnotový systém. Svědek ani neuvažoval o vyhledání psychologické péče, neboť byl přesvědčen o tom, že psycholog by tomu stejně nerozuměl. Samotná kniha Poselství Grálu je tlustá, nicméně nic špatného nepřikazuje. Žádný odpor v oddíle nebyl možný, neboť automaticky znamenal odvrhnutí a zařazení do kategorie „špatný“. Svědek pak rezolutně odmítá, že by byl z oddílu vyhozen jako zhrzený člen, protože nerespektoval nějaké zásady, trvá na tom, že z oddílu odešel dobrovolně. Barboru registruje jako osobu tišší, nikoliv agresivní, hypoteticky se domnívá, že Josef ŠXXXXX je schopen zmanipulovat kohokoliv, ale neví, proč by manipuloval svoji vlastní dceru, kterou měl rád.

Svědčce **ing. Anna BXXXXX** se vyjádřila jako místostarostka ÚMČ Brno-Jih, která společně se svědkyní Alenou HXXXXX prováděla v únoru r. 2004 kontrolu prostor DDM Paprsek. Dne 16.2.2004 podle svědkyně BXXXXX prováděli kontrolu na základě zjištění, že se v Paprsku pozdě do noci svítí. Druhý důvod byl, že základní škola byla v rekonstrukci a hledaly se skladové prostory. Ohlásili se tedy Kateřině MXXXXX, vedoucí Paprsku. V prvním patře pak nastal problém, když je obžalovaná nechtěla pustit do místnosti, kde údajně dlouho do noci se svítilo. Svědkyně měla možnost pouze pootevřít dveře, místnost byla zatemněná, svítilo tam slabé červené světlo, na podlaze byla matrace. Kateřina MXXXXX ji vytáhla z místnosti, z níž zároveň vyšla ještě další žena – obžalovaná Hana BXXXXX a obě dvě ji seřvaly, že tam nesmí a že narušuje muzikoterapii nemocného dítěte. Vlastními těly bránily ve vchodu, vyhrožovaly právníkem, policií apod. Celá situace byla velmi nepříjemná a trapná. Obě ženy jí však zabránily ve vstupu a hrozně křičely. Z důvodu takovéto situace se pak svědkyně rozhodně nemůže vyjádřit k tomu, co se v místnosti vlastně dělo, kdo bylo ono dítě a jak byla místnost vybavená. Situaci pak chtěla svědkyně řešit tím způsobem, že vyrozumí ředitele svědka ing. KXXXXX, který by měl situaci vyřešit. Ze strany obžalované Kateřiny MXXXXX pak došlo k vyjádření nesouhlasu s časovými údaji svědkyně, dále tvrdí, že svědkyni požádala, zda by nebylo možno kontrolu příslušné místnosti vynechat a osočila svědkyni, že se ona velmi agresivním způsobem snažila dostat do místnosti, což obžalovanou naprosto šokovalo a obžalovaná Hana BXXXXX u toho údajně vůbec přítomna nebyla. Svědkyně však setrvala na svém vyjádření s tím, že své poznámky si

vede písemně a časové údaje souhlasí. Stejně tak setrvala na vyjádření, že Kateřina MXXXXX nebyla v kontrolované místnosti, nýbrž šla se svědkyní a z místnosti ji vyhodila zcela jiná žena, obžalovaná BXXXXX a obě ji pak společně velmi nevybíravým způsobem seřvaly.

Tytéž skutečnosti týkající se průběhu kontroly v DDM Paprsek pak potvrzuje i další kontrolující svědkyně **Alena HXXXXX**. Ona osobně však do problematické místnosti nenahlížela a když mělo dojít k incidentu mezi ing. BXXXXX a obžalovanou Kateřinou MXXXXXv podstatě už na místě ani nebyla. Měli však rozhodně hlášeno, že se v Paprsku dlouho do noci svítí. Nevzpomíná si, zda z této místnosti v době kontroly vyšel nějaký člověk. Celá situace a incident byl velmi nepříjemný. Svědkyně rovněž setrvává na tom, že se věc odehrála v únoru 2004, což má z vlastních poznámek. Na prohlídku si pamatuje pouze v souvislosti s ing. BXXXXX a Kateřinou MXXXXX, další osoby si nevybavuje. Každopádně rozhovor byl vyhrocený, a to ve verbální linii ze strany obžalované Kateřiny MXXXXX.

Svědkyně **Petra FXXXXX** pracovala jako externí pracovník DDM Paprsek a z této činnosti pak zná Kateřinu MXXXXX, Hanu BXXXXX a Jana TXXXXX. Nic osobního však o nich nezná a jsou jí známi pouze jako vedoucí jiných kroužků v Paprsku. Přibližně někdy na podzim 2006 se pak stalo, že ve středu, kdy vedla svůj kroužek, sešla do suterénu pro pomůcky do klubovny vedoucích. Tuto odemkla a našla zde chlapce sedícího u stolu, který něco jedl. Svědkyně se lekla, spěchala, chlapec nic neříkal. Měl kolem 7 let, světlých vlasů, byl hodně stydlivý, zaražený, rychle se postavil, nemluvil, uhýbal pohledem, posléze si sedl a pokračoval v jídle. Se svědkyní vůbec nekomunikoval a o koho se jednalo, se svědkyně vůbec nedozvěděla. Každopádně vyběhla po schodech do přízemí, kde měla kroužek Hana BXXXXX a oznámila jí, že je dole zamčený kluk. Ona nic neřekla, spěšně šla dolů, ani moc nenahlédla do místnosti, dveře přibouchla a zamčela s tím, že je vše v pořádku. Svědkyně spěchala, dále věc neřešila a nezeptala se ani na tuto záležitost Kateřiny MXXXXX. Haně BXXXXX pak ani neoznámila, ve které konkrétní místnosti v suterénu ten kluk je zavřený. Svědkyni připadá, že o tom věděla, spíše než překvapená se lekla, že svědkyně tuto skutečnost vůbec zjistila. Obecně pak obžalované Kateřinu MXXXXX, Hanu BXXXXX a Jana TXXXXX označuje jako vedoucí kroužků, kteří byli velmi pozitivně hodnoceni.

Ředitel DDM Paprsek **Karel KXXXXX** potvrdil, že Kateřina MXXXXX byla v pracovním poměru jako vedoucí pracoviště Brno, Tuháčkova 39. Dalším zaměstnancem pak byla Barbora ŠXXXXX od 1.8.2000 jako pedagog volného času a 3.5.2007 požádala o ukončení pracovního poměru. Věnovala se hudebním kroužkům. Klára MXXXXX nikdy zaměstnána nebyla, Hana BXXXXX pracovala v Paprsku jako externí vedoucí kroužku. Dalšími externími pracovníky byli např. Eva TXXXXX, Zuzana SXXXXX, Jan ŠXXXXX, Petra FXXXXX, Ivan TXXXXX a další. Svědek údajně neví nic o tom, že by nějaké kroužky pracovaly přes noc. Za celou dobu se setkal s jedinou stížností, kdy místostarostka ing. BXXXXX se dožadovala vstupu do Paprsku a do konkrétní místnosti, kde údajně probíhala nějaká terapeutická činnost, proto jí Kateřina MXXXXX vstup neumožnila. O nezletilých poškozených Ondřeji a Jakubovi pouze ví, že chodili do Paprsku. Neví však nic o tom, že by měli být Kateřinou MXXXXXči Hanou BXXXXX zavíráni i přes noc. Barboru ŠXXXXX fyzicky naposledy viděl v polovině prosince 2006 na poradě. Výplatu pobírala v hotovosti, ovšem vždy na základě plné moci ji přebírala Kateřina MXXXXX. S Barborou ŠXXXXX mluvil zhruba jednou měsíčně. Jeho dcera chodila k Barboře ŠXXXXX do kroužku skladby. Ničeho neobvyklého si u této obžalované nevšiml. Nesetkal se s ničím, co by naznačovalo změnu Barbory ŠXXXXX na dítě v podobě Anny MXXXXX. Vždy vystupovala jako dospělá bez projevů infantilnosti. Vykazovala však introvertní povahu. Co se týče fyzického vzhledu

pouze výrazně zhubla, což přičítal nějakým zdravotním problémům. Dále svědek uvedl, že na pracovišti byly dva počítače, z toho jeden v kanceláři, který je připojený i na internet a druhý v hudebně. Přístup byl zabezpečen přes heslo a toto měli pouze interní pracovníci, tedy Kateřina MXXXXX, Barbora ŠXXXXX a paní MXXXXX. V objektu Paprsku je zabezpečovací zařízení, které je připojeno na pult centrální ochrany. Nemůže se blíže vyjádřit k aktivitám kroužku Paprsku přes noc. Běžná pracovní doba byla od 8 do 20 hodin, ve výjimečných případech do 22 hodin. Kateřina MXXXXX kromě Barbory ŠXXXXX fyzicky přebírala mzdu i např. obžalované Hany BXXXXX.

Svědek **Jiří HXXXXX** zná z činnosti Paprsku obžalovaného Jana TXXXXX i Kateřinu MXXXXX. K Janu TXXXXX chodil jeho syn Štěpán do cvičení a zároveň kamarádil i s nezletilými poškozenými Ondřejem a Jakubem. S Klárou MXXXXX se po určitou dobu velice úzce stýkali. Klářin přístup k výchově chlapců byl v té době příkladný. Byla vzornou matkou a nešlo jí nic vytknout. Společně trávili i narozeniny, vzájemně se navštěvovali, měli děti na stejném táboře apod. Všechno klapalo než se objevila tzv. Anička. Potom stále nějak neměli čas, Klára je přestala navštěvovat. Chlapci nemohli ani navštěvovat byt Kláry, když tam byla Anička, protože je údajně nemocná a bojí se mužů. Syn Štěpán se s Ondrou a Jakubem zcela přestali stýkat. Anička se u Kláry objevila někdy na podzim roku 2005. V souvislosti s tím byl svědek požádán Klárou, aby zkontroloval jakýsi přístroj na dýchání pro Aničku, která trpí leukémií. V lednu 2006 byl pak požádán, aby Kláru odvezl pro Aničku někam k Tišnovu, přičemž Klára byla telefonicky navigována Kateřinou na konkrétní místo. Klára byla očividně rozrušená a podle názoru svědka neměla ponětí, co se v dané situaci děje. Hovořila o Kateřině, že je blázen, že je nějak duševně nemocná a došlo k tomu, že Klára venku našla Aničku. Měla na hlavě pytlík, ruce a nohy měla omotané ostnatým drátem. Byla při vědomí, normálně dýchala, nejevila však jakékoliv známky citové reakce, neplakala, nevyjadřovala bolest. Měla na sobě noční košili, byla plešatá, bez vlasů, rozhodně se nejednalo o desetiletou holčičku, musela být mnohem starší. Klára na ni dokonce mluvila anglicky a telefonovala s někým o kom mluvila jako o doktorovi a popisovala aktuální stav dívky. Svědek pak obě přivezl na adresu v Brně, na ulici Krásného, přičemž do bytu si Aničku odnesla Klára na zádech. S Klárou pak neměl svědek v tento okamžik možnost vůbec mluvit a nedozvěděl se, co se vůbec stalo. Z celé situace byl spíše vyděšený a pochopil pouze to, že Klára je zodpovědná za situaci, kdy byla ta holčička nalezena na tom konkrétním místě v takovém stavu. Historku však nepovažoval za kriminální v důsledku toho, že následně se od Kláry dozvěděl verzi o tom, že holčička pochází z Norska, byla týraná a za vším stojí nějaká organizace, která se zabývá ochranou týraných dětí. Svědek tomu celému nerozumí a má dojem, že Klára byla zmanipulovaná.

K osobě obžalovaného Jana TXXXXX a jím půjčovaným psím klecím se vyjadřují zejména svědci Milan OXXXXX, Věra PXXXXX a Jana ZXXXXX, jakož i sdělení Městské policie Brno a fotodokumentace. Fotodokumentace na č.l. 3790-3793, 3795-3799 a 3801-3805 zachycuje předmětné klece na psy, které byly použity vůči nezletilým chlapcům. Jde o drátěné a plastové boxy na přepravu psů, jejichž šířka se pohybuje kolem půl metru, jejich výška činí od 50 do 80 cm a jejich délka činí od 70 cm do 100 cm. Dle sdělení Městské policie Brno byl obžalovaný Jan TXXXXX u této zaměstnán od 15.7. do 15.11.2003 ve výcviku a výchově těžko zvladatelných psů a jako ošetřovatel útulku pro opuštěná zvířata. Z tohoto působení obžalovaného se pak s ním znají i zmínění svědci **Milan OXXXXX, Věra PXXXXX a Jana ZXXXXX**. Tito svědci potvrzují, že v období letních prázdnin v r. 2006 byli kontaktováni obžalovaným Janem TXXXXX, který žádal o zapůjčení klece na přepravu psů, resp. svědkyně Věra PXXXXX požádala jménem obžalovaného o toto i Milana OXXXXX. Všichni zmínění svědci zároveň ztotožnili i zajištěné psí klece dle fyzického

ohledání a fotodokumentace. Obžalovaný byl svědkům znám jako osoba, která se v pejskařském prostředí vyskytuje, byl vídán se psem a měl i kamarády se psy, čili na jeho žádosti nebylo nic divného. Nastaly problémy s vracením klecí. Z tohoto důvodu musel být obžalovaný urgován, nicméně zhruba do jednoho týdne vypůjčené klece vrátil.

Svědčce **Olga DXXXXX** pracuje na Magistrátu města Brno, odbor sociální péče v oblasti náhradní rodinné péče. Vyjadřuje se pak zejména k bodu II. výrokové části rozsudku. Magistrát tedy zastupovala v řízení vedeného u Městského soudu v Brně, které vedla soudkyně JUDr. RXXXXX. Bylo jí divné, že soud nepožádal Magistrát jako opatrovníka o prošetření poměrů a podání výchovné zprávy na základě podaného návrhu Kláry MXXXXX. Ve spisu byly založeny různé lékařské zprávy o 13leté dívce, která v dětství prodělala různé traumatické zážitky. Zároveň byla dokladována tzv. vsetínská verze původu Aničky, která byla v péči paní DXXXXX – babičky obžalované Kláry MXXXXX, nicméně spisový materiál se svědkyni jevil nedostatečný a požádala policii o prověření pobytu této dívky, zda nefiguruje v seznamu pohřešovaných osob. Dále se svědkyně snažila provést i šetření v bydlišti Kláry MXXXXX v Brně, XXXXX. Doma ji navštívila 21.3.2007. Měla u sebe syna Jakuba a dívku, údajnou Aničku. Tato se pouze tulila ke Kláře MXXXXX, byla ve tmě, údajně měla být rozrušená, tudíž se jí svědkyně více nevěnovala. Probíraly všechno, co se týkalo soudního jednání a na Kláře i později příchozí Kateřině bylo vidět, že mají velké obavy z toho, že by jim Aničku někdo vzal z péče. Byly však ujištěny, že i kdyby podle vzorků DNA byla nalezena původní rodina Aničky, bude svědkyně DXXXXX navrhopvat její setrvání v rodině Kláry MXXXXX. Dne 26.3.2007 pak proběhlo jednání u Městského soudu v Brně, kdy soudkyně JUDr. RXXXXXá vyslechla dívku Kláru, Kateřinu a Elišku MXXXXX. Dívka moc neodpovídala, pouze řekla, že bydlela ve Vsetíně u babičky a že u Kláry chce zůstat. Tzv. vsetínskou verzi pak svorně potvrdily Klára, Kateřina a Eliška MXXXXX s tím, že dítě pochází z prostředí narkomanů a babička paní DXXXXX ze Vsetína neví nic bližšího než datum narození 2.12.1993 a křestní jméno Anna. Svědkyně navrhovala soudkyni odročení jednání za účelem vyčkání šetření policie o původu nezl. dívky, nicméně přesto došlo k vyhlášení rozsudku. Dítěti tedy bylo stanoveno jméno, příjmení, datum narození a poručníkem byla ustanovena Klára MXXXXX. Svědkyně pak zvažovala odvolání do rozsudku v souvislosti s šetřením policie o tomto původu. Mezitím se dne 9.5.2007 dozvěděla, že mělo dojít k týrání nezl. Ondřeje ze strany Kláry MXXXXX, neboť již obdržela podklady o zásahu policie v Kuřimi. Téhož dne svědkyni kontaktovaly Kateřina a Eliška MXXXXX a Radek CXXXXX, kteří byli ochotni převzít péči o Aničku. Svědkyně však s ohledem na situaci rozhodla podat návrh soudu na umístění nezl. Aničky do Klokánku v Brně. K tomuto došlo 9.5.2007. Vyrozuměla telefonicky o návrhu Kateřinu MXXXXX a vyzvala ji ke spolupráci, přičemž soud návrhu předběžným opatřením následujícího dne vyhověl. Stejně tak bylo rozhodnuto o umístění nezl. Jakuba a Ondřeje do tohoto zařízení. Tímto rozhodnutím se Kateřina MXXXXX cítila evidentně zaskočená, o případ se začala zajímat i svědkyně Mgr. Kristýna KXXXXX z ministerstva práce a sociálních věcí i Mgr. ŠXXXXX, bývalá zástupkyně veřejného ochránce lidských práv. Nakonec Kateřina MXXXXX přislíbila, že Aničku do Klokánku přivede sama. V předmětném období pak svědkyně DXXXXX vůbec nepochybovala, že se jedná o 13letou dívku. Jako opatrovník se částečně ztotožnila se vsetínskou verzí jejího původu, nicméně byla tam spousta nejasností a proto se domnívala, že je nutné vyčkat výsledku šetření policie o původu dívky.

K bodu II. výrokové části rozsudku se pak logicky jako svědek vyjádřila i soudkyně MS Brno JUDr. Jaroslava RXXXXX. Tato zejména popsala genezi spisového materiálu 82 Nc 98/2006, tedy podstatu návrhu obžalované Kláry MXXXXX a kroky, které jakožto soudkyně byla nucena učinit a důkazy, které opatrovala. Potvrdila, že v agendě dlouhodobě pracuje i se svědkyní DXXXXX, pracovníci Magistrátu města Brna. Byly popsány postupy

svědkyně DXXXXXé i postupy soudu ve věci zajišťování podkladů a důkazů ohledně údajného nalezence – Aničky žijící u Kláry MXXXXX. Dále svědkyně potvrdila, že dne 26.3.2007 bylo vyhlášeno rozhodnutí ohledně osobních údajů Anny MXXXXXové a ohledně opatrovnictví Kláry MXXXXX. U soudu při ústním jednání pak Kateřina, Klára a Eliška MXXXXX shodně potvrdily tzv. vsetínskou verzi původu dítěte, které bylo v jednací síni v kontaktu se soudkyní rovněž. Všechny tři jako svědkyně vypovídaly vyrovnaně, inteligentně, dítě s sebou přivedly. Jeho vizáž odpovídala věku, avšak navázat kontakt s dítětem bylo náročné, neboť bylo stále přitulené ke Kláře MXXXXX, drželo plyšovou hračku. Dítě mělo světlé vlásky na mikádo, výrazně modré oči a rozhodně neodpovídalo věku ani fotografiím, které policie svědkyni předložila ohledně osoby Barbory ŠXXXXX. Svědkyně potvrzuje i znalost toho, že svědkyně DXXXXX se rozhodla opatřit odběry vzorků DNA a pátrat i přes vyhlášené soudní rozhodnutí po původu nezl. Aničky. Je však toho názoru, že se Klára MXXXXX s dítětem měla někam k odběrům dostavit a nikoliv, aby tyto odběry byly realizovány u ní doma. Je pravdou, že o tomto postupu se jí dotazovala obžalovaná Kateřina MXXXXX. Informovala svědkyni, že policisté přišli ke Kláře MXXXXX a ptala se, jestli je mají vpustit a vyhovět jejich požadavkům, což svědkyně doporučila. Z pohledu svědkyně byl případ nalezené Aničky zcela raritní. Za její dlouhodobou praxi v dané agendě se s takovýmto případem nesetkala. Poustupovala však ve věci naprosto standardním způsobem. Shodně jako v přípravném řízení i u hlavního líčení před soudem pak svědkyně jako typově odpovídající označila Marii SXXXXX co by dívku, která byla nejvíce podobná děvčeti přítomnému při soudním jednání.

Již v těchto souvislostech je třeba zmínit spisový materiál Městského soudu v Brně 82Nc 98/2006 vztahující se k bodu II. výrokové části rozsudku. Ve věci byl dne 19.12.2006 podán Klárou a Kateřinou MXXXXX návrh na stanovení jména, příjmení, data narození a svěření nezletilé Aničky do péče Kláry MXXXXX. Součástí tohoto návrhu i spisového materiálu je pak písemné vyličení tzv. vsetínské verze původu Aničky. Dokládány byly též lékařské zprávy, psychologická vyšetření Kláry MXXXXX, pedopsychiatrická vyšetření Aničky ze strany MUDr. Andrey MXXXXXé z Fakultní nemocnice Nitra – psychiatrické oddělení. Obžalované sestry MXXXXX asi v r. 1997 zaregistrovaly u svojí babičky DXXXXX ve Vsetíně holčičku ve věku 3-4 let. Tato o ni postupem let pečovala, blíže se o původu Aničky nevyjadřovala, údajně měla pocházet z prostředí narkomanů a osob věnujících se prostituci. V průběhu let 2000-2002 se opakovaně ujistily, že babička o děvče pečuje. Již v tomto období mezi Klárou a děvčetem vznikl pěkný vztah a když se zdravotní stav babičky v r. 2003 zhoršil, rozhodly se převést Aničku do Brna ke Kláře. Jakýkoliv kontakt na původní rodinu se přes veškeré úsilí nepodařilo sehnat. Od té doby rodina MXXXXX v podstatě dbala údajně na zdravotním i psychickým stavem Aničky i nad jejím vzděláním. Byl rovněž doložen znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví – pediatrie o věku dítěte, data narození 1993. Byly předloženy i lékařské zprávy MUDr. Andrey MXXXXXé, slovenské psychiatricky v českém jazyce, přičemž tato lékařská zpráva zcela koresponduje s její slovenskou verzí na č.l. 2413 trestního spisu. Dle protokolu o jednání ze dne 26.3.2007 pak byly slyšeny Kateřina MXXXXX, Klára MXXXXX jako navrhovatelky, dále jako svědkyně Eliška MXXXXX, které ve svých výpovědích obsahově shodně prezentovaly smyšlené skutečnosti týkající se Aničky. Téhož dne byl pak vyhlášen rozsudek o tom, že nezletilému dítěti se stanovuje datum narození 2.12.1993, jméno Anna MXXXXX a poručníkem se ustanovuje Klára MXXXXX. Do rozsudku se pak odvolal kolizní opatrovník – Magistrát města Brna, odbor sociální péče, zastoupený svědkyní Olgou DXXXXX. Rozhodnutím soudu odvolacího ze dne 4.6.2007 sp.zn. 37 Co 205/2007 bylo rozsudek soudu I. stupně zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Na základě zpětvzetí navrhovatelek - obžalovaných Kateřiny a

Klára MXXXXX pak bylo usnesením MS Brno ze dne 29.1.2008 ve věci rozhodnuto o zastavení řízení.

Svědék **Marek SXXXXX** obžalované zná po dobu zhruba tří let, když chodil do turistického oddílu v rámci DDM Paprsek. Zde registruje i Barboru ŠXXXXX jako člena Klubu lesní moudrosti. Ten pak svědek navštěvoval zhruba od r. 2002 do r. 2004, zná od vidění Jakuba MXXXXX a Ondřeje CXXXXX. Sám měl přezdívku Azgard, Barbora ŠXXXXX měla přezdívku Watashe, byla to v klubu běžná praxe. Barboru odhadoval na 15-16 let. Věděl, že ji má Kateřina MXXXXX v opatrovnictví. Občas se ovšem chovala tak na čtyři roky věku. Jindy zase uměla vypočítat složité matematické příklady nebo se věnovat náročným četbám na úrovni středoškoláka. Mezi jejími intelektuálními schopnostmi byly výrazné rozdíly. Žádného vysvětlení se však svědkovi nedostalo. Byla samotářská, inteligentní, starala se o ni Kateřina. Zřejmě měla i nějaké zdravotní problémy. Občas se Barbora vyjádřila o svých neuvěřitelných zážitcích, lovili ji lovci s puškami, měla utéci z dětského domova. Byly to kusé vzpomínky, jejichž smysl svědek neznal a jednalo se o zcela absurdní zážitky, kterým nevěděl, jestli má věřit. Např. hovořila i o nějaké tetě Emilce, ke které ji měla vozit Kateřina. Ta ji pálila doutníkem, který ji potom strčila mezi nohy apod. Svědek s jeho sestrou nakonec tyto prožitky sdělil Kateřině, která pouze uvedla, že s tím něco udělá. Ve většině případů byla dle zvyklostí oslovována přezdívkou. Občas ji však Kateřina, Jan TXXXXX i Klára oslovovaly křestním jménem Barbora. Svědek v souladu s výpovědí Kláry MXXXXXi Barbory ŠXXXXX popsal účast na bojové hře za přítomnosti Jana TXXXXX, kdy proti sobě bojovali na jedné straně svědek a Jan TXXXXX, na druhé straně Klára MXXXXX a Barbora ŠXXXXX. Rozhodně však neví nic o tom, že by Klára MXXXXX nebo Barbora ŠXXXXX měla mít nějakým zásadním způsobem poraněný kotník. Kláru MXXXXX, Jana TXXXXX, Jana ŠXXXXX, Hanu BXXXXX i Kateřinu MXXXXX hodnotí jakožto pedagogické vedoucí vesměs pozitivně, pouze v případě Kateřiny MXXXXX zaznamenal exces vůči nezletilému poškozenému Jakubovi, kterého neadekvátně potrestala za nějakou banalitu, zřejmě nedojedené jídlo. Zároveň Kateřina MXXXXX prezentovala při jedné z her, v níž se měli pohybovat ve dvou časových dimenzích, ve starých dobách Starých pověstí českých a současnosti, že při tomto přeskakování jedna polovina Barbory zůstala v knížce a polovina se vrátila do současnosti. Od té doby se Barbora chovala jako malé děcko, bylo to období zhruba podzim 2002. Barbora ŠXXXXX byla při těle, menší buclaté tváře se slabými fyzickými výkony. Klára MXXXXX věděla, že je v péči u její sestry Kateřiny.

Svědčce **Zdeňka HXXXXX** se vyjádřila jako učitelka Základní školy Brno, Pavlovská 16, která měla na starosti přezkušování nezletilého Ondřeje CXXXXX ve školním roce 2006-2007. V lednu došlo k prvnímu přezkoušení, k němuž se Ondřej dostavil i se svojí tetou Kateřinou MXXXXX, která působila velmi zvláštním dojmem co do jejího oblečení i chování, rovněž chlapec byl bledý, zakřiknutý, vyplašený, vypadal nemocně, neupraveně, mluvil bojácně a potichu. Byl přezkoušen způsobem, kdy se pedagožky snažily respektovat jeho rozpoložení i zdravotní stav. Do tohoto přezkušování pak Kateřina MXXXXX žádným způsobem nezasahovala. V rámci druhého pololetí byla pak svědkyně již přizvána k přezkoušení Ondřeje do FOD Klokánek. Učivo druhého pololetí však chlapec absolutně nezvládl, vypadal a choval se zcela jinak. Byl aktivní, energický, měl potřebu učitelky objímat, vypadal o moc zdravější.

Svědčce **Iva HXXXXX** se vyjádřila jako třídní učitelka Základní školy Bakalovo nábreží v Brně nezletilého Jakuba. U tohoto nikdy nepozorovala žádné zvláštní sklony, význačné výchovné problémy. Matka Klára MXXXXX se jevila jako normální žena. Matka se starala o chlapce jako běžní rodiče, byla velmi vstřícná. Nikdy neobdržela svědkyně žádný

signál o tom, že by v rodině MXXXXX něco nebylo v pořádku. Ani Jakub se nesvěřil, že by byl nepřiměřeně trestán. Svědkyně byla jeho třídní učitelkou pouze ve školním roce 2005/2006.

Svědkyně **Hana KXXXXX** působí jako učitelka mateřské školy, kterou navštěvovali jak nezletilý poškozený Jakub, tak Ondřej. Pouze Ondřej byl trošku hyperaktivnější, jinak žádné potíže s oběma chlapci nebyly. Svědkyně neví nic o tom, že by Ondřej nebo Jakub někomu ve školce sebrali mobilní telefon. Neví ani nic o tom, že by oba chlapci nebo některý z nich měl mít incident s děvčaty, že by je obtěžoval na toaletách apod. Svědkyně byla tímto způsobem dotazována s ohledem na výpověď Kláry MXXXXX, Kateřiny MXXXXX i Barbory ŠXXXXX pokud jde o výchovné problémy týkající se chlapců. Svědkyně nemá informaci o tom, že by v domácnosti chlapců žila ještě nějaká dívka. Děti obecně do školky mobil nenosí, nikdy se tam žádný neztratil, nemůže však tuto skutečnost stoprocentně potvrdit. Oba chlapci byli bezproblémoví a v podstatě se ve svých návycích žádným způsobem nelišili od svých vrstevníků. Svědkyně neměla jakékoliv signály o tom, že by v jejich rodině nemělo být něco v pořádku, naopak s rodinou a s jejich matkou se jí velmi dobře spolupracovalo.

Svědék **Roman MXXXXX** jako učitel Základní školy Blažkova 9 v Brně měl nezletilého Jakuba jako svého žáka. Jeho matka se školou řádně spolupracovala, spíše víc než je obvyklé. Svědek potvrzuje, že Jakuba do školy vodila Nancy, měl za to, že je to Jakubova sestřenice, vodila ho prakticky denně vždycky za ruku, to mu přišlo divné. Ve druhém pololetí školního roku 2006-2007 se pak zvýšil i zájem matky. Denně telefonovala a informovala se na něj. Jakub hovořil o tom, že má nemocnou novou sestru, která měla úraz, zapomněla česky, tak mluví norsky. Tuto skutečnost však matka Jakuba popřela. Zároveň svědek potvrdil i výpověď obžalované Kláry MXXXXX o tom, že se tato obžalovaná pokusila nezletilého Jakuba v očích svědka znevěrohodnit a přesvědčit ho o tom, že Jakub lže. Toto provedla tím způsobem, že učiteli svědku MXXXXX řekla, že jí Jakub sdělil, že jej učitel osahával. Jakub měl čtvrtou nejhorší docházku ve třídě, plavání nikdy neabsolvoval, omlouvala ho matka. Byl rovněž jediný, kdo nejel na školu v přírodě. Že ho ta slečna (obž. Hana BXXXXX) denně vodí do školy, z toho podle výrazu Jakuba radost neměl, tvářil se naštvaně a ona také. Jinak byl velmi inteligentní, živý, zvědavý, nijak nevybočoval a nelišil se od ostatních dětí. Za lháře by ho nepovažoval, o jeho týrání neměl jakékoliv ponětí. Nikdy si nestěžoval na zranění a nikdy svědek neviděl na jeho těle stopy po týrání. Nancy Jakuba vodila do školy a pravidelně i ze školy (vždycky na něj obžalovaná Hana BXXXXX čekala), a to od doby, kdy se v jednom případě stalo, že Jakub přišel do školy později.

Samostatný okruh důkazů pak souvisí se samotným náhodným odhalením trestné činnosti a s policejním zásahem vykonaným dne 7.5.2007 na adrese Kuřim, XXXXX v domě, který obývala Klára MXXXXX a v němž byl nalezen spoutaný syn Ondřej. Materiál týkající se tohoto nálezu se pak nachází na č.l. 4 – 30 spisu. Je možno uzavřít, že v tomto případě byl v domě nalezen v prostoru pod schody v komůrce na betonové zemi spoutaný, nahý chlapec, svázaný do kozelce průhlednou lepící páskou, přičemž u hlavy má zbytky jídla a zvratků, byl pokálený. Všechno toto v nevětrané místnosti pak vytváří zápach. Místnost je mj. vybavena kamerou z baby setu. Nachází se zde zubní kartáček a pasta a různé nádoby. O tomto byl pak pořízen náčrt a rozsáhlá fotodokumentace zachycující nález nezletilého poškozeného Ondřeje, jakož i proces jeho vyproštění ze strany příslušníků hasičského záchranného sboru.

Policejní zásah byl iniciován na základě oznámení svědka **Eduarda TXXXXX**. Tento dne 7.5.2007 zapojoval svůj baby set v sousedství domu Kláry MXXXXX na adrese Kuřim, XXXXX. Při ladění zaznamenal obraz chlapce vysvěčeného do naha, který se nacházel

v komoře. Poprvé jej naladil ještě dopoledne a poté v půl páté odpoledne opakovaně naskočil obraz chlapce tentokrát již svázaného do kozelce na zemi. Jedl jídlo vysypané u hlavy. Bylo zřejmé, že se jedná o přímý přenos a proto se rozhodl kontaktovat policii a záznam nahrával na DVD. Policie záznamy shlédla a vypravila se do domu Kláry MXXXXX. Ze zvuků, které viděl na svém televizoru pak svědek mohl mít jednoznačnou jistotu, že policisté jsou ve správném domě. Policisté bouchali na dveře komory a volali na chlapce, ten se však neozýval. Ještě předtím než Klára MXXXXX policistům otevřela, přišla za tímto chlapcem, něco mu řekla a v místnosti zhasla. Dále se ozývaly zvuky, z nichž bylo zřejmé, že je tato paní nechce pustit do komory, na místo se dostavil ještě další žena, ve věci byli povolání hasiči, stupňoval se hluk a bylo slyšet křičení dalšího dítěte bez artikulace. Na záznamu je posléze vidět, jak hasiči otevírají dveře. Chlapec po celou dobu na situaci nereagoval, pouze jedl jídlo ze země.

S výpovědí tohoto svědka pak plně koresponduje jeho DVD záznam v celkovém rozsahu 1 hodina 25 minut 44 sekund. V 54. vteřině záznamu je nezletilému Ondřejovi cpáno rukou do pusy jídlo se slovy „drž hubu“, to stejné se odehrává v čase 36:47 až 37:22, kdy mu (podle vlastního doznání Klára MXXXXX) cpe jídlo do pusy násilím se slovy: „Žer to, nebo ti donesu další, toto tady nebude“. V čase 52:10 se ozývá tlučení policie na dveře, ale Ondra na toto nijak nereaguje a nadále žvýká. V čase 54:39 se opět tluče na dveře, ozývá se křik z venku, přičemž tento křik vydává tzv. Anička. Ondra stále klidně žvýká. V čase 1:01:40 se ozývá ženský křik, že nemá klíče od komůrky. Ozývají se výzvy k otevření dveří, hádka a křik. V čase 1:20:20 počíná vnikání policie a hasičů do komory a v čase 1:21:50 dochází ke vstupu.

V souvislosti s prohlídkou učiněnou v objektu pak byla zajištěna i VHS kazeta v obalu Pohádky ovčí babičky, která obsahuje videozáznam v celkovém rozsahu 3:07:04. Na této je pak rovněž natočen nezletilý Ondřej, který je v čase 00:30 nucen nevybíravě jíst, a to se slovy vynesenými ženským hlasem „Já všechno vidím, dělej, to je málo, to není snaha, to není na body, není! Pokud budeš celej den vzornej, bude to brzo sněžený, budeš mít plus dva body, pokud ne, budeš mít mínus dva body. Ty víš, co to znamená.“ Po celou dobu záznamu chlapec leží, občas jí, poté leží na levém boku s hlavou mimo kameru, zdá se, že též zvrací. Po dobu tohoto více než tříhodinového záznamu stále leží, místy zřejmě usnul, občas se pohne, později se vůbec nehýbá.

V souvislosti s policejním zásahem vykonaným dne 7.5.2007 v Kuřimi pak vypověděla řada svědků z řad zasahujících i jinak činných policistů (**Miroslav GXXXXX, Jan HXXXXX, Mgr. Michael JXXXXX, Tomáš KXXXXX, Leoš NXXXXX, Ivo OXXXXX**), dále z řad zasahujících členů hasičského záchranného sboru (**Petr HXXXXX, Miroslav MXXXXX, Radim ŠXXXXX**), lékařka rychlé záchranné služby **MUDr. Romana SXXXXX**, sociální pracovnice Městského úřadu Kuřim **Ludmila NXXXXX**. Lze pak souhrnně konstatovat, že tyto svědecké výpovědi jsou obsahově totožné a do detailu popisují právě průběh policejního zásahu, kontakt s obžalovanými Klárou a Kateřinou MXXXXX v jejich domě na ulici Dušínova v Kuřimi a nález nezletilého poškozeného Ondřeje v komůrce pod schody. Policisté obvodního oddělení Kuřim, SKPV i policejní technici byli povoláni do akce v souvislosti s oznámením svědka Eduarda TXXXXX. Kontaktovali Kláru MXXXXX v jejím domě a dožadovali se vstupu do domu a ukázání jejího dítěte. Tato po určité delší době zvonění otevřela, tvrdila, že žádného syna doma nemá, že má toliko dceru, která je postižená a je autistická, přičemž nějaké takovéto dítě, které se batolilo po čtyřech a vydávalo pouze hýkavé zvuky se skutečně v domě nacházelo. Vydávalo maximálně zvuky „mama“ nebo nesrozumitelné skřeky, většina ze svědků neměla důvod pochybovat, že se jedná skutečně o postižené malé dítě. Prostřednictvím kontaktů se svědkem TXXXXX se policistům podařilo ujistit se, že jsou ve správném objektu, neboť svědek TXXXXX zůstal u svého baby

setu a u svého televizoru a měl možnost prostřednictvím přímého přenosu slyšet postup policistů v domě Kláry MXXXXX. Dále se podařilo ustanovit i prostor, ve kterém se měl nezl. Ondřej nacházet. V mezidobí se do domu dostavila i obžalovaná Kateřina MXXXXX a obě sestry pak odmítaly policistům zpřístupnit komůrku pod schodištěm se slovy, že na vstup do domu a jeho prohlídku nemají právo a že nemají klíče. Dveře do komůrky zatarasily vlastními těly a odmítaly umožnit přítomným hasičům vniknutí do místnosti. Výzvám policie nevyhověly, křičely, kopaly, kladly aktivní odpor a musely být od dveří do komůrky odtaženy násilím. Zpřístupnění místnosti pak provedli hasiči pod vedením velitele družstva Petra HXXXXX, který chlapce osvobodil. Ondřej ležel nahý na břiše, na holé betonové podlaze, s hlavou ve zvracích a zbytcích jídla, byl lepící páskou svázan do kozelce, takže měl ruce za zády, svázané nohy i ruce v sobě. Byl nafocen, zkontrolován lékařkou a odnesen do sanitky. Zvláštní bylo, že Ondřej reagoval naprosto klidně, vůbec neměl strach, nejevil známky stresu, s hasiči čile komunikoval. Největší křik tam dělaly obě sestry MXXXXX a ona holčička. V místnosti bylo strašné teplo, zápach ze zvratků a výkalů, místnost nebyla větratelná. Chlapec se počůral v místnosti byly i pokaděné slipy hozené v polici. Aktivní odpor sester MXXXXX pak shodně ve svých výpovědích popisují jak svědci z řad policistů, tak svědci z řad hasičů. Na místo pak logicky byla povolána i sociální pracovnice Městského úřadu Kuřim Ludmila NXXXXX a rychlá záchranná služba s lékařkou MUDr. Romanou SXXXXX. Po nalezení nezl. Ondřeje pak bylo zjištěno, že kromě malého děvčete má mít ještě bratra, proto byla provedena prohlídka objektu, zda se tam nenachází jeho bratr, tento se však měl zdržovat v budově DDM Paprsek a proto následné kroky policie a sociální pracovnice směřovaly k tomu, aby byl nalezen i bratr nezletilého Ondřeje. Zejména svědci Leoš NXXXXX, Ivo OXXXXX a Miroslav GXXXXX pak popisují jednání údajné Aničky, která po celou dobu křičela a snažila se zapojit do aktivního odporu sester MXXXXX tím, že dokonce fyzicky napadla policistu GXXXXX, kopla jej a snažila se jej držet za nohy. Pro téměř všechny svědky, policisty, hasiče i zasahující lékařku to byl velmi silný zážitek, zejména když někteří z nich postřehli, že Ondřej se natáčí směrem do objektivu fotoaparátu a usmívá se a chová se tak, že stav, v němž byl nalezen, mu připadá v podstatě normální. Kateřina MXXXXX se pak na místě snažila navodit atmosféru, že o ničem neví a že se muselo jednat pouze o nějaký jednorázový zkrat její sestry Kláry. Sociální pracovnice Ludmila NXXXXX následně kromě nalezeného Ondry, chtěla zajistit i péči o nezletilého Jakuba, kterého vyhledala, když jí Kateřina MXXXXX s Aničkou dovezly autem do DDM Paprsek. Z budovy jej pak vyvedla Hana BXXXXX, Jakub se choval velmi zdvořile, sedl si ke Kateřině MXXXXX do vozidla a všichni odjeli na adresu XXXXX v Brně. Kateřina byt odemkla, uložila děti ke spánku a sociální pracovnice druhý den děti kontrolovala. I této svědkyni pak Klára a Kateřina MXXXXX sdělily vsetínský příběh o původu Aničky. Z rozhovoru s Ondrou pak vyplynulo, že byl týraný dlouhodobě a pravidelně, že byl zavírán, byl v komůrce stále, pouze když byl hodný, mohl jít na zahradu. V komůrce se učil, jedl, přičemž jídlo musel strašně rychle sníst, musel mít svázané ruce a někdy i nohy (toto jeho vyjádření plně koresponduje s pořízeným videozáznamem). Zejména z výpovědi zasahujících hasičů, lékařky a sociální pracovnice pak vyplynulo, že postup policie byl zcela adekvátní, naprosto v souladu s danou situací a vůči obžalovaným nebylo vyvíjeno jakéhokoliv zbytečného násilí, naopak byl velmi profesionálně překonán jejich velmi razantní aktivní odpor vedený ve fyzické i verbální rovině.

Svědkyňe **Jana NXXXXX** bydlela v Kuřimi naproti domu Kláry MXXXXX zaznamenala, že se tato společně s další ženou sem nastěhovala. Klára MXXXXX zde bydlela na stálo, druhá pouze dojížděla autem a vozila dítě. Druhá žena používala vozidla Škoda bílé barvy (svědka Radima MXXXXX - pozn.soudu) a Opel tmavě modré metalízy (svědka Viktora SXXXXX – pozn.soudu). Občas jezdil k domu i muž s bílým Opelem Corsa, ten však

dítě nevozil. Asi tři dny po zásahu policie a hasičů dne 7.5.2007 si svědkyně všimla, jak dům zamyká mladá žena oblečená ve stejném stylu jako Klára a asi za půl hodinu tuto ženu potkala, jak se vrací zpět a nese s sebou prázdné krabice. V rámci fotorekognice pak svědkyně jednoznačně ztotožnila Kláru MXXXXX, Kateřinu MXXXXX a dále uvedla, že ztotožňuje dle fotografie i osobu obžalované Hany BXXXXX, která zamykala dům v Kuřimi a nesla do něj krabice.

Svědkyně **Romana KXXXXX** je pracovnící ÚMČ Brno-Židenice, přičemž byla vyrozuměna o událostech ze dne 7.5.2007 a nalezení nezl. Ondřeje a z tohoto důvodu podávala soudu návrh na předběžné opatření na svěření Ondřeje i Jakuba do péče Klokánku. S Ondrou hovořila pouze všeobecně. Svázela oba chlapce dohromady, přičemž Jakub vyprávěl, že on s Kateřinou bydlí na Krásného a Ondra s maminkou bydlí v Kuřimi. Chodili každý do jiných kroužků v Paprsku a Jakub vůbec nebyl schopen se vyjádřit, kdy vlastně viděl Ondru naposledy. Po umístění chlapců do Klokánku pak svědkyni zarazilo zejména to, že ji zcela atypicky objímali, dávali jí pusinky, až museli být od ní odtrženi. Dle svědkyně se jednalo o projev citové deprivace. Pakliže při vstupu do Klokánku byly u Jakuba nalezeny jizvy pod trenýrkami, Jakub uvedl, že to má od sršňů, což se však lékařce dr. SXXXXX nezdálo.

Svědkyně **MUDr. Milana SXXXXX** působila jako dětská lékařka obou nezletilých poškozených, popsala jejich dosavadní vyšetření a zdravotní problémy, zejména v průběhu r. 2006-2007. Podrobně uvádí, jakým způsobem vykonala vyšetření chlapců v období srpen – prosinec 2006 s tím, že nezaznamenala žádné stopy po fyzickém týrání, žádné jizvy ani jiné zdravotní problémy. Pouze dne 10.5. 2007 u nezl. Jakuba viděla jizvy na levém stehně, které měl mít dle jeho tvrzení od čmeláka. Na základě usnesení založeného na č.l. 3935-6 spisu bylo dne 5.10. 2007 zahájeno trestní stíhání proti svědkyni pro neoznámení trestného činu dle § 168 odst. 1 tr. zákona, věc je vedena u Městského soudu v Brně, aktuálně byla svědkyně pravomocně zproštěna obžaloby.

Na základě usnesení Městského soudu v Brně ze dne 10.5.2007, sp.zn. 22Nc 2404/2007 (č.l. 3408) bylo vydáno předběžné opatření o tom, že nezletilý Jakub MXXXXX a Ondřej CXXXXX se předávají do péče zařízení Fondu ohrožených dětí – Klokánku, Brno, Michalova 4. V souvislosti se realizací tohoto předběžného opatření jsou pak k dispozici další svědecké výpovědi z řad vedení i řadových pracovníků a externích spolupracovníků FOD Klokánek Brno, zejména jde o svědkyně Mgr. Dittu PXXXXX, Dagmar LXXXXX, Lenku MXXXXX, Irenu PXXXXX, Alici SXXXXX, Alenu TXXXXX, MUDr. Janu ZXXXXX.

Svědkyně **Mgr. Ditta PXXXXX** jako ředitelka brněnského zařízení FOD Klokánek vypověděla, že se p. DXXXXX z Magistrátu města Brna řešily záležitost umístění Ondřeje, Jakuba a Aničky do jejich zařízení na základě předběžného opatření. Nejprve byly dne 10.5.2007 přijati oba chlapci s podezřením na týrání v rámci rodiny a kolem 17.00 hodin přivedl pan PXXXXX Aničku a Kateřinu MXXXXX. Bylo zde řečeno, že jde o dítě narkomana, kterého se rodina MXXXXX ujala a důrazně trval na tom, že Anička musí zůstat s Kateřinou. Toto však v FOD Klokánek možné není. Aničku a Kateřinu MXXXXX nebylo možno takřka vůbec oddělit, Aničku si vzala na starost psychologka k prvotnímu rozhovoru. Neustále se skrývala, kývala se, nekomunikovala. Byly zde patrný nejružnější ingerence od svědka PXXXXX po ministerstvo práce a sociálních věcí. Svědkyni celou dobu zaráželo, že Kateřina MXXXXX po celou dobu telefonuje mobilním telefonem. To bylo také důvodem, proč sezení ukončila. Měla divný pocit, že všechno není úplně v pořádku. Anička jevila rysy osobnosti psychopatické s výraznými afektivními rysy. Bylo pojato podezření, že by mohlo

jít o stav po nějakém traumatu nebo déle trvající izolaci. Bylo rozhodnuto podrobit ji psychiatrickému vyšetření, s čímž nebyla vůbec spokojena Kateřina MXXXXX. Ohledně této tety obou poškozených chlapců svědkyni zaujalo zejména to, že se vůbec za celou dobu nezeptala na nezl. Ondřeje a Jakuba, což bylo velmi zvláštní. Zvláštní bylo i to, že se zajímala o možnost návštěv pouze u Aničky. Tuto pak v Klokánku nikdo neviděl fyzicky vyslečenou, ani se to nepodařilo dětské lékařce, protože Anička to nepřipustila. Neustále se dožadovala péče tety Kateřiny, nekomunikovala, nepřijímala potravu. Prioritní bylo zajistit stabilizaci jejího duševního stavu a vytvořit možnost, aby se svěřila, proto dětská lékařka toliko vyloučila akutní infekční onemocnění, akutní trauma. Prohlédnout její tělo však nebylo možné, neboť Anička bouřlivě a stísněně reagovala na vyslečení. S ohledem na stav Aničky bylo zcela nutné i psychiatrické vyšetření. Její osobnost byla vyhodnocena jako psychopatická s nutností hospitalizace na dětské psychiatrii. Na to reagovala Anička vyjádřením, že nikam nechce, vyjadřuje se o sobě jako o chlapci, začala jíst a pít a k hospitalizaci tedy nakonec nedošlo. Pakliže došlo k telefonickému rozhovoru mezi Aničkou a Kateřinou MXXXXXa zaměstnankyně FOD Klokánek chtěly situaci monitorovat, měla v úmyslu sociální pracovnice vzít druhý telefon, na což Anička reagovala velmi nedětsky a varovala Kateřinu MXXXXX, že je odposlouchávají. V případě chlapců Ondřeje a Jakuba lékařská prohlídka odhalila jizvy, o nichž kluci lékařce říkali, že jim je udělali sršni. U Ondry byly zjevné známky dlouhodobé psychické deprivace, měl noční děsy, křičel, mluvil útržkovitě o smrti, měl problémy s usínáním, stavy úzkosti, afektu, odmítal standardní stravu, trpěl tulivostí, a bylo zjevné, že nemá vytvořeny vazby ke svému bratrovi. Odmítal odvoz domů, kde měl být dle vlastního vyjádření zavíraný, nechce mluvit sám o rodině. O Aničce uvádí pouze to, že je hodně nemocná a že se vlastně jmenuje Barbora. Pakliže probíhala návštěva chlapců s jejich rodinou, hovořilo se vždy tiše, každou chvíli někomu zvonil mobilní telefon, tem byl předán Jakubovi a nebylo možno pozorovat, s kým dítě hovoří a o čem. Jakub pak odpovídal pouze „ano, dobře“, rozhodně to nebyl dialog, působilo to dojmem, že pouze přijímá pokyny. Svědkyně zároveň popřela i situaci, kdy rodina pod záminkou návštěvy příbuzných přivedla do FOD Klokánek v období, kdy u chlapců byl praktikován zvláštní režim i redaktorku Mladé fronty dnes paní DXXXXX, která se zapsala v FOD Klokánek pod falešným jménem. V souvislosti s umístěním Aničky i chlapců do FOD Klokánek pak svědkyně zaevidovala spoustu neobvyklých ingerencí, jak již bylo řečeno, ze strany svědka PXXXXX, paní ŠXXXXX, bývalé asistentky ombudsmana a od Mgr. KXXXXX z ministerstva práce a sociálních věcí. Pokud udělala ve své činnosti jakékoliv rozhodnutí, bylo okamžitě medializováno. Svědkyně dále popisuje, jaké měli chlapci problémy se sociálními kontakty, se základními stravovacími, hygienickými návyky. Je pravdou, že před útekem Aničky z Klokánku obdržela dopis, který přinesla Kateřina MXXXXX, jehož obsah byl velmi zvláštní. Bylo v něm, že by na ni čekala i v noci, bylo tam něco o nějakých indiánech. Svědkyně se dále vyjádřila ke všem písemným záznamům FOD Klokánek založeným do spisu na č.l. 1324-1327, 1993-1996, 3308-3310, 3313-3324, 3325, 3327-3329, 3332-3334. Tyto záznamy sepisovala z valné části sama, event. jiné pracovnice FOD Klokánek za situace, kdy došlo ke spontánním vyjadřováním nezletilých chlapců, kdy zejména Jakub byl ve velmi špatném psychickém rozpoložení. Z ničeho nic jí začal popisovat svůj prožitek, hovořil o klecích, chatách, aniž by svědkyně znala souvislosti nebo osoby, o kterých hovoří. Pouze si zaznamenávala tyto poznatky a cíleně se chlapce nevyptávala. Měla tu zkušenost, že jeho chování se po tomto vyjádření výrazně změnilo. Má pocit vlastní úlevy. V takovýchto případech pak svědkyně okamžitě telefonovala policejní komisařce. Informovala v případě nutnosti i soudní znalce a veškeré zprávy podepsané osobou svědkyně PXXXXX jsou jejím osobním poznatkem z rozhovoru s chlapci. Zejména Jakub spontánně mluví, že se mu „ty jizvy neustále vrací“. Při svém vyprávění nebyl výrazně hysterický, pouze se kýval, třel si oči a slzel, uváděl, že se moc bál, že nevěděl, co bude, jestli ho zase odvezou nebo ho pustí.

K tomuto vyjadřování pak docházelo naprosto spontánně v naprosto neočekávaných situacích a nebyla to pouze svědkyně PXXXXX, které se tímto způsobem chlapci svěřovali. Např. i ve škole Jakub při zcela banální činnosti začal někomu popisovat, že je hrozně týrali a začal sdělovat nějaké konkrétní záležitosti a v podstatě k tomuto sdělování dochází i do současné doby. Uvádí, že na celou záležitost nemůže zapomenout. Hovoří o vlastním týrání jako o jizvách. Jednoznačně je to pro něj trauma, které se stále vrací. Opakovaně se svěřuje, popisuje události na chatě, výslovně zcela aktuálně hovořil i o sobě Jana TXXXXX. Začaly se u něj výrazně zhoršovat projevy posttraumatického stresového syndromu, má tik, úzkosti, je zamlklý, vzteklý. Dožaduje se pak racionálních odpovědí na dotazy, proč dospělí vůbec začnou děti týrat a zda to lze nějak vysvětlit. Celé to pro něj neskončilo, má to v hlavě. O osobě obžalovaného Jana TXXXXX se vyjadřoval opakovaně. Hovoří dokonce o dvou chatách, kde se podobné praktiky měly dít s tím, že to bylo hrozné, bylo to trápení a obžalovaný Jan TXXXXX mu to dělal. Hovořil o zájmeně „on“ a když se svědkyně dotazovala, kdo je to on, uvádí: „Je to Jan TXXXXX, přece jsem ho poznal na fotkách, já jsem ho ukázal!“. Po přijetí chlapců do FOD Klokánek se po stránce tělesné i duševní stabilizují, zaznamenali výrazný vývoj. Jejich vzájemný vztah byl velmi špatný a bylo třeba budovat i jejich sourozenecký vztah. K osobě Barbory ŠXXXXX zejména nezl. Ondřej o ní mluvil velice dobře. Nedokáže však vůbec pochopit, proč jej na chatě topila v latoru, když se mu podařilo dobře se schovat, proč jej vytáhla a začala ho topit. Jakub např. velmi lítostivě nesl i to, že Ondřej musel spát v komoře izolovaně a Anička mohla spát s jejich mámou v posteli. Svědkyně pak zaznamenala, že chlapci v některých aspektech vysloveně lžou na základě nějakých předem daných instrukcí. Zejména se to týká původu jejich jizev. Pakliže zmínil osobu obžalovaného Jana TXXXXX nezletilý Jakub, zmínil ji v souvislosti i s cvičením, které navštěvoval. Hovořil o něm jako o člověku, který má vousy, že ho zná a že s ním chodil na Cvičení s Honzou. V tomto okamžiku svědkyně ještě vůbec nevěděla, o jakou osobu se jedná. Zároveň Jakub hovořil a naznačoval rukama, že byli umístěni v klecích, kde se báli, bolely jej nožičky, nemohl se natáhnout, byli v kleci i s bratrem. Ukazoval velikost té klece i jak se v ní musel krčit. Oba pak byli přesvědčeni o tom, že při jejich trýznění byly přítomny i další osoby, které byly malé, že to byly děti, jednalo se o osobu menšího vzrůstu, menší než nezletilý Jakub.

Ke spolupráci, resp. ke kontaktům se svědkyní Mgr. PXXXXX, se vyjádřila za ministerstvo práce a sociálních věcí i svědkyně **Mgr. Kristýna KXXXXX**. Tato byla kontaktována Mgr. Annou ŠXXXXX pracující u veřejného ochránce lidských práv ohledně rodiny v Brně, u nichž mělo žít dítě bez identity. Dále svědkyně kontaktovala na Magistrátu města Brna i Mgr. DXXXXX, od níž se následně dozvěděla o policejním zásahu ze dne 9.5.2007 v Kuřimi. Probíhala tedy jakási komunikace mezi touto svědkyní stejně tak i svědkem Jakubem PXXXou, paní ŠXXXXX, Kateřinou MXXXXX a Klokánkem. Byla řešena i otázka nevhodnosti umístění nezl. Anny do Klokánku za přítomnosti médií. V těchto souvislostech se pak svědkyně dozvěděla též o útěku Anny z FOD Klokánek dne 12.5.2007 a 15.5.2007 se v Brně zúčastnila kolektivní konzultace s rodinou MXXXXX. 16.5.2007 pak navštívila přímo FOD Klokánek a svědkyni PXXXXX. Řešena byla otázka styku nezletilých chlapců s jejich rodinou. Došlo k tomu, že ředitelka FOD Klokánek v Brně svědkyně Mgr. PXXXXX učinila opatření o zákazu styku otce nezletilých chlapců s těmito. Proti tomuto si podala stížnost a pouze v tomto ohledu ministerstvo práce a sociálních věcí oficiálně vstupuje do případu, avšak role svědkyně byla pouze neformální, což je obvyklá běžná praxe. I podle Mgr. Anny ŠXXXXX se rodina MXXXXX obrátila se žádostí o pomoc při prezentaci tzv. vsetínské verze původu Aničky. Toto svědkyni připadalo divné, ale vysvětlení neměla. Svědkyně pak odmítá jakoukoliv nestandardní intervenci do činnosti a rozhodování FOD Klokánek ve smyslu vyjádření svědkyně Mgr. PXXXXX. Stížnosti na

FOD Klokánek byly v těchto souvislostech podávány, ovšem výlučně z řad členů rodiny MXXXXX. Sama svědkyně se ovšem inspekce nebo kontrol neúčastnila. K tomuto ani ministerstvo není oprávněno. V prvním stupni tímto oprávněným orgánem je Krajský úřad Jihomoravského kraje.

Svědkyně **MUDr. Dagmar LXXXXX** pracuje jako psychiatrická s tím, že 11.5.2007 byla MUDr. ZXXXXX požádána o psychiatrické vyšetření Anny MXXXXX pro potřeby FOD Klokánek. Vyšetření Jakuba MXXXXX bylo provedeno 14. 5. a vyšetření Ondřeje CXXXXX 13.6. 2007. Na základě vyšetření Anny MXXXXXové svědkyně neměla nejmenší pochybnosti, že by se nejednalo o dítě, neviděla Aniče do obličeje, byla maskovaná kloboučkem, brýlemi a medvídkem, somatické vyšetření neprováděla, jelikož se Anna bránila jakémukoliv bližšímu kontaktu. Vůbec nepřipustila, aby se k ní svědkyně přiblížila, vykazovala výrazné obranné reakce určitě na metrovou vzdálenost. Její věk hodnotila pouze podle znaleckého posudku, neměla ani rodné číslo, trvala pouze na tom, že chce tetu a že chce jít pryč. Její chování působilo anomálně, rozhodně nevzbuzovala dojem, že by mohla být dospělou ženou, byl tam i regres do nižšího věku než 13,5 roku. V případě chlapců Ondřeje CXXXXX a Jakuba MXXXXX nebyly svědkyní zjištěny žádné příznaky jejich týrání. Záměrně se na tuto věc chlapců nikdy neptala, pouze jednou se zmínila nezletilému Jakubovi a on tuto možnost kategoricky popřel.

Svědkyně **Lenka MXXXXX** pracuje jako teta FOD Klokánek a vyjádřila se ke svému permanentnímu styku s oběma poškozenými nezletilými. Chlapci po umístění do Klokánku neuměli normálně jíst, byli špinaví, neposlušní, teprve po prvním týdnu se to u obou chlapců zlepšilo. 28.5. 2007 oba chlapce koupala a všimla si jizev v oblasti třísel a na stehnech, jakoby po spálenině. Ondřej měl dále velkou jizvu zřejmě po spálenině na pravé straně hýždí. Ondra sám k tomuto nic neřekl, pouze vyzval Jakuba, aby to tetě řekl, přičemž Jakub prezentoval verzi, že je v létě na táboře poštípali sršni, čemuž se nedalo věřit. Dále Jakub před bratrem vzpomínal, že byli zavřeni v Paprsku, že tam Ondru slyšel křičet a Ondra potvrdil, že i on svého bratra tam slyšel brečet. Chlapci mezi sebou měli velmi prudké změny vzájemných vztahů, nebyli zvyklí spolu bydlet, nedokázali se k sobě chovat, zuřivě se rvali a nezvládali vztah mezi sebou. Když absolvovali chlapci návštěvu s rodinou, tedy zejména s prarodiči a otcem, Jakub spontánně řekl Ondrovi, že už se asi zpět do téhle rodiny nedostanou a potvrdil dotaz svědkyně, jestli si myslí, že by jim zase ubližovali. Zejména Ondřej neměl základní návyky ve stravování a oblékání, trpěl přehnanou lepivostí a projevy něhy, špatně skloňoval. O Aniče před svědkyní vůbec nemluvili a za dobu jejich pobytu v Klokánku udělali veliké pokroky. Dále svědkyně od chlapců slyšela, že jejich maminka byla zlá, že je pálila cigaretami. K tomuto vyjádření došlo spontánně při všeobecné diskusi o kouření jako takovém. Toto jí chlapci řekli, když už bylo po jejich výsledku. Svědkyně však toto jejich vyjádření neumí blíže časově zařadit. Zmiňovali v těchto souvislostech pouze matku. Kromě pálení cigaretami a svazování od nich nic podobného nezachytila. Zároveň se svědkyně z titulu své funkce a náplni práce ani nepídila po detailech, jakým způsobem, jaká poranění a z jakých důvodů jim matka či jiní příbuzní měli přivozovat. Pakliže hovořili o pálení a svazování, vždy hovořili pouze o vlastních osobách. Že by je napadla nějakým způsobem sestra Anička se svědkyní nesvěřili.

Ve stejné funkci jako teta v FOD Klokánek pracuje též svědkyně **Irena PXXXXX**. V době umístění chlapců do tohoto zařízení byla však v pracovní neschopnosti a po opětovném nástupu do zaměstnání si všimla, že zejména Jakub trpěl přehnanou přilnavostí de facto k cizím osobám, vyžadoval projevy něžnosti, trpěl však výbuchy zlosti, nadával, brečel. Od něj taky ví, že Ondra měl být poštípan od sršňů. O Aniče říkal, že ji měla předtím

babička, poté si ji vzala k sobě maminka, později však svědkyni sdělil, že to takto musel říkat. Na Jakubovi bylo zřejmě evidentní, že na něj celá situace více doléhá než na Ondru. Ondra oproti Jakubovi neměl vypěstované hygienické návyky, návyky při stolování. Při svém chování připomínal zvířátko. Vzájemně si chlapci neuměli hrát, když se o něčem bavili, vícekrát Ondra řekl Jakubovi: „Já jsem tam nebyl, já jsem byl v komoře“. Svědkyně si u Ondřeje všimla, že má na zadečku velkou jizvu a zejména Jakub zareagoval slovy, že svá zranění mají od sršňů z tábora. Toto se ani této svědkyni nezdálo. S Annou MXXXXX svědkyně vůbec do kontaktu nepřišla, neboť tato z FOD Klokánek uprchla ještě dříve, než se svědkyně vrátila z pracovní neschopnosti. Zcela určitě z rozhovoru s chlapci vzešly informace související s jejich psychickým či fyzickým týráním. Byly to náhodné zmínky, ovšem svědkyně si toto nezapisovala s daty a zpětně je pro ni velmi těžké říci, co konkrétně řekli. Jakub si třeba vzpomněl, že byl zavíraný v Paprsku apod. Aniž by se svědkyně sama na něco ptala, zmínili se chlapci, že byli zavíraní, Ondřej maloval zamřížované policejní auto se svojí matkou apod. Svědkyně však svoji roli vnímala spíše jako potřebnější v tom ohledu, že právě ona jako teta se jich na nic nevyptává. Takto postupovala, i když jí bylo zcela zřejmé, že např. jejich poranění nemohou vzniknout od poštipání sršni. Bylo zřejmé, že chlapci mají poškozenou psychiku, jsou labilní, což se odrazilo i na jejich zdravotním stavu, kdy i při průměrné fyzické námaze vždy onemocněli. Jejich kontakt s rodinnými příslušníky pak vyhodnocuje svědkyně jako nikoliv vřelý citový vztah.

Svědkyně **Alice SXXXXX** pracuje jako psycholog, mj. pro FOD Klokánek. Byla přítomna i vstupu obou nezletilých chlapců a Aničky do Klokánku v souvislosti s podezřením na týrání těchto tří dětí. Zaznamenala i ingerenci svědka Jakuba PXXXXX, který přivezl Kateřinu a Anny MXXXXX s tím, aby nedošlo k odtržení Aničky od Kateřiny, na kterou je silně fixovaná. Zároveň popsal příběh Aničky v tzv. vsetínské verzi. Anička byla velmi atypicky oblečena, choulila se ke Kateřině, působila vyhuble, s nadměrným oblečením, údajně se bála cizích lidí. Z listinných podkladů, které předala Kateřina MXXXXX vyplynulo, že u Aničky je diagnostikován syndrom týraného dítěte v dřívější minulosti. I svědkyně zaznamenala na hýždí Ondřeje výraznou jizvu. 11.5.2007 pak byla řešena tzv. Anička, která stále opakovala, že chce s tetou Kateřinou domů, nechtěla jíst ani pít. Bylo nutné provést její vyšetření psychiatrickou MUDr. LXXXXX a vhodná se jevila hospitalizace na dětské psychiatrii v Brně-Bohunicích. Kolem 13.00 hodin pak absolvovala Anička telefonát s Kateřinou MXXXXX, po kterém uvedla, že už bude jíst a pít a že chce v Klokánku zůstat. V 16:30 se za chlapci dostavili prarodiče, otec a teta Gabriela PXXXXX. Po 18. hodině pak přišla Kateřina MXXXXX a přinesla nějaké věci Aničce, mj. i dopis. Následujícího dne ráno se svědkyně dozvěděla, že Anička z Klokánku utekla a že to řeší policie. Svědkyně rovněž zaznamenala, že jednou rodina nezletilých chlapců na návštěvu přišla i s novinářkou pod smyšlenou identitou tety. Následně došlo k zákazu návštěv rodiny u chlapců. Kromě jizev u Ondry na hýždích pozorovala i svislé čáry, jizvy na zádech, bocích obou chlapců, u nezletilého Jakuba bylo zřejmé, že tento svým chováním vůči svědkyni vykazuje reakce a projevy, které se vyskytují u dětí z výchovného prostředí s nepřiměřenými tresty. Vztahy mezi oběma chlapci se vyznačovaly tím, že byli vedeni jakýmsi způsobem proti sobě. V této oblasti už udělali obrovský posun a cítí i vzájemnou solidaritu. Jako u každého týraného dítěte jejich počáteční způsob zpracování dat byl ten, že oni jsou ti špatní a že si přístup zasloužili. Jakub hodně mluvil o zavírání do těch klecí, dále o zakopávání. Ondra mluví rovněž o tomto a také o topení. Má do současné doby problémy v uzavřených prostorách, uváděl, že byl držen s hlavou pod vodou a že toto dělala jednou Anička. Rozhodně se o tom bavili až poté, co byl u výslechu a nějakým způsobem se mu toto otevřelo. Topení pak předcházelo to, že se někde schoval a Anička jej z úkrytu vytáhla. O Kuřimi pak

Ondra říkal, že tam byl zavřený, že se musel učit, dostával tam jídlo, musel spát na zemi. Jakub rovněž vyprávěl o klecích, ve kterých měli být zavíraní Jakub, Ondra i Anička.

Svědkyňe **Alena TXXXXX** byla vyučujícím pedagogem obou poškozených nezletilých v FOD Klokánek. Zpočátku měli velký problém s pozorností, byli divocí, křičeli, chovali se k sobě překvapivě zle, což Jakub koMXXXXXal tím, že je to normální, že k němu se tak maminka taky chovala. Jednalo se o poměrně šokující reakce a agresivní násilí mezi oběma bratry. I tato svědkyně zaznamenala, že poškození se s ní nepřiměřeně mazlí, testují na jejím těle násilí a vykazují tak tendence, o nichž vypovídá i svědkyně Alice SXXXXX. V rámci prospěchu byl na tom špatně zejména Ondřej, který měl velmi špatné znalosti, jež neodpovídaly na konci roku ani prvnímu pololetí. Překvapující bylo, že při rozhovorech např. o prázdninách snů chlapci nezakomponovali do okruhu osob, se kterými by takové prázdniny chtěli trávit, svoji matku, prarodiče, maximálně sami sebe. Svědkyně nikdy nezaznamenala nic o tom, že by si chlapci něco cíleně vymýšleli.

Svědkyňe **MUDr. Jana ZXXXXX** se vyjádřila jako pediatr FOD Klokánek. Byla při příjmu nezletilých Ondřeje CXXXXX a Jakuba MXXXXX, jakož i Anny MXXXXX. Dostala informace, že jde o zvláštní případ Aničky, nalezenice, která má mít těžkou sociální fóbii a je třeba s ní nakládat maximálně šetrně. Naopak chlapci se chovali nepřiměřeně vesele. U Ondry byly zjištěny jizvy na trupu i končetinách, velké pak na hýždích a rovněž jizvy v tříselech. Když byl Ondra dotazován na původ jizev, Jakub horlivě sděloval, že je na táboře poštípali sršni. Drobné, světlé, tenké jizvy měl na svém trupu a končetinách též nezletilý Jakub. I on tvrdil, že má okrouhlé jizvy od sršňů. Celkově pak v těchto situacích Jakub působil dojmem, že své reakce úzkostlivě hlídá. Při rozhovoru s ošetřujícím psychiatrem pak svědkyni zaujal názor, že Ondra sám nehodnotí to, co prožíval doma, jako něco mimořádného, jako trauma, což svědčí o tom, že se muselo jednat o dlouhodobou záležitost, na kterou si dítě už zvyklo, že toto bude mít nedozírné následky a jednou se může obdobně chovat ke svým dětem. Jakub působil dojmem malého dospělého. Hlídal se, kontroloval, vyhýbal se odpovědím na otázky, vykazoval až nedětskou disciplínu. Teprve, když se svěřil svědkyni Mgr. PXXXXX, že byl doma také týrán, že musel zapírat a že byl naplánován útek obou chlapců z FOD Klokánek, se mu výrazně ulevilo a začal se chovat spontánněji a komunikativněji. Anička se vždy schovávala za tetu Kateřinu, měla do očí naražený klobouček a před obličejem plyšovou hračku. Nechala se pouze zvážit a změřit (47 kg a 160 cm), chovala se velmi úzkostlivě, krčila se a svědkyně by považovala za zcela zásadní pochybení, aby ji vyšetřovala a dále ohledávala na těle za použití násilí, když takovéto ohledání striktně odmítala. Ačkoliv svědkyně v podobných situacích umí získat důvěru dětí, v tomto případě se jí to nepovedlo, ačkoliv nebo právě proto, že u vyšetření byla přítomna i Kateřina MXXXXX. Kdykoliv se přiblížila, nastala u Aničky hyperventilace, což je známka nastupující hysterické reakce, proto vyšetření raději odložila na pozdější dobu. Nohy Aničky vypadaly jako po výrazném zhubnutí, byly tam přítomny strie, které u dětí nebývají až tak časté. Anička nechtěla přijímat jídlo a pít, nechtěla komunikovat. Teprve po předběžném psychiatrickém vyšetření a rozhodnutí, že bude umístěna na psychiatrii mimo FOD Klokánek, začala komunikovat, slibovat, „že bude hodný“, aby nemusela z Klokánku. Mezitím volala Kateřina MXXXXX a byl jí umožněn rozhovor s Aničkou, po kterém Anička právě přislíbila spolupráci a nechala si alespoň poslechnout srdce a plíce. Rozhodně však nepřipustila, aby jí lékařka vyhrnula halenu a dále ji prohlédla. V ten moment vždy byla velmi úzkostná, bránila se vyšetření a nebylo možno na ni dále naléhat. Během telefonátu došlo k jejímu naprosto nečekanému vyjádření na adresu Kateřiny MXXXXX: „Teto, oni lžou, oni tě sem nechtějí pustit, oni jsou zlí a já je nemám rád“. Následně se pokusila další pracovnice FOD Klokánek Zuzana BXXXXX vzít telefon – paralelní linku, načež Anička reagovala: „Teto, oni nás odposlouchávají“. Dále svědkyně

potvrzuje tu skutečnost, že těsně před útekem Aničky z FOD Klokánek obdržela balíček s osobními věcmi a dopisem, v němž byly nějaké malůvky, hvězdičky, měsíček, tee pee a neutrální věty, jako že na ni příbuzní myslí. Svědkyně se vyjádřila i k opatření FOD Klokánek spočívající v omezení kontaktu se zbytkem rodiny, přičemž tento zákaz chlapcům jednoznačně prospěl, nebylo to pro ně traumatem, naopak se začali uvolňovat a lépe se adaptovali.

Na č.l. 120-125 se nachází korespondence a stanoviska FOD Klokánek, podle kterých od 18.5. 2007 rozhodlo vedení FOD Klokánek po dohodě se specialisty o neumožnění styku nezl. chlapců s rodinnými příslušníky s ohledem na zdravotní stav chlapců a s ohledem na to, že příbuzní vícekrát porušili režim asistovaných návštěv, např. předávali dětem mobilní telefony k hovorům, které nebylo možno monitorovat a dne 15.5. 2007 přizvali pod falešnou identitou k návštěvě redaktorku Mladé fronty Dnes, která následně publikovala fotografie chlapců. Bylo také zjištěno z výpovědi nezl. Jakuba, že měl čekat na signály a byl instruován ve smyslu útěku chlapců z FOD Klokánek. Obdržel dopis se symbolikou měsíce naznačeného úplňku a čekal na světelný signál k útěku, ke kterému však nakonec nedošlo. Na č.l. 497-533 a 613-631 spisu se nachází sdělení Velvyslanectví Kodaň a materiály o pátrání po pobytu obžalované Barbory ŠXXXXX v zahraničí, jakož i korespondence s právním zástupcem JUDr. Hrouzkem. Obžalovaná se dne 15.6. 2007 dostavila na zastupitelský úřad ČR v Kodani v doprovodu otce Josefa ŠXXXXX, advokáta JUDr. Zdeňka Hrouzka, svědka dr. KXXXXXého a dvou novinářů z Lidových novin, přičemž advokát žádal o možnost ustříhnutí vzorku vlasů obžalované pro možnost její identifikace. Zároveň advokát JUDr. Hrouzek radil Barboře ŠXXXXX a jejímu otci nedávat na sebe kontakt. V Dánsku prý obžalovaná pobývala už čtyři týdny, zamýšlí se zde usadit a hodlá komponovat a vyhýbá se mediální štvanci v ČR. Následujícího dne pak advokát JUDr. Hrouzek oznámil policejnímu orgánu, že převzal právní zastupování obžalované Barbory ŠXXXXX. O její osobě pak policejní orgány Dánska nebyly schopny zjistit jakékoliv informace. Dne 25.6. 2007 právní zástupce obžalované Barbory ŠXXXXX navrhl, aby se její výslech uskutečnil formou videokonference a požádal o vydání některých věcí zajištěných při domovní prohlídce. Dne 17.10. 2007 JUDr. Hrouzek odstoupil od udělené plné moci obžalovanou Barborou ŠXXXXX. Po obžalované na území ČR bylo vyhlášeno pátrání, zejména byly provedeny проверки zdravotnických zařízení v rámci celé ČR s negativním výsledkem, byly prošetřovány všechny dopravní nehody, násilné trestné činy s negativním výsledkem ohledně toho, že by se obžalovaná Barbora ŠXXXXX stala jejich obětí. Součástí tohoto šetření pak bylo i zjištění, že 18.12. 2007 byl v Norsku zadržen občan ČR Martin FXXXXX pro podezření ze sexuálního zneužívání svého syna Adama FXXXXX. V tomto případě byl domnělý Adam FXXXXX policejními orgány v Norsku lokalizován, bylo sděleno, že se za něj vydává osoba ženského pohlaví, a to konkrétně obžalovaná Barbora ŠXXXXX. Prostřednictvím dožádání dánské policejní orgány zjistily (dle dokumentace na č.l. 569-611 spisu), že v Dánsku žije paní Eva DXXXXX, sestřenice Josefa ŠXXXXX, který se u ní po nějakou dobu zdržuje, tato znala také Barboru ŠXXXXX, ale nic nenasvědčovalo tomu, že by v bytě bydlela. Josef ŠXXXXX údajně o pobytu Barbory ŠXXXXX nic neví. Při osobním kontaktu Josefa ŠXXXXX pak tento zaujal stanovisko žádné svědecké vyjádření nepodávat. Paní Eva DXXXXX uvedla, že neví, kde se nachází Barbora ŠXXXXX. Ujistila se zároveň o tom, že pokud je s někým z obžalovaných v rodinném poměru, že nemusí podávat svědeckou výpověď. Paní DXXXXX Josefu ŠXXXXX po celou dobu tlumočila, vyjádřila se k rodinným poměrům rodiny ŠXXXXX, popsala osobnost obžalované Barbory ŠXXXXX. Dále

z vyjádření Josefa ŠXXXXX vyplynulo, že má v úmyslu opustit bydliště paní DXXXXX a vyhledat pobyt v jiné zemi.

Na č.l. 1025-1034 se nachází fotodokumentace obou nezletilých poškozených z hlediska lokalizace jednotlivých poranění na jejich tělech. Na č.l. 1043-1043a se pak nachází protokol o prohlídce těla obžalované Barbory ŠXXXXX ze dne 11.1. 2008 po jejím návratu na území ČR. Z tohoto ohledání pak vychází též **znalecký posudek znalce MUDr. Michala Zeleného z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**. Znalec sám provedl prohlídku těla, pořídil fotodokumentaci a analyzoval jednotlivé stopy, které měly být nalezeny na těle této obžalované a které podle jejího vlastního vyjádření i podle výpovědi obžalované Kateřiny MXXXXX měly pocházet z jejího týrání. V oblasti prsou obžalované jsou zřetelné staré zhojené jizvy, od bradavky svisle dolů a pod prsem v kožní rýze, tyto byly vedeny zcela cíleně, jsou charakteristické po plastických zákrocích, např. po zmenšování prsů. V podpaždí jsou četné strie, ve kterých zanikají začervenalá místa a snad vtažené necharakteristické jizvy. Poranění měla dle obžalované vzniknout od cigaret a řezání, tyto struktury však svým charakterem kruhovitě vpáčené jizvy po popáleních cigaretami nepřipomínají a jizvy nejsou rovněž charakteristické pro řezná poranění. Na bocích v oblasti břicha dominují strie. V bederní krajině je několik vodorovně orientovaných tenkých jizev po nevýznamných povrchních poraněních. V podbřišku se jedná o staré zhojené řezné rány, které mají charakter jizev po operačním zásahu, v této oblasti jsou rovněž výrazné strie. Tyto se nacházejí i v tříselných krajinách, v pravé i levé břišní krajině, nachází se zde jizvy, staré zhojené řezné rány, patrně po chirurgických zákrocích. Na kolenou jsou necharakteristické otlaky, obě kolena jsou zcela stabilní a pevná, nelze předpokládat nějaké úrazové změny v podobě vykopnutých kolen, která občas vypadávají, jak uvedla sama obžalovaná. Lze tedy shrnout, že na těle obžalované nebyly nalezeny jizvy po popáleninách od cigaret, ani jednoznačné stopy po jiných popáleninách. Stopy po řezání mohou být povrchní jizvičky v bederní krajině, které mohly vzniknout i škrábnutím nějakým hroznatým předmětem. Jednoznačné stopy po řezných zásazích jsou popisované a zadokumXXXXXané jizvy v oblasti prsů, břicha a třísel, jedná se však o víceméně symetrické a cílené zásahy, v oblasti prsů známé po plastických chirurgických zákrocích. Znalec pak ve smyslu tvrzení obžalované nedospěl k závěru o tom, že by její tělo neslo jakékoliv stopy po jí popisovaném způsobu fyzického týrání. Byla zjištěna a popsána různá poranění, která však ze soudně-lékařského hlediska nelze dát jednoznačně do souvislosti se zásahy druhé osoby ve smyslu týrání (zásah druhé osoby představují pouze kvalifikované chirurgické zákroky). Z vyjádření obžalované znalec považuje za rozporné její vyjádření o tom, že v minulosti operována nebyla, že jí strkali nějaké věci do břicha, kdy výrazně krvácela, kdy při prohlídce gynekologem byla zjištěna prakticky neporušená panenská blána, a proto nebyla ani vaginálně vyšetřována. Jakékoliv deformity kloubů rovněž zjištěny nebyly, nebyly zjištěny známky působení plamene či žhavého předmětu na tělo Barbory ŠXXXXX, nelze se vyjádřit k eventuálnímu hladovění, neboť zjištěné četné strie jsou důsledkem rychlého přibírání hmotnosti.

Dle posudku ad hoc přibraného **znalce z oboru religionistika PhDr. Zdeňka Vojtíška ThD.** se chování obžalovaných neslučuje s naukou Hnutí Grálů. Zajištěný listinný materiál pocházející zejména od obžalované Kateřiny MXXXXX a od Barbory ŠXXXXX odpovídá myšlenkám Hnutí Grálu, a to především myšlenkám odštěpeneckých skupin v rámci tohoto hnutí, které stojí v kritické opozici vůči největší skupině v rámci tohoto hnutí, vůči Nadaci Hnutí Grálu. Jiné náboženství či sekta, ke které by se tyto myšlenky daly přiřadit, nejsou známy. Chování, které vedlo k obvinění podezřelých bylo pravděpodobně ovlivněno, pokud ne přímo určeno, inovací nauky Hnutí Grálu v nové odštěpenecké skupině. Tuto možnou inovovanou nauku ovšem nelze z předložených materiálů nijak doložit, natož blíže

popsat. Znalec vyslovuje domněnku, že značnou roli v případě mohla hrát snaha neznámé osoby neztratit autoritu u podezřelých osob. Zakladatelské a vůdcovské osobnosti minoritních odštěpeneckých skupin obvykle věnují značnou část svého úsilí snaze udržet si autoritu u svých následovníků. V tomto případě by autorita mohla být ohrožena pokud by se výchovné instrukce předávané obviněné Kláře MXXXXX ukázaly jako neúčinné. Je možné se domnívat, že podezřelé osoby byly manipulovány ke stále přísnější výchově a následně i k trestnému činu týrání svěřené osoby právě kvůli obavě ze ztráty autority. Dále znalec již v přípravném řízení analyzuje některé písemnosti, zejména dopisy obžalované Barbory ŠXXXXX a naopak dopisy určené jí od jiných lidí. Z těchto studovaných materiálů vyplývá, že obžalovaná Barbora ŠXXXXX je silně nábožensky založenou osobu, její náboženský život je nepochybně určen naukou Oskara Ernsta Bernhardta (Abd-ru-shin) zakladatele Hnutí Grálu, jazykové obrazy a metafory a celý používaný slovník je protknutý pojmy používanými Bernhardtem a jeho hnutím. Dokumenty zajištěné u Barbory ŠXXXXX potvrzují, že ona i osoby, jichž se dotýká spisový materiál, společně patří do odštěpenecké skupiny v rámci Hnutí Grálu. Podezřelá Barbora ŠXXXXX velmi pravděpodobně pociťuje mimořádné náboženské poslání. Je si vědoma toho, že v tomto poslání se bude setkávat s nepochopením a dokonce s nepřátelstvím ze strany „nevědomého“ lidstva. Deníkové záznamy duchovního života a různé úvahy obžalované Barbory ŠXXXXX obsahují mimo jiné úvahy o schopnosti žít více životů současně, nehovoří se zde o jménech, ale jsou zde používána pouze počáteční písmena. Přesvědčení o mimořádném náboženském poslání této obžalované pravděpodobně sdílejí i ostatní příslušníci této odštěpenecké skupiny, jsou chápáni jako pomocníci a mají žít jako vzor pro celé lidstvo. Pracují pod přímým vedením Světla, což je metafora pro nejvyšší božství. Bohužel z materiálů zajištěných u obžalované Barbory ŠXXXXX nelze zjistit, o jaké poslání se přesně jedná. Je ale velmi pravděpodobné, že Barbora ŠXXXXX se považuje a je i ostatními příslušníky považována za vtělení vysoké a velmi významné duchovní bytosti. Z textu zajištěného u Barbory ŠXXXXX rovněž vyplývá, že kvůli odporu lidstva tato nevystačí při plnění svého poslání s jednou identitou, začala působit jako Barbora ŠXXXXX, ale má toto působení završit a dokončit jako Anička MXXXXX. Je velmi pravděpodobné, že obžalovaná cítí, že „od Světla“ přišel požadavek, aby vysoká duchovní bytost skryla svou identitu Barbory ŠXXXXX a vrátila se jako Anička MXXXXX. Novou identitu má získat ještě jedna osoba v textu označovaná jako „Č“. Barbora ŠXXXXX byla přesvědčena o své schopnosti žít život více osob současně a vytvářet tak nové identity. Je třeba vyslovit varování před dalším těžko předvídatelným jednáním příslušníků této odštěpenecké skupiny, neboť svému jednání zjevně přisuzují naprosto zásadní význam z hlediska celého lidstva a jeho historie. Je pravděpodobné, že pomocníci nebyli zcela zasvěceni do podrobností uskutečňování náboženského poslání Barbory ŠXXXXX. Z materiálů zajištěných u podezřelé Barbory ŠXXXXX vyplývá její zřetelná snaha odvést vyšetřování z rozpoznání náboženského motivu vyšetřovaných činů (je naznačeno, že vyšetřovatelé mají být vedeni směrem k poznání, že se jedná o komplot TS – tajných služeb pozn. soudu, tímto směrem má vést Geronymo – Jan ŠXXXXX). Tato snaha tak nepřímou potvrzuje, že skutečné motivy k jednání obviněných byly primárně náboženské. Přesvědčení o mimořádném náboženském poslání není mezi odštěpeneckými skupinami v rámci Hnutí Grálu nijak výjimečné. Nová identita Barbory ŠXXXXX je vytvářena tím, že domnělá Anička částečně žije v domácnosti Kláry MXXXXX pod vedením Kateřiny MXXXXX a neznámé osoby. Tento záměr je ohrožen chováním nezletilých dětí Kláry MXXXXX a při jejich výchově je tato manipulována neznámou osobou tak, že se dopustí trestného činu týrání svěřené osoby. Ve snaze vyhnout se vysvětlení svého jednání opouští Barbora ŠXXXXX ČR a v Norsku se podílí na vytváření další identity. Ve snaze odvést pozornost vyšetřovatelů od náboženských motivů svého jednání vyvolává dojem týrané osoby a naznačuje, že její jednání je následkem toho, že byla obětí tohoto trestného činu. Znalec dále potvrdil, že jednoznačně i osoby obžalovaných mohly

být pod vlivem manipulativního jednání. Že jde v případě obžalovaných o okruh osob spadajících do odštěpené skupiny Hnutí Grálu znalec tvrdí se 100% jistotou. Ačkoliv v nauce Hnutí Grálu není týrání ani jiná trestné činnost doporučována, je velmi dobře představitelné, že tato nauka může inspirovat k praxi, která se dostává do rozporu se zákonem a není to první případ Hnutí Grálu. Z jeho vlastních zkušeností pak tento případ, kdy Klára MXXXXX, coby matka nezl. poškozených, byla zmanipulována a dopouští se trestného činu týrání svěřené osoby, není zdaleka tak neobvyklý či bizarní. Proti závěrům znalce se pak ohrazuje zejména obžalovaná Kateřina MXXXXX, která zpochybňuje, že by patřila do odštěpené skupiny, nebo že by taková skupina vůbec existovala a dále se ohrazuje proti náboženskému podtextu předmětné trestné činnosti.

Odborným vyjádřením PČR SJmK, OKTE, z oboru kriminalistika – kriminalistická genetická expertiza, bylo zjištěno, že biologický materiál zajištěný z pyžama a z hřebenů zajištěných v FOD Klokánek, jako předmětů, které používala tzv. Anička, vykazuje shodný profil DNA jako obžalovaná Barbora ŠXXXXX. To se týká i plyšového medvídku a textilního kloboučku. Je tedy zřejmé, že tyto věci používala právě obžalovaná a ona byla osobou tzv. Aničky umístěnou v FOD Klokánek. Expertizou ručního písma pak bylo ověřeno, že přepisy SMS komunikace z deníku NYMBUS 2000, dále sešity, jednotlivé papíry, písemnosti, které jsou přílohou spisového materiálu a které jsou specifikovány v samotném odborném vyjádření na č.l. 1194-1196 jsou písemnostmi, které napsala pisatelka obžalovaná Barbora ŠXXXXX. V souvislost s nálezem baby setu a videokazety se záznamem poškozeného nezl. Ondřeje, pak bylo zpracováno i odborné vyjádření na zajištěný baby set, v tomto případě nebylo mechanické poškození identifikováno a zařízení je zcela funkční, toto zařízení lze připojit na externí záznamové zařízení a zhotovit takto video. Na zajištěném videozáznamu se pak nachází hlasový monolog neznámé ženy v čase 00:30-00:47, takto nahrávka je však velmi malého rozsahu s velmi nízkou kvalitou, potřebám zkoumání nevyhovuje a nelze tedy stanovit, zda tento monolog vedla Klára MXXXXX, Kateřina MXXXXX či jiná osoba. Kriminalistická audioexpertiza tak dospívá pouze k závěru, že hovořící žena má níže položený hlas, než obžalovaná Klára MXXXXX a je jen malá pravděpodobnost totožnosti Kláry MXXXXX s neznámou ženou mimo videozáznam. Nebyly však zjištěny skutečnosti, na základě kterých by bylo možno formulovat tento závěr s vyšším stupněm pravděpodobnosti.

Na č.l. 1213-1240 spisu se nacházejí podklady a šetření ke zjištění telefonních čísel a IP adres. Jedná se tedy především o zjištění, která telefonní čísla používali jednotliví obžalovaní, přičemž je zřejmé, že zejména Klára MXXXXX používala mimo jiné i SIM karty a telefonní čísla, která jsou oficiálně evidována na jméno svědka ing. Pavla MXXXXX nebo na svědka Radima MXXXXX. Ten zároveň poskytl mobilní telefon, který používala Kateřina MXXXXX a Barbora ŠXXXXX. Byla zároveň zkoumána i emailová adresa azeynaloff@centrum.cz, z níž obžalovaná Klára MXXXXX obdržela instrukce od tzv. doktora. V tomto případě je možno uzavřít, že Klára MXXXXX na svoji emailovou adresu Klara.MXXXXX@post.cz obdržela velké množství zpráv v průběhu listopadu 2006 až ledna 2007 z adresy azeynaloff@centrum.cz, ovšem z počítače, který je jednak umístěn v DDM Paprsek a jednak z počítače, který se nachází na adrese obžalované Kateřiny MXXXXX, XXXXX, Brno. Syntéza těchto údajů je pak zanesena na č.l. 4473-4482 spisu. Adresa azeynaloff@centrum.cz byla založena 31.12. 2005 a do 13.5. 2007 bylo Kláře MXXXXX odesláno 116 mailů. Srovnáním údajů z výpovědi obž. Kláry MXXXXX a údajů o telekomunikačním provozu je třeba dospět k závěru, že pokud byla Klára MXXXXX instruována tzv. doktorem, dělo se tak z mobilního telefonu spoluobžalované Kateřiny MXXXXX. Byl pak podán přesný přehled z jakých čísel na jaká čísla v jakém období a

kolikrát bylo telefonováno. Na č.l. 1237-1240 se pak nacházejí výsledky vyhodnocení datových nosičů, tedy DVD a CD nosičů s pornografickými filmy, které byly zajištěny při domovní prohlídce v Brně na ulici Drobného v bytě ŠXXXXX. Jsou zde podrobně popsány jednotlivé filmové soubory obsahující zejména lesbické výjevy, nejrůznější druhy sexu, vaginálních i análních praktik, koitálních i nekoitálních aktivit, přičemž jde o záznamy vytvořené profesionálními studii a nebylo zjištěno, že by zde byly soukromé záznamy. Sexuální praktiky pak odpovídají praktikám, o kterých v přípravném řízení vypověděla obžalovaná Barbora ŠXXXXX. Tento materiál je součástí spisu.

Na č.l. 1252 se nachází fotodokumentace drátěné klece pro psy, na č.l. 1560-1563 je to pak fotodokumentace zajištěná v počítači Kláry MXXXXX na pracovišti, kdy se jedná o rozmazané fotografie zachycující zejména Kláru MXXXXX ležící a tulící se s tzv. Aničkou.

Poměrně obsáhlý listinný materiál se nachází na č.l. 1682-1735, 1764-1773, 1795, 1892, 1892-1893, 2423-2427, 2457-2459, 3286-3287, 3288-3292, 3363, 3933-3396, 3662, 3913, 3923, přičemž se jedná o dopisy a písemná vyjádření Kláry MXXXXX, ke kterým se v průběhu přípravného řízení odhodlala, a to nejprve v rámci vyšetřování její osoby ze strany znalkyň, kdy posléze tato svá písemná vyjádření přímo adresuje policejní komisařce. V těchto svých písemných vyjádřeních pak do detailů, velmi podrobně, líčí nejprve události na chatě ve Veverské Bítýšce, tedy za jakých okolností byla pro tuto trestnou činnost angažována, jakým způsobem probíhaly přípravy, jak se kdo z obžalovaných podílel na přípravě této trestné činnosti, jakým způsobem průběžně dostávala informace a pokyny od doktora a jakým způsobem tyto plnila. Jedná se pak o údaje, které obsahově korespondují s doznávající výpovědí obžalované Kláry MXXXXX a s výpovědí samotných poškozených nezletilých. V rámci těchto písemných vyjádření jsou pak výslovně uvedena i jména spoluobžalovaných Kateřiny MXXXXX, Jana TXXXXX, Jana ŠXXXXX a způsob jakým se podíleli na předmětné trestné činnosti. Zároveň se vyjadřuje obžalovaná i k emailovým adresám, ze kterých instrukce od údajného doktora obdržela. Obžalovaná se v těchto přípisech zmiňuje o historii a o událostech, za jakých se vůbec seznámila prostřednictvím své sestry Kateřiny s holčičkou jménem Anna a jakým způsobem ji postupně získávala do faktické péče při ujišťování ze strany Kateřiny, že je to právě Anička, která se u Kláry cítí nejlépe a obžalovaná Klára MXXXXX tak může maximálním způsobem této holčičce pomoci při stabilizaci jejího zdravotního stavu. Obžalovaná Klára MXXXXX zároveň v těchto přípisech i líčí skutečnosti, které se měla dozvědět od tzv. Aničky, o jejich hrůzných zážitcích z Norska a z jejího dětství. Hovoří i o autoritě tzv. doktora, který měl věc projednávat s profesorem GXXXXX z Mnichova, o tom v kterých konkrétních případech se od tzv. Aničky dozvěděla, že měla být šikanována ze strany poškozených nezletilých chlapců. Obžalovaná Klára MXXXXX v tomto případě popisuje i strašlivé příznaky onemocnění Aničky, její zdravotní problémy, komatické stavy. Od č.l. 1765 spisu se pak nachází písemně zpracovaná historie Anny JXXXXX od jejího narození dne 2.12.1992 v Norsku až po prosinec 2005 s minulostí, která zahrnuje fyzické týrání, sexuální zneužívání a ilegální převoz na území ČR za pomoci organizace Baltic Trade Mission, kdy ošetřujícím lékařem Anny byl A.Zeynaloff. Je zde podrobně vyličen u jakých specialistů, pro jaké zdravotní problémy měla být i na území ČR hospitalizována a léčena. Součástí těchto instrukcí je i přípis Kláře MXXXXX o tom, jakým způsobem má být příběh Anny JXXXXX prezentován, jakým způsobem postupovat vůči úřadům a eventuálně i vůči policii. To zahrnuje i předstírání autistických projevů, změny vizáže jiných osob, uvádění svědkyně DXXXXX, pracující pro Magistrát města Brna, v omyl apod. Instrukce pro obžalovanou Kláru MXXXXX výslovně uvádí, že bude provedena úprava vizáže Aničky, totéž bude provedeno s Eliškou, která se bude dle instrukcí snažit krýt a naprosto nespolupracovat. Anička bude autistická, nespolupracující, nikdo z ní nic nedostane.

Kláře MXXXXX byl pak předkládán její jídelníček a podobné pokyny. Pisatel těchto instrukcí měl údajně možnost shlédnout i část videozáznamu s Aničkou přibližně ve dvou letech, přičemž součástí tohoto záznamu mělo být naprosto šokující a brutální týrání a znásilňování (v případě jména Eliška je třeba vnímat souvislost s Eliškou SXXXXX, Marie a Eliška SXXXXX vystupující v tomto případě jsou dcery svědků Viktora SXXXXX a Zuzany SXXXXX).

Na č.l. 3286-3292 se nachází úřední záznamy a další podklady ohledně odhalení celého případu dne 7.5. 2007, kdy na základě oznámení svědka Eduarda TXXXXX ve 20.00 hodin bylo započato s řešením případu nálezu týraného chlapce na adrese XXXXX v Kuřimi. I podle tohoto záznamu Klára MXXXXX příslušníky policie vpustila do domu s legendou, že má pouze doma dceru a ta je vážně nemocná, během akce se na místo dostavila i Kateřina MXXXXX, obě odmítaly odemčít dveře pod schodištěm, že od nich nemají klíče, vzhledem k psychickému stavu dcery tzv. Aničky, která měla trpět autismem, byla přivolána rychlá záchranná služba. Obě obžalované sestry MXXXXX kladly svými těly aktivní odpor, zaštitovaly dveře a bránily v přístupu, takže musely být použity i donucující prostředky. Následoval nálezný nezpl. poškozeného Ondřeje svázaného nahého do kozelce na holé betonové zemi tak, jak to koresponduje s výše konstatovaným protokolem o ohledání místa činu i svědeckými výpověďmi. V tomto případě byl pořízen i fotodokumentační materiál, který pochází z videa pořízeného svědkem Eduardem TXXXXX. S daným dokumentačním materiálem pak koresponduje i sdělení Městského úřadu Šlapanice o výkonu pohotovosti na č.l. 3293-3295, kdy na žádost policie pracovníce odboru sociální, oddělení péče o děti, se dostavila do Kuřimi rovněž, chlapec – Ondřej byl už v péči zasahujících lékařů, dále byl vyhledáván i jeho bratr nezpl. Jakub a bylo třeba zaopatřit údajně autistickou Aničku. Z rozhovoru s nezpl. Ondřejem pak vyplynulo, že byl zavírán kromě Kuřimi i na adrese Krásného, Brno, kde spával na zemi v komoře, pak ho zavírali i v DDM Paprsek. V těchto prostorách, kde byl postupně zavírán, se i učil, byl svázaný, když zlobil, musel být potichu. Na č.l. 3296-3298 jsou pak protokoly sepsané při ÚMČ Brno – Židenice s otcem poškozených nezletilých Radkem CXXXXX a s jejich prarodiči Eliškou a Ladislavem MXXXXX. V tomto případě nikdo z nich nevypověděl nic o znalosti předmětné trestné činnosti. Součástí spisového materiálu je i šetření v samotné budově DDM Paprsek, Brno, Tuháčkova 39 a s tím související fotodokumentace, přičemž došlo k popisu vnitřního uspořádání budovy a k popisu zabezpečení prostorovými čidly zabezpečovacího systému, který je připojen na pult centrální ochrany Městské policie Brno. Byla to právě Hana BXXXXX, která byla pověřeným pracovníkem, který v případě aktivace alarmu provede otevření místností Paprsku a jejich kontrolu. Suterén budovy je pak zabezpečen pouze v místnosti hudebny, ostatní prostory suterénu zabezpečeny čidly nejsou. Do kanceláře s internetem v inkriminovaném období měla v DDM Paprsek přístup Kateřina MXXXXX a Hana BXXXXX a svědkyně Lenka MXXXXX. Dle aktualizovaného zjištění ze dne 24.6.2008 na č.l. 4585 od majitele firmy, která montovala do DDM Paprsek zabezpečovací zařízení, logicky v místnostech DDM Paprsek, kde nejsou namontována prostorová čidla, se mohly pohybovat osoby, aniž by se aktivovalo zabezpečovací zařízení prostřednictvím čidla, které se nachází na chodbě nebo ve vedlejší místnosti. Klubovna vedoucích a jeskyň – keramická dílna prostorová čidla nemají a tudíž se zde mohly osoby pohybovat i při zapnutém zabezpečovacím zařízení, aniž by se aktivovalo.

Na č.l. 1802-1817 je založen protokol o prověrce na místě – chatě č. 67 na ulici Tišnovské v obci Veverská Bítýška. V tomto případě byla prověrka provedena za účasti obžalované Kláry MXXXXX dne 12.10.2007. Obžalovaná Klára MXXXXX ztotožnila objekt, popsala jednotlivé místnosti a specifikovala, ve kterých se odehrávala jaká část trestné

činnosti s tím, že interiér chaty je změněný, je vyměněný nábytek, natřená podlaha apod. Vyměněn byl i nábytek. Dle zprávy Základní školy Brno – Blažkova 9 na č.l. 2160, Jakub MXXXXX ve školním roce 2006/2007 měl třídního učitele Mgr. Romana MXXXXX, veškeré absence měl řádně omluveny matkou, nevykazoval nejvyšší absence ze všech žáků. Součástí zprávy je i písemné vyjádření třídního učitele Romana MXXXXX, které je obsahově totožné jako jeho svědecká výpověď samotná.

Dne 15.5.2007 byla dle č.l. 2411 a násl. provedena domovní prohlídka v Kuřimi, XXXXX, tedy v bydlišti obžalované Kláry MXXXXX. V tomto případě bylo zajištěno zejména větší množství videokazet, dále listiny s instrukcemi pro Kláru MXXXXX, papírová krabice s četnými písemnostmi týkající se Aničky a mezi zajištěným listinným materiálem jsou pak i lékařské zprávy MUDr. Andrey MXXXXXé o pedopsychiatrickém vyšetření Anny MXXXXXové, které mělo být provedeno 3.11.2006, v srpnu 2004, v září 2005 a 24.9.2003. S touto prohlídkou pak koresponduje i fotodokumentace na č.l. 2438 a násl. Dle č.l. 2453 a násl. byla dne 18.5.2007 provedena domovní prohlídka též v DDM Paprsek, Tuháčkova 39, Brno, kde však nebyly zajištěny žádné předměty vhodné pro zkoumání v této trestní věci.

Rovněž na č.l. 2472-2606 a 2706-3160 se nacházejí materiály, vyhodnocení a grafické struktury komunikačního provozu s emailovou schránkou obžalované Kláry MXXXXX. Opakovaně lze shrnout, že emaily a instrukce zasílané touto formou z adresy azeynaloff@centrum.cz byly Kláře MXXXXX zasílány z počítačů specifikovaných IP adres, které se nacházejí jednak v DDM Paprsek, Tuháčkova 39, Brno, a jednak z počítače Kateřiny MXXXXX v Brně, XXXXX. Stejně tak obsáhlý listinný materiál týkající se telekomunikačního provozu prostřednictvím mobilních telefonů vede k závěru, že SMS komunikace v inkriminovaném období a způsobem, o kterém se vyjadřuje Klára MXXXXX, pokud jde tedy o komunikaci s oním panem doktorem ve smyslu instrukcí týkajících se Aničky a jejich chlapců, proběhla výlučně z mobilních telefonů, které v předmětném období užívala obžalovaná Kateřina MXXXXX a obžalovaná Barbora ŠXXXXX. Na č.l. 2608-2611, 2628-2651 se nacházejí emaily a tištěné texty, které přicházely jednak Kláře MXXXXX na její emailovou adresu a jednak její odpovědi. Klára MXXXXX byla v tomto směru vyrozuměna např. o tom, že Anička v dětském domově byla v přísném hierarchickém systému, kdy byla v hierarchii úplně dole, Klára naopak referuje o tom, co se dozvěděla od Aničky, jakým způsobem terapeuticky zpracovávala její hrozná zážitky z dětství apod. I v tomto okruhu důkazů se pak nachází velmi podrobný popis historie a původu tzv. Aničky od roku 1999 do současnosti. I touto cestou pak byly přeposílány lékařské zprávy MUDr. Andrey MXXXXX. Tato pak Kláře MXXXXX zasílá emailovou cestou lékařskou zprávu s tím, aby jí přečetla, upravila a použila. Na č.l. 3397-3404 a 3406-3407 se pak nacházejí rozhodnutí ve věci MS Brno 82 Nc 98/2006 související s bodem II. výrokové části tohoto rozsudku, nicméně obsah těchto rozhodnutí byl již výše uveden v rámci konstatování kompletního spisového materiálu Městského soudu v Brně. K důkazu bylo provedeno též rozhodnutí MS Brno ve věci 22Nc 2404/2007 o umístění obou nezletilých poškozených do FOD Klokánek Brno, rozsudek ve věci MS Brno 84 Nc 21/2006 o svěření obou nezletilých poškozených do výchovy matce a stanovení vyživovací povinnosti otci – vše dle č.l. 3408-3410 spisu. Na č.l. 3446 a násl. se nacházejí nájemní smlouvy a výpisy z katastru nemovitostí, podle tohoto materiálu pak Kateřina MXXXXX uzavřela nájemní smlouvu na rodinný dům č. 1403 na ulici Dušínova v Kuřimi ode dne 10.11. 2006 na dobu neurčitou s cenou nájmu 10.000,- Kč měsíčně plus zálohy za energie ve výši 3.500,- Kč. Na č.l. 3544-3545, 3560-3561, 3566-3567, 3616-3650, 3659-3660 se nacházejí zdravotní dokumentace Ondřeje CXXXXX a zpráva MUDr. Zahradníčkové o vyšetření obou poškozených nezletilých, přičemž tyto byly použity jako podklady pro zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – soudní lékařství.

Na č.l. 3663-3742 se pak nachází kompletní lékařská dokumentace Nely NXXXXXX – dcery svědkyně Ady NXXXXXX, která byla vyžádána obžalovanou Kateřinou MXXXXXX. Jde pak o dítě narozené 15.3. 2001 zejména s diagnózou leukémie.

S ohledem na zajištěný listinný materiál, v němž se hovoří o osobě Andrey ZXXXXXX, což má být lékař a diplomat pracující v Ázerbajdžánských službách s ohledem na to, že při domovní prohlídce v bytě Josefa ŠXXXXXX bylo zjištěno, že má vstupní dveře označené jako zastupující zájmy Ázerbajdžánské republiky, bylo provedeno příslušné šetření cestou Interpolu s následujícím zjištěním: Osoba Andrey ZXXXXXX existuje, pobývá na adrese v okrese města Baku v Ázerbajdžánu, tento byl od roku 2001 do prosince 2006 jako pracovník hotelu, který nevlastní cestovní pas pro cesty do zahraničí, nepracuje v diplomatických službách a nemá žádné vazby na ČR. Společnost Baltic Trade Mission není registrovaná a činná v Ázerbajdžánu. Podle Ázerbajdžánského ministerstva zahraničních věcí není v Ázerbajdžánu žádné diplomatické zastoupení ČR a Josef ŠXXXXXX není Ázerbajdžánskému ministerstvu zahraničních věcí znám jako diplomat či jiný představitel. Stejně tak bylo cestou Bavorského zemského kriminálního úřadu provedeno šetření ohledně několikrát zmíněného prof. GXXXXXX v Mnichově. Na zajištěných písemnostech uvedená adresa tohoto lékaře neexistuje. Na stejné adrese, se stejným telefonním číslem, je vedena ordinace pro neurologii a psychiatrii registrovaná ovšem na MUDr. Barbaru SXXXXXX, která MUDr. Karla GXXXXXX nezná. Svoji ordinaci má vedenu společně od roku 1991 s MUDr. Karlou KXXXXXX, jejíž jméno MUDr. SXXXXXX rozpoznala na lékařské zprávě. Dále uvedla, že v letech 1993-1994 bylo provedeno vloupání do ordinace, bylo odcizeno několik předmětů, zda razítko, už neví. Ani lékařka Karla KXXXXXX Dr. GXXXXXX nezná. Pročetla si lékařské zprávy a uvedla, že je psali laici, kteří nejsou neurologové, ačkoli byly použity odborné výrazy.

Dle usnesení policejního orgánu ze dne 22.1.2008 sp.zn. MRBM-10494-20/TČ-2007-12 byla odložena trestní věc podezření ze spáchání trestného činu poškozování cizích práv, padělání a vystavování nepravdivých lékařských zpráv, posudků a nálezů, který měl být spáchán, když pod hlavičkou Dětské nemocnice, Kliniky dětské onkologie, byly vyhotoveny lékařské zprávy znějící na jméno Lucie MXXXXXX, ačkoliv se tato osoba na dětské onkologii nikdy neléčila, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že se nepodařilo zjistit z jakého důvodu byly tyto lékařské zprávy vyhotoveny. Usnesením policejního orgánu ze dne 5.10.2007 sp.zn. MRBM-12902/TČ-02-2007 bylo zahájeno trestní stíhání svědkyně MUDr. Milany SXXXXXX pro trestný čin neoznámení trestného činu dle § 168 odst. 1 tr. zákona, kterého se měla dopustit jako lékařka obou poškozených nezletilých, když provedla pravidelnou preventivní prohlídku v listopadu a prosinci 2006 a ačkoliv na těle obou dětí byly patrné stopy po poranění, toto neoznámila příslušným orgánům. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 9.5.2008 sp.zn. 9 T 74/2008 byly obžalované Barbora ŠXXXXXX a Kateřina MXXXXXX dle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěny obžaloby pro trestný čin poškozování cizích práv dle § 209 odst. 1 písm. a) tr. zákona, kterého se měly dopustit, když obžalovaná Kateřina MXXXXXX na základě předběžného opatření Městského soudu v Brně 23 Nc 2408/2007 předala dne 10.5.2007 obžalovanou Barboru ŠXXXXXX, coby nezl. Aničku, do péče pracovníků zařízení FOD Klokánek a současně s tím předložila materiály a doklady, které měly potvrzovat totožnost a věk Aničky. Přitom tato dne 12.5.2007 ze zařízení Klokánek uprchla neznámo kam.

Samostatným listinným materiálem je pak připojený spis Policie ČR SJmK, OKTE, ČTS: PJM-406/TČ-03-2007. V tomto případě byla 27.11.2007 odložena věc podezření ze spáchání trestného činu obchodování s dětmi, který měl být spáchán tím, že na území ČR

neznámý pachatel za odměnu převezl nezl. Annu JXXXXX za účelem adopce nebo pro jiný obdobný účel, přičemž Kateřina MXXXXX podala návrh na svěření Anny JXXXXX do péče Kláry MXXXXXu Městského soudu v Brně. Ze závěru genetické expertizy v tomto případě jednoznačně vyplynulo, že profil DNA osoby Anny MXXXXX, jež byl vyhotoven z bukálního stěru zajištěného v březnu 2007 pro potřeby řízení u Městského soudu v Brně 82 Nc 98/2006 je individuálně shodný s profilem DNA nezl. Marie SXXXXX – dcery Zuzany SXXXXX. Další DNA expertizou pak bylo zjištěno, že osoba Anna JXXXXX je ve skutečnosti obžalovanou Barborou ŠXXXXX. Dne 11.7.2007 pak bylo rozhodnuto o odložení věci podezření ze spáchání trestného činu únosu, kterého se měl dopustit neznámý pachatel, když dne 12.5.2007 ze zařízení FOD Klokánek unesl nezl. Annu MXXXXX, která zde byla umístěna na základě předběžného opatření Městského soudu v Brně. I v tomto případě rozhodnutí vychází ze zjištění, že do zařízení nebylo umístěno nezletilé dítě Anna MXXXXX nýbrž Barbora ŠXXXXX ve věci 33 roků. I v tomto spisovém materiálu jsou obsaženy dokumentace k pátrání po osobě Andrey ZXXXXX, dr. GXXXXX a šetření k vazbám na Ázerbajdžánskou republiku. Pátráno a žádáno o výsledky bylo též v případě osoby Ingrid KXXXXX v SRN, přičemž se jedná o ženu, která je manželkou Jana BXXXXX, tento vystupuje jako zástupce vedoucího nové sekty Josefa ŠXXXXX (je svědky zmiňován jako jeden z členů bývalého oddílu Mravenců). Jméno Ingrid KXXXXX se pak vyskytuje na evidentně falzifikovaném opatrovnickém rozhodnutí v pozici soudkyně při opatrovnickém řízení, které mělo údajně proběhnout u pražského soudu – Městského soudu v Praze. Toto falzifikované soudní usnesení je součástí spisového materiálu zabaveného u obžalovaných. Pro zajímavost lze konstatovat, že na č.l. 598 tohoto spisového materiálu v evidenci Masarykovy univerzity Brno je pod jménem obžalované Barbory ŠXXXXX zobrazena evidentně obžalovaná Kateřina MXXXXX pouze v oblečení a s pokrývkou hlavy, která má co nejlépe korespondovat s obvyklým zjevem obžalované Barbory ŠXXXXX. Na č.l. 750 a násl. je pak protokol o provedení domovní prohlídky na adrese Brno, XXXXX, u svědkyně Renáty ŠXXXXX, tedy i v místě bydliště Josefa ŠXXXXX, Barbory ŠXXXXX a Jana ŠXXXXX. Byl zajištěn obrazový i listinný materiál, zejména je třeba zmínit náboženské texty s autorstvím Josefa ŠXXXXX, v nichž se objevují i jména Richarda PXXXXX, Vladimíra TXXXXX, Ivana TXXXXX, Radka CXXXXX, Jana BXXXXX a Viktora SXXXXX, bylo zajištěno foto cestovního pasu Josefa ŠXXXXX, průkazu zmocněnce kanceláře prezidenta Ázerbajdžánské republiky, hlavičkový papír zmocněnce kanceláře prezidenta Ázerbajdžánské republiky, razítko, vizitky apod. Na videokazetě se záznamem ze dne 30.4.2007 je svědkyně MUDr. Renáta ŠXXXXX pod vlivem alkoholu, nachází se zde na záběrech i obžalovaná Barbora ŠXXXXX, která se chová naprosto normálně, mluví velmi málo, nachází se ve společnosti další neznámé ženy. Byla zajištěna i fotodokumentace z Vomperbergu, Rakousko, ze střediska Hnutí Grálu, kde jsou vyfotografováni i Jan BXXXXX, Viktor SXXXXX, Vladimír a Ivan TXXXXX, Radek CXXXXX, Richard PXXXXX, Jan ŠXXXXX, Kristýna ŠXXXXX, Barbora ŠXXXXX. V rámci domovní prohlídky provedené dne 17.5.2007 u Elišky a Ladislava MXXXXX byla zajištěna v obývacím pokoji slída s dvěma listy A4 psaného textu o historii Aničky dle tzv. vsetínské verze. V rámci domovní prohlídky provedené dne 17.5.2007 u Kláry MXXXXX na adrese Brno, XXXXX, byly nalezeny fotografie s podobiznou neznámé dívky, tlaková láhev s obsahem O₂ nalezená v komoře jejíž součástí je maska na inhalaci, soubor písemností a fotografií, dva kusy kontaktních čoček hnědé barvy v obalu (aplikováno na Marii SXXXXX). Písemnost spočívající ve vyličení vsetínské verze původu Aničky byla zajištěna též při domovní prohlídce provedené téhož dne u svědkyně Gabriely PXXXXX, nyní MXXXXX. Při domovní prohlídce provedené v místě bydliště obžalované Barbory ŠXXXXX, XXXXX, Brno, pak byly zajištěny zejména listiny spočívající ve vytištěných textech náboženských textů datovaných 27.1. 2006 a 18.2. 2006. V případě domovní prohlídky u svědka ing. Pavla MXXXXX, konané dne 17.5. 2007, na

adrese Brno, XXXXX, byly zajištěny věci, které si ke svědkovi uschovala obžalovaná Kateřina MXXXXX. Tyto písemnosti jsou zároveň součástí spisového materiálu jako samostatná příloha uložena ve velké papírové krabici. Nachází se zde např. falzifikované usnesení Městského soudu v Praze údajné sp.zn. 101 Pj 20652/05, kde figuruje jako soudkyně zmíněná Ingrid KXXXXX (jedná se evidentně o falzifikát), nejrůznější potvrzení a formuláře o převzetí odpovědnosti za výchovu Anny JXXXXX, dotazníky pro žadatele o osvojení dítěte, opět i zde písemná historie o původu Aničky dle vsetínské verze, dohoda o zachování mlčenlivosti z 23.1. 2006 podepsaná obžalovanou Klárou MXXXXX (založeno též na č.l. 5188 spisu), rodný list vystavený na jméno Anne JXXXXX (založeno též na č.l. 5187 spisu), ručně i počítačem psané instruktážní i duchovní texty. V těchto materiálech pak byly nalezeny i lékařské zprávy zejména na Nelu NXXXXX, falzifikované lékařské zprávy týkající se Dětské nemocnice, Onkologické oddělení v Brně, složky s duchovními texty, korespondence s jinými osobami, sešity s ručně psanými texty a jiné vše je součástí spisového materiálu. Na č.l. 978 je pak založen přípis Artura ZXXXXX za nadaci Hnutí Grálu Josefu ŠXXXXX ze dne 27.7. 1996, kdy mu vyčítá zejména, že skupina kolem Josefa ŠXXXXX vytváří vlastní výroky a příkázání, mladí lidé přestávají být poctivými čtenáři Poselství Grálu a propadají se do sekty a stávají se uzavřenou komunitou poslušně plnící pokyny svého vůdce. V materiálech pocházejících od Kateřiny MXXXXX, které byly zajištěny v domácnosti svědků MXXXXX je pak možno zmínit i některé sešity obsahující přepis SMS korespondence, které jsou psány Barborou ŠXXXXX, přičemž Klára MXXXXX tyto přepisy ztotožnila, jako doslovné přepisy SMS komunikace mezi ní a panem doktorem. V souvislosti se zajištěnými lékařskými zprávami pak bylo ověřeno v Dětské nemocnici Brno, že se jedná o evidentní falza, jedná se o kompiláty sestavené osobou, která má obecné povědomí o medicíně, ale evidentně není specialistou, jména lékařů jsou reálná, avšak např. některé z lékařek v době, kdy měla být zpráva vyhotovena, pobývaly na mateřské dovolené apod. Dále byly zjištěny i administrativní a faktické nedostatky předložených zpráv. V této nemocnici zhruba před 10ti lety byla zaměstnána i MUDr. Renáta ŠXXXXX.

Dále je možno výslovně zmínit i okruh písemností, které byly zajištěny u obž. Barbory ŠXXXXX po jejím návratu z Norska dne 9.1. 2008. Jde zejména o korespondenci vedenou formou deníku „Katce“, v níž líčí, jakými útrapami v severských státech prošla, hovoří o sobě v mužském rodě, z dopisů je zřejmé, že obžalovaná ví o tom, že obžalovaná Kateřina MXXXXX se nachází ve výkonu vazby. Dále se zde nacházejí ručně psané poznámky a instrukce, které jsou de facto scénáři, podle kterých je vedena obhajoba, jakým způsobem vypovídat, hovoří se zde o komplotu TS (tajných služeb proti Josefu ŠXXXXX) a zcela v souladu s těmito scénáři např. vypovídá i obž. Jan ŠXXXXX.

Další listinné důkazy pak byly opatřovány a do spisu zakládány na základě návrhů obhajoby i státní zástupkyně na doplnění dokazování. Podle pracovního hodnocení obžalované Kláry MXXXXX z Masarykovy univerzity, Pedagogické fakulty, Katedry tělesné výchovy Brno, vyplývá, že pracovala ve funkci samostatné referentky od 1.9.2003, pracovala samostatně, iniciativně, vykazovala nadprůměrnou počítačovou gramotnost a pracovní poměr rozvázala na vlastní žádost dohodou k 1.11.2006 z vážných rodinných a osobních důvodů, které blíže nespecifikovala. Projednávaná trestná činnost pak naprosto nekomunikuje s její osobností, která měla tendenci vždy všem pomáhat, posilovat životní optimismus, což se projevovalo i jejím studiem sociální pedagogiky. Chlapce – poškozené měla ráda, byli slušně vychovaní, navštěvovala s nimi zájmové kroužky. Vše zvládala obžalovaná s přiměřenou přísností, nebylo jí možno vytýkat vztah k dětem, nýbrž pouze přístup k plnění pracovních povinností, který se začal měnit od jara 2006. Působila unaveným nevyspaným dojmem, práci nestíhala, pomoc však nepřijala, neustále něco vyřizovala, něčeho jakoby se obávala, měla obavy o své chlapce.

Na č.l. 4615-4618 se pak nachází písemné vyjádření rodinných příslušníků k osobě obžalovaného Jana TXXXXX. Vyjadřují se zde sestra Kristýna ŠXXXXX, dále sestra Monika a dále matka Zdena TXXXXX. Všichni tito se pak vyjadřují k jeho osobě velmi pozitivně, popisují společné dětství, roli obžalovaného v rodině, jeho ušlechtilost, zdatnost a absenci jakýchkoliv dispozic pro páčání projednávané trestné činnosti. Na žádost obhajoby obžalovaného Jana TXXXXX pak bylo vyžádáno vyjádření policejního orgánu ohledně provedení odběru bukalních stěrů právě tohoto obžalovaného a dále obžalovaného Jana ŠXXXXX, přičemž stopy byly zaslány do národní databáze DNA, kde budou založeny. Tento postup byl pak řádně dokladován závazným pokynem policejního prezidenta. V tomto případě jsou srovnávací vzorky DNA zajišťovány od osoby podezřelé ze spáchání trestného činu a týká se to i osob jimž bylo pro tyto trestné činy sděleno obvinění.

V souvislosti s pochybnostmi o léčení obžalované Barbory ŠXXXXX byla opatřena mimo jiné zpráva MUDr. Věry SXXXXX na č.l. 4903 spisu, podle které byla v péči této lékařky obžalovaná od roku 1992 do 2004 na ambulanci neurologické kliniky ve Fakultní nemocnici u Sv. Anny. Naposledy se obžalovaná dostavila k neurologickému vyšetření 8.10.2004 před plánovanou laparoskopickou operací žlučníku. Neurologicky byla sledována od roku 1982 pro epilepsii a v roce 1995 byla i hospitalizována. Dle lékařské zprávy Vězeňské služby ČR, Vazební věznice Brno, ze dne 16.7.2008 byla obžalovaná Barbora ŠXXXXX po nástupu vazby hospitalizována na psychiatrickém oddělení od 10.1.2008 do 19.2.2008. Byla úzkostná, ustrašená, výrazné úlekové reakce, projevy odpovídající posttraumatické stresové reakci. Již při vstupním vyšetření však bylo vysloveno i podezření na podíl účelovosti a manipulací. V projevu byla nápadná její infantilita, která vzhledem k dosaženému vzdělání působila nepřírozeň, celkově imponovalo, jako by se v infantilní roli zabydlela účelově, pro což svědčí i některé její interpretace a zjevné zkreslování i některých banálních skutečností z běžného dění na oddělení. Podle zprávy Fakultní nemocnice u Sv. Anny ze dne 22.7.2008 byla Barbora ŠXXXXX na II. interní klinice lékařské fakulty Masarykovy univerzity a Fakultní nemocnice u Sv. Anny Brno poprvé vyšetřena 28.7.2004 pro hyperfunkci štítné žlázy, kontrolována byla 30.8.2004 jen telefonicky, byla objednána ke kontrole příští den 31.8.2004, cítila se dobře. Dále má záznam na tomto oddělení 8.10., 15.10.2004, kdy byla plánována operace žlučníku, avšak další záznamy v dokumentaci již nejsou. Zprávy Fakultní nemocnice u Sv. Anny v Brně ohledně obžalované Barbory ŠXXXXX z I. interní – kardiologické kliniky jsou založeny na č.l. 4991-4999.

Usnesením policejního orgánu ze dne 26.6.2008 sp.zn. MRBM-519-40/TČ-2008-02 byla odložena pro neúčelnost věc podezření ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, kterého se měla dopustit obžalovaná Kateřina MXXXXX, když jako vedoucí pracoviště DDM Paprsek, nadřízená Barbory ŠXXXXX, falšovala výkazy práce a počet hodiny údajně odpracovaných Barborou ŠXXXXX a vyzvedávala osobně na základě plné moci její mzdu, kterou si ponechala pro vlastní potřebu, ačkoliv věděla, že Barbora ŠXXXXX od 1.1.2006 žádnou pedagogickou ani jinou činnost v Paprsku nevykonávala. Na č.l. 5084 je pak založena závadová korespondence na adresu obžalované Barbory ŠXXXXX ze strany její matky MUDr. Renáty ŠXXXXX, která instruuje obžalovanou o tom, že po obhájci zašle dopis, doporučuje, aby obžalovaná se hlavního líčení osobně zúčastnila a reagovala na projednávané události. Zmiňuje se i tom, že obžalovaná Barbora ŠXXXXX je z nejrůznějších stran instruována k napsání svého prohlášení a obžalovanou zároveň její matka vyzývá, aby jí napsala, co má říct. Vyjadřuje se ve svém přípise kódovaně. Obžalované dále popisuje, jakým způsobem bude postupovat její obhájce, že MUDr. Renátě ŠXXXXX doporučil účastnit se hlavního líčení v době podání znaleckého posudku s tím, že nový znalecký posudek (zpracovaný obhajobou – pozn. soudu) je „záměrně extrém – chápeme se?“ (citace z dopisu).

Dle znaleckého posudku PČR, SJmK, OKTE, z oboru kriminalistika – kriminalistická genetická expertiza, byly porovnány profily DNA, přičemž jednoznačně jako osoba v FOD Klokánek používající zajištěné pyžamo, plyšového medvídko, klobouček a hřeben, byla identifikována obžalovaná Barbora ŠXXXXX. Věci nalezené při domovní prohlídce v rodinném domě v Kuřimi, zejména lepicí páska, špinavé chlapecké slipy, cívka lepicí pásky, znečištěná lžička a zubní kartáček nesou DNA stopy poškozeného Ondřeje CXXXXX. DNA profil získaný z porovnávacích biologických materiálů (bukálních výtěrů) v souvislosti s opatrovníckou věcí vedenou u Městského soudu v Brně dle výrokové části tohoto rozsudku – bodu II. je totožný s osobou Marie SXXXXX – dcery Viktora a Zuzany SXXXXX. Její DNA pak bylo identifikováno i na použitých barevných kontaktních čočkách, které rovněž byly při domovní prohlídce zajištěny a jsou součástí spisového materiálu. V případě sklenice znečištěné bílou látkou, která byla v Kuřimi v rodinném domě Kláry MXXXXX nalezena v komůrce, kterou obýval nezletilý Ondřej, nebyly zjištěny stopy omamných ani psychotropních látek, byla zjištěna pouze přítomnost alfabisololu, jde o přirozenou součást v rostlinách heřmánku, má antiseptické protizánětlivé a antimikrobionální účinky. Používá se v dětském lékařství a v kosmetických výrobcích.

V případě všech obžalovaných byly zpracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví – psychiatrie (MUDr. Miluše Hamplová), psychologie (PhDr. Blanka Zapletalová) a sexuologie (MUDr. Růžena Hajnová). V případě obžalované Kláry MXXXXX znalkyně zjišťují rysy specifických poruch osobnosti, a to poruchy závislé a histriónské. Nejsou přítomny sklony k fyzické agresivitě a sexuologické vyšetření neprokázalo přítomnost sexuální deviace. Obžalovaná je orientována heterosexuálně. Po obnovení vztahu se sestrou Kateřinou a seznámení se s údajně týraným těžce nemocným dítětem nastal v jejím životě zvrat, byla instruována Kateřinou a imaginárním lékařem, instrukce gradovaly až k výrazně patologickým praktikám, které poslušně plnila. Byla pod neustálým psychickým tlakem, později se přidávají instrukce i ohledně chlapců kvůli negativním prvkům v jejich chování. Souhlasila a podle instrukcí se aktivně podílela na tzv. šokové terapii synů. Zjištěné povahové anomálie se po dekompenzaci způsobené neustálým tlakem a manipulací pro ni autoritativních osob uplatnily při páčání trestné činnosti. V době páčání trestné činnosti netrpěla duševní chorobou, byla zjištěna pouze smíšená porucha osobnosti s rysy závislými a histriónskými. Mohla v době páčání trestného činu rozpoznat nebezpečnost činu pro společnost a mohla své jednání ovládat. Obě tyto schopnosti byly vlivem dekompenzace osobnosti zmenšeny nikoliv však podstatně. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalované na svobodě nebezpečný a nevyžaduje uložení ochranného léčení. Nebyla zjištěna přítomnost sexuální deviace, je ze sexuologického hlediska pouze jedincem psychosexuálně nezralým. Jde o osobnost anomálně strukturovanou, nezralou, dominuje respekt k autoritám, snížené sebevědomí, sugestibilita, v paměťových složkách obžalované nebyly shledány žádné patologické znaky. Je plně schopna si správně zapamatovat a reprodukovat prožité události. Osobnost obžalované je snížena vyzrálá, uplatňuje se její závislost na dominantních jedincích. Není primárně dissociální osobností, nebyly zjištěny sklony k páčání trestné činnosti ani sklony k agresivnímu jednání. Členství v náboženském hnutí či uskupení nebylo prokázáno. Naopak byl vypěstován silný vztah závislosti na sestře Kateřině. Resocializace obžalované je nutná, je jí schopná, k její úspěšnosti je však nezbytné její závislosti na sestře Kateřině. Znalkyně upozorňují, že jednání vůči obžalované tak, jak je touto popisováno nese rysy, které jsou charakteristické pro manipulativní jednání některých sekt. Znalkyně dále doplnily, že citové vazby obžalované Kláry MXXXXX k tzv. Aničce byly velmi hluboké, věnovala se jí více než vlastním synům, jednalo se o vztah závislosti a až nepřiměřeně o ni pečovala. Naopak poškození nezletilí chlapci byli normální kluci, nebyl důvod k mimořádným výchovným opatřením vůči nim a

instrukce, které Klára obdržela mají charakter psychopatie a byly i z medicínského hlediska naprosto nesmyslné. Obžalovaná Klára MXXXXX rozhodně není pomstychtivá a neměla důvod vypovídat bezdůvodně proti ostatním obžalovaným. Vůbec netušila co s ní děje, všechno akceptovala, i po zatčení čekala, že se objeví doktor a vysvětlí to celé, žila v přesvědčení, že všechno dělá správně. Sklony ke konfabulacím u ní nebyly zjištěny. Obžalovaná Klára MXXXXX byla zneužita svým nejbližším okolím, kterému důvěřovala, především svou sestrou, ke které měla bezmeznou důvěru. Důležitým faktorem je i její úcta k autoritám, zejména k panu doktorovi, jehož brala jako odborníka a akceptovala jeho rady. Lze uzavřít, že je skutečně pachatelem i obětí. Trestné činnosti se dopustila, ale pod vlivem jakési motivace, která nebyla vedena cílem někomu ublížit, ale naopak mu pomoci a vychovat z něj řádného člověka. Mateřský pud hrál rozhodující roli a svým způsobem se od určitého okamžiku stal zvráceným. Klíčové bylo základní sdělení, že zvlášť u mladšího chlapce je riziko, že by jednou v budoucnu mohl být sexuálním agresorem nebo by se mohl chovat tak, jak se chovali ti zlí lidé k Aničce. Lze zároveň uzavřít, že obžalovaná Klára MXXXXX sama o sobě by vzhledem ke struktuře své osobnosti nebyla nikdy schopna této patologie, musel být souběh okolností, aby k tomuto jejímu jednání došlo. Svoji agresivitu stupňovala podle toho, jak se stupňovaly instrukce a přes své pedagogické vzdělání tzv. doktorovi důvěřovala, neboť v okamžiku, kdy se u ní objevily pochybnosti, nechala si předložit lékařskou dokumentaci pod slibem mlčenlivosti a nabyla dojmu, že je vše v pořádku. Při svých výpovědích se z počátku nechtěla vyjadřovat, protože stále čekala, že vše bude osvětleno tím doktorem a chránila i svoji sestru, věřila, že vše je pravda, nepříjemné informace naopak zatajovala. Objasnění celé situace bylo pro ni velkým šokem a dále i např. skutečnost, když se objevila Barbora ŠXXXXX a prohlásila, že je jí nejvíce smutno po Kateřině. Gradace instrukcí pro Kláru MXXXXX se projevila i přistoupením sexuálně terapeutického motivu, kdy byla vedena k tomu, aby Barboru ŠXXXXX zalehla, hladila po celém těle a sexuálně se vůči ní projevovala. Pakliže obžalovaná byla schopna realizovat jednání ad I./B., jednala už téměř roboticky. Anička v celé záležitosti hraje roli, protože právě ona upozorňovala na závažné nedostatky v chování synů, kterých si Klára nebyla ani vědoma. Toto začalo už v období podzimu 2005 a na jaře 2006. Znalkyně plně vyvrací variantu, že by Klára MXXXXX věděla o tom, že Anička je ve skutečnosti Barbora ŠXXXXX.

V případě obžalované Kateřiny MXXXXX nebyly zjištěny známky závažné duševní poruchy – psychózy. Vykazuje nadprůměrnou inteligenci s bohatě rozvinutou fantazijní složkou, paměť je lehce nadprůměrná, velmi dobrá inteligence i fantazie jí umožňují racionální systematické a tvořivé myšlení. K osobnostním rysům patří mimo jiné egocentrismus, egoismus, je citově chladná s malou schopností empatie. Je spíše sociálně uzavřená, ctižádostivá, cílevědomá, sebevědomá, energická, s organizačními schopnostmi. Má přirozenou autoritu a lze ji hodnotit jako osobnost se schizoidními a histriónskými rysy. Nebylo zjištěno psychotické onemocnění. Po nějakou dobu žila ve společné domácnosti s Barborou ŠXXXXX a ve svých výpovědích uvádí, že osoba Anny MXXXXX je smyšlená a její sexuální znásilňování je rovněž výplodem fantazie. Ze sexuologického hlediska má obsah těchto fantasií a scénářů charakter ideatorního sadismu pedofilně orientovaného. Jednání, která je v SMS zprávách popisována, nese výrazné znaky sexuální patologie typu sadismu pedofilně orientovaného, neboť je zaměřeno vůči dítěti Anně. Chování Kateřiny MXXXXX vykazuje prvky pseudopedagogického sadismu nejen vůči dětem, ale především vůči sestře Kláře, která je na ni citově závislá už od dětství a Kateřina je pro ni autoritou. Hlavním znakem pseudopedagogického sadismu je důraz na poslušnost a disciplínu. Takto zaměření jedinci vyhledávají profese, které jim umožňují realizaci potřeby moci nad lidmi, proto se s nimi lze často setkat v profesích učitelských či vychovatelských. Nevyplývá zde však přímá souvislost se sexuálním prožíváním a vzrušením obžalované Kateřiny MXXXXX. Nebylo

tedy zjištěno, že by trpěla duševní chorobou nebo poruchou, mohla rozpoznat nebezpečnost činu pro společnost a své jednání ovládat. Obě tyto schopnosti byly zachovány v plné míře. Pobyt obžalované na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a nevyžaduje žádnou formu ochranného léčení. Přes opakovanou snahu znalkyně se obžalovaná nepodrobila sexuologickému vyšetření. V osobnostní struktuře obžalované dominují rysy schizoidní a histriónství, nedosahují však hloubky poruchy osobnosti. K dalším rysům patří egoismus, egocentrismus, citová chladnost až jistá anetičnost. Je schopna správně vnímat a reprodukovat prožité události, její paměť je nadprůměrná. V rozhodování o svém jednání je vyzrálá, vykazuje nadprůměrnou inteligenci, nebyly zjištěny dissociální sklony. Ačkoliv se při trestné činnosti dopouštěla agresivního jednání, při vlastním vyšetření takové sklony zachyceny nebyly. Členství v náboženském hnutí či uskupení nelze vyloučit. Vztah Kláry k sestře Kateřině se jeví citově vřelý. Základním předpokladem resocializace obžalované Kateřiny MXXXXX je přerušení kontaktu s jedinci vyznávajícími společensky nepřijatelné formy chování. U hlavního líčení pak bylo znalkyněmi opět doplněno, že Kateřina MXXXXX je osobou dominantní, autoritativní, s přirozenou autoritou. Pisatel, který dával instrukce ve vztahu k chlapcům a k jejich převýchově odpovídá jedinci, který je sadisticky ideatorně zaměřen a je tam i známka pseudopedagogického sadismu. Jsou zde líčeny hrubě patologické scénáře zážitků Aničky, těžko říci, zda-li pisatelem je pouze jeden člověk. Vztah mezi Kateřinou a Barborou byl asi kladný, ale zda měl sexuální podtext znalkyně nemohou uzavřít. Stejně tak je pouze jednou z alternativ, že by oním doktorem mohla být Kateřina MXXXXX, spolehlivě to uzavřít nelze. Aničku však stvořila, k tomu se přiznává a zde je zárodek celých dalších nepřiměřených aktivit. U hlavního líčení pak vznesla svůj protest obžalovaná Kateřina MXXXXX v tom směru, že skutečně se znalkyněmi odmítla spolupracovat, nařkla je z toho, že spousta informací uvedených v závěrech znaleckého posudku je vyvozena nikoliv ze znaleckého vyšetření, ale z výpovědi spoluobžalované Kláry MXXXXX. Dále obžalovaná Kateřina MXXXXX uvádí, že znalkyně neakceptovaly její odpovědi na testové otázky a sdělily jí, že pokud nebude spolupracovat, tak to s ní bude špatné a napíše o ní, že je pedofilní sadista.

V případě obžalovaného Jana ŠXXXXX se znalkyním po celou dobu zkoumání nepodařilo navázat uspokojujivý kontakt, bojkotoval i nejzákladnější informace o svojí rodině, obžalovanou Barboru ŠXXXXX označil pouze jako nejstaršího ze sourozenců, její věk neví a netuší, jestli vystudovala nějakou školu. Byl zcela odmítavý i v naprosto běžných informacích s tím, že jsou jeho soukromou věcí, ke svému vlastnímu výchovnému prostředí se vůbec nevyjádřil, nicméně toto je společné s obžalovanou Barborou ŠXXXXX, tedy je zjevné, že se od malička o něj a sourozence starali i Mravenci nebo blízcí spolupracovníci otce, výchovné prostředí rozhodně nebylo příznivé, vyznačuje se citovým chladem, nedostatkem lásky, určitou citovou deprivací. Znalkyně diagnostikují u obžalovaného smíšenou poruchu osobnosti s rysy schizoidními a histriónskými a celkově sníženou osobnostní vyzrálou. Netrpěl však duševní chorobou či poruchou v pravém slova smyslu. Mohl rozpoznat nebezpečnost svého činu pro společnost a mohl své jednání ovládat. Obě tyto schopnosti byly zachovány v plném rozsahu. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a nevyžaduje uložení ochranného léčení. Jeho osobnost je nezralá, výrazně introvertovaná, sniženě sociálně přizpůsobivá, je citově chladný, rezervovaný, afektivní projevy jsou nestabilizované, teatrálně akcentované se sklonem k dráždivosti i možné impulzivité. Nebyly u něj zjištěny sklony k dissociálnímu jednání ani k fyzické agresivitě jako konstantní osobnostní rys. Je schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Osobnost obžalovaného je nezralá, nebyly zjištěny sklony k trestnímu jednání. Případné členství v náboženském hnutí mohlo mít vliv na jednání obžalovaného, protože je snadno ovlivnitelný autoritami, takovéto členství však popírá. Prognóza jeho resocializace je

hodnocena jako celkem příznivá. Má lehce nadprůměrnou fantazii, sklony k opozici a zejména bohatý afektivní doprovod, toto vše pak vede ke zkreslování a konfabulování.

Obžalovaný Jan TXXXXX netrpěl v době páchání trestného činu duševní poruchou ve smyslu psychózy, ani jinou forenzně významnou duševní poruchou. Je u něj diagnostikována smíšená porucha osobnosti s převahou rysů emočně nestabilních, impulzivních, přítomny jsou i rysy histriónské a maladaptivní. Mohl v době páchání činu rozpoznat nebezpečnost pro společnost a mohl své jednání ovládat, tyto schopnosti byly zachovány v plném rozsahu. Pobyt obžalovaného na svobodě není nebezpečný a nevyžaduje žádnou formu ochranného léčení. V popředí osobnosti struktury obžalovaného je sklon k impulzivním reakcím a histriónským projevům, dále též zvýšené sebevědomí, dominance, slabší potřeba sociálních a citových kontaktů. Nebyly zjištěny sklony k trestnímu jednání, impulzivita obecně může, ale nemusí být doprovázena agresivitou. Členství v náboženském uskupení popírá. Skutečnost, že takovýto dominantní a nezávislý jedinec vyhověl požadavkům Kateřiny MXXXXXX na týrání dětí svědčí o hierarchickém uspořádání nějakého společenství, ve kterém se nacházel v podřízeném postavení. Předpokladem resocializace u obžalovaného je především přerušení kontaktů se skupinami uznávajícími patologické formy chování. U obžalovaného nebyl prokázán sklon ke konfabulacím.

Obžalovaná Hana BXXXXX rovněž v době spáchání činu netrpěla duševní chorobou, ani poruchou. Je nevyváženou anomální osobností, mohla rozpoznávat nebezpečnost činu pro společnost a mohla své jednání ovládat a obě tyto schopnosti byly zachovány v plném rozsahu. Pobyt obžalované na svobodě z psychiatrického hlediska není nebezpečný a nevyžaduje žádnou formu ochranného léčení. Z hlediska osobnostní struktury je možno zmínit aktivitu, dynamičnost, lehkomyšlnost, citovou chladnost, je impulzivní, má sklon k agresivnímu jednání. Vykazuje známky snížené věrohodnosti. Její paměť je lehce nadprůměrná, je schopna zapamatovat si a správně reprodukovat prožité události. Vykazuje známky snížené přizpůsobivosti, dissociální rysy u ní však zjištěny nebyly. Byl zjištěn sklon k agresivnímu jednání při impulzivních reakcích. K případnému členství v náboženském hnutí či uskupení se odmítla vyjádřit, takovéto členství se při známých skutečnostech nabízí, nelze je však prokázat. Prognóza resocializace se jeví jako příznivá, u obžalované se projevují sklony ke konfabulaci, zkresleně vnímá celkovou situaci a přehlíží detaily. U hlavního líčení pak znalkyně doplnily popis testového vyšetření u této obžalované s tím, že má poměrně bohatou fantazii impulzivního typu a reaguje způsobem, kterým člověk zcela neagresivní nereaguje. Obžalovaná vykazuje určitou nevyváženost, kdy na jedné straně direktivně rozhoduje, ale dokáže i reagovat na situace, které se jí nelíbí, na druhé straně je až zvýšeně obětavá, což se mohlo projevit např. při práci s dětmi. Každopádně sklony, tendence, které mohou končit agresivitou jsou v její osobě dány.

Poměrně komplikovanější situace z hlediska hodnocení osobnosti nastala u obžalované Barbory ŠXXXXX. Podle prvotního posudku znalkyň MUDr. Miluše Hamplové, PhDr. Blanky Zapletalové a MUDr. Růženy Hajnové se jedná o ženu, která již svá autobiografická data podává se známkami snížené věrohodnosti. Znalkyně zpracovaly její historii i z hlediska léčby na epilepsii, i s přihlédnutím k nepravdělnému užívání léků, nedodržování epileptického režimu apod. Obžalovaná sama údajně neví o svých onemocněních, kromě epileptických záchvatů nebyla nikdy operována, ani hospitalizována v nemocnici. Absolvovala na JAMU obor skladba v roce 2000. Od roku 2004 pak měla být přijata Kateřinou MXXXXXX do Paprsku, kde vedla kroužky klavíru, nevzpomíná si, co v období 2000 – 2004 dělala, má to všechno zamlžené. V roce 2005 nebo 2006 pak byla přijata ke studiu v oboru speciální pedagogika na Pedagogické fakultě MU Brno. Hovoří při

sexuologickém vyšetření i výsledku o sexuálním partnerském vztahu v minulosti. Matka se na její výchově podílela minimálně, z popudu otce byla předávána do péče cizích lidí, což vedlo k citovému strádání. Neosvojila si přiměřeně společenské role, přetrvávají sklony unikat ze zátěžových situací do role bezbranného dítěte, je k infantilnímu chování disponovaná, proto jí nečinilo potíže hrát tuto roli tak přesvědčivě. Sama tvrdí, že smysl dětské role, která jí byla vnucena Kateřinou MXXXXXa Hanou BXXXXX nezná. V této roli týraného, vážně nemocného dítěte manipulovala s Klárou MXXXXXtak, že došlo k deformaci mateřského pudu až do patologické podoby. Obžalovaná Barbora ŠXXXXX udává, že sama byla dlouhodobě psychicky i fyzicky týrána Hanou BXXXXX, Kateřinou a Klárou MXXXXXovými, byla objektem brutálních sexuálních deviantních aktivit, měla být sexuálně zneužívána, prodávána i fotografována. Její údaje jsou však v rozporu s objektivními lékařskými nálezy, podle kterých nemohlo jít o takový stupeň brutality. Jizvy v oblasti prsu byly nepochybně způsobeny např. operačním zákrokem. Čin, který je jí kladen za vinu, zdůvodňuje tím, že k němu byla donucena Kateřinou pod hrozbou vlastního utopení. Znalkyně konstatují značnou rozpornost výpovědí posuzované, prezentuje se jako naprostá oběť manipulace a týrání. Je zcela nepravděpodobné, že by průměrně inteligentní osoba, jakou posuzovaná je, nechala sebou pasivně manipulovat, aniž by účel manipulace akceptovala. Navíc vystupovala v roli vyžadující její vlastní aktivitu. Stylizuje se do role naivní infantilní a bezmocné osoby, argumentuje poruchami paměti či vlivem nemoci a podáváním léků. Není-li její výmluva akceptována přechází do překvapivě intenzivního verbálního útoku s obviňováním znalkyň a její projev odpovídá stenickým reakcím dospělého se situací dobře obeznámeného člověka. Obžalovaná Barbora ŠXXXXX netrpí, ani netrpěla duševní poruchou, diagnostikována byla histriónská porucha osobnosti. Ta se projevuje tendencemi k dramatizování přehnanými emočními projevy, trvalým zneklidňujícím pocitem neuspokojení, důležitou roli hrají lež, simulování, účelové reakce, sekýrování druhých osob a vynucování si projevů lásky, intriky a udavačství. Histriónské osobnosti jsou značně sugestibilní, na druhé straně dovedou druhými osobami výborně manipulovat. Jejich aktivní vymyšlení dramatických příběhů může věrohodnost jejich výpovědí jako svědka zcela znehodnotit. U histriónských poruch je nejznámější mnohočetná porucha osobnosti, která se vyznačuje tím, že pacient oplývá střídavě dvěma nebo více identitami nebo osobnostmi. Lidé trpící touto poruchou si však své další osobnosti neuvědomují a nejsou si vědomi prožitku druhé osobnosti. Znalkyně tyto dissociativní poruchy u obžalované vyloučily, v roli dítěte i dospělé Barbory vystupovala účelově, zcela vědomě a dle situace tyto role střídala. Dále znalkyně vylučují i závislost na jakýchkoliv návykových látkách či medikamentech, nelze akceptovat její výmluvy na poruchy paměti, neboť paměť vykazuje nadprůměrnou a inteligenci průměrnou. Porucha osobnosti zasahuje i do oblasti sexuální, kde se projevuje situační poruchou chování typu sadomasochistických aktivit. O pravou sexuální deviaci se nejedná. Obžalovaná byla schopna rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání ovládat. Tyto schopnosti byly zachovány v plné míře. Pobyt obžalované není z psychiatrického hlediska na svobodě nebezpečný a nevyžaduje ochranné léčení. Je osobností výrazně anomální, histriónskou se sklonem k infantilnímu a manipulativnímu jednání. Je egoistická, egocentrická, afektivní, nevyrovnaná, manipulovatelná i manipulující, má značnou fantazii a schopnost improvizace. Není tak submisivní, jak se prezentuje, je schopna aktivního a direktivního chování. Je schopna správně si zapamatovat, udržet v paměti a reprodukovat prožité události. Osciluje od nezralosti, naivity a submisivity, postenické reakce dospělého člověka. O typu svého chování rozhoduje sama. Není primárně dissociální osobností, situačně se dopouští trestné činnosti, která jí přináší výhody a uspokojení. Na motivaci se podílely základní osobností rysy a působení blízkých osob. Je zřejmá její aktivní spolupráce. Testové výkony potvrzují, že je schopna i agresivity přímé – fyzické. Jednoznačně preferuje Kateřinu MXXXXX před její sestrou Klárou. Základním

předpokladem resocializace obžalované je především naprostá izolace od Kateřiny MXXXXXX a dalších spoluobviněných. Obecně psychologické vedení je u histriónských jedinců málo efektivní.

U hlavního líčení před soudem pak byla znalkyní MUDr. Hajnovou popsána situace, ke které došlo během vulvoplethysmografického vyšetření (VPG) viz č.l. 4079 spisu, kdy evidentně v případě obžalované bylo zjištěno, že manipuluje se snímačem, který je používán pro tento typ vyšetření; znalkyně zároveň velmi podrobně popsala způsob tohoto vyšetření, i techniku fungování snímačů, který si aplikuje sama obžalovaná před vchod poševní, kdy zobrazující se křivka jednoznačně reagovala na technickou manipulaci a nikoliv na podnět organismu samotného. Obžalovaná tak zjevně účelově vyžádala přestávku ve VPG vyšetření za účelem návštěvy toaletu, tuto však využila k tomu, aby se zařízením manipulovala. Prezentuje se jako osoba, která byla dlouhodobě týraná a sexuálně zneužívaná, ohledně tohoto je však třeba vyjádřit pochybnosti a konfrontovat tato tvrzení s objektivními nálezy z oboru chirurgie a gynekologie. Dramatický popis událostí je pak na místě zpochybnit. Je anomální osobností, neměla citové zázemí v rodině, její věrohodnost je zásadním způsobem zpochybňována a vyložené znaky týrání by u obžalované znalkyně konstatovat nemohly. Po návratu z Norska obžalovaná odmítla jakoukoliv medikaci, neurolog konstatoval po zhodnocení EEG nálezu, že je tam lehce abnormní nález, nejedná se o epileptické ložisko, dlouhou dobu neměla záchvaty ani antiepileptická léčba v současné době není nutná. Znalkyně se zabývaly též zjištěnou lehce sníženou funkcí štítné žlázy. Posttraumatickou stresovou poruchu u obžalované nezjistili, neboť by musel být splněn jednoznačný požadavek a to, že traumatická událost musí být jasně prokázána. Znalkyně se rozsáhlým způsobem vypořádaly též s údajnou epileptickou léčbou obžalované a s charakterem tzv. epileptických i neepileptických hysterických záchvatů. V obou případech bývají většinou krátkodobé, i když mráкотné stavy mohou být i několikadenní. To, že si obžalovaná nepamatuje například na operaci se jeví velmi nepravděpodobné. Způsob mluvy vystupování a infantilita obžalované pak plně koresponduje s její histriónskou osobností, kdy dokáže v jakékoliv roli vystupovat značně přesvědčivě, co bylo však příčinou takového počínání nelze zodpovědět jednoznačně, plynule přechází z role do role podle situace, která je pro ni výhodná nebo účelná, disponuje i hereckým nadáním. Dokáže se naopak chovat stenicky, což předvedla i při vlastním vyšetření. V situaci, když byla konfrontována s nějakou realitou nebo s nějakými rozpory, dokázala se velmi plynule přehoupnout do role dospělého. Že je osobou manipulující i manipulovatelnou, znalkyně vysvětlují tak, že člověk, který je slabý a neschopný právě touto neschopností dokáže zmanipulovat okolí, aby s ním jako s neschopným zacházelo a touto svojí neschopností manipuluje bezprostředním okolím. Takto výrazně manipulovala obžalovaná s Klárou MXXXXXX, dostala ji pod svůj vliv a rozhodovala, jak se zrovna v té chvíli bude chovat. Dopomohla rovněž k tomu, aby se potom Klára MXXXXXX chovala, jak se chovala vůči svým chlapcům. Na návštěvy domů chodila obžalovaná Barbora ŠXXXXXX jako dospělá, matka na ní nepozorovala žádné změny v době, kdy vlastně chodila po čtyřech nebo nemluvila. Obžalovaná Barbora ŠXXXXXX říká, že se jí to vždycky přehouplo, ale toto je velmi nepravděpodobné. Dokáže se chovat zcela účelově a dospěle. Znalkyně také odmítají její tvrzení, že nikdy nebyla v nemocnici a nikdy nebyla operovaná, neboť je vysoce nepravděpodobné, aby tehdy 24letá žena, která objeví na svém těle jizvy, o nichž předtím neví, by nepátrala po příčinách a uspokojila se pouze s tvrzením Kateřiny MXXXXXX, že se jí to stalo dávno.

Největší příval stížností na kvalitu znaleckého vyšetření ze strany obžalované Barbory ŠXXXXXX a její obhajoby nastává poté, co byla tělesně vyšetřena znalkyní MUDr. Hajnovou. Při tomto vyšetření prezentovala obžalovaná jizvy po popáleninách, údajně z Norska, šlo o

zarudlé jevy na kůži, které neměly charakter popálenin, proto chtěla znalkyně, aby jí ukázala obžalovaná tyto stopy i později za přítomnosti ostatních znalkyň. Toto však obžalovaná nečekala a na původních místech se tyto jizvy po popálení již nenacházely. Znalkyně také potvrzují, že nelze laicky rozlišit, zda obžalovaná prodělává epileptické předstírané či hysterické záchvaty. Byla rovněž schopna vzhledem ke svým schopnostem dramatickosti a teatrálnosti nastudovat chování například mentálně postižených osob a dokonale se do této role vžít. Dokázala tak vystupovat v roli mentálně retardovaného Adama FXXXXXv Norsku. Dokázala se chovat jako dítě, které má v České republice nastoupit do 5. třídy. Rozhodně však není tak pasivní a podrobně, jak se stylizuje, je schopna i určitých velmi direktivních reakcí. Obžalovaná je panna a tento nálezný neodpovídá žádné z vaginálních praktik, tak jak je popisovala. Nebyly u ní nalezeny žádné znaky traumatizace konečníku, které by odpovídaly brutálním sadomasochistickým sexuálními praktikám. Znalkyně MUDr. Hajnová pak velmi podrobně popsala i princip vyšetření vulvoplethysmografického, kdy je sledována na základě různých sexuálních podnětů, pozitivní mozková odpověď. Pozitivní reakci u obžalované pak vyvolává sadomasochistická aktivita s převleky. Byla u ní shledána patologie, avšak nebylo možno dospět k závěru, že se jedná o sexuální deviaci, neboť toto nebylo prokázáno ve spojení se základní sexualitou obžalované. Role dítěte je jí příjemná. Na druhou stranu je velmi zajímavé, že byly vysoké reakce na úkaz uškrceného dítěte, který je podnětem, který sám o sobě u většiny lidí - a zvláště u žen - vyvolává naopak silné negativní emoce. Znalkyně zároveň prezentací příslušné formy vyšetření podává vysvětlení, že není možné, aby reakce Barbory ŠXXXXX byly (podle jejího vlastního vyjádření) pouze reakcí strachu ze škaredých obrázků, neboť se jedná o reakci mozku. Obžalovaná je schopna přecházet dokonce z role dívky do role chlapce, změna rolí rozhodně není odůvodněna jejími zdravotními důvody, ale je to pouze otázka situační výhodnosti. Sadomasochistické aktivity pak v ní rozhodně nevzbuzují odpor. Jaký měla mít z role dítěte obžalovaná Barbora ŠXXXXX prospěch, je otázkou, nabízí se pouze různé alternativy, například určitá ideologie, neboť byla ve styku se skupinou lidí vyznávající určitou ideologii. Tuto otázku však znalkyně nemohou jednoznačně zodpovědět. Její agresivní sklony pak mohou vzniknout například i ze strachu nebo úzkosti, motivace k agresi může být různá. Obžalovaná Klára MXXXXX si nevšimla spousty nějakých neadekvátních nepřiměřených způsobů chování u svých synů, ale pokud byla tzv. Aničkou informována o tom, že například Ondra se takto chová, vedlo to u ní k přesvědčení, že je tam něco patologického, začala chlapce víc trestat a obžalovaná Barbora ŠXXXXX k tomu svým způsobem přispěla. Dále se znalkyně vyjádřili i k diagnóze epilepsie, kterou do svého znaleckého posudku nezahrnuli, neboť to není diagnóza psychiatrická, ale neurologická a tvojí ji neurolog, nikoliv psychiatr. V obecné rovině je možno pouze uzavřít, že obžalovaná může mít i záchvaty neepileptické, což je docela běžná a častá věc i u osob, které jsou neurologicky léčeny. Sama obžalovaná Barbora ŠXXXXX přiznává, že Ondřejovi topila hlavu v lavóru, tedy nemohla být v žádném stavu porušeného vědomí v době spáchání skutku.

U hlavního líčení konaného dne 29.7.2008 pak došlo k prezentaci znaleckého posudku týkajícího se obžalované Barbory ŠXXXXX, který byl vypracován znalci z oboru zdravotnictví – psychiatrie MUDr. Ivanem Weinbergerem a z oboru kultura a školství – psychologie Mgr. et. Mgr. Janou Telcovou (posudek je založen na č.l. 4646-4895 spisu). Tento znalecký posudek pak poukazuje na skutečnost, že využívá lékařských zpráv, které předchází znalkyně neměly k dispozici, poukazuje na jisté efekty zdravotního stavu obžalované Barbory ŠXXXXX a dospívá k diametrálně odlišným závěrům při hodnocení její osobnosti a při hodnocení jejich schopností rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a toto jednání ovládat. Znalci vychází z toho, že obžalovaná vyrůstala v silně disharmonickém rodinném prostředí, na její výchově se podíleli „Mravenci“, které vedl ve skautském oddíle Josef ŠXXXXX. Od asi 18 let vyrůstala víceméně na ulici bez rodinného

zázemí, nejprve společně s Evou TXXXXX, později s Kateřinou MXXXXX Klárou MXXXXX. Znalci zohledňují též závěry odborného vyjádření religionisty PhDr. Zdeňka Vojtiška. Rodinné prostředí pak neumožnilo zdravý psychický vývoj. Obžalovaná prodělala kosmetické operace, zmenšení prsou, liposukce podbřišku a pasu. Dále prodělala laparoskopii na pravém ováriu, léčila se pro srdeční i ledvinové potíže, užívala antiepileptika, byly jí podávány léky nějaké rostliny, měla problémy s dýcháním, popisuje opakovanou totální amnézii, měla bývat i pod vlivem morfinu. V určitém období začíná formálně pracovat v Paprsku, ačkoliv fakticky tam zaměstnána nebyla a má docházet k jejímu tělesnému, sexuálnímu, sadistickému i psychickému týrání. Na jejím těle se nachází jizvy, které znalec psychiatr MUDr. Weinberger naprosto přesně lokalizoval jako jizvy popálení cigaretami a dále i jizvy, které zřejmě vznikly v důsledku pořezání. Od přelomu desetiletí lze datovat silný vliv určité skupiny lidí, který se odvíjel od náboženských, ale i ekonomických zájmů. Dlouhodobá paměť vykazuje četné stopy amnézie, které mají povahu amnézie po intoxikacích a v důsledku prožitků extrémně silné psychické zátěže v souvislosti s prožitky traumat. Vykazuje úzkost, nejistotu, opatrnost v úsudku, obavy z rozhodování. Zejména pod stresem není schopna využívat svou intelektovou kapacitu a uvádí silně podprůměrné výkony. Vykazuje velmi silné sklony k pasivitě a podřizování se autoritě. Je obrovsky závislá na oni pečujících osobách. Nemá sklony ke lhaní a záměrnému zkreslování skutečnosti tak, aby z toho měla nějaký prospěch. Jedná se u ní o masivní regres, který má svůj základ v tělesném, sexuálním a psychickém týrání, ve své podstatě tak představuje důsledek tzv. brainwashingu. Ve znaleckém posudku se pak zdůrazňuje právě diagnostikovaná temporální epilepsie, předchozí týrání obžalované a další zdravotní problémy, které v podstatě zapříčinily posttraumatický stresový syndrom a další zásadní diagnózy, agresivitu má sklony stáčet výlučně proti sobě. Shrnuje se, že organicita se váže jak epilepsii, tak i k tomu, že došlo k jejímu posílení díky dlouhodobému týrání a mučení. Objevuje se i symptom tzv. stockholmského syndromu. Znalecký posudek se zabývá hypotézou o tom, že obžalovaná byla pod zásadním vlivem určité skupiny osob, tato má dosud svého žijícího vůdce, materiály této skupiny nekriticky přejímá, byla pod neustálou kontrolou a záměrně izolována od svého okolí. Tato skupina trávila společně volný čas a určitým způsobem i hospodařila. Jsou to známky svědčící pro to, že se jedná o nelegální sektu – kult, jež spojuje jednak ekonomické zájmy a jednak modifikované způsoby poměrně tvrdé výchovy skautů. Otec obžalované patří do této skupiny osob. Pod jejich vlivem se postupně začala projevovat destrukce osobnostních jistot obžalované a byla postupně zbavována vlastní identity. Začal být praktikován tzv. brainwashing, musela například přepisovat a učit se z paměti náboženské texty apod. Znalecký posudek považuje za dané, že obžalovaná byla týrána, zneužívána, manipulována a připravována o vlastní identitu. Za velmi pravděpodobné pak považuje její zneužití k náboženským, eventuálně jiným účelům, z nichž měla mít tato skupina lidí ekonomický profit. Toto způsobilo řadu značných tělesných i psychických poškození a je zřejmé, že obžalovaná v této skupině zaujímal zcela podřadné postavení. Ve své psychiatrické části pak znalecký posudek dospívá k závěrům, že obžalovaná je epileptička, závislá introvertovaná osobnost. V inkriminované době měla navíc organickou disociační poruchu, disociační amnézii, chronickou posttraumatickou stresovou poruchu a stockholmský syndrom. V případě její kauzy Klokánek (tedy útěků ze zařízení FOD Klokánek) byly schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání ovládat zcela vymizelé. V případě kauzy Kuřim (tedy v této trestní věci) byla rozpoznávací schopnost zachovaná, ovládací však snížena podstatně až téměř vymizelá. Jsou dány podmínky pro nařízení ochranné psychiatrické léčby ústavní.

Psychologické závěry pak hovoří o tom, že osobnost Barbory ŠXXXXX je závislá, nehistriónská, mentálně v řadě situací odpovídá asi 11letému dítěti. Kvalitu myšlení snižuje afektivita posuzované, s realitou je ještě spjata, avšak smysl pro ni je snížen, tomu odpovídá i

její tzv. sociální inteligence. Její orientace v prostoru je narušená. V situaci psychické zátěže odvádí silně podprůměrné výkony. Osobností zaměřením je introvertní se schizoidními rysy. Vztah k autoritám je silně narušen, jsou přeceňovány. Silná je její nejistota, úzkost, strach z neustálého ohrožení, silná deprese se suicidálními tendencemi a jiné negativní emoce. Těžká změna osobnosti k níž došlo je multifaktoriální povahy. Její symptomy se ukazují být důsledkem opakovaného týrání, stavu zmatenosti na základě epileptického záchvatu, intoxikace a extrémní exhauscce. Je zřejmé, že zacházení okolí s posuzovanou vyúsťovalo do závažných poruch psychických a funkcí. Z pravidla se hovoří o vymývání mozku či brainwashingu, přítomen je stockholmský syndrom. Paměťové schopnosti obžalované jsou dobré pokud není vystavena situaci zátěžové, neprobíhá u ní epileptický záchvat a není pod vlivem psychofarmak. Je však třeba zohlednit, že její mentální úroveň může fakticky odpovídat 11letému dítěti. Nelze pak s ní komunikovat jako s vysokoškolsky vzdělanou 34letou ženou. Jednání obžalované je nezralé, dětské, primitivní, je silně submisivní, má sklony zavděčit se. Psychologickým vyšetřením nebyly zjištěny sklony obžalované k trestnímu jednání, není jakýkoliv předpoklad, že by vyšetřovaná byla schopna páchat trestnou činnost. Měly-li být posouzeny sklony k agresivnímu jednání, takovéto sklony má každý člověk, nicméně výsledky vyšetření svědčí proto, že má silné sklony k agresivnímu jednání. Její agresivita je cílena proti ní samotné a s velkou pravděpodobností je možné vyloučit, že by směřovala agrese proti okolí. S velkou pravděpodobností byla a ještě může být členem určité náboženské skupiny, na které je závislá a má z ní strach. Lze dovozovat, že v inkriminované době jevila známky vnuceného stylu chování a jednání. K obžalovaným sestrám MXXXXXX má rozporuplný vztah, v něm je zahrnut strach, obavy, ale i respekt. Reflektuje je jako dominantní osoby, jako autoritu, přičemž Kateřinina autorita se ukazuje větší než Kláry. Její vztah k oběma je charakteristický přítomnosti tzv. stockholmského syndromu. Znalci dále uvádějí, že s tak závažným narušením osobnosti se v praxi za běžného života nelze setkat. To, co se odehrálo v osobnosti Barbory ŠXXXXXX je zcela trestuhodný experiment, její návrat do normálního života bude dlouhodobý a výsledek nejistý. Znalec dokonce upozorňuje na psychickou nebezpečnost případně nespravedlivě vynesenoho rozsudku, který by její resocializaci výrazně ztížil. Ačkoliv obžalovaná velmi pravděpodobně patřila mezi členy náležející do nelegální sekty – kultu, nebyla schopna aktivního zapojení se do organizování činnosti této skupiny, byla pouze využívána a nebyla schopna samostatného žití. Stav, ve kterém se nacházela, vylučoval a vylučuje, že by se dokázala o sebe řádně postarat a vést samostatný život. Že obžalovaná vystupuje v roli 13leté dívky, která je retardovaná, těžce nemocná a potřebuje veškerou možnou péči, znalci považují za důsledek jejího poškození na organickém terénu. Byla v určité situaci, v té žila a prožívala ji. Přeměna Barbory v Aničku se udála víceméně v důsledku brainwashingu, například „zlými lidmi“ byla přinucena, aby se jí nic nestalo, že musí vystupovat v roli Adama, zapůsobil tedy normální lidský strach. V roli Aničky si tedy nebyla vědoma, že je Barborou ŠXXXXXX. Na Barboru si začala rozvzpomínat až ve Skandinávii. To, že ztratila pojem o své identitě, byl výsledek manipulace, epilepsie, zdravotních predispozic a brainwashingu. Znalec MUDr. Weinberger dále redukoval vyjádření obžalované Barbory ŠXXXXXX o tom, že měla být pohlavně zneužívána a znásilňována a to v tom směru, že se tak mělo dít podle jejího sdělení pouze orálně a análně, nikoliv vaginálně. Znalci potvrdili, že pracují s diagnózou epilepsie temporálního laloku a to dle zajištěných lékařských zpráv. Že její ovládací schopnosti jsou téměř vymizelé, bylo stanoveno na základě všech diagnóz obžalované a na základě toho, že byla ve velkém stresu, jednala v pudu sebezáchovy a s obrovskou hrůzou ze smrti. Zároveň připouští, že vychází z výpovědi obžalované a v této jí věří. Věř i tu skutečnost, že si nevzpomíná na prodělané plastické operace a spokojila se s vysvětlením, že své jizvy má odjakživa. Toto je normální v rámci jejích diagnóz. Znalci tak podpořili i tvrzení obžalované o tom, že se na některé části svého života nevzpomíná, jelikož mráкотné vztahy v souvislosti

s epileptickými záchvaty mohou trvat i několik dnů. Potvrzují též diagnózu posttraumatické stresové poruchy a stockholmského syndromu, neboť obžalovaná údajně negativně reaguje na mříže, na pouta, hluky, šramoty, prodělala obrovské množství traumatizujících zážitků, konkrétní takovýto zážitek však neuvádějí, pouze souhrnně vycházejí z toho, že již od dětství takovýto zážitek měla. Nelze pak přesně stanovit co bylo prvním spouštěčem této poruchy. Dle znalce MUDr. Weinbergera se tato stresová porucha začala tvořit až v Paprsku, ačkoliv Mgr. Telcová hovoří o traumatických zážitcích již z raného dětství. Je pravdou, že diagnóza stockholmského syndromu byla v jejím případě vyslovena poprvé.

K tomuto původní znalkyně (Dr. Hamplová, Dr. Zapletalová a Dr. Hajnová) reagovaly setrváním na původních závěrech, kdy disociativní porucha obžalované byla vyloučena, při této poruše je přechod z jedné osobnosti do druhé, ovšem aniž by si člověk uvědomoval, že byl někdy onou druhou osobou, nepamatuje si, že by žil v jiné identitě. Poukazují na to, že pokud opoziční posudek hovoří o organicitě a epilepsii obžalované, neznamená to, že každý člověk – epileptik je organik. Navíc podle lékařské dokumentace naposledy se záchvaty byla řešena obžalovaná v r. 1999 a poté až do r. 2004 žádné záznamy v neurologické ambulanci nejsou. Není tedy zřejmé z čeho organicita vychází, navíc není v kompetenci znalců-psychologů vyjadřovat se k medicínským otázkám a vytvářet hypotézy související s tělesným stavem. Epilepsie je choroba neurologická a znalkyně poukazuje na to, že kromě epileptických záchvatů je možný výskyt i tzv. záchvatů neepileptických. Dále není možno kombinovat diagnostiku organické disociační poruchy a disociační amnézie. Znalec psychiatr MUDr. Weinberger ani nevysvětlil, jak se u obžalované tyto poruchy projevovaly. V případě posttraumatické stresové poruchy musí být jednoznačně prokázána traumatická událost, což v případě obžalované nenastalo. Stockholmský syndrom není psychiatrická diagnóza, navíc všechny tyto poruchy jsou v podstatě forenzně nevýznamné v trestné činnosti a znalkyně nechápou, jak mohla mít posttraumatická stresová porucha vliv na ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalované. Ve forenzní psychiatrii jsou totiž jednoznačně vymezeny stavy, které mají významný vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti, avšak nic, co bylo konstatováno u obžalované Barbory ŠXXXXX, nemá významný vliv na tyto schopnosti. Znalkyně tedy setrvávají na svých původních závěrech o tom, že ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalované Barbory ŠXXXXX jsou zachovalé, plně vnímala svoji roli nemocné potřebné holčičky ve věku 13 let a byla si vědoma své pravé identity. Nebyla zjištěna žádná porucha vědomí či porucha intelektu. Naproti tomu znalci MUDr. Weinberger a Mgr. Telcová setrvali na stanovisku, že nesouhlasí se zachováním rozpoznávacích a ovládacích schopností a i oni setrvali na svých znaleckých závěrech. Poukázáno bylo též na skutečnost, že znalkyně Mgr. Telcová je znalkyně z oboru školství a kultura – psychologie, nemá tudíž atestaci klinické psychologie. Tato znalkyně rovněž ve svém posudku uvádí, že na informace od Barbory ŠXXXXX lze spoléhat, přitom prostým studiem spisu lze zjistit rozpory mezi její výpovědí a objektivně zjištěnými skutečnostmi, tudíž takový závěr nelze přijmout.

Na základě shora popsaných, zcela diametrálně odlišných závěrů obou skupin znalců ohledně osoby obžalované Barbory ŠXXXXX pak soud pověřil **zpracováním revizního ústavního znaleckého posudku Ústřední vojenskou nemocnicí v Praze**, přičemž posudek byl vypracován ke dni 1.10.2008 a to z pokynu soudu, a to nikoliv pouze specialisty z oboru zdravotnictví – psychiatrie a psychologie, ale též z oboru zdravotnictví – neurologie a sexuologie. Úkolem znaleckého ústavu pak bylo kromě opakovaného zodpovězení již dříve zodpovězených dotazů z oddělení psychiatrie a psychologie, na které odpovídaly obě skupiny již slyšených znalců, stanovit podíl diagnózy epilepsie u obžalované na ovlivnění rozpoznávacích a ovládacích schopností, zda lze skutečně u obžalované diagnostikovat onemocnění, poruchy amnézie a syndromy, které uvedl znalecký posudek č. 2 zpracovaný

MUDr. Weinbergerem a Mgr. Telcovou a uzavřít zda obžalovaná roli 13leté Aničky sehrála s vědomím vlastní pravé identity. V souvislosti s těmito otázkami pak bylo na místě zrevidovat, zda u obžalované došlo k snížení zachování či vymizení rozpoznávacích a ovládacích schopností a zrekapitulovat, v kterých bodech jsou ty které předchází znalecké posudky správné či mylné. V rámci vyšetření znalci znaleckého ústavu je ze strany obžalované demonstrována vysoká úzkost, těkavé pohyby, přehnaná podrobnost, lakrimace, časem se její stav vždy zklidní. Její motorické projevy lze celkem jednoznačně posoudit jako agravaci či simulace nesouvisící s žádnou psychopatologií, která by je příčině vysvětlovala. Je schopna náhle přejít do projevu malého dítěte, přitom ale stále reaguje na dospělou komunikaci znalců. Tento projev je považován za účelový, vědomý, nejedná se o věkový regres, ale o aktivní manipulaci. Je správně orientována všemi kvalitami, vnímání má bez poruch. V testu organicity pak neprokazuje organické poškození centrálního nervového systému, spíše výsledky svědčí pro agravaci až simulaci poškození. Nebyly zjištěny žádné hrubé poruchy vnímání a pozornosti, intelekt je v pásmu dobrého průměru, emocionalita je výrazně labilní, úzkostná, s pithiatickými rysy, osobnostní struktura je anomální s výraznými histriónskými rysy, volní schopnosti jsou strukturovány, ale hůře uplatňovány. Celkově je bez známek organického postižení centrálního nervového systému. Znalec psycholog se jednoznačně přiklání k závěrům znalkyně PhDr. Blanky Zapletalové oproti znaleckým závěrům znalkyně Mgr. et. Mgr. Jany Telcové. Kognitivní a exekutivní funkce nejsou u obžalované nijak narušeny, je schopna velmi kvalitní koncentrace. Její paměť je neporušena, myšlení je koherentní, bez bludů, s účelově demonstrovanou naivitou. Osobnostní struktura je hrubě anomální, poruchově strukturována, emocionálně nevyvážená, nestabilní, nevyzrálá, histriónská, se sníženou a nespolehlivou seberegulací. Je snadno manipulovatelná a manipulující. Není primárně introvertovaná, je naopak schopna aktivního a direktivního chování, charakterové rysy byly dominantně ovlivněny lidmi z jejího blízkého okolí. Psychologickým vyšetřením nebyly prokázány znaky primární pudové agresivity, v zátěžových podmínkách je však schopna hostilního a agresivního jednání. Obžalovaná je plně orientována, projevuje se výrazně infantilně s regresí do věku 4 let, vypadává však ze své role řadou výroků neodpovídající regredovanému projevovanému věku. Osobnost je histriónská, intelektové schopnosti je pohybuje klinicky v pásmu průměru. Znalci Ústřední vojenské nemocnice pak ve svých závěrech plně ztotožňují se závěrem znalkyň MUDr. Hamplové, PhDr. Zapletalové a MUDr. Hajnové. Nebyly nalezeny žádné projevy duševní choroby. Obžalovaná trpí těžkou histriónskou poruchou osobnosti, která je charakterizovaná mělkou labilní emotivitou, dramatizací a teatralitou projevu, zjevu, chování i obsahu výpovědi, dále pak přehnaným projevem emocí, výraznou sugestibilitou a rovněž přetrvávajícím manipulativním chováním k dosažení vlastních potřeb. Závažným rysem histriónské osobnosti poruchy je výrazná manipulovatelnost a to jak ze strany autoritativního okolí ke své osobě, tak ze strany vlastní osoby směrem k okolí. Posuzovaná uvádí řadu neurotických obtíží, jejichž popis imponuje věrohodně a koresponduje s objektivním psychopatologickým nálezem. Jedná se o onemocnění neurotického charakteru, tedy o obtíže úzkostného a s úzkostí sdruženého charakteru – porucha přizpůsobení. Uvedená neuroticita však nemá naprosto žádný forenzní význam, nenarušuje vztah postižené k realitě a neomezuje její sebevládu. Její jednání může mít a také často mívá velmi dramatický ráz a to včetně tzv. zásad záchvatů, tedy stavu imponujících jako záchvatovité onemocnění. Tato forma exprese bývá pro histriónské osobnosti poruchy zcela typická. Epilepsie jako onemocnění prokázána nebyla a tak lze jakékoliv záchvaty přiřadit pouze pithiatickým mechanismům. Dissociativní křeče (pseudozáchvaty) se mohou velmi podobat epileptickým záchvatům. Součástí dissociativních poruch je i diagnóza mnohočetné poruchy osobnosti, která je definována jako existence dvou nebo více samostatných osobností u jednoho jedince, přičemž se projevuje vždy jen jedna. Tato porucha nebyla shledána a diagnostikována, protože charakter projevu

posuzované neodpovídá symptomatice této poruchy. Při běžné formě dvou osobností je obvyklé jedna dominantní, ale žádná nemá přístup ke vzpomínkám druhé a téměř nikdy si jedna druhou neuvědomuje. Posuzovaná v roli dítěte i dospělé vystupovala účelově, zcela vědomě a dle situace role střídala. Její jednání nebylo z psychiatrického hlediska ovlivněno žádnou duševní chorobou. Motivační i realizační složka jednání nebyla chorobně ovlivněna, obžalovaná se nyní posouvá do role manipulovatelné oběti, údajně až přespříliš snadno zneužívané okolím k cílům, které jsou jí prý samé zcela cizí. Jedná se však pouze o sebeobraný postoj stejně jako projevovaná bezbřehá naivita. Forenzně významný vliv užívání alkoholu nebo jiných psychoaktivních návykových látek a léků nebyl prokázán. Lze spekulovat, že jednání obžalované mohlo být v souvislosti s dlouhodobě prožívanou tenzí, vytvořenou tlakem autoritativního okolí. Tento faktor však není chorobný a není forenzně významný. Diagnózu stockholmského syndromu medicína (psychiatrie) vůbec nezná. Je takto pouze vágně označen kladný vztah pachatele a oběti. I tento fakt je zcela nepodstatný pro forenzní posuzování, rovněž lze spekulovat, že jednání obžalované mohlo být v souvislosti např. s náboženskými rituály sekty, i volba světová vzorového schématu je ovšem osobním rozhodnutím, pokud se nejedná o projev psychózy a to se v daném případě nejedná. V posuzované době byly schopnosti obžalované rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a toto jednání dále ovládat plně zachovány. Pobyť obžalované na svobodě není nebezpečný, vhodná se jeví podpůrná psychoterapeutická péče. Není navrhována žádná ochranná léčba. Obžalovaná tedy netrpěla žádnou duševní poruchou ani chorobou. Je u ní přítomna toliko těžká porucha osobnosti - histriónská osobností porucha. Osobností struktura obžalované je hrubě anomální, emocionálně nevyvážená, nestabilní, nevyzrálá, histriónská, s nespolehlivou seberegulací. Je snadno manipulovatelná a manipulující, není primárně introvertovaná, je naopak schopna aktivního a direktivního chování situačně s celým spektrem teatrálních a často účelových projevů. Charakterové rysy byly ovlivněny lidmi z jejího okolí, pasivně je přijímala i přesto, že jde o názory, postoje a normy, které jsou asociální, morální a kriminální. U obžalované nebyly prokázány znaky primární pudové agresivity. V zátěžových podmínkách je však schopna hostilního a agresivního jednání. Poznávací a výkonové funkce nejsou nijak narušeny, je schopna velmi kvalitní koncentrace udržení a přepojování pozornosti, myšlení má bez bludů. Nebylo prokázáno organické poškození centrálního nervového systému. Obecná věrohodnost obžalované není narušena, při subjektivním hodnocení prožité reality však u ní může docházet k významovým a účelovým posunům. Případné rozpory mezi subjektivními a objektivními údaji nejsou způsobeny psychopatologickými chorobnými mechanismy, ale jedná se o volní vědomé rozhodnutí obžalované. Tato je zcela schopna vědomě rozhodovat o svém jednání a chování. Rozhodnutí o zahájení inkriminovaného jednání mělo základ v aktivním, vědomém a volním rozhodnutí obžalované, nicméně toto rozhodnutí bylo také silně ovlivněno situačními podmínkami a sociálním tlakem skupiny. Motivačním faktorem v tomto jednání je společný cíl skupiny jejích blízkých lidí, na kterém se obžalovaná aktivně a vědomě podílí i s vědomím, že se jedná o agresivní a kriminální aktivity. Případné členství v náboženském hnutí mohlo mít vliv na její jednání a jeho význam byl velmi silný. Jednoznačně ve vztazích preferuje Kateřinu MXXXXX před Klárou MXXXXX. U obžalované nebylo potvrzeno a diagnostikováno současným znaleckým vyšetřením onemocnění epilepsie. Nebyl tudíž diagnostikován ani Gestalt-Geschwindův syndrom. Nebyla diagnostikována organická disociační porucha a stockholmský syndrom není medicínskou diagnózou. Posttraumatická stresová porucha nemá naplněna kritéria a obtíže obžalované lépe vystihuje příbuzná diagnóza - porucha přizpůsobení. U obžalované je přítomna histriónská porucha osobnosti, nikoliv závislá osobností porucha. Znalci se tak shodují v nálezu a v závěrech s posudkem č. 1 znalkyň MUDr. Hamplové, PhDr. Zapletalové a MUDr. Hajnové. Roli 13leté nemocné a bezmocné dívky realizovala s vědomím vlastní pravé identity v rámci projevu její histriónské osobnosti.

Její jednání bylo volně a vědomě podmíněné. Byla schopna pochopit, že se může podílet na trestné činnosti. Jako iniciátor se vzhledem k její struktuře osobnosti nejeví. Posuzované jednání nebylo z psychiatrického hlediska ovlivněno žádnou duševní chorobou. Její rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v plném rozsahu zachovány.

Oba dva předchozí posudky se dle závěrů znaleckého posudku revizního liší v popisu struktury osobnosti v údajném nálezu organicity, v následném vyhodnocení rozpoznávacích a ovládacích schopností, i v návrhu dalších opatření, tedy prakticky ve všech aspektech. Shodují se pouze v tom, že u posuzované nebylo shledáno duševní onemocnění v pravém slova smyslu. Znalci Ústřední vojenské nemocnice se v závěrech ztotožňují se znaleckým posudkem znalkyň MUDr. Hamplové, PhDr. Zapletalové a MUDr. Hajnové. Znalkyně psychologka Mgr. Telcová uvádí diagnózy, k jejich vyslovení je oprávněn pouze lékař. Operuje s neověřenými předpoklady, uvádí opakovaně organicitu, aniž by ji konkretizovala. Diagnostikuje somatické obtíže, aniž by k tomu měla oprávnění jako lékař. Stejně tak uzavírá na neléčenou temporální epilepsii, k čemuž je oprávněn pouze neurolog a užívá psychiatrické diagnózy, k čemuž je oprávněn lékař psychiatr. Znalec MUDr. Weinberger uvádí, že obžalovaná je epileptička, k čemuž je oprávněn pouze neurolog. Uzavírá dále, že byla přítomna organická disociační porucha, což předpokládá organický psychosyndrom, který však ústavní znalci nenalezli. Diagnóza disociační amnézie není vyloučena, není však forenzně významná. Diagnózu chronické posttraumatické stresové poruchy znalci zaměnili příbuznou diagnózou porucha přizpůsobení. Tzv. stockholmský syndrom není diagnózou a není jej tedy možné použít ve znaleckém posuzování. Znalec navíc hodnotí rozpoznávací i ovládací schopnosti jako narušené, aniž by specifikoval, z jakého důvodu a jakým mechanismem k narušení došlo. Uzavírá, že v minulosti byla obžalované podávána léčiva, na kterých vznikla závislost, jedná se však o spekulativní závěr nepodložený lékařskou dokumentací a objektivně nedoložitelnými příznaky, založený pouze na výpovědích. K závěrům o existenci epilepsie nebylo možno dospět ani na základě svědeckých výpovědí, podle kterých obžalovaná měla trpět takovýmito záchvaty, neboť se jedná o výpovědi laiků, záchvat lze sehrát a existují i záchvaty neepileptické. Znalci přitom měli k dispozici i veškeré podklady obhajoby o léčení obžalované právě údajně pro epilepsii. Dospívají však k závěru o tom, že i tyto lékařské záznamy z 80. a 90. let nemusejí mít vztah přímo k epileptickým záchvatům, neboť teprve nově v posledních několika letech se objevuje v medicíně kategorie tzv. neepileptických záchvatů. Navíc obžalovaná ve vazbě nepotřebuje žádnou léčbu a po delší období netrpí záchvaty. I při znaleckém vyšetření dvakrát záchvat prodělala, ani v jednom případě se však nejednalo o záchvat epileptický.

Na základě shora popsaného dokazování pak soud dospěl spolehlivě ke zjištěnému skutkovému stavu, aniž by bylo třeba akceptovat další návrhy zejména obhajoby na doplnění dokazování. Obhajoba obžalované Barbory ŠXXXXX navrhovala dále výslech svědků pana Harváňka, taxikáře z Nového města na Moravě, který se měl vyjádřit k tomu, že vozil obžalovanou Barboru ŠXXXXX za další obžalovanou osobou, Kateřinu PXXXXX, která byla dobrou kamarádkou Barbory ŠXXXXX, Petra ŠXXXXX, který žil jako strýc v kontaktu s Barborou ŠXXXXX, MVDr. L.RXXXXX - policistku, která zjišťovala závady v chodu zařízení Paprsek, Zuzanu PXXXXX – dívku z Klubu lesní moudrosti, která se měla vyjádření ke zranění na těle Barbory ŠXXXXX, nespecifikovanou paní z Luhačovic a psychologku z Kriminalistického ústavu Praha k použití tzv. detektoru lži. K těmto navrhovaným svědeckým výpovědím je možno souhrnně konstatovat, že v případě obžalované Barbory ŠXXXXX se žádný ze svědků nemůže vyjádřit přímo k projednávané trestné činnosti. Jedná

se z valné části o osoby blízké osobě Barbory ŠXXXXX, přičemž jejich svědecké výpovědi už jsou zastoupeny svědeckými výpověďmi svědků slyšených, které dostatečně monitorují výchovné prostředí a sociální okolí této obžalované. Navíc soud v jejím případě za stěžejní důkaz považuje znalecké zkoumání její osobnosti a na těchto závěrech tedy eventuální svědecké výpovědi nemohou ničeho podstatného měnit, neboť znalci již měli k dispozici všechny relevantní podklady pro zpracování posudku týkajícího se její osoby. V těchto souvislostech je zcela nadbytečným slyšet pracovníci Kriminalistického ústavu Praha k eventuálnímu používání detektoru lži, který judikatorně není považován za důkaz a seriózní, subjektivně neovlivnitelnou a soudy akceptovatelnou metodu znaleckého zkoumání. V rozsahu tohoto písemného návrhu na doplnění dokazování založeného na č.l. 5152 soud akceptoval toliko návrh na opakovaný výslech svědkyně Zuzany SXXXXX, která měla údajně ošetřovat Barboru ŠXXXXX po jejím týrání na chatě ve Veverské Bítýšce, nicméně tuto skutečnost svědkyně SXXXXX rezolutně popřela. Dále obhajoba navrhovala provést výslech svědka prof. Rektora z Fakultní nemocnice u sv. Anny. I tento důkaz soud považuje za nadbytečný, neboť se jedná o ošetřujícího lékaře, s nímž měla obžalovaná přijít do kontaktu při její léčbě epilepsie. Veškeré lékařské zprávy, včetně zpráv tohoto lékaře, byly opatřeny, byly poskytnuty znalcům, i znalcům zpracovávajícím revizní znalecký posudek a z hlediska projednávané trestné činnosti by pak tento svědek nemohl ničeho podstatného důkazně přinést. Soud se pokusil obhajobě vyhovět i v případě předvolání svědka Josefa ŠXXXXX, nicméně jak bylo opakovaně ověřeno, tento svědek se na jediné známé adrese v ČR trvale nezdržuje, jeho pobyt je t.č. neznámý. Zdržuje se s vysokou pravděpodobností mimo území ČR na přesně nezjištěném místě a v nezjištěném státě a není tak možno jej předvolat ani prostřednictvím orgánů Policie ČR.

Obhajoba obžalovaného Jana TXXXXX navrhla doplnit dokazování seznamem návštěv u obžalované Kláry MXXXXXv průběhu její vazby až do podání obžaloby, čímž by bylo možno údajně objasnit, že obžalovaná Klára MXXXXX byla vedena ve svých výpovědích snahou maximálně spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení, za což by měla být propuštěna z vazby. O tomto pak údajně svědčí i dopis vyšetřovatele obžalované Kláry MXXXXXze dne 16.7.2007. Dle názoru soudu tento dopis o těchto tendencích nijak nesvědčí a navíc by bylo toto dokazování vysoce nad rámec projednávané trestné činnosti (pokud soud pomine nejzásadnější skutečnost, že o propuštění z vazby může rozhodovat toliko státní zástupce, event. po podání obžaloby soud a spolupráce s policejním orgánem tak rozhodně nezaručuje konkrétní dopad na další trvání vazby). Analýza a vyhodnocení výpovědi Kláry MXXXXXje uvedena níže. Lze akceptovat i výhradu obhajoby obžalované Kláry MXXXXXproti tomuto návrhu na doplnění dokazování o tom, že tato se nikdy nepokusila vazbu opustit, naopak je s ní ztotožněná, nikdy nepodala opravný prostředek do rozhodnutí o ponechání ve vazbě, ani nepodala žádost o propuštění z vazby. Stejně tak soud neakceptoval návrh na doplnění dokazování výsledkem svědka MUDr. Alexandra GXXXXX, neboť tato osoba evidentně existuje, o tomto je soud informován již ze samotného spisového materiálu, dokonce byl pořízen úřední záznam o vytěžení této osoby. Nebyla však zjištěna jakákoliv souvislost mezi skutečným MUDr. GXXXXX a projednávanou trestnou činností. O všech těchto aspektech se vyjádřil negativně. (Jde o obdobné zneužití jména lékaře stejně jako v případě jiných lékařů z Dětské nemocnice Brno, jejichž jména jsou zanesena ve falzifikované a jinak zneužitě lékařské dokumentaci na jiné osoby) Stejně tak soud neakceptoval návrh na doplnění dokazování výsledkem svědka Svobody, údajného souseda chaty ve Veverské Bítýšce. Jednak tato osoba nebyla ani dále blížeji specifikována, jednak je zcela evidentní, že tato chata se nachází na samotě, v dostatečné vzdálenosti od ostatních obydlí, tudíž nelze reálně předpokládat, že by výsledkem této osoby mohly být získány

konkrétní poznatky o trestné činnosti, která se měla odehrát v nočních hodinách v letních měsících roku 2006.

Již v minulosti obhajoba obžalované Kateřiny MXXXXX navrhla opakované znalecké zkoumání této obžalované znalci z oboru zdravotnictví – psychologie, psychiatrie a sexuologie. Ani tento návrh nebylo důvodu akceptovat, neboť obžalovaná byla řádně v přípravném řízení vyšetřena příbranými znalkyněmi, ačkoliv obžalovaná v určitých aspektech projevila neochotu ke spolupráci, neznamená to, že by znalkyně nebyly schopny zpracovat znalecký posudek. Naopak své postupy pečlivě v písemném vyhotovení posudku odůvodnily a obhájily i v hlavním líčení před soudem. Jejich závěry jsou dostačující stejně jako vyšetření, které provedly. Jejich znalecký posudek má veškeré zákonné náležitosti a neobjevily se žádné skutečnosti, pro které by bylo třeba tento znalecký posudek vypracovávat znovu za příbrání znalců jiných.

* * * * *

Shora bylo popsáno důkazní řízení, stejně jako obhajoba jednotlivých obžalovaných. V rámci této uplatněné obhajoby a zejména v rámci závěrečných řečí obžalovaných a jejich obhájců byly podrobně referovány jednotlivé příběhy obžalovaných, z nichž vyplývá, že de facto všichni hlavní aktéři jsou obětí vyšší manipulace, nikdo z obžalovaných nechce být hlavním pachatelem. Obžalované lze rozdělit na skupinu obžalovaných zcela nevinných, kteří s trestnou činností odmítají mít cokoli společného (obžalovaný Jan TXXXXX, Hana BXXXXX, Jan ŠXXXXX) a dále skupinu obžalovaných, kteří se eventuálně nějakého jednání dopustili, ale byli naprosto zmanipulováni a jednali pod neuvěřitelným psychickým tlakem (obžalované Klára MXXXXX, Kateřina MXXXXX, Barbora ŠXXXXX). Již na tomto místě je však třeba zásadním způsobem a razantně zdůraznit, že důvodem celého trestního řízení je existence dvou poškozených nezletilých chlapců Ondřeje a Jakuba, o jejichž zdravotním stavu a poškozené psychice nejsou nejmenší pochybnosti. Závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví- soudní lékařství, zdravotnictví – dětská psychiatrie a kultura a školství – psychologie, jsou zcela jednoznačné, nespochybněné a nespochybnitelné. Jedná se celkem o tři znalecké posudky, na základě kterých muselo prokazatelně v případě obou dvou poškozených dojít k minimálně několikaměsíčnímu týrání, které zanechalo na zdraví obou poškozených nedozírné následky. Těžko pak lze akceptovat takový závěr důkazního řízení, že jim tyto následky buď nepůsobil nikdo, anebo jsou výsledkem nechtěného jednání obžalovaných. Soud tedy striktně projednávané události hodnotí spíše s ohledem na výpověď těchto dvou nezletilých poškozených. Vychází z jejich výpovědí, které jsou v souladu s ostatními objektivními důkazy a zcela zjevně tak nelze akceptovat obhajobu obžalovaných v rozsahu, v jakém ji uplatnili v hlavním líčení před soudem. Je třeba opakovaně poukázat na skutečnost, že především tragický osud obou poškozených nezletilých tvoří jádro žalované trestné činnosti a následky, které nastaly a které byly znalecky zpracovány, jsou zcela nesporné. Je pravdou, že celý případ odstartovaly události ze dne 7.5.2007, kdy byl náhodným způsobem prostřednictvím baby setu svědka Eduarda TXXXXX odhalen nezl. Ondřej v jeho komůrce pod schody v Kuřimi a následovalo podrobné a posloupné rozkrývání výchovného prostředí obou chlapců za období cca 1 roku zpět. V souvislosti s tím se objevuje i fenomén Aničky MXXXXX – Adama FXXXXX– Barbory ŠXXXXX. Již na tomto místě v počátku odůvodnění hodnocení jednotlivých důkazů je možno poukázat na to, že soud považuje oba poškozené za svědky naprosto věrohodné, což bylo stvrzeno i znaleckými posudky z oboru zejména kultura a školství – psychologie PhDr. Marty Skulové. Poškození vykazují

věrohodnost, spíše mají tendenci obžalované svou výpovědí nepoškodit a blokovat informace o nich, než aby je poškozovali nepravdivými výpověďmi, nemají fabulační ani lhavé tendence. Není tedy nejmenšího důvodu nevěřit, že poškození prodělali to, o čem vypovídají. Pouze nezletilý Jakub MXXXXX dne 14.5.2007 v přípravném řízení učinil nevěrohodnou popěrnou výpověď, kdy trestnou činnost zapřel. Bylo to spolehlivě ověřeno jeho následnými výpověďmi, výpovědí Kláry MXXXXX znaleckým zkoumáním, že byl předem instruován, nabádán a slibem vázán k mlčenlivosti (nakonec písemný slib mlčenlivosti složila i sama obž. Klára MXXXXX ohledně tzv. Aničky, tedy se nejedná o nějak neobvyklý postup). Logicky pak tuto část výpovědi pošk. nezl. Jakuba MXXXXX je třeba považovat za nepravdivou. To, co poškození vypověděli pak tvoří jádro trestné činnosti, jimi popsané praktiky a události jsou zakomponovány ve skutkové větě výrokové části tohoto rozsudku. I přesto lze předpokládat, že chlapci jako poškození nesdělili veškeré detaily trestné činnosti, která mohla být ve skutečnosti širší a intenzivnější. Z jejich vlastního vyjádření, vyjádření znalkyně i pracovníků, se kterými přišli do kontaktu FOD Klokánek vyplývá, že přes jejich výpovědi mají stále blok a prezentují, že zdaleka neřekli a neřeknou úplně všechno. Soud pak akceptoval jejich výpovědi jako stěžejní usvědčující důkaz vůči jednotlivým obžalovaným. Jejich výpovědi pak plně korespondují se závěry znalců o následcích trestné činnosti na jejich osobnostech, ať již jde o následky, které specifikoval znalec z oboru zdravotnictví – soudní lékařství MUDr. Michal Zelený, či následky psychického charakteru o nichž hovoří ve svém posudku znalec z oboru zdravotnictví – dětská psychiatrie MUDr. et Mgr. Viktor Hartoš. Pomineme-li závažnou tělesnou újmu, jde především o totální devastaci osobnosti nezletilých poškozených v útlém věku 7 a 9 let za použití brutálních praktik trýznících tělo i psychiku, používání bolesti na prahu snesitelnosti, opakované fyzické tresty, šikanózní postupy a rozklad nejelementárnějších sociálních návyků, porušení bazálního vztahu k matce i osobám blízkým a způsobení posttraumatické stresové poruchy, která handicapuje poškozené po celý život. Jejich výpověď pak obnáší popis dlouhodobého, systematického a brutálního týrání nezletilých dětí, navíc od nejbližších příbuzných, zejména matky a tety. Vyjádření poškozených jsou dále podporována i písemnými záznamy FOD Klokánek a svědeckými výpověďmi svědkyň s nejbližším kvalifikovaným kontaktem s oběma poškozenými poté, co byli do tohoto zařízení umístěni po policejním zásahu dne 7.5.2007. Jedná se zejména o svědkyň Mgr. Dittu PXXXXX, Lenku MXXXXX, Irenu PXXXXX, Alici SXXXXX a Alenu TXXXXX. Všechny tyto písemné záznamy i vyjmenované svědkyň shodně hovoří o tom, že se chlapci spontánně, náhodně a nečekaně svěřovali se svými otřesnými zážitky a s fragmenty trestné činnosti spočívající v jejich týrání, pálení cigaretami, řezání, zavírání do uzavřených prostor a klecí. Podle těchto výpovědí zároveň chlapci evidentně vykazují známky posttraumatické stresové poruchy, citové deprivaci a prožitky trestné činnosti jejich dětská psychika velmi těžko zpracovává. V tomto směru jsou v souladu výpovědi svědkyň i závěry znaleckých posudků. Již na tomto místě je zároveň třeba poukázat na skutečnosti, že výpovědi těchto poškozených jsou v jednoznačném obsahovém souladu s výpovědí obžalované Kláry MXXXXX(k její výpovědi viz níže).

Z pohledu nezletilých poškozených jsou následky trestné činnosti jasně analyzované odborným posudkem, existují a jsou nepochybnitelné, je rovněž zřejmé, jakými praktikami byly následky způsobeny a zbývá tedy posoudit, kdo z obžalovaných jakým způsobem se na této trestné činnosti podílel a jak vyhodnotit vedené obhajoby. K důkaznímu řízení obecně je možno zmínit, že bylo vedeno velmi široce, což bylo způsobeno zejména osobou obžalované Barbory ŠXXXXX, okolnostmi jejího pohybu před zatčením, její rolí v případě apod. Je však třeba mít na paměti, že sledovaná dějová linka je v podstatě velmi tenká a důkazně úzká. Za relevantní důkazy v těchto souvislostech je třeba označit toliko výpovědi obžalovaných a poškozených, znalecké posudky a důkazy listinné. Ačkoliv ve věci byla vyslechnuta celá řada

svědků, je možno jejich vyjádření považovat pouze za vyjádření podpůrná, která mají mapovat zejména prostředí jednotlivých obžalovaných, jejich roli a eventuální motivy předmětné trestné činnosti. Jde tedy o objasňování okolností případu.

Klára MXXXXX v přípravném řízení vypovídala celkem 13x, přičemž kompletní souhrnné doznání učinila u hlavního líčení před soudem. Svoji vinu doznává až na drobné detaily a hájí se verzí o naprostém zmanipulování ze strany zejména neznámého pana doktora. Je pravdou, že její popis skutkového děje, její doznávající výpověď, jež usvědčuje i spoluobžalované, byla v přípravném řízení učiněna postupně v závislosti na postupu důkazní situace a výpovědi chlapců. Stěžejní je však její výpověď u hlavního líčení, u něhož rovněž své postupně se vyvíjející výpovědi v přípravném řízení logicky vysvětlila a soud její argumentaci akceptoval (dále viz níže).

Obžalovaná Kateřina MXXXXX nevypovídala v přípravném řízení ani před soudem. Činí pouze prohlášení, v němž se k projednávané trestné činnosti hlásí, dopouštěla se jí společně se sestrou Klárou, ovšem rovněž pod tlakem instrukcí od tzv. doktora a ve stresu, do kterého se obě dostaly. Tato obžalovaná zcela atypicky a nebývale aktivně vystupuje na obranu obžalované Barbory ŠXXXXX a odmítá její vědomou a aktivní účast na trestné činnosti. To vyplývá i ze závěrečných řečí. Obecně se u hlavního líčení konaného dne 16.10.2008 k trestné činnosti doznala, tedy k podílu a týrání dle obžaloby, odmítá však spolupachatelství Barbory ŠXXXXX a verzi Kláry MXXXXX, že byla Barborou zmanipulována. Doznala i to, že Barboře vytvořila novou identitu, striktně však odmítá, že by šlo o něco více než úmysl pomoci dětinské bytosti, rozhodně se nejednalo o spojitost s vírou, s Hnutím Grálu apod. Obžalovaná Kateřina MXXXXX přiznává i účast na chatě ve Veverské Bítýšce, kde však byla Barbora ve stejném postavení jako nezletilí poškození a pokud se dopustila žalovaného jednání, bylo to pod nátlakem sester MXXXXX, kdy ona osobně Barboru ŠXXXXX k topení Ondry v laboru verbálně nutila.

Obžalovaná Hana BXXXXX se hlavního líčení vůbec nezúčastnila, v přípravném řízení většinou nevypovídá. Předmětnou trestnou činnost pouze obecně popírá, stejně jako usvědčující výpověď Kláry MXXXXX.

Obžalovaný Jan TXXXXX trestnou činnost rovněž popřel, klece sice zapůjčil, ale nevěděl na co a na chatě ve Veverské Bítýšce vůbec nebyl. Působil v Paprsku i v oddíle Mravenci. Poškozené z Paprsku zná, ale bližší kontakty s rodinou Kláry MXXXXX neudržoval. Usvědčující výpověď Kláry MXXXXX si nedokáže vysvětlit, odmítá i to, že by se dopustil fyzického násilí vůči bývalé manželce.

Obžalovaný Jan ŠXXXXX u hlavního líčení učinil pouze důkazně nepřínosné prohlášení, že viděl Aničku v období po chatě ve Veverské Bítýšce, která měla stopy po fyzickém násilí, avšak situaci nijak neřešil. Jeho rodina je ohrožena tajnými službami, bojí se o život, proto nevypovídá. V přípravném řízení vyjádřil nesouhlas s obviněním, potvrdil svou činnost v Paprsku a připustil v případě I./C. výrokové části rozsudku, že maximálně 5x na žádost Kateřiny nebo Kláry MXXXXX přinesl Jakubovi v Paprsku jídlo. Má za to, že jeho sestra Barbora byla unesena a Anna se začala za jeho sestru vydávat.

Obžalovaná Barbora ŠXXXXX byla údajně objektem tzv. terapií dlouhodobě, aplikovaly je zejména Klára MXXXXX, Kateřina MXXXXX a Hana BXXXXX. Ondru do laboru ponořila dle bodu I./B. výrokové části rozsudku, ale pouze ve velkém psychickém

nátlaku a ve strachu z jejího vlastního týrání. V přípravném řízení pak velmi obšírně líčí historii jejího vlastního týrání a pohybu po různých místech v republice i po Skandinávii.

Již v tomto okamžiku pak soud považuje za nezbytné zabývat se vyhodnocením výpovědi stěžejních obžalovaných, které se převážně na trestné činnosti podílely. Jedná se o Kláru MXXXXX, Kateřinu MXXXXX a Barboru ŠXXXXX. V případě **Kláry MXXXXX**, jak již bylo výše naznačeno, tato učinila komplexní doznávající a usvědčující výpověď u hlavního líčení. Průběh přípravného řízení je pak skutečně poznamenán ve smyslu námitek obhajoby tím, že vypovídala opakovaně a postupně trestnou činnost popisovala a postupně usvědčovala jednotlivé spoluobžalované. Podle názoru soudu se však jedná o podrobný, logický a upřímný posun, kdy se obžalovaná nejprve písemnou formou a poté i formou výpovědi obviněného vypsala a vymluvila ze své viny a učinila komplexní doznání. Tento proces určitého prohlédnutí Kláry MXXXXX v průběhu přípravného řízení po jejím vzetí do vazby pak podrobně popisují i znalkyně zabývající se její osobností dr. Hamplová, dr. Zapletalová a dr. Hajnová. Obžalovaná Klára MXXXXX byla zcela v zajetí své vlastní představy o tom, že musí pečovat o nezletilou těžce nemocnou a v minulosti těžce týranou a sexuálně zneužívanou Aničku z Norska a za tím účelem je potřeba i upravovat rodinné poměry uvnitř a radikálně změnit výchovu obou svých synů. Pakliže se tato situace dostala do patologické podoby jejího mateřského vztahu, stále očekává, že se dostaví onen pan doktor a celou situaci objasní. Obžalovaná se pak trestné činnosti nedopouštěla v úmyslu někomu uškodit, ale naopak pomoci a její role je skutečně charakterizována jako paralelní role pachatele i oběti. Postupná deziluze obžalované Kláry MXXXXX je v těchto souvislostech pochopitelná a stejná, jako když o ní např. vypověděl i svědek Tomáš HXXXXX. I on se podle jeho vlastního vyjádření nacházel v okruhu osob tzv. Mravenců a evidentně osob, které sdružovala i nauka Hnutí Grálu. S ohledem na to, že se již před dávným časem rozhodl toto společenství opustit, je podle názoru soudu v současné době už schopen dostatečně objektivního náhledu na věc. I soud takovému procesu návratu do reality věří. Takovýto proces pak plně vyplývá i ze znaleckého hodnocení osobnosti obžalované Kláry MXXXXX. Součástí jejího doznání je též tvrzení o zmanipulování, infiltraci Aničky do rodiny a pokynech pana doktora, vedený Barborou a Katkou výchovným směrem, kterým by sama nikdy nešla. Toto lze považovat za prokázané řadou svědeckých výpovědí, a to i nezaujatých svědků z jejího okolí, i písemnými referencemi k této obžalované, z nichž jednoznačně vyplývá, že vedla řádný život, neměla problém sama se sebou ani s výchovou chlapců, řádně pečovala o rodinu a byla vzornou matkou. Skutečně pak nelze dohledat racionální důvod k tak razantní změně chování vůči vlastním dětem i zbytku rodiny, tedy zejména vůči prarodičům chlapců, i např. v jejím zaměstnání, kde se začala hůře projevovat, než že se tato harmonická osoba stala terčem cílené manipulace. U obžalované tedy nastává postupná změna v chování, introverze, preference Aničky a péče o ni, neustálé telefonování, sms-kování, omezování sociálních kontaktů apod. V tomto směru verzi obhajoby obžalované plně podporují svými svědeckými výpověďmi zejména Eliška MXXXXX, Ladislav MXXXXX, Gabriela MXXXXX, Marcela ZXXXXX, Radek CXXXXX, dr. Alena ZXXXXX, Eliška VXXXXX, Ivona KXXXXX, Dan KXXXXX, Jiří HXXXXX apod. Klára MXXXXX teprve při faktické konfrontaci s výpověďmi nezletilých poškozených chlapců a s ostatním dokazováním v přípravném řízení postupně činí výpověď a tato je jistou rezignací na období posledních nejméně 18 měsíců. Především je pak tato výpověď v plném obsahové korespondenci s výpověďmi poškozených a s obžalobou a v těchto směrech soud nepřipouští opačný závěr. K tomuto doznání přistupuje i rámcové doznání Kateřiny MXXXXX a zcela objektivní důkazy v podobě listin, lékařských zpráv, odborných znaleckých posudků apod. Nezanedbatelným je i emociální doprovod výpovědí této obžalované při podání výpovědi u hlavního líčení. Dále je třeba zmínit, že obžalovaná na podporu svých tvrzení již

v přípravném řízení policejním orgánům vydala řadu listin, poskytla podklady o svých emailových korespondencích a telefonních kontaktech, přičemž bylo zcela evidentně prokázáno, že ve stovkách případů obdržela instrukce prostřednictvím emailů z adresy azeynaloff@centrum.cz. Část těchto listinných instrukcí pak byla zachována a zcela evidentně z nich vyplynulo, že obžalované Kláře MXXXXX byl prezentován a důsledně systematicky vštěpován příběh zcela bezmocné, postižené 13leté dívky na hranici života a smrti, o kterou je nutno systematicky pečovat a informovat doktora o každém kroku. Od něj pak proudily informace, jakým způsobem dále postupovat. Verzi Kláry MXXXXX o průběhu její péče potvrzují i znalkyně dr. Hamplová, dr. Zapletalová a dr. Hajnová, které shodně analyzovaly její dosavadní osobnost a proměnu v souvislosti s příchodem Aničky a péči o ni. Byla zneužita svým nejbližším okolím, zejména svojí sestrou, k níž má silný vztah a respekt a neustále žila v pocitu, že její jednání zastřešuje jakási vyšší autorita v podobě doktora a ušlechtilého úmyslu pomoci postiženému dítěti. Manipulace s Klárou pak byla cílená právě na její silný smysl pro rodinu a pomoc druhým. Klára je na Kateřině od dětství citově závislá a Kateřina je pro ni autoritou. I dle závěrů znalkyň jednání vůči Kláře, jak je touto popisováno, nese rysy charakteristické pro manipulativní jednání některých sekt. Byly to rovněž znalkyně, které shodně se soudem uzavřely, že její mateřský pud byl deformován až do patologické podoby.

S ohledem na takovéto (v tomto okamžiku pouze obecné) hodnocení osoby Kláry MXXXXXa s přihlédnutím k její výpovědi, která je souladná s ostatními důkazy i znaleckými posudky s ohledem na níže vyhodnocené roli a obsahu výpovědi Kateřiny MXXXXX a Barbory ŠXXXXX, soud považuje výpověď Kláry MXXXXX za věrohodnou a akceptuje její dějovou verzi bez výhrad.

Obžalovaná **Kateřina MXXXXX** s obžalovanou Barborou ŠXXXXX dle jejich vlastních vyjádření i dle svědeckých výpovědí spolu dlouhodobě žily ve společné domácnosti na adrese Brno, XXXXX. Kateřina MXXXXX pak roznesla po rodině informaci, že Barbora ŠXXXXX zemřela, toto sdělila svým rodičům i obžalované Kláře MXXXXX a poté obě, tedy Kateřina MXXXXX i Barbora ŠXXXXX začaly pracovat na nové identitě Aničky. Byla to Kateřina MXXXXX, která stojí za organizací, plánováním a konspiračními metodami souvisejícími s tzv. Aničkou, falzifikovala lékařské zprávy Dětské nemocnice v Brně – onkologie, zneužila nezletilou Marii SXXXXX pro odběr DNA vzorků za účelem znemožnění identifikace Barbory, přičemž se jedná o poměrně sofistikovanou kamufláž, kdy Marii SXXXXX jsou aplikovány i barevné čočky a jsou jí barveny vlasy. Obžalovaná Kateřina MXXXXX vytváří fiktivního kamaráda pro syna Ivana TXXXXX a Evy TXXXXX, aby si měl s kým dopisovat atd. v době nemoci, nechává svědka Radima MXXXXX psát dopis pro Kláru MXXXXX „jakoby od Aničky“, sjednala svědkyni Ivanu VXXXXX, aby zahrála roli sociální pracovnice pro Kláru MXXXXX. Je tedy možno uzavřít, že obžalovaná Kateřina MXXXXX permanentně v průběhu relativně dlouhého období svoji sestru klame a nelze tak akceptovat její obhajobu o tom, že jsou ve stejné pozici manipulovaných a stresovaných osob. Je to právě obžalovaná Kateřina MXXXXX, která spolupracuje na vsetínské verzi o původu Aničky pro opatrovnický soud a i v tomto trestním řízení před soudem se vyskytují signály, že instruuje obžalovanou Barboru ŠXXXXX, jak má vypovídat nebo jak bude sama vypovídat apod. Těchto poznatků je vysoké množství, evidentně tato obžalovaná opakovaně zneužívá nezletilé děti a lékařské zprávy k účelům dle vlastních scénářů. V těchto souvislostech je možno zmínit např. zneužití zdravotnické dokumentace dcery svědkyně Ady NXXXXXé apod. Kateřina MXXXXX dále významně zaangažovala svědkyni Evu TXXXXXovou, která za Barboru ŠXXXXX absolvovala školní praxi a která údajně pro pedagogické účely v květnu 2007 poskytla svůj cestovní pas, později po cca půl

roce nalezený u Barbory ŠXXXXX v Norsku. Je tak zcela zjevné, že Kateřina MXXXXX významně a aktivně přispívá k útěku spoluobžalované ŠXXXXX z ČR (mj. i do FOD Klokánek doručila Aničce dopis se signálem o útěku, po jehož doručení během několika hodin Anička uprchla) a k jejímu ukrytí pod cizí identitou a pod zneužitými oficiálními doklady. Zcela zásadním a prokázaným zjištěním ovšem je, že právě z jejího počítače a mobilního telefonu jsou odesílány e-maily a sms zprávy směrem ke Kláře MXXXXX, a to jménem tzv. pana doktora jménem Andrey ZXXXXX, který průběžně odesílá instrukce ve věci péče o Aničku i ve věci převýchovy obou nezletilých chlapců. Je to tedy opět obžalovaná Kateřina MXXXXX, která buď sama byla oním doktorem a autorem instrukcí nebo minimálně s plným vědomím podvodu na své sestře Kláře MXXXXX zprostředkovávala tyto instrukce od jiné osoby a „zpracovávala“ svoji sestru, o níž věděla, jaké má vlastnosti, priority, byla si vědoma toho, že pro ni představuje autoritu a vlastnosti své sestry zneužila, aby jí podvrhla 33letou Barboru ŠXXXXX, coby ubohé dítě a odstartovala tak tragický proces deformace mateřského pudu Kláry MXXXXXv neprospěch obou poškozených chlapců. Obžalovaná Kateřina MXXXXX evidentně organizovala nebo se podílela na organizaci útěku tzv. Aničky z brněnské pobočky FOD Klokánek dne 12.5.2007, když právě ona přinesla Aničce dopis, v němž se nacházela symbolika noci a indiána, což jsou v určitém okruhu osob známé, i dle poškozených chlapců popisované, symboly útěku. S takovou rolí obžalované Kateřiny MXXXXX v celém případě pak plně korespondují i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – psychologie a psychiatrie, podle kterých netrpí psychózou ani psychotickým onemocněním, má nadprůměrnou inteligenci s bohatě rozvinutou fantazijní složkou, nadprůměrnou paměť, racionální systematické a tvořivé myšlení. K jejím osobnostním rysům patří egocentrismus, egoismus, ctižádostivost, cílevědomost, sebevědomí, energičnost a organizační schopnosti. Je citově chladná s malou schopností empatie, sociálně uzavřená a má přirozenou autoritu. Tyto faktory jí dle názoru soudu plně umožňují splnit výše popsanou roli. Je třeba poukázat na způsob vedení obhajoby touto obžalovanou samotnou, která policii, znalkyně, svědkyni BXXXXX a další osočuje z neseriózních a šikanózních postupů, znalkyně nařkla dle názoru soudu z postupů nezákonných až kriminálních (údajně pokud nebude spolupracovat, vyhotoví na obžalovanou posudek v její neprospěch). Přitom je to právě obžalovaná, kdo se projevuje arogantně, autoritativně a problematicky, jak vyplývá z výpovědi svědkyně BXXXXX, ze znaleckého posudku a zcela demonstrativně i ze zvukového záznamu videonahrávky z policejního zásahu v Kuřimi ze dne 7.5. 2007. Proto a s přihlédnutím k dalším níže hodnoceným důkazům soud obhajobě této obžalované, která byla zaměřena převážně na obhajobu spoluobžalované Barbory ŠXXXXX, neuvěřil.

Obžalovaná **Barbora ŠXXXXX** si podle znaleckých závěrů (viz výše) musela jednoznačně uvědomovat své různé identity a vědomě a tendenčně je střídala podle vlastní potřeby. Aktivně na trestné činnosti spolupracovala, dělala ze sebe nemocnou a týranou 13letou dívku, ačkoliv si musela být vědoma, že tomu tak není. Její zdravotní stav byl rovněž přezkoumán znalcem z oboru zdravotnictví – soudní lékařství a ani tento znalecký posudek nepotvrdil roli této obžalované coby oběti fyzického násilí. Inspiraci však tato obžalovaná měla doma v podobě skutečně těžce nemocné sestry Kristýny, k tomuto se přidružuje shora popsaná kreativita obžalované Kateřiny MXXXXX (zneužití lékařských zpráv na dceru svědkyně NXXXXX nemocnou leukémií apod.) a tato kombinace pak umožňuje vznik nové bytosti - týrané, zneužívané, norské holčičky. Obžalovaná Barbora ŠXXXXX zároveň z Norska přiváží řadu písemností, které jsou součástí spisu, jejichž obsah koresponduje s celkovou konspirací proti Kláře MXXXXX i českým úřadům a zachycuje i následné taktiky obhajoby, např. obžalovaného Jana ŠXXXXX. Operuje se zde s tajnými službami, se způsobem výpovědi u policie, jakým způsobem má být upoutávána nebo naopak

dezorientována pozornost policejních orgánů či sociálních úřadů apod. U obdobných vyjádření vypovídá i např. svědek JUDr. Josef KXXXXXXý a na teoriích o tajných službách, které jsou rovněž zakomponovány v písemnostech zajištěných u Barbory ŠXXXXX, staví své poměrně nesmyslné vyjádření obviněného i obžalovaný Jan ŠXXXXX.

Obžalovaná Barbora ŠXXXXX nápadně shodně obsahově popisuje, co se jí v minulosti mělo stát na nejrůznějších místech, a to s tím, co se mělo stát i chlapcům dle podané obžaloby. Obžalovaná kopíruje skutkový děj a snaží se začlenit do okruhu poškozených (hovoří o zavírání, svazování, jezení ze země, týrání, střídání rolí hodné a zlé osoby, metoda navozovaného pohřbívání do země apod.). Totálně kopíruje usvědčující výpověď Kláry MXXXXX, ale vytváří vlastní verzi, dle které byla obětí tzv. terapií. O zneužití její role oběti trestné činnosti, jakožto určitého obranného mechanismu pak vypovídá revizní znalecký posudek Ústřední vojenské nemocnice Praha. Ve svém rozsáhlém vyprávění a líčení však obžalovaná používá reálie, tedy uvádí místa, události a osoby, se kterými měla přijít do kontaktu a tyto občasné a nahodilé body její výpovědi jsou ověřitelné a vytváří tak potřebný dojem její údajné věrohodnosti. Evidentní lež pak prezentuje obžalovaná ŠXXXXX i v jednání u soudu ve smyslu bodu II. výrokové části tohoto rozsudku, který prezentuje před soudkyní Městského soudu v Brně vsetínskou verzi svého původu, že byla ve Vsetíně u babičky, a to dle předem připraveného scénáře obžalovaných MXXXXX a jejich matky. O tomto pak vypovídá svědkyně Olga DXXXXX. Naprosto nelogicky pak ve svých výpovědích obžalovaná Barbora ŠXXXXX osočuje ze svého týrání kromě obžalovaných MXXXXX i Hanu BXXXXX a dle uvedeného raportu norské policistky českého původu jí vyprávěla i o bití ze strany svého bratra Jana ŠXXXXX. Je možno zmínit, že sama obžalovaná Barbora ŠXXXXX se vyjadřuje k tomu, že přepisovala do hnědého deníku jednotlivé sms zprávy. Ačkoliv v inkriminovaném období měla být zcela pohlcena identitou nezletilé nemocné Aničky, o jejíž pravé podstatě jí údajně nebylo nic známo a neuvědomovala si, že Aničkou není, objevuje se i ve výpovědi její matky MUDr. Renáty ŠXXXXX, že docházela pravidelně domů, tedy do bydliště jejich rodičů a chovala se zcela normálně a nic nenásvědčovalo přerodu obžalované v tzv. Aničku. Stejně tak dle svědeckých výpovědí (např. dle svědkyně SXXXXX ještě v březnu-dubnu 2007!) se měla v tomto období pohybovat v Paprsku a zde vykovávat pedagogickou činnost bez jakýchkoliv excesů. Valná většina svědků toliko připouští, že obžalovaná byla dětinštějšího vzhledu a infantilnějších projevů. Opět ve shodě s revizním znaleckým posudkem je však třeba uzavřít, že podle postřehu některých svědků, např. Marka SXXXXX, obžalovaná v některých situacích se projevovala jako dítě, v některých však vykazovala vysoký intelekt, vysokoškolské vzdělání a schopnost hlubokých a filozofických úvah. Nakonec i v průběhu hlavního líčení před soudem ji např. její matka dle č.l. 5084 posílá instrukce o průběhu hlavního líčení a komentuje poměrně konspirativním způsobem znalecký posudek, který nechala na osobu obžalované Barbory ŠXXXXX zpracovat její obhajoba. Takovýto přípis by pak rozhodně nemohl být směřován obžalovanému, který by nebyl schopen plně chápat smysl a podstatu trestního řízení a byl by regredován do věku několikaletého dítěte.

Obžalovaná Barbora ŠXXXXX měla být téměř k smrti nemocná a v permanentním kontaktu s tzv. doktorem a vožena do nemocnic, evidentně ani jedno z toho nebyla, protože se jednalo o relativně zdravou dospělou ženu. Těchto skutečností si byla vědoma, věděla tudíž, že klame a vytváří falešnou identitu. Žádné závažné zdravotní potíže u ní nebyly prokázány, a to ani zásahy do tělesné integrity. To, co ona sama prezentuje jako následky dlouhodobého fyzického týrání a pohlavního zneužívání a znásilňování jsou pouze strie, jizvy po plastické operaci a liposukci, přičemž např. plastickou operaci prsou si sama zajistila a zaplatila, což stvrdila svojí výpovědí i svědkyně Eva TXXXXX. Rozhodně pak nelze uvěřit tomu, že by si

žena věku obžalované v příslušném období takovýto zákrok nepamatovala. Rovněž znalkyně činné v této trestní věci podrobně popsaly, že obžalovaná ukazovala stopy po týrání, konkrétně po pálení cigaretami, tyto stopy však u příštího kontaktu se znalkyněmi nebyly k nalezení, což rovněž svědčí o tom, že obžalovaná zcela účelově se snaží obelstít nejružnější subjekty objasňující tuto trestnou činnost svojí rolí oběti. Obžalovaná je virgo intacta, ačkoliv předložila ty nejstrašnější scénáře znásilňování, včetně náznaků vaginálních praktik. Její vyjádření z přípravného řízení, byť je naschvál stylizováno do dětské dikce, jednoznačně hovoří o vaginálních praktikách a soud nemůže akceptovat vyjádření znalce MUDr. Weinbergera o tom, že by snad obžalovaná hovořila toliko o orálních a análních praktikách. Takováto selekce sexuálních praktik při rozsáhlém znásilňování a pohlavním zneužívání působí krajně nevěrohodně a spíše odpovídá přizpůsobení obhajoby poté, co ve známost vešla lékařská zpráva o panenství obžalované. De facto všechna tvrzení obžalované o jejím týrání, které mělo zanechat i stopy na jejím těle, pak byla vyvrácena znaleckým posudkem MUDr. Michala Zeleného z oboru zdravotnictví – soudní lékařství. Žádné ze stop, na které sama poukazuje, nesvědčí o fyzickém týrání a brutálním znásilňování a těžko pak lze akceptovat názor její obhajoby, že tyto skutečnosti nesvědčí o její lži. V těchto souvislostech si obžalovaná jednoznačně buď je nebo není něčeho vědoma a za dané situace je třeba učinit jediný možný závěr, že tělo obžalované Barbory ŠXXXXX nenese žádné stopy radikálnějšího zásahu do její integrity, nebyly tedy zjištěny žádné stopy po poranění a tudíž obžalovaná neměla nejmenšího důvodu prezentovat se jako oběť brutálního násilí. Toto týrání bylo vyličeeno v tak extrémní poloze, že by při jeho realizaci bylo jen těžko slučitelné se zachováním života a zdraví (krvácela z celého těla, má v sobě díru, zároveň ji někdo dusí, je opakovaně bita, denně má epileptické záchvaty apod.). Obžalovaná měla být řezána, pálena, znásilňována, přitom kamerována. Toto všechno bylo vyvráceno znaleckým posudkem. Působí pak dojmem, že chce účelově vyprávět znásilňování a fyzické týrání a schválně toto líčí dětským způsobem, ačkoliv je moc dobře schopna souvislého a exaktního vyjadřování. Zachází do takových absurdit, že se jejímu vyprávění nedá věřit a líčí to jako výcvik k prostituci. Líčí tzv. terapie paradoxně v mnohem hrůznějších podobách než samotní poškození v této trestní věci. Události na chtě ve Veverské Bítýšce vykreslila v mnohem dramatictější podobě než samotní poškození, avšak dle znaleckého posudku i dle nezl. Jakuba na svém těle žádná zranění adekvátní popisovanému ději neměla. Oproti tomu norské policistce popřela sexuální zneužívání její osoby a svědku Dr. KXXXXXému popřela jakékoli týrání. Obžalovaná se tedy zjevně prezentuje různě podle situace a vlastního uvážení. Sama Kateřina MXXXXX dle znaleckého posudku doznala, že informace o znásilňování Barbory ŠXXXXX jsou výmysly, stejně jako její nová identita pod jménem Anička. Obžalovaná ŠXXXXX navíc podle znaleckého posudku má poruchu chování ve smyslu sadomasochistických aktivit. Je to zcela jednoznačný výsledek sexuologického testování a znalkyni se pak snaží namluvit, že se pouze „leká škaredých obrázků“, ačkoliv jde jednoznačně o mozkovou reakci, kterou obelhat nelze. Popis líčených událostí má rovněž dle znaleckého posudku charakter ideatorního sadismu pedofilně orientovaného. Dané postupy a praktiky jsou tedy plně korespondující pouze a jediné s osobností právě Barbory ŠXXXXX. K tomu navíc přistupují i výsledky domovní prohlídky provedené u ŠXXXXX, kde byly nalezeny četné DVD záznamy s lesbickými a právě sadomasochistickými praktikami. Nikdo jiný z dotčených osob, než právě obžalovaná Barbora ŠXXXXX takovéto tendence nemá a tyto skutečnosti ukazují na pevné sepětí této obžalované s trestnou činností. Obžalovaná ŠXXXXX v roli Aničky líčí Kláře MXXXXX sadomasochistické výjevy ze svého dětství, přitom se nechává „terapeuticky“ hladit po celém těle a vyloženě sexuálně stimulovat. I toto pak podtrhuje intimní orientaci obžalované.

Svědék JUDr. KXXXXXX se v červnu 2007 s obžalovanou osobně setkal ve Stockholmu, výslovně se jí ptal a tato mu popřela, že by byla obětí nějakého násilí, pouze chtěla být dítětem. Rovněž svědci FXXXXX vylicili, že po útěku z FOD Klokánek zcela samostatně k nim přišla, požádala o převoz do zahraničí, kde samostatně žila, dokonce z jejich peněz a ohrožovala svědkyni FXXXXX projektem Adam FXXXXX, opět se jednalo o vytvoření falešné identity z její vlastní iniciativy a sama si za tím účelem i oholila hlavu. Ze sexuálního týrání obžalovaná osočuje i obžalovanou Hanu BXXXXX a Kláru MXXXXX, které ji týraly a nechali zneužívat minimálně čtyřmi lidmi, byla extra brutálně znásilňována, řezána po celém těle způsobem, který je objektivně těžko přestavitelný. Nezletilému Ondrovi obžalovaná Klára MXXXXX údajně strkala i tyč do zadku, přičemž o takovýchto praktikách ani samotný Ondřej nic nevypovídá. Pokud je řeč na téma náboženských podtextů, navozuje dojem, že přišla díky jiným lidem do kontaktu s islámem, židovstvím, sama se však k ničemu nehlásí a tyto prožitky opět popisuje dětským způsobem. Podává zabíhavou výpověď za použití neustále na sebe navazujících zbytečných detailů ze široka, podává neustále nové a nové situace a postavy s různými rolemi, což slouží k rozmělnění skutkových vyjádření a dekoncentraci orgánů činných v trestním řízení. Přiznává, že z FOD Klokánek utekla, avšak odmítá už tendenčně říci, kdo jí v útěku pomáhal, uvádí pouze, že to byli dva muži. Podle výpovědi nezletilého Jakuba MXXXXX jej měla v Klokánku přemlouvat, aby nic nikomu neřikal o zraněních cigaretami a o tom všem, přičemž tímto způsobem rozhodně nereaguje někdo, kdo neumí vyhodnotit situaci a je sám obětí. Ona sama se takovému tvrzení brání, že chtěla utajit zranění na jejím těle, vyjádření poškozených je však zcela jednoznačné o tom, že požadovala, aby mlčeli o nich samotných a o tom, co se dělo na chatě obecně. Nakonec nebylo možno prozradit něco, co neexistuje, tedy poranění na těle Barbory ŠXXXXX po týrání, které se prostě na jejím těle nenachází. Obžalovaná popisuje, že měla být ve Skandinávii vláčena jinými osobami a ponechána na pospas drsné přírodě apod., přičemž tyto příhody byly zcela vyvráceny výpovědí svědků FXXXXX o tom, že byla samostatná a žila si v podstatě odděleně od nich. Jak už bylo řečeno, podle svědků Karla KXXXXX, Zuzany SXXXXX a Lenky MXXXXX měla i v průběhu roku 2007 normálně působit v DDM Paprsek jako vedoucí kroužku, ačkoli ve stejné době již dávno byla tzv. Aničkou. Stejně tak svědek Radim MXXXXX viděl obžalovanou cca 2 měsíce před razíí policie v Kuřimi 7.5. 2007 a ničeho zvláštního si na ní nevšiml. Určitou přehlídku účelového jednání pak předvedla obžalovaná Barbora ŠXXXXX v období května 2007 v souvislosti s odhalením trestné činnosti a jejím umístěním do FOD Klokánek. Při prohlídce lékařkou MUDr. Janou ZXXXXX, jakmile šlo o hrudník, začala obžalovaná hyperventilovat. I podle svědkyně Mgr. Ditty PXXXXX nebylo možno zjistit pravý věk obžalované, neboť zcela odmítala jakoukoliv prohlídku, což potvrzuje i další svědkyně MUDr. Dagmar LXXXXX. Výpovědi lékařek a personálu FOD Klokánek svědčí o tom, že obžalovaná odmítala se svléci a racionálně vylučuje identifikaci věku z její fyziologie. Zcela tendenčně tak vyeliminovala možnost, aby z její postavy, prsou a stopách po plastické operaci byl zjištěn její pravý věk a identita. Stejně tak velmi precizně obžalovaná ŠXXXXX reaguje při telefonátu s Kateřinou MXXXXXa informuje ji, že jsou odposlouchávány, ačkoliv se předtím chová jako zcela neorientované dítě. Při razíi Policie ČR v Kuřimi dne 7.5. 2007 obě sestry MXXXXX shodně prezentují Aničku jako autistu, přičemž i toto je součástí anonymních písemných instrukcí a Anička se v rámci své dětské role připojuje k aktivnímu odporu Kláry a Kateřiny MXXXXX proti policistům. Dle záznamu FOD Klokánek měla zároveň systematicky řešit puzzle, což ji naučila babička, i v tomto případě evidentně praktikuje smyšlenou vsetínskou verzi o péči ze strany babičky ze Vsetína a používá tak ryzí lež a nemůže se ve smyslu uplatňované obhajoby jednat o něco, co může prožívat odlišně od ostatních průměrných jedinců. Po návratu z Norska má obžalovaná u sebe (dle č.l. 4221 spisu) krom již výše zmíněných osobních dokladů na jméno Adam FXXXXX a Eva TXXXXX, také rodný list, maturitní vysvědčení a

absolventské vysvědčení na jméno svědkyně Evy VXXXXX, nyní TXXXXX. Přitom svědci FXXXXXani svědkyně TXXXXX se zajišťováním dokladů nepomáhali, obžalovaná tak musela být sama schopna se zaopatřit v rámci změny identity dokonce i všemi možnými doklady totožnosti a doklady o vzdělání. Znalkyně MUDr. Hajnová pak podrobně popsala, jakým způsobem se pokusila obžalovaná Barbora ŠXXXXX zmanipulovat VPG vyšetření, když jí muselo být zřejmé, že nastává jakési objektivní zjištění a že se projeví pravá podstata její osobnosti. Právě prostřednictvím tohoto vyšetření pak byly zjištěny sadomasochistické tendence obžalované. Tato rovněž znalkyni ukazovala údajně jizvy po popálení, když ale při opakovaném vyšetření obžalované již nečekala návrat k tomuto tématu, jizvy se na původním místě již nenacházely. I dle znaleckého posudku znalkyň dr. Hamplové, dr. Zapletalové a dr. Hajnové, se obžalovaná stylizuje jako naivní, bezmocná, s poruchami paměti a vědomí. Oproti tomu je schopna přejít do překvapivě intenzivního verbálního útoku, včetně obviňování znalkyň. Obdobný způsob pak praktikuje též obžalovaná Kateřina MXXXXX. Obžalovaná ŠXXXXX pak má reakce dospělého, plně orientovaného jedince a je možno i uzavřít, že její roli zcela odpovídá histriónská porucha projevující se zejména lží, simulací, účelovými reakcemi, manipulací a dramatickými příběhy.

Obžalovaná Barbora ŠXXXXX celou dobu žila v domácnosti Kláry MXXXXX, znala její péči o chlapce a zcela vědomě její počínání vedlo a muselo vést ke zdvojení mateřské péče a k přesměrování její ústřední linie. Obžalovaná se dělala nemocnou a trpící, ačkoliv objektivně nebyla a neměla nejmenšího důvodu se takto cítit. Znala instrukce, které obdržela Klára MXXXXX, vymýšlela si výchovné problémy chlapců, které zcela evidentně nebyly takového charakteru, aby si vynucovaly jakékoliv výchovné opatření. Zcela zřejmě pak byla svědkem toho, co následuje podle instrukcí onoho pana doktora, vynucovala si pozornost a péči Kláry (teprve, když jí dostatečně hladila a dělala jí pomyšlení, event. nějakým způsobem odstrčila chlapce, udělalo se jí líp a byla šťastná), čím víc se o ní starala, tím bylo zdraví Aničky lepší, pakliže Klára projevila zdravý mateřský přístup k chlapcům, okamžitě se zhoršila až téměř k smrti a musela být hospitalizována (to vše jsou jednoznačně projevy manipulativního přístupu, kterého je i podle revizního znaleckého posudku schopna a používá ho). Výše uvedené pak soud vede k jednoznačnému skutkovému závěru o tom, že se v případě obžalované Barbory ŠXXXXX nejedná o žádnou nemocnou a ubohou bytost, ani o bytost, která by takto svou existenci upřímně prožívala. Tato možnost totiž byla znalecky vyloučena a bylo potvrzeno, že obžalovaná zná a uvědomuje si obě své identity, což zcela popírá, že by u ní mohla být diagnostikována jakákoliv forenzně významná porucha či choroba. Naopak se jedná o chladně kalkulující a účelově postupující obžalovanou, která systematicky agravuje a simuluje. Určité problémy byly znalci shledány, ovšem pouze v poloze její osobnosti, nikoliv onemocnění, či absence vědomí. Její jednání není produktem zvláštnosti její osobnosti či psychické poruchy, nýbrž chtěným a účelovým postupem, kterému je schopna rozumět a je schopna své jednání ovládat, a to bez jakéhokoliv omezení. Toto jediné pak je rozhodující z hlediska její trestní odpovědnosti. Obžalovaná si uvědomuje své dvě identity dokonale, používá je podle vlastní potřeby, podle potřeby rovněž přechází dokonce do identity třetí (mentálně postižený Adam v Norsku). Evidentně pak těmito svými postupy vede ve spolupráci s Kateřinou MXXXXX zejména Kláru MXXXXX směrem k páčání trestného činu a tyto závěry vyplývají i ze znaleckých posudků.

Jak bylo výše popsáno, osobnost obžalované Barbory ŠXXXXX byla opakovaně, celkem 3x, znalecky přezkoumána. Na základě revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu pak bylo opakovaně dospěno ke shodným závěrům hodnocení její osobnosti a přičetnosti tak, jak v posudku č. 1 uzavřely již znalkyně dr. Hajnová, dr. Zapletalová a dr. Hamplová. S těmito závěry se tedy soud mohl plně ztotožnit, neboť tyto závěry jsou obsahově

totožné a naopak revizní znalecký posudek potvrdil pochybnosti soudu o správnosti znaleckých závěrů znaleckého posudku obhajoby MUDr. Weinbergera a Mgr. Telcové. Dle názoru soudu se jedná o obsáhlý znalecký posudek, který ovšem ve své podstatě vychází výlučně z tvrzení Barbory ŠXXXXX a z jejích až neuvěřitelných výpovědí, které evidentně nekorespondují s objektivně zjištěnými skutečnostmi. MUDr. Weinberger, coby znalec z oboru zdravotnictví – psychiatrie, spolehlivě lokalizuje stopy po popálení a řezání, ačkoliv to vůbec není v jeho kompetenci. Pracuje se zde s pojmy, které do psychiatrické diagnostiky vůbec nepatří. Klade se zjevný důraz na organicitu a temporální epilepsii, ačkoliv tyto vůbec nebyly prokázány, nejsou ničím odůvodněny a navíc ani nemohou mít vliv na závěry o způsobilosti rozpoznat nebezpečnost jednání pro společnost a své jednání ovládat. Znalec MUDr. Weinberger dokonce upozorňuje na psychickou nebezpečnost nespravedlivě vyneseného rozsudku a uzavírá, že obžalovaná Barbora ŠXXXXX nebyla schopna vést samostatný život, což bylo svědecky zcela vyvráceno. Stejně tak např. amnézie obžalované dle názoru soudu, nemůže být způsobena mráкотnými stavy při epileptickém záchvatu, neboť je možno přijít pouze o vzpomínku v době záchvatu samotného, který i v případě epilepsie trvá řádově několik minut. Nepřipadají tak v úvahu výpadky paměti v rozsahu několika let, nehledě k tomu, že diagnóza epilepsie u obžalované vůbec nebyla potvrzena a tuto skutečnost, navzdory svědeckým výpovědím i existujícím lékařským zprávám revizní znalecký ústav řádně objasnil a vysvětlil. Není zcela od věci připomenout i přípis matky obžalované MUDr. Renáty ŠXXXXX adresovaný obžalované, ve kterém tento znalecký posudek líčí jako „naschvál extrém, rozumíme si?“. Původní znalecký posudek i znalecký posudek revizní pak dospěly k závěru, že obžalovaná je skutečně histriónskou osobností, je plně orientována, projevuje se infantilně a regrese do nízkého věku, z této svojí role však vypadá. Dramatizaci a manipulativní chování používá k dosažení vlastních potřeb, i v roli dítěte a dospělého vystupovala účelově, zcela vědomě a dle situace role střídala. Žádnou duševní chorobou netrpí. Posun do role manipulovatelné oběti je pouze sebeobránným postojem, stejně jako její naivita. Opakovaně pak bylo potvrzeno, že rozpoznávací i ovládací schopnosti vzhledem k projednávané trestné činnosti, byly u této obžalované v plném rozsahu zachovány bez omezení a nikoliv jak uváděla znalecký posudek obhajoby, že by ovládací schopnosti byly téměř vymizelé, tedy tento znalecký posudek, de facto prezentoval nepřičetnost obžalované a tudíž právní neodpovědnost za žalovanou trestnou činnost. Přesto znalci připouští, že obžalovaná při trestné činnosti mohla být motivována pod tlakem určité sociální skupiny. I toto se však odehrálo s plným vědomím, že se jedná o agresivní a kriminální aktivity. Znalecké závěry znalců Mgr. Telcové a MUDr. Weinbergera byly revizním znaleckým posudkem vyvráceny zejména s ohledem na překročení hranic kompetencí jednotlivých znalců a použití diagnóz, které evidentně neodpovídají, resp. vůbec nejsou zařazeny v psychiatrické diagnostice. Toto se pak týká závěrů o temporální epilepsii, organicitě, posttraumatické stresové poruše a Stockholmském syndromu. Je pak nutno zdůraznit, že se jedná o opakovaně stvrzené odborné závěry širšího kolegia znalců, tyto závěry nezbyvá než respektovat v plném rozsahu a laické domněnky obhajoby o tom, co zřejmě obžalovaná Barbora ŠXXXXX mohla prožívat nebo prožívá jsou v těchto souvislostech zcela irelevantní. Revizní znalecký posudek pak nemá jakýchkoliv výhrad ani k sexuologickému závěru znalkyně původně ve věci přibrané MUDr. Hajnové, která prokázala, že obžalovaná Barbora ŠXXXXX má sklon, nikoliv deviaci, orientovaný k sadomasochismu, vykazuje pozitivní testové reakce na takové sexuální podněty jako je škrcené dítě, což v podstatě koresponduje i s pornografickými nahrávkami, které byly při domovní prohlídce zajištěny u ŠXXXXX a hlavně s líčením brutálních sexuálních praktik a znásilňování, které kolem sebe obžalovaná Barbora ŠXXXXX šířila jako svoji minulost, a to zejména ve vztahu k obžalované Kláře MXXXXX. Závěrem lze k této obžalované souhrnně a obecně poznamenat, že svým opakovaným a vsutku dokonalým předstíráním identity

13letých děvčete, nemocného a bezmocného (jelikož svoji pravou identitu zná!), se jí podařilo obelstít řadu osob, dokonce z řad zdravotnického a pedagogického personálu, a to v ČR i v zahraničí. Nutno podotknout, že takový úspěch by nebyl možný bez patřičné úpravy fyziologických dispozic - drastické zhubnutí, plastická operace prsou, změna úpravy vlasů apod. Za shora konstatovaných okolností pak nebylo možno ani obhajobu této obžalované akceptovat a soud dospěl k závěrům o její vině a trestní odpovědnosti dle níže uvedeného.

Z provedeného dokazování soud považuje rovněž za prokázané, že trestná činnost, resp. osoby obžalovaných velmi úzce souvisí se zcela specifickým okruhem lidí. Jedná se zejména o rodinu MXXXXX, SXXXXX, MXXXXX, TXXXXX, TXXXXX, FXXXXX, o svědka MXXXXX, PXXXXX a další. Tito jedinci se všichni vyznačují jimi explicitně vyjádřeným heslem „když můžu, tak pomůžu“, naprosto nezištně pak obětují své finanční prostředky, volný čas, mobilní telefony, včetně nákladů na jejich provoz, automobily, objekty a nemovitosti, dokonce doklady totožnosti aj. Shodou okolností tyto své služby poskytují vždy způsobem, z něhož profituje Barbora ŠXXXXX a Kateřina MXXXXX. Zmíněné osoby jsou ochotny falzifikovat dokumenty, zinscenovávat nejrůznější situace, hrát role jiných osob apod. Takovýto přístup a kolektivní solidarita rozhodně nemůže být vyhodnocena jako standardní a jako pouhá pomoc bližním, naopak vykazuje to dle závěrů soudu a nakonec i dle závěrů znalců a na základě svědeckých výpovědí všechny rysy oddanosti v rámci duchovně orientované skupiny lidí (zřejmě nikoli náhodou všech nějakým způsobem spjatých s Hnutím Grálu) a na základě dřívějšího členství v družině Mravenců v minulosti vedené Josefem ŠXXXXX, přičemž v tomto případě se jedná o velmi disciplinované a soudržné společenství pod jeho vedením, kde byla duchovní orientace praktikována rovněž. Koneckonců tyto dvě skupiny lidí se velmi úzce prolínají do té míry, že je možno hovořit o téměř totožném okruhu lidí. Že by však trestná činnost byla založena na nějaké konkrétní duchovní podstatě nebo na duchovních motivech, nelze spolehlivě uzavřít, je zde pouze možno vytušit jakési vazby na Josefa ŠXXXXX – otce obžalovaných Jana ŠXXXXX a Barbory ŠXXXXX. Obecně pak stěžejní důvody a motivy počínání obžalovaných soud nemůže prohlásit za objasněné, tedy, že by tyto motivy a pohnutky byly zjištěny bez důvodných pochybností. I ve znaleckém posudku znalce z oboru religionistika dr. Vojtíška jsou jeho závěry postaveny toliko na určité hypotéze při znalosti uskupení Hnutí Grálu a jeho odštěpené skupiny soustředující se kolem právě Josefa ŠXXXXX. Výše zmíněné osoby maximálně připouští okrajovou příslušnost k Hnutí Grálu, vylučují však jakoukoliv hierarchii, či poslušnost, ačkoliv realita je zjevně jiná a jejich spolupráce na nejrůznějších projektech evidentní (typicky pobyt Barbory ŠXXXXX ve Skandinávii při spolupráci a financování ze strany svědků FXXXXXových, držba či produkce duchovních textů apod.), zejména zajištěné listinné materiály s duchovními texty jednoznačně prokazují, že obžalovaní i svědci jsou Hnutím Grálu ovlivněni. Ačkoliv se svědci z řad zmíněných osob prezentují dokonce i jako osoby nevěřící, či nepřináležející k Hnutí Grálu, je zjevné, že studiem duchovních textů tohoto hnutí se zabývají, dokonce absolvovali speciální obřad, tzv. zpečetění, a opakovaně i dokonce za dob totalitního režimu navštívili Rakousko a středisko Hnutí Grálu ve Vomperbergu. Nabízí se tedy model odštěpené skupiny Hnutí Grálu pod vedením Josefa ŠXXXXX, kdy podle religionisty dr. Vojtíška není pochyb podle zajištěné literatury Kateřiny MXXXXX a Barbory ŠXXXXX, že se jedná o takovou orientaci. V rámci Hnutí Grálu se pak občas vyskytují tendence vytvořit novou čistou bytost bez historie. Barbora ŠXXXXX osobně je rovněž zcela spjata s touto naukou dle svého vyjadřování i dle písemných projevů, stejně jako řada svědků, kteří se však distancují od Hnutí Grálu nebo zaujímají navenek neutrální postoje. Je tedy vyslovena i hypotéza o tom, že právě ona měla být onou vysokou a významnou duchovní bytostí, která pro své mileniální poslání nevystačí s jednou identitou. To pak koresponduje i se zjištěným skutkovým dějem, nicméně se jedná o religionistické závěry vysoce pravděpodobné, nikoliv

však důkazně dostatečně prokázané, aby soud z nich mohl činit i závěry skutkové. Za zcela zřejmou však soud považuje snahu Kateřiny MXXXXXX dle jejích opakovaných vyjádření a reakcí na průběh dokazování, i Barbory ŠXXXXX, dle jejích písemností, odvést pozornost orgánů činných v trestním řízení od náboženských motivů (tuto tendenci nakonec potvrzují i znalecké posudky), jsou podvrhovány teorie o tajných službách a jejich spiknutí (zejména dle výpovědi obžalovaného Jana ŠXXXXX, dle zajištěných písemných instrukcí, dle vyjádření svědka dr. KXXXXXého, dokonce i svědkyně Lucie TXXXXX, manželka obžalovaného Jana TXXXXX, přišla za svědkyní Marcelou ZXXXXX, hovoří o tajných službách, nabádá ji k nevypovídání, prezentuje strach z lidí kolem obžalovaného Jana TXXXXX apod.).

Dalším fenoménem působícím v této trestní věci je osobnost tzv. doktora a diplomata z Ázerbajdžánu. Diplomatické označení týkající se tohoto státu se nacházelo na dveřích bytu Josefa ŠXXXXX a Renáty ŠXXXXX. Dále je možno připomenout shora zmíněné dva subjekty Zemědělský podnik Vedení záležitostí prezidenta Ázerbajdžánské republiky, kdy zástupcem vedoucího byl právě Josef ŠXXXXX. Stejně tak je v živnostenském rejstříku evidován Hospodářský podnik Správy kanceláře prezidenta Ázerbajdžánské republiky, organizační složka Brno – odpovědný zástupce Libor ZXXXXX, což je opět jeden z bývalých členů družiny Mravenců. Z těchto zdrojů lze pak jednoznačně tušit původ dokumentů, listin a falzifikovaných osobních dokladů, diplomatických karet a dalších písemností, které byly předkládány Kláře MXXXXX, které operovaly s pojmy diplomat a Ázerbajdžán a které ji měly věrohodným způsobem přesvědčit o tom, že nezletilá Anička byla ilegálně dopravena na území České republiky, je v péči lékaře a diplomata, který svojí autoritou zaštiťuje vymanění této nebohé bytosti z prostředí brutálního týrání a sexuálního zneužívání. Ve vztahu ke Kláře MXXXXX lze pak uzavřít, že ji byla předložena jako faktum řada zcela smyšlených skutečností a všichni, kdo operovali s takovými pojmy, jako pan doktor, diplomat, Ázerbajdžán, prof. GXXXXX apod. zcela evidentně lhali a museli si být vědomi, že uvádějí v omyl, jelikož z provedených šetření vyplývá, že jde výlučně o fikci a zinscenované příběhy, které mají jakousi inspiraci v rodině ŠXXXXX, ale jinak nemají s realitou nic společného.

Bohužel však i přes všechny shora zmíněné insignie nelze po provedeném dokazování spolehlivě uzavřít, proč, tedy z jakého konkrétního či generálního důvodu byla trestná činnost páchána, jaký konkrétní smysl mělo tak dlouhodobé a intenzivní týrání obou poškozených, neboť ve věci podala doznávající výpověď toliko obžalovaná Klára MXXXXX, kterou soud v souladu s provedeným dokazováním vyhodnotil zároveň jako oběť trestné činnosti a oběť manipulace jiných osob, zejména spoluobžalované Kateřiny MXXXXX a Barbory ŠXXXXX a tudíž právě obžalované Kláře MXXXXX tyto skryté motivy nebyly známy. Ostatní zasvěcení, zejména obžalovaná Kateřina MXXXXX a Barbora ŠXXXXX, disciplinovaně mlčí, tímto způsobem ke svým výpovědím přistupují jak svědci, tak obžalovaní. Dle názoru soudu pak nezpochybnitelný zůstává skutečně ideový a personální základ trestné činnosti. Tímto konstatováním však veškerá specifikace končí a je možno se omezit pouze na konstatování a zodpovězení nejelementárnějších otázek trestního řízení, tj. zjištění skutkového stavu, zjištění pachatele předmětných činů, právní kvalifikace a adekvátních sankcí. Ve smyslu znaleckého posudku z oboru kultura a školství – psychologie je pak možno alespoň v minimálním rozsahu vymezit, že cílem a faktickým efektem předmětné trestné činnosti bylo přetržení základních vztahů v rámci rodiny Kláry MXXXXX, vytvořit v případě poškozených nezletilých chlapců jedince se zlomenou vůlí, necitlivé k bolesti a násilí, kteří se podřídí jakýmkoliv příkazům autority.

K jednotlivým skutkům výrokové části rozsudku.

I.

V daném případě skutku uvozeného pod bodem I. je třeba podotknout, že se jedná o pouhé návěští, vztahující se k dalším podbodům A.-D. výrokové části rozsudku. Jedná se tedy o jakési obecné uvození a obecný popis mechanismů, které byly vůči nezletilým poškozeným použity, jakož i o uvození osob jednotlivých obžalovaných a jejich funkcí, zejména se zaměřením na roli obžalované Barbory ŠXXXXX a Kateřiny MXXXXX ve vztahu k obžalované Kláře MXXXXX. Oproti podané obžalobě pak byla právě pasáž o roli obžalované Barbory ŠXXXXX a Kateřiny MXXXXX inkorporována navíc, nejedná se zde dle námitek obhajoby o nepřípustné rozšiřování skutků oproti podané obžalobě a tudíž o porušování zásady obžalovací, nýbrž pouze o uvození dále následujících skutkových dějů pod podbody A.-D. výrokové části tak, aby lépe byla vystižena právě role obžalované Barbory ŠXXXXX a Kateřiny MXXXXX v celém případě a tak aby bylo zřejmější, zejména v případě obžalované Barbory ŠXXXXX, že je zodpovědná za veškeré dění, které se vůči nezletilým poškozeným chlapcům odehrálo na chatě ve Veverské Bítýšce pod bodem I./B. výrokové části rozsudku. Ačkoliv se tedy na trestné činnosti měla účastnit pouze jednorázovým aktem ponoření hlavy nezletilého Ondřeje do laboru, je její jednání součástí spolupachatelství s ostatními obžalovanými, a je způsobilé s ohledem na roli obžalované Barbory ŠXXXXX vyvolat použitou právní kvalifikaci. Dle aktuální judikatury Nejvyššího soudu tak i soud I. stupně striktně odlišuje pojmy skutek a popis skutku, a to vše zároveň při zachování tzv. totožnosti skutku dle usnesení o zahájení trestního stíhání obžalované Barbory ŠXXXXX ze dne 4.2. 2008 (č.l. 105 spisu). Ačkoliv si lze představit obžalobu pro mnohem širší účast obžalované Barbory ŠXXXXX na projednávané trestné činnosti, byl soud vázán právě obžalobou a usnesením o zahájení trestního stíhání a bylo možno jí tak klást za vinu toliko jednání uvedené ve výrokové části pod bodem I./B.

Soud tedy po provedeném dokazování považuje za prokázané, že obžalovaná Barbora ŠXXXXX byla obžalovanou Kateřinou MXXXXX infiltrována do rodiny obžalované Kláry MXXXXX pod identitou 13leté dívky, která je těžce nemocná a v minulosti těžce týraná a zároveň s legendou, že o dívku pečuje lékař a diplomat, ačkoliv se tyto skutečnosti nezakládaly na pravdě a postup obou prve zmíněných obžalovaných vzbudil v obžalované Kláře MXXXXX pocit nutnosti veškeré péče o Aničku, a to že je třeba bez výhrad plnit instrukce doktora, které s postupně začaly týkat i vykonstruovaných výchovných problémů s nezletilými poškozenými chlapci. Všechny tři obžalované si pak byly vědomy toho, že takovéto postupy vedou k předmětné trestné činnosti, tedy k fyzickému i psychickému týrání obou nezletilých chlapců, které v úvodních fázích realizuje zejména obžalovaná Klára MXXXXX. Aniž by obžalovaná Klára MXXXXX ztratila vlastní trestní odpovědnost, byla popsáním způsobem vedena vědomě obžalovanými Kateřinou MXXXXX a Barborou ŠXXXXX k tomu, že se má koncentrovat na péči o Aničku a má zavést mnohem razantnější výchovná opatření vůči svým synům. Stejně tak v obecné rovině soud považuje za prokázané, že právě v období od prázdnin 2006 do 7.5.2007 všichni obžalovaní působili níže popsáním způsobem na zdraví a psychiku obou poškozených s cílem, který byl již výše specifikován, byli si vědomi následků, které svým jednáním vyvolají a buď z titulu příbuzenského nebo jako pedagogové jimi navštěvovaných zájmových kroužků chlapce nepřiměřeně fyzicky a psychicky týraly bitím zraňováním, mučením, ponižováním a omezováním, stejně jako držením v uzavřených místnostech a klecích.

K bodu I./A.

K tomuto bodu obžaloby se obžalovaná Klára MXXXXX v plném rozsahu doznává, její doznání koresponduje i s vylíčením výchovných poměrů v inkriminovaném období v Brně na ulici Krásného oběma poškozenými chlapci, kteří byli denně biti nejrůznějšími předměty po různých částech těla, byli nuceni delší dobu klečeti a byli zavíráni do malých místností v bytě, kde museli i přenocovat na karimatce a docházelo k omezování sociálního kontaktu zejména s příbuznými. Proto v tomto bodě byla obžalovaná Klára MXXXXX uznána vinnou ve shodě s podanou obžalobou.

K bodu I./B.

Stěžejním důkazem v případě tohoto bodu výrokové části rozsudku jsou pak výpovědi obžalované Kláry MXXXXX, svědkyně JUDr. Josefa KXXXXX, záznamy FOD Klokánek a výpovědi svědkyň z této instituce, jakož i výpovědi obou nezletilých poškozených chlapců. Opakovaně a podrobně popsali v tomto případě jednání s jejich osobami na chatě ve Veverské Bítýšce, kam byli odvezeni Klárou a Kateřinou MXXXXX a jela s nimi i tzv. Anička. Popsali, jak byli uzavíráni do psích klecí, jakým způsobem byli permanentně fyzicky trestáni, pálení, řezání a jiným způsobem popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku trýznění – vše nejprve matkou Klárou MXXXXX a později i tetou Kateřinou MXXXXX. Veškeré postupy, které jsou v tomto poměrně obsáhle vylíčeném skutku uvedeny, jsou výslovně zmíněny poškozenými a navíc jsou plně podpořeny doznávající výpovědí a usvědčující výpovědí obžalované Kláry MXXXXX. Pakliže poškození hovoří o tom, že v rámci injektovaných výchovných opatření měla být z jejich strany, event. ze strany Kláry MXXXXX fyzicky napadána i Anička, soud na základě vyhodnocené věrohodnosti obžalované Kláry MXXXXX akceptuje i její výpověď o tom, že toto trestání se dělo pouze inscenovaně ve vztahu k Barboře ŠXXXXX, tedy násilí nebylo vyvíjeno rovnocenně vůči její osobě a bylo cílem pouze v případě chlapců vzbudit dojem dle instrukcí doktora, že v důsledku jejich špatného chování musí být potrestána i Anička, kterou mají rádi. Podle výpovědi pošk. nezl. Jakuba zde tzv. Anička neměla na sobě žádná poranění, nakonec taková poranění na těle Barbory ŠXXXXX neshledal ani znalec z oboru zdravotnictví – soudní lékařství. Obhajobu obžalované Barbory ŠXXXXX v tomto bodě nepodpořila ani výpověď svědkyně Zuzany SXXXXX, která popřela, že by vůbec kdy, natož na chatě ve Veverské Bítýšce, ošetřovala krvácející Barboru ŠXXXXX alias Aničku po prodělaném týrání. Obžalovaná Klára MXXXXX podpořila výpověď nezletilých poškozených, téměř v plném rozsahu se doznala a její výpověď koresponduje s výpovědí jejich synů, se znaleckými posudky i s výpověďmi svědkyň, zejména pracovnic sociálních a pracovnic FOD Klokánek, které se samy vyjádřily i policii zasílaly průběžné písemné zprávy o tom, co nezletilí poškození chlapci kdy spontánně sdělili ze svých zážitků. Rámcově se ke své vině doznává i obžalovaná Kateřina MXXXXX.

Dle závěru soudu I. stupně důkazní situace usvědčuje též spoluobžalované Jana TXXXXX, Jan ŠXXXXX a Hanu BXXXXX. Všechny tyto spoluobžalované usvědčuje její výpověď právě obžalovaná Klára MXXXXX, stejně tak o obžalovaném TXXXXX nezletilý poškozený Jakub přímo hovoří v FOD Klokánek, uvádí o něm výslovně, že jej zná z kroužku z Paprsku „přece ho poznal a ukázal“. Chlapci dále ohledně chaty vypovídají o osobě malého vzrůstu, což plně koresponduje zejména s obžalovaným Janem ŠXXXXX nebo snad i s Hanou BXXXXX. Navíc je třeba zmínit fotorekognici v případě poškozeného nezletilého Jakuba, kdy označil právě obžalovaného Jana TXXXXX a toto jeho označení soud považuje

s přihlédnutím k osobě poškozeného za nepochybné. Na závěru fotorekognice pak nic nemění ani dodatečné vyjádření tohoto hochy velmi nízkého věku, že „...to nemusel být on (Jan TXXXXX), protože s ním na chatě vůbec nemluvil, ale vypadá tak“, neboť se jedná o evidentně dětský dodatek a nejistotu s ohledem na fakt, že spolu s obžalovaným nemluvil. Předtím však vyjádřil své poznání zcela jednoznačně a spontánně, že ho zná moc dobře, protože dřív chodil do Paprsku do cvičení a jmenuje Honza TXXXXX. Zároveň popsal i jeho vizáž v obličeji, včetně úpravy vousů. Rozhodně pak nepopsal plnovous a obhajoba obžalovaného o jeho vizáži je zcela irelevantní, neboť pokud jde o pánský vous, je možno v průběhu i několika málo dnů svoji vizáž zásadním způsobem měnit. Navíc dle fotodokumentace na č.l. 2021 je zřejmé, že obžalovaný Jan TXXXXX používal v minulosti (v r. 2002-2003) i vizáž více zarostlé brady, než jak ji obhajoba a přítelkyně obžalovaného popisují z r. 2006. Není bez zajímavosti, že pošk. nezl. Jakub v rámci fotorekognice označil obžalovaného na fotografii č. 18, kde má obžalovaný znatelně méně vousů než na fotografii č. 17. Je tak zřejmé, že poškozený se nenechal mýlit množstvím vousů u obžalovaného a poznává jej podle celkové vizáže v obličeji. Za zásadní soud považuje i reakce a dodatečné vzpomínky chlapců v FOD Klokánek, kdy ze svědeckých výpovědí jednoznačně vyplývá, že právě na obžalovaného Jana TXXXXX poškozený nezletilý Jakub opakovaně vzpomíná. Dalším usvědčujícím důkazem je pak výpověď svědka JUDr. Josefa KXXXXX. Tento podrobným a logickým způsobem popsal, jak se kontaktoval s obžalovaným Janem ŠXXXXX, Janem TXXXXX a velmi okrajově i Hanou BXXXXX. Je pravdou, že na podporu obhajoby obžalovaného Jana TXXXXX v těchto souvislostech vystupuje svědek Pavel PXXXXX, nicméně i zde soud registruje, že se jedná o osobu z řad osob blízkých obžalovaným, Josefu ŠXXXXX a družině Mravenců. Jedná se tedy stále o onu již výše charakterizovanou semknutou skupinu stále stejných osob, které se navzájem kryjí a snaží se pomoci svou výpovědí obžalovaným. Mimochodem svědek dr. KXXXXX spolu s dalšími svědky zaznamenal mezi těmito osobami, a to včetně svědka PXXXXX neuvěřitelně totožné formulace a popisy událostí, např. obsahově totožně formulovala některé události i Barbora ŠXXXXX apod. Jedná se o tendenci, která se znatelně projevuje i ve spisovém materiálu a jde evidentně o předem naučené a použité formulace. Zejména se to týká např. výchovných problémů s chlapci, kteří se měli dopustit krádeže mobilního telefonu, obnažování před holčičkami ve školce, vhozením křečka mezi piskomily, úmyslným šlapáním po želvě apod. Proto soud z těchto důvodů obhajobu zejména obžalovaného Jana TXXXXX a Jana ŠXXXXX musí odmítnout. Nebylo shledáno žádných okolností, pro které by svědek dr. KXXXXX měl být hodnocen jako nevěrohodný. Je pouze obžalovaným Janem TXXXXX a svědkem PXXXXX osočován z jakéhosi blíže necharakterizovaného, arogantního, zákulisního jednání s tím, že jej popudila zmínka o tajných službách. K takovéto reakci svědka však není jediný logický důvod. Jeho svědectví nelze vyhodnotit dle kritiky obhajoby ani jako svědectví z doslechu, neboť svědek vypověděl o tom, co zažil. Jednal ohledně trestního stíhání obžalovaného TXXXXX, přičemž tito se mu doznali k trestné činnosti a účasti na ní, a to včetně účasti obžalované Hany BXXXXX. Toto bylo ještě v období, kdy se svědkem jednali jako se svým spojencem, který zajišťuje právní servis Josefu ŠXXXXX. Nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by měl svědek dr. KXXXXX svojí výpovědí poškozovat obžalované. Naopak dle názoru soudu vypověděl zcela autenticky pouze to, co zažil. Výslovně uvedl, že na detaily trestné činnosti se nevyptával, tyto ani sám nepopsal a pakliže by chtěl být ve své výpovědi tendenční v neprospěch obžalovaných, mohl tak učinit. Z jeho výpovědi tedy vyplynulo, že po zahájení trestního stíhání poskytoval obžalovaným Janu TXXXXX a Janu ŠXXXXX jakýsi právní servis, v rámci kterého se mu oba obžalovaní doznali k účasti na trestné činnosti, snažili se vysvětlit své motivy, ale bližší podrobnosti řešeny nebyly. Pakliže výpověď svědka KXXXXX z přípravného řízení tyto skutečnosti stěžejního charakteru neobsahuje, i tuto skutečnost svědek řádně vysvětlil tím, že nebyl

dotazy policisty veden k tomuto vyjádření, navíc neměl důvod své poznatky policii oznamovat, neboť tyto poznatky již vyplývaly ze samotného usnesení o zahájení trestního stíhání, což má logiku. Navíc svědek v přípravném řízení vypověděl dne 13.9. 2007, přičemž trestní stíhání bylo zahájeno u obžalovaného Jana TXXXXX 27.8. 2007 a u obžalovaného Jana ŠXXXXX 14.9.2007. Není tedy vyloučeno ani to, že svědek jednal s oběma obžalovanými až v době po výsledku svědka, tedy jeho poznatky z vyjádření obžalovaných ani nemusely být zakomponovány do jeho výpovědi, jelikož prostě v té době ještě tyto poznatky neměl a opakovaně v přípravném řízení vyslechnut nebyl.

Obžalovaný Jan TXXXXX se v rámci své obhajoby stylizuje jako mírumilovná bytost zakládající si zejména na dobrých vztazích s rodinou a dětmi. Doloženy byly i listiny o jeho dlouhodobém působení v DDM Paprsek, písemná vyjádření příbuzných a řada svědeckých výpovědí hovoří o jeho velmi pozitivním hodnocení, jakožto vedoucího kroužku. Lze však skutečně po provedeném dokazování připustit, že realita je zcela jiná podle výpovědí některých svědků a podle listinných důkazů, pokud soud pomine výpověď bývalé manželky, která měla být obžalovaným rovněž po určité delší období šikanovaná a dále pomineme-li výpověď současné družky, jakožto osoby blízké obžalovanému. Je třeba na tomto místě zmínit listinný materiál, zejména rozvodové a přestupkové spisy týkající se obžalovaného, které obsahují zcela jednoznačné reference o tom, že se obžalovaný měl dopouštět dlouhodobě domácího násilí. Přestupky nebyly řešeny pouze z toho důvodu, že bývalá manželka Lucie TXXXXX nepodala potřebný návrh, přesto však soud v několika samostatných řízeních průběžně vyrozumívala o tom, jakým způsobem vůči ní obžalovaný v pozici manžela jednal a že v důsledku domácího násilí musela opouštět společnou domácnost a vyhledat azylové bydlení. I o tomto jsou zcela průkazné listinné materiály, že k tomuto došlo. Za zcela objektivní důkaz je pak třeba považovat lékařské zprávy týkající se bývalé manželky obžalovaného, podle kterých byla opakovaně obžalovaným napadena a tlučena do různých částí těla. Zcela logicky ve světle shora popsané výpovědní disciplíny určitých svědků, svědkyně Lucie TXXXXX tyto skutečnosti v hlavním líčení popřela, označila sama sebe za lhářku, která chtěla obžalovaného v minulosti pouze poškodit a navštívila i svědkyni Marcelu ZXXXXX, aby tato o potížích Lucie TXXXXX s obžalovaným nevypovídala. Těžko však toto její popěrné stanovisko akceptovat v případě lékařských zpráv, které hovoří např. i o zranění na zádech, v různých částech hlavy apod., které si stěží Lucie TXXXXX mohla schválně způsobit sama. Nelze tedy akceptovat její teorii o tom, že si zranění způsobila sama a potom lékařské zprávy tendenčně zneužívala proti obžalovanému. K tomuto pak přibývá též objektivní svědectví Mgr. Jana RXXXXX, pracovníka SPONDEA, který zcela jednoznačně vypověděl o tom, že řešil otázku domácího násilí v rodině obžalovaného Jana TXXXXX a Lucie TXXXXX, tedy konkrétně násilí, kterého se měl dopouštět obžalovaný na své bývalé manželce, což se zcela prokazatelným způsobem projevovalo i v chování jejich nezletilého syna Jonatána, který evidentně přebíral vzorce násilného chování vůči své matce. Pokud by Lucie TXXXXX postupovala tendenčně vůči obžalovanému s cílem jej poškodit, těžko předpokládat, že absolvuje 20(!) po sobě jdoucích sezení u svědka RXXXXX, který poskytuje psychologickou pomoc obětem domácího násilí. Těžko by pak Lucie TXXXXX zvládla rovněž zajistit, aby její malý syn ve věku cca 4 roků předstíral symptomy dítěte přítomného domácímu násilí páchanému na jeho matce. Je třeba zmínit i svědectví Marcely ZXXXXX, která byla Lucií TXXXXX kontaktována a tato ji prosila, aby o násilných sklonech obžalovaného nevypovídala a aby mlčela. I dle znaleckého posudku zpracovaného k osobě obžalovaného Jana TXXXXX je zřejmé, že je osobností impulzivní, emočně nestabilní, se zvýšeným sebevědomím a dominancí. Takováto důkazní situace pak vede soud k jedinému možnému závěru, že obžalovaný Jan TXXXXX je osobností disponovanou k páčání předmětné násilné trsnaté činnosti a rozhodně jej nelze

vyhodnotit jako osobu věrohodnou v jeho výpovědi a osobu bez zjevných tendencí k páčání násilné trestné činnosti.

I v případě obžalované Hany BXXXXX znalecké zkoumání uzavírá, že je osobností impulzivní, má sklony k agresivnímu jednání a dokonce ke konfabulaci. Obžalovaný Jan ŠXXXXX má rovněž sklony ke zkreslování a konfabulování, což koresponduje s jeho výpovědí o spiknutí tajných služeb, která je evidentně založena na předchozích písemných dohodách, v listinách zajištěných u Barbory ŠXXXXX a souhlasí to i s výpovědí svědka dr. KXXXXXého. Podezření na agresivní sklony u obžalovaného Jana ŠXXXXX pak vyplývá i z listinného materiálu a zvukového záznamu, kdy bylo oznamováno napadení jeho matky MUDr. Renáty ŠXXXXX právě jím samotným. Ve vztahu k obž. Haně BXXXXX pak není bez zajímavosti obecně, že právě ona se dle výpovědi svědkyně Jany Němcové několik dnů po policejní razii v Kuřimi objevuje v domě Kláry MXXXXXs krabicemi, tedy vyklízí dům z nezjištěných důvodů ještě předtím, než byla provedena domovní prohlídka.

Při hodnocení obhajoby jednotlivých obžalovaných ve světle důkazní situace pak soud považuje za zásadní zdůraznit, že neexistuje žádný logický důvod, proč by Klára MXXXXX chtěla právě obžalované Jana TXXXXX, Jana ŠXXXXX, Hanu BXXXXX, svojí výpovědí poškodit, když podle jejich vzájemných výpovědí se navzájem nějak lépe neznaly, neexistovaly mezi nimi žádné konflikty ani jiné negativní vztahy. Naopak usvědčující výpověď obžalované Kláry MXXXXX koresponduje s ostatními shora popsány důkazy, které tvoří logický celek a o vině všech obžalovaných v případě tohoto bodu výrokové části rozsudku tak soud nemá důvodné pochybnosti. Soud tedy považuje za prokázané, že v úvodu pobytu na chatě se oběma poškozeným „věnovaly“ pouze obžalované Kateřina a Klára MXXXXX, které je týraly způsobem popsáným v prvním odstavci bodu I./B. Obžalovaná Barbora ŠXXXXX pak fakticky svým osobním jednáním přispěla k týrání obou nezletilých chlapců v jednom případě, když vytáhla z úkrytu poškozeného nezletilého Ondřeje, povalila jej na zem a opakovaně mu ponožovala hlavu do lavoru naplněného vodou až do okamžiku, kdy v důsledku aktivního odporu vodu z lavoru vylil. Stejně tak nenápadným způsobem vedla Kláru MXXXXX ke znalosti vázání uzlů, přičemž tyto znalosti obžalovaná Klára MXXXXX obratem použila ke spoutávání chlapců. Že se svého jednání dopustila, nakonec přiznává i obžalovaná Barbora ŠXXXXX sama, její jednání popisuje též Klára MXXXXX i Kateřina MXXXXX a zejména pak nezl. poškozený Ondřej. Obhajoba obžalované Barbory ŠXXXXX pak spočívá v tom, že byla obětí dlouhodobé manipulace a brainwashingu, byla rovněž obětí týrání a převýchovného procesu a tzv. terapií, byla pod tlakem a hrozbou, že s ní bude naloženo stejně, konkrétně jí tímto vyhrožovala obžalovaná Kateřina MXXXXX a pouze v důsledku takovéto situace se svého jednání dopustila. Takovéto legendě však soud s ohledem na hodnocení její osobnosti a s ohledem na popis jejího zapojení do celého případu neuvěřil, naopak obžalovaná Barbora ŠXXXXX je jednou z iniciátorek veškeré trestné činnosti a znalecké zkoumání její osoby opakovaně a jednoznačně stanovilo, že schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání a své jednání ovládat byly plně zachovány, tedy obžalovaná je plně příčetná a nelze se na základě zjištěného skutkového stavu a charakteristiky její osobnosti domáhat zproštění obžaloby (např. pro nepřičetnost). Dle znaleckého zkoumání její osoby si pak byla plně vědoma toho, že se eventuálně podrobuje modelům chování a aktivitám skupiny, která vyvíjí kriminální činnost a její rozhodnutí bylo vědomé a chtěné. S ohledem na roli obžalované Barbory ŠXXXXX je tedy možno zopakovat, že její jednání v tomto bodě výrokové části rozsudku není nijak nahodilým a jednorázovým postupem vůči poškozeným chlapcům, ale je pouze dílčím projevem její dlouhodobě manipulativní činnosti vůči obžalované Kláře MXXXXX v její rodině, svým jednáním vědomě a cíleně připravila podmínky pro páčání trestné činnosti ze strany vlastní osoby i ze

strany spoluobžalovaných. Proto je třeba upozornit na spolupachatelství této obžalované ve vztahu ke kompletnímu skutkovému ději, který je vyličen pod bodem I./B. výrokové části rozsudku.

V případě spoluobžalovaných Jana TXXXXX, Jana ŠXXXXX a Hany BXXXXX pak soud považuje na základě výpovědi obžalované Kláry MXXXXX (Kateřina MXXXXX pouze připouští, že na chatě asistovaly jiné osoby, nechce je však identifikovat), na základě výpovědí poškozených a na základě zbývajících důkazů, zejména lékařských zpráv a znaleckých posudků za prokázané, že se tito dostavili v závěrečné fázi převýchovy chlapců a měli završit mučení a týrání extrémně drastickým prožitkem. Chlapci pak byli těmito obžalovanými řezáni, pálení v třísech i na jiných částech těla, ponižování způsobem, který je popsán ve třetím odstavci bodu I./B. výrokové části rozsudku. Oproti podané obžalobě pak byla skutková věta nepatrně změněna. Doplněno bylo rozpětí trestné činnosti v rozsahu 4-5 dnů v měsíci srpnu 2007, byla vypuštěna část skutku o tom, že Barbora ŠXXXXX též zavřela Ondru do skříně po jeho předchozím topení v latoru, přičemž o tom nehovoří ani sám poškozený, ani obžalovaná Klára MXXXXX. Klára MXXXXX rovněž popřela, že by se účastnila na inscenaci hrobu pro nezletilého Jakuba, tedy logicky toto jednání musela realizovat Kateřina MXXXXX. V případě zraněných hýždí nezletilého Ondřeje nebylo možno spolehlivě znalecky dovodit, že by šlo o vyříznutí tkáně a následné překrytí spáleninou nebo zda se jedná o pouhou spáleninu. Obojí postup se totiž vyznačuje typem jizvy, kterou poškozený na svých hýždích má. Obžalovaná Klára MXXXXX u tohoto aktu nebyla, chlapci měli překryté hlavy a obžalovaní Jan TXXXXX, Jan ŠXXXXX a Hana BXXXXX logicky nevypovídají nebo trestnou činnost popírají. Je tak možno z výpovědi obžalované Kláry MXXXXXdovodit, že existoval pouze původní záměr kus masa ze zadečku Ondřeje vyříznout, není však možno spolehlivě ustanovit, zda k tomuto skutečně došlo. Výpověď Kláry i poškozených hovoří o tom, že rána příliš nekrvácela, vypadala jako spálenina, Jakub hovoří o „hvězdičce“ na zadečku Ondřeje a dle znaleckého posudku se popálenina 3. stupně projevuje právě hojením paprscitou jizvou. Ve prospěch obžalovaných pak v těchto pochybnostech byla ve vyličení skutku zvolena varianta, že šlo pouze o spáleninu. Stejně tak ze skutkové věty obžaloby byla vypuštěna pasáž o tom, že obžalovaní v průběhu svého jednání křik poškozených tlumili přelepováním úst. O takovém postupu se ve výpovědích nikdo nezmiňuje.

K bodu I./C.

V daném případě soud vzal za prokázané, že po událostech na chatě ve Veverské Bítýšce dle bodu I./B. byli chlapci odvezeni a následně drženi v budově DDM Junior, pracoviště Tuháčkova 39, Brno (tzv. Paprsek), a to v období od srpna 2006 do 7.5. 2007 v případě nezletilého Jakuba a do listopadu 2006 v případě nezletilého Ondřeje. Zde byli Hanou BXXXXX, Kateřinou MXXXXX a Janem ŠXXXXX zavírání odděleně do různých místností objektu, ačkoli se měli rádně nacházet v péči matky Kláry MXXXXX, která s nimi neměla žádný kontakt. Nezletilého Jakuba pak do školy a ze školy vodila obžalovaná Hana BXXXXX, která je i bila a přilepovala za ruku ke stolu. Stěžejním důkazním materiálem v těchto souvislostech jsou opět usvědčující výpovědi obou nezletilých poškozených, přičemž tentokrát již se skrýváním totožnosti jejich vězňatelů žádný problém nenastává. Dále je zde výpověď obžalované Kláry MXXXXXohledně období, kdy jí manipulativně byly děti odebrány z péče a byly umístěny do Paprsku, později byl nezletilý Ondřej umístěn v Kuřimi pod schody (viz následující bod I./D.). Autentická výpověď poškozených chlapců vyplývá i např. ze zcela evidentní shody na praktikách Nancy, tedy obžalované Hany BXXXXX, o tom,

že je přilepovala za ruku ke stolu. Poškození, zejména nezletilý Jakub, vypovídají o tom, že je de facto všichni tři zmínění obžalovaní měli nepřetržitě na starost po žalované období, nosili jim jídlo, vodili je na záchod, dokonce ošetřovali i zranění z chaty (předchozí bod I./B.). Vyjádření poškozených v těchto souvislostech je pro danou trestní věc zcela dostačující. Je zcela evidentní, kdo se o chlapce „staral“ během jejich několikaměsíčního pobytu v Paprsku, kdy byli drženi pod zámek, krmeni a hlídáni. Popisují tuto péči právě ze strany všech tří zmíněných obžalovaných, kteří navíc všichni měli již svoji nezapomenutelnou zkušenost z týrání chlapců z chaty, měli povědomí o rodinných poměrech Kláry MXXXXX, o tom, jaká výchovná opatření praktikuje a zcela evidentně si tedy museli být vědomi toho, na jaké trestné činnosti se podílejí a že chlapci de facto Paprsek neopouštějí, nejsou ve svém přirozeném a legálním rodinném prostředí a tedy v péči své matky a jsou trvale drženi po uvedené období v prostorách Paprsku bez možnosti svobodného pohybu. Věděli a viděli, jak chlapci po několik měsíců žijí, jak vykonávají své potřeby, že jsou zcela izolovaní, ač mají být u matky a že pouze v těchto místnostech sedí a slovy poškozených „pouze motají prsty“, bez hraček a učí se, což opět zaštiťovala Kateřina MXXXXX. Z výpovědí poškozených tedy jednoznačně vyplývá, že byli zavřeni permanentně, izolovaně a nezl. Jakub až do 7.5. 2007. Obžalovaný Jan ŠXXXXX i obžalovaná Hana BXXXXX opět dle standardního scénáře spolupracují, plní pokyny obžalované Kateřiny MXXXXX a poslušně vykonávají roli dozorců nad vězněním chlapců.

Nad to je třeba kalkulovat i s výpovědí svědkyně Petry FXXXXX, která potvrzuje vědomí a vinu obžalované Hany BXXXXX, když jednoho z poškozených prokazatelně našla zamčeného v suterénních místnostech Paprsku. O tomto obžalovaná Hana BXXXXX věděla, situaci nekomentovala, chlapce opět zamkla a svědkyni sdělila, že je to v pořádku. Z obecných svědeckých výpovědí svědkyně Anny BXXXXX, Aleny HXXXXX a Karla KXXXXX pak vyplývají signály o problémech s nočním provozem v Paprsku. I v tomto případě pak obžalovaná Kateřina MXXXXX hystericky brání vstup kontrolních osob do prostor, ve kterých se odehrává údajná muzikoterapie a vytváří tak jakýsi paralelní vzorec chování i k jejím výstupům ze dne 7.5.2007 v Kuřimi při zásahu policie. V případě této údajně narušené muzikoterapie se však jedná pouze o ilustrativní situaci, neboť tyto události vzhledem k jejich časovému zařazení nemají prokazatelný vztah k projednávané trestní věci. Je však zřejmé, že vedoucí DDM Paprsek Kateřina MXXXXX i samotný objekt byly používány k velmi neobvyklým praktikám, které jsou v příkrém rozporu s posláním takového zařízení, jakým DDM Paprsek byl. Všichni tři obžalovaní, tedy Hana BXXXXX, Kateřina MXXXXX a Jan ŠXXXXX jsou osobami s činností Paprsku velmi úzce spjatými, měli oprávnění přístupu do objektu a bylo ověřeno i šetřením ohledně zabezpečovacího zařízení, že lze technicky řešit situaci, kdy jsou chlapci drženi v předmětných prostorách, aniž by toto zabezpečovací zařízení signalizovalo přítomnost osob. Část důkazů vztahujících se k bodu I./D. výrokové části rozsudku však dokumentuje i bod I./C., neboť v souvislosti s ohalením trestné činnosti v Kuřimi dne 7.5. 2007 sociální pracovníce přebírají dohled na nezl. děti v rodině Kláry MXXXXX a konkrétně nezl. Jakub je Kateřinou MXXXXX a sociální pracovnící v pozdních nočních hodinách (kolem 23.00 hod.) vyzvednut – a to právě v budově Paprsku, z níž ho vyprovází právě Hana BXXXXX. Právě z výpovědi nezl. Jakuba vyplývá, že teprve v tento den a v tento okamžik Paprsek konečně opustil. Jiné odůvodnění pobytu Jakuba tak pozdě v Paprsku ani nemůže být. Obhajobu obžalovaného Jana ŠXXXXX je pak třeba odmítnout též na základě vyjádření nezl. Jakuba po jeho umístění v FOD Kolkánek, dle kterého mu tento obžalovaný „nosil lavor“. Takto by rozhodně nebyl důvod postupovat (tedy nosit dítěti školou povinnému lavor, tzn. zajišťovat jeho hygienu, event. vykonávání potřeby), pokud by se nezl. nacházel v Paprsku pouze v kroužku nebo čekal na odchod. I obžalovanému ŠXXXXX tedy muselo být zřejmé, že chlapci jsou v Paprsku drženi

dlouhodobě, přes noc a jsou zbaveni svobody. Proto byli obžalovaní uznáni vinnými, jak je uvedeno v tomto bodě I./C. výrokové části rozsudku.

K bodu I./D.

V daném případě soud považuje za zcela prokázané, že od měsíce prosince 2006 do 7.5.2007, kdy byl realizován policejní zákrok, byl v Kuřimi v rodinném domě obývaném Klárou MXXXXXX iniciativy této obžalované, její sestry Kateřiny MXXXXXX celodenně držen zavřený komůrce pod shody nezletilý Ondřej izolovaný od svého sociálního prostředí, svazovaný, bez šatů a bez pravidelné hygieny, přičemž v tomto stavu byl dne 7.5.2007 nalezen při zásahu policie a hasičského záchranného sboru. V tomto konkrétním případě je důkazní situace zcela neoddiskutovatelná. Jedná se o prvotní impuls, který vedl k šetření celé předmětné trestné činnosti. Konkrétně zásah ze dne 7.5.2007 je zcela detailně monitorován řadou důkazů, zejména doznáním Kláry MXXXXXX, výpovědí nezl. Ondřeje, výpovědí celé řady zasahujících policistů, hasičů, sociálních pracovníků a dalších osob, které se účastnily na vyproštění nezletilého Ondřeje z komůrky. Skutkový děj je ilustrován též listinnými důkazy, obsáhlou fotodokumentací a dokonce i všeobecně známým videozáznamem pořízeným náhodně svědkem Eduardem TXXXXX, který se aktivně zásahu policie též zúčastňoval. Zajištěna byla rovněž videokazeta se záznamem nezletilého Ondřeje po dobu přes tři hodiny, která byla pořízena blíže nezjištěným způsobem pro nezjištěné účely, dokumentuje však zcela jednoznačně, v jak tragických a dlouhodobých podmínkách tento poškozený přežíval. Z výpovědi nezletilého poškozeného Ondřeje, doznávající výpovědi Kláry MXXXXXX i ostatních zmíněných důkazů vyplývá, že po uvedené období zde byl Ondřej CXXXXX zavírán skutečně i celodenně, byl svazován nejružnějším způsobem lepicí páskou, musel jít z podlahy, místnost v podstatě neopouštěl, zde se stravoval i učil pod dozorem obžalované Kateřiny MXXXXXX, která v podstatě vykonávala dohled nad nezletilým ve srovnatelném rozsahu jako jeho matka. Obě obžalované mu tedy do komůrky nosily jídlo, věděly, kde je Ondřej umístěn a obě respektovaly instrukci pana doktora o tom, že právě zde má chlapec žít. Toto rovněž koresponduje s obrazovým a zvukovým záznamem pořízeným z baby setu umístěného uvnitř komůrky za období těsně předcházející vstupu hasičů a policistů k Ondrovi, kdy obě dvě obžalované evidentně za použití aktivního odporu hystericky brání zasahujícím orgánům v provedení prohlídky domu. V tomto jednání pak aktivně pomáhá v roli autistického dítěte i obžalovaná Barbora (mimořádně právě toto autistické postižení se opět objevuje v písemných instrukcích, které tvoří spisový materiál), což potvrzují zasahující policisté, zejména svědek Miroslav GXXXXX. Obžalovaná Barbora ŠXXXXX i v tomto případě jedná evidentně účelově a racionálně, pouze v roli malého dítěte, podobně jako již bylo zmíněno výše.

Následky veškeré trestné činnosti popsané pod bodem I./A.-D. výrokové části rozsudku jsou vymezeny v samotné skutkové větě na základě nezpochybněných a nezpochybnitelných závěrů znaleckých posudků z oboru zdravotnictví – soudní lékařství, kultura a školství – psychologie, zdravotnictví – dětská psychiatrie a zdravotnictví – psychiatrie a sexuologie. V tomto ohledu je třeba odmítnout naznačované hypotézy o možném zneužití chlapců pro pornografický pedofilní průmysl, neboť žádné takovéto závěry nebyly prokázány a nebylo prokázáno ani pohlavní zneužití nezletilého Jakuba. S takovýmito náznaky se lze setkat pouze v zavádějících výpovědích obžalované Barbory ŠXXXXX, nicméně žádný z provedených důkazů nesvědčí o tom, že by motivem trestné činnosti a konkrétním hmatatelným následkem této trestné činnosti mělo být jakékoliv sexuální

zneužívání poškozených chlapců. Na druhou stranu nelze zpochybnit poškození zdraví fyzického i duševního u obou poškozených. Jizvy a jiná poranění od pálení vyžadují až několikaměsíční dobu hojení a omezení v obvyklém způsobu života po dobu čtyř týdnů, u nejzávažnějšího poranění na zadečku Ondry. Bolest však v tomto případě byla vystupňována až k hranici snesitelnosti, prodělali tzv. mučivé útrapy. Snad ještě závažnější je poškození psychiky poškozených, jejichž osobnost se vyvíjí disharmonicky a došlo ke vzniku a rozvoji jednoznačně diagnostikované posttraumatické stresové poruchy. Veškeré pokusy obhajoby o zpochybnění těchto znaleckých závěrů poukazováním na výchovné prostředí FOD Klokánek a na období od 7.5. 2007 do zpracování znaleckých posudků je třeba striktně odmítnout a de facto slyšení znalci zabývající se stavem poškozených tak sami činí a zcela vylučují, že by negativní zdravotní stav poškozených mohl být vyvolán prostředím FOD Klokánek. Podle znaleckých závěrů i podle aktuálních vyjádření znalců, kteří se stavem dětí zabývali i v průběhu řízení před soudem po zpracování jejich písemného posudku, jakož i podle vyjádření pracovníků FOD Klokánek, které jsou s dětmi v permanentním kontaktu, se skutečně posttraumatická stresová porucha vyvíjí a lze očekávat dlouhodobé i celoživotní následky a tím i omezení v obvyklém způsobu života.

K bodu II.

V daném případě je vina obžalované Kateřiny MXXXXXX jednoznačně prokázána obsahem spisového materiálu Městského soudu v Brně 82 Nc 98/2006 a je usvědčována i výpovědí Kláry MXXXXXXa Elišky MXXXXXX, jakož i výpověďmi svědkyň JUDr. Jaroslavy RXXXXXX a Olgy DXXXXXX. Samotná obžalovaná v rámci svých strohých vyjádření a obhajoby žádnou námitku proti vině v tomto bodu obžaloby nevznesla. Naopak je zřejmé, že s tímto obviněním souhlasí a veškeré další důkazy pro její vinu svědčí. Ze svědeckých výpovědí i ze soudních protokolů jednoznačně vyplývá shodné prohlášení sester MXXXXXX i jejich matky o tzv. vsetínské verzi původu Aničky, do níž byla zakomponována i zemřelá babička obžalovaných Antonie DXXXXXX (opět se projevuje obvyklá praktika zneužívání smyšlených lidských osudů a identit). Jedná se o vykonstruovaný příběh vytvořený opět dle zajištěných písemných instrukcí, které obsahují chronologie a příběh, který měl být prezentován a je rovněž součástí spisu a podle společné dohody sester MXXXXXX a jejich matky měl být tento příběh prezentován u soudu za účelem obstarání falešné identity pro Barboru ŠXXXXXX. Bylo tedy nade vší pochybnost prokázáno, že obžalovaná Kateřina MXXXXXX dne 26.3. 2007 po zákonném poučení u Městského soudu v Brně uvedla vědomě nepravdivé skutečnosti ohledně původu dítěte ženského pohlaví, kterým ve skutečnosti byla 33letá Barbora ŠXXXXXX, přičemž údaje, které uvedla ve své svědecké výpovědi se nezakládaly na pravdě, avšak mj. na základě této výpovědi Městský soud v Brně rozhodl o určení jména a příjmení, data narození a poručnictví Anny MXXXXXX. V těchto souvislostech je opakovaně možno zmínit aktivitu Kateřiny MXXXXXX, která obstarala Marii SXXXXXX pro odběr DNA vzorků, aby pravou identitu Barbory ŠXXXXXX nebylo možno odhalit. Obě sestry MXXXXXX pak zajišťovaly i změnu vizáže Marie SXXXXXX, např. barvením vlasů a aplikací barevných čoček. Zcela evidentně se muselo jednat o křivou svědeckou výpověď, neboť k soudu nebyl dopraven prezentovaný nalezenec, nýbrž Barbora ŠXXXXXX v roli 13leté dívky a soudu byl po náležitém poučení obžalovanou Kateřinou MXXXXXX předložen prostřednictvím svědecké výpovědi příběh, na základě kterého došlo k rozhodnutí soudu o osobních údajích dítěte a ustanovení Kláry MXXXXXX poručníkem.

Z hlediska shora prezentovaného zjištěného skutkového děje je pak možno ještě reagovat na některé výhrady obhajoby, pakliže s jejími námitkami se soud nevypořádal již výše. Soud výpověď obžalované Kláry MXXXXX považuje za věrohodnou, i přestože v přípravném řízení identifikuje spolupachatele postupně, což má své akceptovatelné opodstatnění a její právo činit u hlavního líčení v rozsahu, který sama chce, jí nemůže být vyčítáno a tohoto práva navíc využili i ostatní obžalovaní. Že prezentuje svoji roli částečné oběti a doznávající výpověď činí postupně, neznamená její nevěrohodnost, naopak toto koresponduje se zjištěným skutkovým dějem a s ostatním důkazním materiálem. Zpochybněna byla též část výpovědi poškozených z hlediska jejich obsahu. Je třeba zopakovat, že jde o poškozené ve věku 7 a 9 let v době páchání trestné činnosti, kteří několik měsíců trpěli těžko popsatelným způsobem a jejich týrání bylo završeno událostmi na chatě ve Veverské Bítýšce, kde byli trvale zavírání v klecích, mimo ně byli surově biti, měli pytle na hlavách, byli svazováni a úmyslně dezorientováni. Toto pak umocňovalo prožitek utrpení na maximální možnou míru. Za této situace nelze po poškozených spravedlivě požadovat, aby podali dokonalou výpověď dle požadavku obhajoby, tedy aby přesně specifikovali, kdo byl neznámým pachatelem, zda toto byli výlučně muži nebo mezi nimi byly i ženy, aby identifikovali počet a pohlaví slyšených hlasů apod. S ohledem na znaleckou analýzu poškození zdraví chlapců je třeba považovat za velký úspěch, že se poškozené k předmětným událostem vůbec podařilo v takovém rozsahu vyslechnout. Jedná se totiž o události, jejichž opakované oživování v paměti vede k sekundární viktimizaci a k dalšímu poškozování, proto i znalecký posudek z oboru dětské psychiatrie zásadním způsobem nedoporučuje jakýkoliv opakovaný výslech či vyšetřování poškozených. Stejně tak soud neakceptoval námitku nevěrohodnosti výpovědi svědků Martina FXXXXX a Heleny FXXXXX pouze z důvodu jejich vyjádření, že financovali pobyt Barbory ŠXXXXX ve Skandinávii. Jde o postup, který v dané věci není nijak vyjímecný a již výše bylo popsáno, že i řada jiných svědků poskytovala zejména obžalovaným Kateřině MXXXXX a Barboře ŠXXXXX poměrně nadstandardní služby a výpomoci nezřídka ekonomicky náročné.

Byla vznesena též výhrada ohledně absence stop z chaty ve Veverské Bítýšce, přičemž se jedná o situaci nevratnou. Tyto stopy prostě nebyly zajištěny a bylo by to i nadbytečné, jelikož v mezidobí zcela evidentně podle výpovědi Kláry MXXXXXa podle provedené prověrky na místě činu i podle výpovědi svědků Ivana a Evy TXXXXX tito svědci provedli úpravy, vymalovali, vyměnili nábytek, podlahovou krytinu apod., údajně zcela nezávisle na projednávané trestné činnosti.

Soud považuje rovněž způsobilost obžalované Barbory ŠXXXXX dopustit se svého jednání ve vztahu k nezletilému Ondrovi za plně zachovalou, ačkoliv se podle svědeckých výpovědí měla v inkriminovaném období pohybovat po čtyřech, jelikož obžalovaná prokazatelně žádné zdravotní problémy, kvůli kterým by nebyla schopna běžného pohybu a běžné fyzické síly, neměla. Pro 33letou ženu pak není problém chlapce ve věku sedmi let za použití fyzického násilí topit v lavoru s vodou. Navíc její postup v tomto ohledu zcela detailně popsal ve své výpovědi sám poškozený Ondřej a jeho popis byl zachycen i fotodokumentací.

Je třeba zároveň odmítnout obhajobu obžalované Kateřiny MXXXXX o tom, že by byla zmanipulována obdobně jako její sestra Klára, jelikož právě obžalovaná Kateřina MXXXXX představuje onen kreativní prvek. Je prokazatelně autorkou mnoha manipulací a fikcí, jejichž obětí se stala obžalovaná Klára MXXXXX. Zprostředkovávala instrukce od údajného doktora a možná je i sama vytvářela a sama vyloženě není ochotna vypovídat podrobněji o jiných spoluobžalovaných a detailech trestné činnosti.

Zcela pak soud odmítá veškerá nařčení znalkyň dr. Hamplové, dr. Zapletalové a dr. Hajnové ze strany obhajoby. Jejich znalecké postupy jsou transparentní, nevykazují závad a nespolečné obžalovaných ještě neznamená, že by znalci nemohli dospět ke konkrétním závěrům. I toto odůvodnili a jde pouze o obstrukční přístup obžalovaných, který se projevuje

opakovaně při objasňování trestné činnosti. Nakonec znalkyně byly i konfrontovány s obhajobou samotnou, s opozičním znaleckým posudkem týkajícím se obžalované Barbory ŠXXXXX. Ve svých závěrech vždy obstály a jejich závěry plně podpořil i zpracovaný ústavní revizní znalecký posudek.

Soud odmítá rovněž náznaky obhajoby o tom, že by poškození, pakliže byli drženi v Paprsku (bod I./C.), byli drženi v nezávadném a příznivém prostředí a volně se zde pohybovali. Takováto konstrukce je zcela nepřijatelná s ohledem na skutečnost, že tyto velmi mladé děti byly zcela izolovány od svého okolí, byly drženy v uzamčených prostorách a byly de facto odňaty z přirozeného výchovného prostředí jejich matky, to vše po dobu několika měsíců. Takovéto postupy pak naplňují zákonné znaky závažné trestné činnosti porušující osobní svobodu a jsou zcela patologické pro zdravý vývoj a psychiku poškozených v jejich dětském věku.

Soud pak zvažoval námitky obžalovaných k tomu, zda mohou být zodpovědní ti kteří obžalovaní za celkový zdravotní stav poškozených. Soud však dospěl k závěru, že z jejich strany šlo o tak razantní postupy, že je mimo jakoukoli pochybnost zavinění nejméně v eventuelním úmyslu, pokud jde o vztah ke způsobeným těžším následkům (viz níže). Logicky účast některých obžalovaných na trestné činnosti je užší než u Kateřiny a Kláry MXXXXX, i tak se ovšem jednalo o natolik brutální praktiky, že všichni obžalovaní museli být nejméně srozuměni s tím, že poškození zdraví tak, jak je analyzuje znalecký posudek u poškozených mohl nastat. Rozhodně pak soud neakceptoval též návrh obhajoby o tom, že by v případě bodu I./C. výrokové části rozsudku nebylo možno použít právní kvalifikaci trestného činu zbavení osobní svobody, ale pouze omezování osobní svobody (viz níže), neboť všichni obžalovaní byli srozuměni s celkovým projektem, na kterém se podíleli, a to nejméně v případě obžalovaného Jana ŠXXXXX a Hany BXXXXX, jejich účastí na chatě ve Veverské Bítýšce, permanentně mají poškozené na starost v budově Paprsku a je jim tedy známo, že poškození jsou zde de facto vězněni, nikoliv pouze náhodně a přechodně drženi. V tomto ohledu je třeba vnímat kontext celé trestné činnosti a ke spolupachatelství jednotlivých obžalovaných postačuje i jejich, byť okrajové, přispění k jejímu spáchání, což se logicky odráží toliko ve výroku o trestu v rámci konkrétních trestních sazeb.

Již výše byl zmíněn aspekt spolupachatelství obžalované Barbory ŠXXXXX, jejíž obhajoba zdůrazňuje, že byla dlouhodobě trvale týrána, prožívala události způsobem zcela odlišným od normálního zdravého jedince a svého jednání se dopustila pod obrovským psychickým tlakem. Znalecké zkoumání její osoby však dospělo k závěrům o plně zachovaných rozpoznávacích a ovládacích schopnostech, její přičetnost je tedy zachována v plném rozsahu. Pakliže se obžalovaná Kateřina MXXXXX měla doznat k týrání vůči Barboře ŠXXXXX a k nucení, aby se dopustila skutku, který je jí kladen za vinu, soud toto hodnotí jako opakovanou účelovou pomoc ze strany obžalované Kateřiny MXXXXX, když je zcela evidentní, že Kateřina MXXXXX se od počátku snaží svými vyjádřeními napomoci právě obžalované Barboře ŠXXXXX. Nakonec i revizní znalecký posudek týkající se Barbory ŠXXXXX hodnotí její kladný vztah ke Kateřině MXXXXXové pozitivněji než ke Kláře, těžko by pak Barbora ŠXXXXX takový vztah měla k osobě, která by ji poznamenala týráním.

Obžalovaní Klára MXXXXX, Kateřina MXXXXX, Hana BXXXXX, Jan ŠXXXXX, Jan TXXXXX i Barbora ŠXXXXX se v popsanych bodech dopustili svého jednání z pozice matky, tety poškozených nezletilých chlapců, event. z pozice osob, které se podílely na jejich výchově z pověření obžalované Kláry MXXXXX, nebo jako pedagogové jimi navštěvovaných zájmových kroužků v obdobích, kdy byli buď v péči matky samotné nebo v péči zbývajících obžalovaných na základě jejího pokynu. Dopouštěli se pak fyzického i

psychického týrání v podobě surového bití, zraňování, pálením cigaretami, řezáním nejrůznějšími nástroji na různých místech těla, ponižováním, omezováním v osobním pohybu i dlouhodobým držením v uzavřených místnostech a v psích klecích, často svázané nebo připoutané, nucené vykonávat v těchto podmínkách i základní tělesné potřeby. Všichni se tak dopustili jednání spočívajícího v týrání osoby, která byla v jejich péči a čin spáchali zvlášť surovým způsobem. „Péčí“ se v tomto případě rozumí nejen péče a výchova rodičů (v případě obžalované Kláry MXXXXX), ale i jakákoliv jiná péče a výchova, ať už jejím důvodem je trvalý či přechodný vztah a bez ohledu na to, čím byl tento vztah založen. „Týráním“ se pak rozumí zlé nakládání se svěřenou osobou, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří. Trvalost pachatelova jednání je nutno posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání. Nevyžaduje se, aby šlo o jednání soustavné nebo delší dobu trvající. Může jít o zlé nakládání působením fyzických útrap, ale i o zlé nakládání v oblasti psychické. Dokonce se ani nevyžaduje, aby u svěřené osoby vznikly následky na zdraví, ale musí jít o jednání, které týraná osoba pro jeho krutost, bezohlednost nebo bolestivost pociťuje jako těžké příkoří. Judikatorně je trestný čin dle § 215 trestního zákona dán typicky v případě, kdy pachatel nechává dítě svěřené jeho péči často a po dlouhou dobu klečet, surově je bít a nedává mu řádně najíst. Přímým pachatelem tohoto trestného činu tedy mohou být nejen rodiče, ale i příbuzní, učitelé, vychovatelé, ošetrovatelky a známí rodičů týrané osoby tak, jak tomu bylo typicky v tomto případě. „Zvlášť surovým způsobem“ se rozumí zlé nakládání s týranou osobou s výraznou mírou brutality, která se vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Jde například o pálení rukou dítěte, opakované tlučení do již zraněných oblastí na těle apod. V této trestní věci pak jde o velmi časté a agresivní bití různými předměty, pálení cigaretami na citlivých místech těla, topení v lavorech s vodou a jiné působení popálenin, to vše za situace, kdy jednání bylo obžalovanými praktikováno na chlapcích ve věku 7 a 9 let při jejich svazování a překrývání hlavy, což umocňovalo celkový efekt fyzického násilí. Dále je třeba zdůraznit, že se jednalo o postupy vůči poškozeným, které trvaly nejméně v období od letních měsíců r. 2006 až do 7.5. 2007, tj. celkově po dobu téměř jednoho roku. Poškozeným pak byla způsobena bolestivá zranění, která je po delší dobu omezovala v obvyklém způsobu života a jejich bolest byla vystupňována až k hranici snesitelnosti. Již na tomto místě je možno uzavřít, že byly praktikovány zcela zvrácené praktiky a nezvykle systematické dlouhodobé a intenzivní fyzické i psychické násilí. Toto pak bylo vygradováno událostmi na chatě ve Veverské Bítýšce dle bodu I./B. výrokové části rozsudku a následně v něm bylo pokračováno po období do 7.5.2007 páchaním trestného činu zbavení osobní svobody (viz níže). Jak vyplývá z citovaných interpretací pojmu týrání svěřené osoby a páchaní takového činu zvlášť surovým způsobem, předmětná trestná činnost naprosto jednoznačně odpovídá takto zákonem definovaným pojmům. Proto byli všichni obžalovaní uznáni vinnými v označených bodech dle výrokové části tohoto rozsudku trestným činem týrání svěřené osoby dle § 215 odst.1,2 písm.a) trestního zákona.

Kromě toho u obžalovaných Kláry MXXXXX, Kateřiny MXXXXX, Hany BXXXXX a Jana ŠXXXXX je třeba uzavřít, že pokračovali v páchaní takového činu po delší dobu, za kterou se judikatorně považuje trvání řádově v měsících. Čím méně intenzivně bude týrání, tím delší doba se vyžaduje k trvání zlého nakládání, aby se mohlo jednat o naplnění této okolnosti podmiňující vyšší trestní sazbu. I tento zákonný znak žalované trestné činnosti soud shledává naplněn, neboť ti obžalovaní se podíleli na páchaní trestné činnosti nikoliv pouze fyzickým násilím, které bylo demonstrováno na chatě ve Veverské Bítýšce dle bodu I./B., ale i týráním zejména psychickým spočívajícím v uzavírání do uzavřených prostor způsobem popsáním pod body I./B.,C.,D. výrokové části rozsudku, které trvalo dle účasti jednotlivých obžalovaných na trestné činnosti ve vztahu k jednotlivým poškozeným různě od 4 do 10

měsíců. I v tomto případě je třeba zohlednit, jakým způsobem bylo po dobu věznění chlapců s nimi nakládáno a evidentně tak byl naplněn i zákonný znak písm. b) § 215 odst. 2 trestního zákona. I samotné zbavení osobní svobody, zavírání chlapců do uzavřených objektů, vnučování striktního režimu pouhého stravování se a učení bez možnosti sociálního kontaktu a uzavřené prostory opustit je samo o sobě týráním, které trvalo po dobu několika měsíců a i tyto postupy se jednoznačně podepsaly zejména na psychickém zdraví obou poškozených, které vykazuje dalekosáhlé následky.

Posledně zmíněný postup spočívající v uzavírání poškozených v různých objektech, event. v konkrétních místnostech těchto objektů naplňuje též zákonné znaky trestného činu zbavení osobní svobody dle § 232 odst. 1, 2 trestního zákona. Zbavení osobní svobody pak znamená trvalé nebo alespoň dlouhotrvající omezení osobní svobody, které se blíží uvěznění. Osvobození je při něm velmi ztíženo a je zvláště obtížné. Na způsobu jakým ke zbavení osobní svobody došlo, nezáleží. Pouze méně intenzivní zásahy do osobní svobody je možno posuzovat jako trestný čin omezování osobní svobody dle § 213 trestního zákona. V případě poškozených se zcela jednoznačně jedná o celé měsíce, téměř jeden rok trvající omezení osobní svobody, kdy byli jedním jednotlivých obžalovaných drženi bez možnosti volného pohybu, byli nuceni obývat pouze velmi omezené prostory, v nichž vykonávali i základní potřeby, museli se zde stravovat, učit a zcela sporadicky tyto prostory opouštěli. De facto se jednalo o setrvalý stav, který se nejen blížil, ale fakticky byl uvězněním. Tento stav byl vyvolán rozhodnutím obžalovaných a udržován za jejich asistence tak, jak je podrobně popsáno v bodě I./B.,C.,D. výrokové části tohoto rozsudku. Rozhodně se pak nejednalo vzhledem k rozsahu trestné činnosti v průběhu času i vzhledem ke způsobu nakládání s poškozenými o natolik zanedbatelný zásah do osobní svobody, aby bylo možno i dle návrhu obhajoby použít mírnější právní kvalifikace dle § 231 trestního zákona. Výše zmíněné následky trestního jednání obžalovaných, které jsou analyzovány především na zdravotním stavu obou poškozených, znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, soudní lékařství a z oboru zdravotnictví, dětská psychiatrie, je pak třeba jednoznačně vyhodnotit jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu ust. § 232 odst. 2 trestního zákona a § 89 odst. 7 písm. h),ch) trestního zákona. Těžkou újmou na zdraví se v těchto souvislostech rozumí jen vážná porucha zdraví nebo vážné onemocnění a za těchto podmínek jsou těžkou újmou na zdraví i mučivé útrapy nebo delší dobu trvající porucha zdraví. Jak vyplývá ze znaleckého zhodnocení zdravotních následků u poškozených nezletilých chlapců, prodělali jak mučivé útrapy, tak delší dobu trvající poruchu zdraví, neboť za takovouto se považuje omezení v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 6 týdnů. Ze znaleckých závěrů pak vyplývá, že u poškozených došlo k natolik závažnému narušení vývoje osobnosti a ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, že jde dokonce o celoživotní omezení v obvyklém způsobu života. Toto je pak důsledkem fyzického týrání i týrání psychického, které se projevilo zejména formou uvěznění poškozených. Proto byli obžalovaní Klára MXXXXX, Kateřina MXXXXX, Hana BXXXXX a Jan ŠXXXXX uznáni vinnými též trestným činem zbavení osobní svobody dle § 232 odst. 1, 2 trestního zákona.

Obžalovaný Jan TXXXXX se v případě jednání uvedeného pod bodem I./B. výrokové části rozsudku zapojil do jednání spoluobžalovaných natolik razantním způsobem a v kulminační fázi týrání poškozených, že jeho jednání je třeba vyhodnotit též jako trestný čin ublížení na zdraví dle § 222 odst.1 trestního zákona. Ačkoliv v případě souběhu trestného činu dle § 215 a § 221 event. 223 trestního zákona je možná faktická konzumpce, vedlo-li týrání ke způsobení těžké újmy na zdraví nebo ke smrti, je třeba to vyjádřit souběhem trestného činu dle § 215 a § 222 trestního zákona. Trestného činu dle § 222 odst.1 trestního zákona se pak dopustí, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví. Tato těžká újma

na zdraví zde již byla definována ve smyslu ust. § 89 odst.7 písm. h),ch) trestního zákona a je zcela evidentní, že i obžalovaný svým postupem zapříčinil mučivé útrapy poškozeného nezletilého Ondřeje a jednání obžalovaného bylo součástí celkové trestné činnosti, která se u poškozených projevila i celoživotně trvající poruchou zdraví. Proto byl obžalovaný uznán vinným též trestným činem ublížení na zdraví dle § 222 odst.1 trestního zákona.

V případě bodu II. výrokové části rozsudku obžalovaná Kateřina MXXXXX jako svědek před soudem uvedla nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. Zcela evidentně tak naplnila veškeré zákonné znaky trestného činu křivé svědecké výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 175 odst.2 písm. a) tr.zákona. Dle písemného návrhu státní zástupkyně na č.l. 4608 spisu, měl být pak skutek posouzen též dle § 175 odst. 2 trestního zákona a tohoto skutku se dopustí ten, kdo činem způsobí značnou škodu nebo jiný zvlášť závažný následek. Dle obžaloby by pak tento následek měl být způsoben právě vytvořením nové identity původně neexistující osoby. Soud se však s tímto návrhem na zpřísnění právní kvalifikace neztotožnil, neboť judikatorně tento následek by musel být nejméně srovnatelný se značnou škodou. Typicky se toto ustanovení používá např. u rozhodnutí soudu, kterými byl někdo nespravedlivě odsouzen, vzat do vazby apod. Soud I. stupně má za to, že pouhé vytvoření mylných osobních údajů a tedy obžalobou míněné vytvoření nové identity není způsobitelné samo o sobě způsobit zvlášť závažný následek vůči konkrétnímu poškozenému subjektu. Nebylo totiž přesně prokázáno k jakému účelu tato nová identita obžalované Barbory ŠXXXXX měla sloužit a jaké by eventuálně následovaly další skutkové kroky obžalovaných v případě, že by jejich trestná činnost nebyla odhalena. Předvídaný následek, který nastal v podobě rozhodnutí Městského soudu v Brně se tedy v daném případě vyznačuje nejen nekonkrétností, ale i absencí event. poškozeného subjektu. Za těchto okolností pak nebylo možno návrh na zpřísnění právní kvalifikace dle 175 odst.2 trestního zákona akceptovat, a to ani pokud by soud zvažoval vývojové stádium trestného činu pokusu.

U všech obžalovaných je dána trestní odpovědnost, neboť z hlediska jejich osob nebyla shledána nepřičetnost. Jejich rozpoznávací a ovládací schopnosti byly plně zachovány, toliko v případě obžalované Kláry MXXXXX znalecký posudek konstatuje nepodstatné snížení ovládacích schopností vlivem dekompenzace osobnosti způsobené právě neustálým tlakem a manipulací pro ni autoritativních osob. Obžalovaní si při svém jednání byli vědomi toho, že týrají osoby, které jsou v jejich péči, byli si vědomi i toho, že čin páchají zvlášť surovým způsobem a po delší dobu i toho, že jiného zbavují osobní svobody. V případě obžalovaného Jana TXXXXX je to jednoznačné vědomí o tom, že jinému působí těžkou újmu na zdraví a v případě obžalované Kateřiny MXXXXX, že jako svědek před soudem vypovídá nepravdivě. Pakliže se svého jednání v tomto rozsahu přes uvedené vědomí dopustili, svědčí to o jejich vůli čín spáchat a tudíž v daném rozsahu byla trestná činnost obžalovanými spáchána v úmyslu přímém dle § 4 písm. a) trestního zákona. Pakliže vyjmenovaní obžalovaní způsobili trestným činem zbavení osobní svobody též těžkou újmu na zdraví, museli být s takovým následkem vzhledem k jejich osobnostem, které nevykazují žádný defekt, vzhledem k způsobu provedení činu a vzhledem k osobám poškozených nejméně srozuměni s tím, že právě těžkou újmu na zdraví způsobí. Proto tento těžší následek byl způsoben nejméně v úmyslu eventuálním dle § 4 písm. b) trestního zákona. Ničím nezpochybněna zůstává též příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaných a jeho následkem, který je vyjádřen především poškozením zdraví obou poškozených nezletilých chlapců. Následky poranění na jejich těle je ještě možno jakýmsi způsobem analyzovat prostřednictvím znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – soudní lékařství ve vztahu k událostem na chatě ve Veverské Bítýšce. Jak ovšem logicky uvádí znalci v případě

znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – dětská psychiatrie a kultura a školství – psychologie není možnost stanovit, jaký konkrétní úkon obžalovaných působil tu kterou deformaci jejich psychiky, neboť šlo o systém, komplex působící na duševní zdraví poškozených. Je však zjevné, že všichni obžalovaní se dopustili natolik razantních postupů ve vzájemné součinnosti, že kterýkoliv ze skutků popsanych ve výrokové části tohoto rozsudku samostatně i ve spojení s jinými, byl způsobilý vyvolat následky analyzované dle znaleckých posudků. Za těchto okolností je pak nutno činit obžalované trestně odpovědnými za kompletní následek, který na zdraví obou poškozených nezletilých nastal. Zároveň je možno v těchto souvislostech uzavřít, že obžalovaní se svého jednání dopustili formou spolupachatelství dle § 9 odst.2 trestního zákona.

Obžalovaní svým jednáním narušili zájem chráněný trestním zákonem na ochraně osob, které vzhledem ke svému věku nebo z jiných důvodů jsou v péči nebo výchově osob jiných. Narušili též zájem chráněný trestním zákonem na ochraně svobody ve smyslu volného pohybu člověka. V případě obžalovaného Jana TXXXXX byl narušen též zájem na ochraně života a zdraví jednotlivce a v případě obžalované Kateřiny MXXXXX, zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí soudů. Stupeň nebezpečnosti činu obžalovaných pro společnost soud shledal výrazně zvýšený, a to zejména s ohledem na to, jaké chráněné zájmy byly narušeny. Stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je zvyšován zejména způsobem provedení činu, když se jednalo o mnohaměsíční, tedy dlouhodobé systematické a brutální týrání nezletilých dětí ve věku 7 a 9 let, a to v oblasti trýznění fyzického i duševního, navíc zejména od nejbližších příbuzných, zejména matky a tety. Byly používány opakované fyzické tresty bez racionálního důvodu, poškození byli zcela vykořeněni ze základních sociálních vazeb a zejména byl narušen bazální vztah k matce. Byly proti nim používány bolestivé metody na prahu snesitelnosti, šikanózní postupy a byly jim rozloženy nejelementárnější sociální návyky. Vznikla a rozvinula se u nich posttraumatická stresová porucha, která má celoživotní následky, handicapuje a omezuje v obvyklém způsobu života oba poškozené po celý život. Jednání obžalovaných v kontextu jeho následků lze pak považovat za likvidaci dětské duše. Tito jedinci na prahu svého vývoje byli jednáním obžalovaných natolik poškozeni, že jejich další relativně normální vývoj je možný pouze při celoživotně trvající psychoterapeutické péči. Nebezpečnost činu pro společnost tak dle závěru soudu nejvíce zvyšují způsob provedení a následky. Pohnutky a motivy nebylo možné provedeným dokazováním ozřejmit, z hlediska osob jednotlivých obžalovaných jako pachatelů lze dále za faktor zvyšující společenskou nebezpečnost jednoznačně třeba považovat spáchání skutku v úmyslu přímém dle § 4 písm. a) trestního zákona.

K osobám obžalovaných bylo zjištěno následující:

Obžalovaná *Klára MXXXXX* je bez pracovního poměru. Do 23.4.2007 pracovala jako obchodní asistentka u společnosti Velux Brno.

Obžalovaná *Kateřina MXXXXX* naposledy pracovala jako pedagog v DDM Junior, odloučené pracoviště Tuháčkova 39, Brno.

Hana BXXXXX pracuje jako zahradnice. Předtím byla zaměstnána jako provozní pracovnice DDM Junior, stejně jako Kateřina MXXXXX.

Obžalovaný *Jan TXXXXX* je soukromý podnikatel.

Obžalovaný *Jan ŠXXXXX* je t.č. bez zaměstnání, stejně jako obžalovaná *Barbora ŠXXXXX*. V případě všech obžalovaných je možno zmínit, že nebyli doposud odsouzeni pro jakoukoliv trestnou činnost a nemají v místě bydliště záznam o tom, že by byli pravomocně uznáni vinnými ze spáchání přestupku. V tomto ohledu jedinou výjimku představuje obžalovaný Jan TXXXXX, který byl v r. 2003 a 2004 projednáván pro přestupek (viz výše konstatované přestupkové spisy ÚMČ Brno-střed, VVP 103/2003 a VVP 239/2004). V tomto

případě se však jednalo o tzv. návrhový přestupek spáchaný mezi osobami blízkými, a to přestupek proti občanskému soužití, kdy poškozená svědkyně Lucie TXXXXX příslušný návrh nepodala. Obžalované Kateřina MXXXXX a Barbora ŠXXXXX pak měly pod sp.zn. 9T 74/2008 u Městského soudu v Brně vedenu trestní věc pro trestný čin poškozování cizích práv dle § 209 odst.1 písm. a) trestního zákona, nicméně v této trestní věci byly zproštěny obžaloby.

Ke shora uvedeným skutečnostem soud přihlédl rovněž při úvaze a druhu a výši ukládaných trestů zohledňujíc zákonná kritéria dle § 23 odst.1 a § 31 odst.1 trestního zákona. Jako obecnou polehčující okolnost vztahující se ke všem obžalovaným je možno zmínit, že vedli před spácháním trestného činu život, který není zatížen odsouzením pro jinou trestnou činnost a vykazují též přestupkovou bezúhonnost. Další polehčující okolnost je možno konstatovat toliko v případě obžalované Kláry MXXXXX, která se svého jednání dopustila pod vlivem závislosti a tíživých rodinných poměrů, které si sama nezpůsobila. Svého jednání upřímně litovala a ke svému jednání se de facto v plném rozsahu doznala. Na druhou stranu nelze pominout výrazné okolnosti přitěžující, které spočívají zejména v surovém způsobu provedení, využití bezbrannosti a závislosti poškozených nezletilých, spáchání činu vůči osobě mladší 15 let a dlouhodobost trestné činnosti, to vše vůči poškozeným, kteří byli zejména v případě obžalovaných Kláry a Kateřiny MXXXXX syny, event. synovci velmi nízkého věku. Obžalovaným rovněž přitěžovalo, že se dopustili více trestných činů, které páchali po delší období. Z hlediska již výše zmíněných následků nelze než zopakovat, že šlo o zcela bezprecedentní mimořádně agresivní a vůči psychice a zdraví poškozených až likvidační trestnou činnost, která je čini nadosmrti poznamenanými. Jako generální odsudek předmětné trestné činnosti je pak třeba dále zmínit, že se trestná činnost realizovala za pomoci zneužití natolik ušlechtilých ideálů jako je skauting, činnost dětské výchovné organizace, víra v Boha apod. Tresty jednotlivým obžalovaným pak byly ukládány podle trestních sazeb a podle účasti jednotlivých obžalovaných na trestné činnosti. Tímto způsobem pak soud dospěl k závěru o třech kategoriích obžalovaných, kteří zasluhují přibližně stejnou sankci.

Obžalovaní Klára MXXXXX, Kateřina MXXXXX, Hana BXXXXX a Jan ŠXXXXX byli dle § 232 odst. 2 trestního zákona ohroženi sazbou trestu odnětí svobody od 5 do 12 roků. Nejaktivnější při výkonu fyzického týrání byla obžalovaná Klára MXXXXX, dokonce v pozici matky poškozených a byla nejvýraznější vykonavatelkou instrukcí fiktivního doktora. Na druhou stranu soud při úvahách o trestu akceptuje i její pozici obětí a sníženou přičetnost v důsledku toho, jakož i fakt, že samotné následky trestné činnosti jsou samy o sobě i trestem pro obžalovanou, což si v současné době začíná uvědomovat. Díky referencím na tuto obžalovanou lze uzavřít, že před spácháním trestné činnosti žila téměř příkladným životem a i v současné době během výkonu vazby se snaží o stabilizaci svých osobních poměrů i za využití duchovních služeb. Druhou nejvýkonnější sílu při páchání trestné činnosti pak představuje spoluobžalovaná Kateřina MXXXXX, která je zároveň organizačním prvkem a generálním iniciátorem celé trestné činnosti, včetně vytváření ideálních podmínek pro její páchání. Dle názoru soudu je tedy na místě obžalované Kateřině MXXXXX uložit trest přísnější než u obžalované Kláry MXXXXX, a to alespoň o jeden rok. S přihlédnutím ke shora zmíněným kritériím pak soud považuje za naprosto adekvátní uložení trestu oběma obžalovaným v horní polovině zákonné trestní sazby, konkrétně v případě obžalované Kateřiny MXXXXX v trvání 10 roků, což představuje 5/7 zákonné trestní sazby a v případě obžalované Kláry MXXXXX v trvání 9 roků, tedy 6 měsíců nad polovinou zákonné trestní sazby. Přísnější trest pro obžalovanou Kateřinu MXXXXX byl vyměřen rovněž s přihlédnutím k tomu, že kromě společné trestné činnosti kvalifikované především jako

trestné činy týrání svěřené osoby a zbavení osobní svobody se dopustila dalšího trestného činu krivé svědecké výpovědi.

Obžalovaná Hana BXXXXX a Jan ŠXXXXX vykazují účast na celkové trestné činnosti podstatně menší než sestry MXXXXX. Účastnili se jednorázového aktu fyzického a psychického týrání na chatě ve Veverské Bítýšce, ovšem následně se podílejí na věznění nezletilých poškozených v budově DDM Paprsek. Tímto posledně zmíněným postupem však i tito obžalovaní spadají do mnohem přísnější zákonné trestní sazby odnětí svobody od pěti do dvanácti roků. Je možno uzavřít, že tito dva obžalovaní se dopustili trestné činnosti zhruba ve srovnatelném rozsahu, kdy obžalovaná Hana BXXXXX měla okrajovou účast na chatě ve Veverské Bítýšce, v následujícím období však dominuje její péče o poškozené nezletilé v DDM Paprsku, kde se chovala agresivněji. Za těchto okolností pak soud považuje v případě těchto dvou obžalovaných za adekvátní uložení trestu v trvání 7 roků. Jde o trest uložený ve 2/7 zákonné trestní sazby. Takováto výše trestu se pak jeví adekvátní i s přihlédnutím k výši sankce tak, jak byla uložena Kateřině a Kláře MXXXXX.

Obžalovaný Jan TXXXXX a Barbora ŠXXXXX byli ohroženi sazbou trestu odnětí svobody od dvou do osmi roků. Těmto obžalovaným tedy v porovnání se spoluobžalovanými svědčí příznivější sazba trestu odnětí svobody. I tito dva obžalovaní vykazují přibližně stejně plnohodnotnou účast na trestné činnosti, kterou lze charakterizovat jako jednorázovou při kulminační fázi převýchovného procesu nezletilých poškozených na chatě ve Veverské Bítýšce. Barbora ŠXXXXX byla v tomto případě prvkem, který přiměl k trestné činnosti obžalovanou Kláru MXXXXX, obžalovaný Jan TXXXXX se naopak dopustil podstatně fyzicky agresivnějšího počínání vůči poškozeným na chatě. Proto byl i těmto dvěma obžalovaným vyměřen trest odnětí svobody ve stejné výměře pěti roků, tj. v polovině zákonné trestní sazby a i v tomto případě sankce koresponduje s výší trestu uloženého spoluobžalovaným.

Pakliže byl obžalovaným Kláře MXXXXX a Kateřině MXXXXX ukládán trest za zvlášť závažný trestný čin ve výměře přesahující osm roků, byly v souladu s ustanovením § 39a odst.2 písm. d) trestního zákona zařazeny pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou. V případě obžalované Hany BXXXXX, Jana ŠXXXXX, Jana TXXXXX a Barbory ŠXXXXX byl takový trest za takovouto trestnou činnost ukládán ve výměře nižší než 8 roků, proto byli v souladu s ustanovením § 39a odst.2 písm. c) trestního zákona pro výkon trestu zařazeni do věznice s ostrahou.

Obžalovaní Kateřina MXXXXX, Hana BXXXXX, Jan ŠXXXXX a Jan TXXXXX se své trestné činnosti dopustili v bezprostřední souvislosti s výkonem jejich pedagogických a výchovatelských funkcí v DDM Paprsek. Zneužili tak své znalosti poškozených, zneužili objektu samotného k páčání trestné činnosti a propůjčili své osoby k páčání velmi závažné násilné trestné činnosti, ačkoliv se navenek prezentují jako velmi kladně hodnocení vedoucí výchovných kroužků. Za těchto okolností pak soud v souladu s ustanovením § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 trestního zákona uložil těmto obžalovaným trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu povolání, zaměstnání a jiných funkcí, jejich náplní je práce s dětmi a péče o děti, a to na maximální možnou výměru 10 roků. V souladu s ust. § 55 odst. 1 písm. a) trestního zákona pak byl obžalované Kateřině MXXXXX uložen trest propadnutí věci – zajištěného baby setu z adresy Kuřim, XXXXX, který byl prokazatelně použit k páčání trestné činnosti, neboť prostřednictvím této věci byl sledován nezletilý Ondřej vězněný v komůrce pod schody.

V hlavním líčení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody přihlásila opatrovnice obou poškozených nezletilých Ondřeje CXXXXX a Jakuba MXXXXX, přičemž nárok byl vznesen v částce 240.000,- Kč u Jakuba MXXXXX a 320.400,- Kč v případě Ondřeje CXXXXX (nárok v písemné podobě byl zanesen na č.l. 4403-4407 spisu). Nárok byl uplatněn v souvislosti se škodou způsobenou obžalovanými na zdraví poškozených, a to položkami odškodnění bolestí i ztížení společenských uplatnění. Nárok byl řádně dokladován lékařským posudkem, který vyčísluje u Ondřeje CXXXXX bolestné částkou 970 bodů a ztížení společenského uplatnění 1700 bodů, u Jakuba MXXXXX bolestné 900 bodů a ztížení společenského uplatnění 1100 bodů. V případě poškozených se evidentně jedná o způsobení škody v příčinné souvislosti s projednávanou trestnou činností, nárok byl uplatněn řádně a včas. Proto nebylo důvodu tomuto nároku v plném rozsahu nevyhovět dle ustanovení § 228 odst.1 trestního řádu. Výrok o náhradě škody je pak podpořen ustanovením § 415, § 420 odst.1, § 444 odst.1 občanského zákoníku a ustanovením § 7 odst.2 vyhlášky č. 440/2001 Sb. Podle zmíněných ustanovení je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo mj. ke škodám na zdraví a každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Za takovéto porušení je pak třeba považovat i nerespektování zájmů chráněných trestním zákonem na ochraně života a zdraví jednotlivce, na ochraně osobní svobody, i na ochraně osob, které jsou svěřeny do péče osob jiných. Zvláště pak je toto jednání důvodem k rozhodnutí o náhradě škody, pokud naplňuje veškeré zákonné znaky žalovaných trestných činů zbavení osobní svobody, týrání svěřené osoby. Při škodě na zdraví se jednorázově odškodňují právě bolesti poškozeného a ztížení jeho společenského uplatnění. V návaznosti na bodové ohodnocení újmy poškozených pak byla celková částka vyčíslena dle vyhlášky č. 440/2001 Sb., tedy částkou 120,- Kč za jeden bod. V souladu s těmito ustanovením byl vyhodnocen vznesený nárok na náhradu škody jako plně legitimní, proto mu soud vyhověl v plném rozsahu a zároveň stanovil solidární povinnost všech obžalovaných k náhradě škody, která byla způsobena jejich spolupachatelstvím.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno

tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brně
dne 24.10.2008

Za správnost vyhotovení:
Hana Sedláková

Mgr. Pavel Göth, v.r.
předseda senátu